

1 OBSAH

2	PŘÍLOHY	2
2.1	Přílohy k sběru dat	2
2.1.1	Výzvy na Facebooku.....	2
2.1.2	Osnova rozhovoru	3
2.1.3	Informovaný souhlas s účastí ve výzkumu	4
2.2	Transkripce rozhovorů	5
2.2.1	Rozhovor č. 1 – Karin	5
2.2.2	Rozhovor č. 2 – Arnošt	14
2.2.3	Rozhovor č. 3 – Gábina	29
2.2.4	Rozhovor č. 4 – Marie	47
2.2.5	Rozhovor č. 5 – Dalibor	59
2.2.6	Rozhovor č. 6 – Robert	72
2.2.7	Rozhovor č. 7 – Meda	86
2.2.8	Rozhovor č. 8 – Prokop	102
2.2.9	Rozhovor č. 9 – Franta	115
2.2.10	Rozhovor č. 10 – Marian	130
2.2.11	Rozhovor č. 11 – Sylva	144
2.2.12	Rozhovor č. 12 – Lejla	159
2.2.13	Rozhovor č. 13 – Jirka	170
2.2.14	Rozhovor č. 14 – Hanka	180
2.2.15	Rozhovor č. 15 – Patrik	191

2 PŘÍLOHY

2.1 Přílohy k sběru dat

2.1.1 Výzvy na Facebooku

I. výzva - červen 2013

 Michaela Fischerová
5 June 2013 near Prague ·

Do konce června bych ráda udělala aspoň tak 3-4 interview pro výzkum k mé DP.

Kritéria: ne-marketáček (online či social), ne-student Studia nových médií - StuNoMe...
Zkratka běžný, profesně nedeformovaný uživatel FB. Věk: 18+.
Dobrovolníci prosím hlase se veřejně nebo mi napiště.

Like · Comment · Promote · Share 3 21

II. výzva - říjen 2013

 Michaela Fischerová
8 October 2013 near Prague · Edited

Další výzva: Hledám dobrovolníky, kteří by měli chuť se zúčastnit výzkumu pro mou diplomku. Profil: 18+, aktivní na FB, nepracuje v oblasti social media, nestuduje na Studia nových médií - StuNoMe. Interview budou probíhat příští týden podle dohody. Moc děkuji.

Like · Comment · Promote · Share 4 1

2.1.2 Osnova rozhovoru

I. Chování uživatelů na FB

A. důvody zapojení

B. aktivita

1. jak často připojen/a
2. jak dlouho trvá jedna FB seance
3. počet Přátel

C. praktiky konzumace obsahu

1. denní rutina – vlastní popis, postup, priority
2. preferovaný konzumovaný typ textu
3. odmítání určitých textů pro konzumaci
4. vyloučení / blokace některých textů pro konzumaci

II. Způsoby sebe prezentace

A. subjektivní popis toho, jak se prezentuje na svém profilu

B. pravidla a zásady vlastní sebe prezentace

1. soukromí
2. zabezpečení

C. vysílané obsahy

1. obsahové zařazení / typy textů
2. plánování – vysílací schéma, přizpůsobení zpětné vazbě
3. účel / cíle

III. Osobní reputace

A. subjektivní vnímání osobní reputace na Facebooku

B. rozlišování reputačních rámců u Přátel (příklady)

C. vliv reputace zjištěné na FB na život offline

D. dopad uvažování o reputaci Přátel na budování vlastní reputace

2.1.3 Informovaný souhlas s účastí ve výzkumu

Studentský výzkum je součástí magisterské diplomové práce, která se zabývá sociálními sítěmi na internetu. Jejím cílem je zjištění, jak uživatelé ovládají svou reputaci na Facebooku.

Výzkum bude probíhat formou interview s vybranými respondenty z okolí výzkumníka. Rozhovory budou nahrávány a posléze přepisovány. Jakékoli informace, které by mohly napomoci identifikaci respondentů, nebudou zveřejněny.

Respondenti stvrzují svým podpisem, že se výzkumu účastní dobrovolně. Berou na vědomí, že svoji účast mohou kdykoli ukončit.

Výzkumník se zavazuje, že anonymita respondentů zůstane zachována a získaná data nebudou použita jiným způsobem, než pro potřeby výzkumu. Zároveň ale nemůže zajistit, že publikovaná data nebudou v budoucnu opětovně použita k dalšímu výzkumu.

Respondenti byli obeznámeni se všemi podmínkami výzkumu a souhlasí s nimi.

V Praze dne

Podpis respondenta

2.2 Transkripce rozhovorů

2.2.1 Rozhovor č. 1 – Karin

Datum záznamu	31/05/2013
Délka	0:43:30

Jak jsi se o FB dozvěděla?

Napadlo mě, že se mě na to zeptáš, člověče. Jednou mi poslala nějaká bejvalá kolegyně z práce pozvánku, že je na FB a že si tam můžu prohlédnout její fotky nebo něco takového. A to já jsem tehdy vůbec nevěděla, co to je, protože je to už já nevím... x let, třeba pět let nevím. No, a tak jsem se tam tehdy přihlásila, protože mě zajímalo, co tam dělá a lákalo mě zkontaktovat se s člověkem, kterého jsem dlouho neviděla, protože to byla kolegyně se kterou jsem pracovala už někdy na začátku vejšky.

Co tě na něm zaujalo?

No, prvně nic. Napsala jsem si tam s tou kamarádkou pár věcí jako „jak se máš“ a tak dále. Pak jsem tam vůbec nechodila, protože to nikdo ze známých neměl. Pak se časem někdo zmínil, že to má taky a tak jsem si říkala „aha“ a hned jsem si ho přidala. Postupně se tam nabalilo víc lidí, no a ve chvíli, kdy tam je víc lidí, tak to začne být nějak zajímavý.

Co tě přivedlo k rozhodnutí se na FB registrovat?

No, tak čistě z toho důvodu, že se zkontaktuješ s někým, koho jsi dlouho neviděla.

Kdy to bylo?

Přesně fakt nevím, ale tak čtyři pět let. Ale fakt nevím, protože první rok jsem tak skoro vůbec nechodila – jsem tam měla jednoho člověka půl roku, tak jsem si s tou holkou napsala pár věcí... pak se tam třeba objevili další dva lidi, ale to byli stejně lidi, se kterými jsem se normálně vídala, takže mě to zas tak moc nezajímalo, co si o nich děje někde na internetu. Řekla bych, že když jsem byla v Caledonce, tak že jsem začala FB víc používat.

Mohlo to tedy souviset i s těmi cizinci, se kterými jsi tam byla v kontaktu?

Tak teoreticky, ti všichni ten FB měli, že jo. Tady ho tolik lidí nemělo. Takže díky tomu bych řekla, že se to trochu nějak rozmohlo.

Jak často se na FB přihlašuješ?

Každý den většinou.

Na jakých zařízeních FB používáš? Máš ho i na mobilu nebo jenom v počítači?

Jojo, teď jsem si ho zrovna stáhla. Ale tam se koukám jenom když... já nevím... když třeba čekám na někoho, kdo má hrozný zpoždění. Nebo já nevím, když jdeme v práci na oběd a čekám na jídlo, tak abych nemyslela na to, jak mám hrozněj hlad, tak se kouknu na FB.

Jako i když jsi s kolegy na jídle a čekáte na jídlo, tak se koukáš na FB?

Jo. Občas. Někdy jo. Protože mě to jako občas nebaví, o čem se bavěj.

Já si teď představila tu situaci, jak sedí čtyři u stolu a každý má ten mobil a vlastně si žije ten svůj paralelní život na FB...

No, tak jako jo. Kdyby mi dali noviny, tak si čtu noviny, vid'? Akorát že vytáhnout si časopis mi přijde takový blbější. Když vytáhneš mobil, tak to vypadá, že tam jako něco děláš. A přitom já si tam čtu třeba zprávy.

Jak dlouho průměrně trvá tvá jedna FB seance?

Nevím, tak 15 minut? Na mobilu ne, to mě tak nebaví... je to takový moc malý. Jinak standardně přijdu z práce, kouknu se tam, nevím, třeba k jídlu, co tam kdo napsal novýho nebo spíš, jestli někdo zveřejnil nějaký články... tak tam strávíš těch 15 minut a projedeš, co se stalo novýho. A pak se tam vrátíš třeba ještě na minutu.

Takže takové spíš nutkavé a kratší seance... dalo by se říct?

No, pokud si tam s někým píšeš, tak tam ještě vyřídíš nějaké vzkazy. Ale že bych tam nějak moc dlouho špekulovala, to se říct nedá.

Kolik máš na FB Přátel?

Asi nějakých 290.

Popiš prosím, jak tvá typická FB seance probíhá. Na co se podíváš nejdříve, co tě zajímá...

Sednu si k počítači, kouknu se na notifikace, jestli tam nějaký mám, nebo na zprávy. Jestli tam je něco zajímavýho pro mě.

Stane se ti, že se přistihneš při tom, že se tam najednou zasekneš na déle a přistihneš se při prokrastinaci?

To ani už teď ně. Dřív asi jo, to jsem tam byla schopná strávit víc času. Jako stane se, že se zasekneš při čtení zajímavého článku, protože tam mám nějaké časopisy, kulturní instituce, tak si to prostuduješ, koukneš co a jak. Ale řekla bych, že se to nestává tak často. Samozřejmě se taky můžeš zaseknout, když si s někým píšeš a on je zrovna online, tak si vyměníte pár slov.

Jaký typ příspěvků ostatních máš nejraději? Jak bys je shrnul z hlediska obsahu a formy?

Videa třeba moc ne, na ty se většinou nekoukám. Fakt si nepamatuju, že bych se koukla na nějaký video, to se mi nikdy nechce pouštět... si vždycky říkám, že to bude spíš nějaká sračka. Je to možná absurdní, protože čtením teoreticky ztratíš mnohem víc času, ale taky jsi schopná očima nějak odhadnout, co tam bude a jestli má smysl to číst. U toho videa si pak něco pustíš a pak pět minut koukáš na nějaký hovno a říkáš si: „Ježiš, tenhle člověk je přece celkem inteligentní, to jsem čekala, že tam bude něco dobrýho... a je to úplně o ničem!“ Takže na videa moc nekoukám. Jo, fotky mám ráda... i když taky záleží jaký a od koho.

A podle jakých kritérií se rozhoduješ, zda se na ně podíváš?

No, tak jestli to je někdo, kdo mě zajímá. Třeba fotky s názvem „Anička, první den ve školce“, a bude tam padesát fotek, tak se na ně dívat nebudu, protože mě dítě mojí bývalý

spolužačky, kterou jsem třeba deset let neviděla, fakt nezajímá. A pokud to bude od nějaký mý blízký kamarádky, fotky z nějakých cest, tak se na to samozřejmě kouknu. Otázkou samozřejmě ale taky je, kolik jich tam je. No, nebo si jich projdu pár a když mě to nebaví, tak odejdu. Prostě se ti nechce trávit tím ten čas. I když vím, že ty fotky budou dobrý, ale spíš to beru tak, že přijdu a rychle kouknu, co se děje. Řeknu si třeba, že se na to někdy později podívám. A tak někdy se na to opravdu pak podívám.

Takže by se dalo říct, že vyhledáváš spíš informačně hodnotná sdělení při troše snahy...

No, dalo by se říct. Nebo případně mě zajímají nějaký bizarní věci. Třeba teď mám jednoho známého, kterej se tak... zpodpantoflovatěl a jeho žena si píše nějaký blog, kterej je sice úplně ujetej, ale on tam postuje každej příspěvek z toho blogu. Jsou tam třeba věci typu „Jak sbalit muže“... tak to mě vždycky tak zaujme, že si to musím přečíst. On to je blog, kterej se jmenuje něco jako „Správná žena“ nebo tak... a jsou tam recepty, ke kterejm on vždycky píše komentáře typu „To mám moc rád, to by mi mohla vařit častěji“. A pak tam hodí odkaz na článek „Jak sbalit muže“ a k tomu napíše „Moje manželka ví, jak na chlapy“. To jsou informačně nehodnotný věci, ale čistě mi to přijde tak strašný, že neodolám a projdu si to.

A nebloklas ho ještě?

No, to je právě na tom to hrozný, že se na to jako musím koukat. Náhodou, i když se s tím člověkem v podstatě vůbec nevidám, tak na FB ho sleduju docela dost. Tak dokonce projdu i ty fotky s tím miminem, že jsou někde na procházce... protože je to fakt zajímavý. Hlavně, když jsem toho kluka znala dřív, tak jako... chlastal... a teď koukáš na tohle a říkáš si: „To je tak bizzare, že si ho musím proklikat.“

Které příspěvky naopak nevyhledáváš? Jak bys je shrnul/a z hlediska obsahu a formy?

Přeskakuju tyhle mimina nebo stupidní články, ať to tam ty lidi proboha nedávaj! Alba fotek úplně o ničem... Nevím, jak to dál definovat.

Dalo by se říct, že se snažíš tyto příspěvky ignorovat?

Určitě. Tyhle mimina, stupidní články... stupidní písničky, protože některý lidi prostě tapetujou anebo tam dávají takové ty debilní obrázky, jako „když mě máš rád“... takový ty jako motivační hesla. Na to se fakt dívat nechci

A dokážeš říct proč?

Nezajímá mě to a nechci tím ztrácet čas.

Jsou některé typy sdělení, které máš na FB úplně vyloučené, tedy zablokované?

Kdysi jsem si nějaký uživatele zablokovala – asi dva nebo tři. Kdysi jsem jednu holku úplně vymazala. Ta mě úplně nasrala, protože byla tak tupá, že to bylo strašný. Ona tam psala v rámci předvolební kampaně něco o Schwarzenbergově komentáři k vyhnání Němců... a hrozně se rozohňovala proti němu a jak to vůbec může říct. Tak jsem jí nejdřív chtěla napsat, že je kráva a pak jsem si řekla, že to nemá cenu, že to stejně nepochopí a že už ji tam prostě nechci mít.

Jaké jsou jejich zdroje?

Jen ti ojedinejší uživatelé.

Proč sis je zablokovala?

Přišlo mi zbytečné jim něco vysvětlovat a ztrácet čas. Sledovat jsem je nechtěla.

Jak bys popsala svůj profil na Facebooku? Jakým způsobem se prezentuješ? Popiš prosím současný stav a ne, jak by ses chtěla prezentovat.

Dám tam něco, co se mi líbí... fotku, co mi přijde vtipná nebo dobrá. Kolonky o zájmech tam vyplněné nemám. Ale jinak bych toho asi moc o své sebe prezentaci neřekla. Nevím, prostě třeba, když jsme někde na cestách nebo seš někde na dovolený, uděláš tam nějaký hezký fotky, tak si tam dáš nějakou pěknou fotku z dovolený. A ono ti ji to pak trochu připomíná, že jsi byla na dovolený, a je to fajn. Nebo se ti zrovna někde naskytne, že tě někdo někde vyfotí a přijde ti to dobrý, tak ji pro tohle využiješ.

A k těm ostatním údajům, pro které jsou v profilu kolonky?

No, nemám tam v podstatě vyplněné nic. Omylem se mi tam vyplnila škola, protože mi to tam někdo poslal... jo, a vlastně tam mám taky uvedenou rodinu. Kvůli tomu, že oni si to uvedli a ty jim to musíš pak potvrdit... takže sestry a otec si to uvedli a tak jsem jim to tam pak odklikla. A myslím, že ještě strejc. A podobným způsobem jsem někomu potvrdila tu střední. Jako je fakt, že tam mám uvedené datum narození, to uznávám, ale jinak tam nemám vyplněno nic.

Takže relationship status nic?

Ne, to tam nemám a ani to tam mít nechci.

A třeba ty fotky, co tam zveřejňuješ v rámci svého feedu? I to lze považovat za sebe prezentaci... filtruješ je nějak?

Tak samozřejmě, že je vybírám! Filtruju to podle toho, co si myslím, že může aspoň trochu ty lidi zajímat. Samozřejmě, že to vždycky tak neodfiltruješ... ale chápu, že když já jedu někam na dovolenou a strávím tam den v Louvru, tak že pak svých tisíc fotek na FB nepošlu. A to ještě to některý lidi dělaj tak, že to ani nepromažou, takže to tam stáhnou z paměťovky komplet všechno. Prostě to tam vrznou. Tak to ne, že jo. Takže ty fotky projdu, vyberu ty, co jsou nějakým způsobem vypovídající o té věci nebo se mi líběj a myslím, že se mi povedly a tak... dám to tam. Ale nebudu tam prostě dávat postel z dvaceti úhlů, protože chápu, že na to se asi nikdo moc koukat nechce.

A máš nějaké další zásady – třeba, co se týče počtu těch fotek v rámci alba?

Ne, to nemám.

Máš nějaké zásady pro svou prezentaci na FB? Dodržuješ nějaká pravidla ochrany soukromí?

Spíš dejme tomu, pokud by si chtěla nějaký pravidlo, který by se tak dalo nazvat... tak asi se tam nebudu úplně vyjadřovat o věcech z práce nebo i celkově o soukromých věcech mých kamarádů nebo jiných lidí. Prostě nezpřístupním nějakou informaci o někom 290 lidem. Z nichž se navíc plno lidí zná a tak dál. Stejně tak jako pracovní věci – nemůžeš

třeba říct: „Ježišmarja, tak kolegyně je kráva.“, když tam máš zase nějakou jinou společnou kolegyni. To prostě neděláš. Ale já tam celkově nepíšu moc nějakých statusů.

Máš nastavena nějaká zabezpečení účtu?

Myslím si, že jsem si tam něco omezila, že by mě měli snad vidět jen Přátelé. Ale popravdě to zas tak nehlídám, takže to možná tak zabezpečený vůbec nemám nebo sem tam něco udělala třeba blbě.

A cílíš nějaký obsah jen určitému publiku? Jako že třeba vyfiltruješ skupinu „Práce“ a zanádváš si?

To vůbec. To už je moc práce! Odmítám dělat jakýkoli skupiny nebo že bych zpřístupňovala někomu jenom něco... Ale jako chápu, že to může být i užitečný. Když třeba seš dítě a tvoji rodiče neví, že děláš nějaký věci, tak jim holt nezpřístupníš všechny fotky z kaleb, aby pak nebrečeli v noci do polštáře.

Ted' teda jsem o tom trochu přemýšlela, protože si mě na FB přidal děda. No, a my s dědou hrajeme takovou tu hru, jako že já nekouřím, sestry taky nekouřej, matka taky nekouří – takže jako nikdo nekouří, že jo. Tak jsem se mámy ptala, co s ním jako mám dělat, jestli si ho tam mám přidávat nebo jestli si to tam mám nějak jako mazat. Pak sem si řekla, že na to seru, že si to stejně nebude všechno prohlížet. A když bude, no tak co? On stejně tak nějak trochu tuší, že kouříme... akorát hrajeme navzájem tu hru. Tak se koukne, jak si tady kouřím vesele a řekne si „to je hrozný!“, ale vyčítat mi to asi nebude. Ta co, no!

Mám ted' podobnou zkušenost, protože tam mám od nedávna mámu. Taky přiznanou.

Jako myslím, že nic hrozného tam nemám. Možná z mladejch let... je fakt, že tam je určitě minimálně jedna fotka, kterou bych jako dědovi úplně neukazovala, ale pochybuju, že se v tom bude takovým způsobem hrabat.

Jaký typ sdělení převážně zveřejňuješ z hlediska obsahu i formy?

Fotky z dovolených tam dávám. To mě jako baví. Statusy si moc nepíšu... ani si nepamatuju, co jsem psala naposledy. Jako dřív, když jsem ten FB začala používat, jsem toho psala docela dost... i když to je relativní pojem. Fakt ted' ani nevím, co mi tam visí za status naposled. No, tak jako fotky z dovolených, no. Nebo když tě něco zaujme třeba v kultuře – třeba nějaká výstava - tak to tam napíšeš.

Sleduješ prostě své zájmy a dáváš tam zajímavosti z té oblasti nebo to, čím zrovna žiješ... To asi dělá každej...

No. Nebo když upeču nějakou pěknou buchtu, tak to tam taky občas dám... teda to málokdy, ale občas jsem tam dala. Jako prostě to, čím tak aktuálně žiješ.

Já se snažím přijít právě na ty podněty, co tě přimějí k tomu tam něco publikovat.

Ze života dejme tomu, když mě něco baví... když se mi chce něco vyfotit a přijde mi to dobrý to vyfotit a pak nejsem ani líná vyndat ten kabel a přehrát a pak nahrát tu fotku. Ale vadí mi to pomalý nahrávání, to mám někdy pocit, že to rozkopu. Chápeš, ten proces toho vybírání... kterej trvá nějakou dobu... promažu ty fotky, co nechci ani v tom počítači, něco

vyselektuju, co se mi líbí... a pak z toho je třeba 150 fotek – byli jsme tam pět dní – to už je trošku moc. Tak zase jedeš, dostaneš se na nějakých 80, tak to už je celkem dobrý... a teď to chceš ještě popsat, i třeba jenom pro sebe – FB má, že tam teď můžeš nandat ty místa a tím pádem tam máš všechny ty adresy. Takže je to dobrý i třeba pro tebe, protože fotky si jinak nepopisuješ. A když přijedeš z té dovolené nebo odněkud, tak si to ještě pamatuješ, kde jsi byla, ale za rok si budeš pamatovat hovno. Takže když projdeš tady tím procesem a pak se na ty fotky koukneš, tak aspoň víš kdy a kde to bylo. No, a pak když ti to tam nejde nahrát nebo ti to spadne u šedesátý fotky, tak je to prostě grrr!

Máš pro vysílání svého obsahu nějaké schéma? Například z hlediska frekvence, z hlediska rozložení formátu, z hlediska aktuality...

Ne. Já jako ani moc nechci diskutovat aktuální dění, protože ta skupina, kterou na tom FB máš je tak velká a různorodá a každý tam máš z jiného důvodu. Prostě nemám vůbec zájem se s některými lidmi tam bavit, protože by to byly diskuse o úplně hovně a normálně bych se s nimi o tom taky nebavila. Takže se snažím nezavdávat podněty, aby nějaký takový diskuse vůbec vznikaly.

Ovlivňuje to, co sděluješ, nějak i zpětná vazba od ostatních? Přizpůsobuješ tomu nějak obsah?

Určitě. Samozřejmě, pokud bych tam dala svoje tři alba z dovolené a nikoho by to nezajímalo, tak bych si asi řekla, že to tam třeba dávat nebudu. Ale neděláš to úplně kvůli lidem. Ale částečně taky jo a proto tě vždycky nějaká zpětná vazba potěší. A když víš, že žádná zpětná vazba nebude, tak asi nemá úplně smysl se o tu informaci dělit.

Jak vnímáš příspěvky, u kterých není žádná reakce? Já je považuju skoro za sirotky a je mi jich líto. Zvláště když předtím ty reakce byly a pak najednou dlouho nic. Možná znak oversharování...

Já jsem se teď dostala do fáze, že tam toho nedávám tolik, tak se mi to už ani nestává... Ale dřív, když jsem si psala statusy, tak se mi to stávalo a bylo mi to trochu líto... Nebo ne líto, ale prostě chtěla jsi tím prostě něco říct a když tam není žádná odpověď, tak je to prostě jako blbý. Potřebuješ tam nějakou interakci, bez ní ti to je k ničemu.

Takovej egomaniakální výlev...

To ani ne. Takový výlevy má můj otec. Toho to vůbec nezajímá, že mu na to nikdo nereaguje. To mi sestra říkala, že mu občas ty příspěvky – i když tam teda píše hrozný věci – lajkuje jenom proto, že jí ho je líto.

Dalo by se říct, že zpětné vazbě přizpůsobuješ nějak obsah?

Jo, tak jako samozřejmě – přizpůsobuješ to zpětné vazbě. Stejně jako tam nedáš kostelíček z patnácti úhlů, tak tam nedáš jiný věci, o kterých víš, že je to třeba moc odborný téma. Nebo moc specifický téma na to, abys tím něco někomu řekla. Když tě zaujme výstava, která tě zaujme a třeba bys tam i jela, tak to tam dáš, když víš, že některý lidi se na to minimálně kouknou a zaujme je to. Nebo nějaká věc, která je moc úzce profilovaná a víš, že to asi nikoho nechytne... i když na druhou stranu taky záleží, jak moc tě to zaujme.

A co sharování sdělení jiných lidí? Co kritéria sharování?

Třeba články, když tě zaujmou nebo jiné texty. Anebo třeba i písničky. Ti někdo něco pošle a napíše „hej, to byl super song!“ a zpíváš si to pak celý den, tak to pak pošleš dál. Anebo třeba ani ne příspěvky od jiných lidí, ale spíš z různých institucí – výstavních nebo kulturních. Říkáš si, že to tam ty lidi nemaj a že by je to třeba zajímat mohlo.

A má na tohle vliv i to, že vidíš, že to má úspěch a hodně lidí to sharuje?

To asi ani ne. Já tam mám třeba knihovnu UMPRUM muzea, kterou tam asi tolik lidí nemá a když oni tam pošlou něco zajímavýho, tak na takových místech zase není až tolik lajků nebo něčeho takovýho... Tak to pošlu dál, protože třeba to někoho bude zajímat, akorát nesleduje kanál tady knihovny.

Plus té knihovně tím taky pomůžeš, protože zlepšíš jejich viditelnost... dalších 290 lidí, to je pěkný, že jo.

No. Třeba.

Ještě zajímavá konfrontace: Já třeba, když vidím, že mě něco pobaví nebo se mi to líbí, ale vidím, že už to má třeba 1500 sharů a lze usuzovat, že to tam nějak brutálně koluje, tak to zásadně nesharuju. Máš něco takovýho taky?

Jo, to uznávám. Tím se taky řídím. Taky bych řekla, že je už teď málo věcí, co tě až tak pobaví. Dřív bych řekla, že ti ty věci přišly vtipnější – neužívalo to tolik lidí, neměla jsi s tím takový zkušenosti, takže všechny tyhle srandovní obrázky nebo videa ti přišly vtipný. Jenže teď je toho takový kvantum, že se ti to už ani nechce nějak zásadně sledovat. Jako občas tě něco pobaví, se zasměješ, ale prostě když vidíš, že to tam sharuje nevím kolik lidí, tak si řekneš fajn, ale už to asi viděl každej. Jako třeba, že když je kauza Rath, tak je FB plnej Ratha s flaškou a „Vinař roku“ a podobně a když vidíš ten obrázek třeba pětkrát, tak i když prvně přišel vtipnej, tak už se ti to už nechce posílat dál, protože je to prostě zbytečný. Protože to ještě bude ve zprávách večer... na Novinkách a na iDnesu.

Sleduješ svou prezentaci na FB nějaké své osobní cíle? Má tvůj profil nějaký záměr?

To ani ne. Ale když nalákám někoho na nějakou výstavu, tak mě to potěší. Když tam někdo pak jde kvůli mně.

Takže taková jako osvěta do tvýho oboru trochu?

No, třeba teoreticky i jo. Myslím, že tomu přizpůsobuju i ty fotky – zároveň tam dám pár fotek z muzea, ale nebudu to jich tam dávat milion. Protože to ty lidi nebude zajímat. Ale když se kouknou na pár, tak to třeba někoho zaujme. Šíření osvěty – to je dobrý! Ale já nebudu až tak velkej misionář, na to sem moc línej misionář.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

No, přemejšlím. Toť otázka. Prostě svoji pověst nebo té dotyčné osoby.

Myslíš, že lze o osobní reputaci hovořit i v souvislosti s uživateli na FB? Napadlo tě to někdy?

Já myslím, že bezpochyby.

Zamysli se, zda bys dokázala na základě FB prezentace přiřadit někomu pozitivní nebo naopak negativní reputaci. Nezajímají mě samozřejmě konkrétní uživatelé, jen popis příkladů.

100%. Obzvláště reputaci pozitivní, pokud dotyčné osoby o sobě pouští větší množství "pozitivních" signálů, tedy věci mnou žádaných - např. forky z restaurací, kam bych chtěla jít; z míst, kam bych chtěla jet; událostí nebo zážitků, které bych chtěla mít taky. Pak logicky dojde k tomu, že mám pocit, že celá ta osoba vysílající tyto signály, je pro mě nějakým způsobem zajímavá a žádaná a chtěla bych ji lépe znát/trávit s ní více času apod., i když v realitě se to ukazuje jako klam. to, že ta osoba dělá věci, které bych já dělat chtěla a z nějakých důvodů nedělám, automaticky neznamena, že s ní bude pro mě nějaká zábava. takže spíš narážím na tu kladnou fb reputaci a střet s nudnější realitou. a negativní reputace funguje vice versa. to mě vlastně taky napadl příklad - pokud někoho znám letmo přes někoho a potkávám se s ním a je s ním v hospodě zábava, tak na základě fb může získat negativní reputaci, neboť tam vyjadřuje např. své názory k současnému dění, obzvláště palčivá je otázka rasismu. pár lidí si u mě díky fb vybudovalo pověst omezených rasistů, i když v reálu by k ní pravděpodobně nikdy nepřišli, protože by to téma nepřišlo na přetřes. A negativní reputaci u mě měl díky fb i David, jako přítel. Jako jeho fb je fakt děsnej.

Na základě čeho jsi je takto zařadila? Co konkrétně to způsobilo?

Viz výše. Pozitivní reputaci získají lidé na základě "žádaných" požitků nebo názorů, možná taky na četnosti přispívání. Čeho je moc, toho je příliš. A negativní asi hlavně na základě omezenosti myšlení. Asi mi ani tak nevadí jiný názor, pokud je podepřený argumentací. Nebo jiný styl života. Ale ta omezenost je asi určující faktor k získání negativní reputace.

Do jaké míry měla na tento úsudek vliv pozorovaná odezva od ostatních uživatelů?

Moc asi ne. v zásadě pokud jde o příspěvky, které hodnotím jako kvalitní, tak mi je vcelku jedno, jestli se to líbí nebo na to reaguje hodně lidí. A když to jsou ty z opačného spektra, tak v případě reakce hodně lidí, si říkám, jestli nejsou ujetý, že se jim líbí taková sračka. Možná v tom případě to přispěje i lehounce k negativní reputaci likujících, pokud to jsou moji přátelé. Ale pozorovaná odezva asi ovlivňuje nejvíce u tzv. loser příspěvků typu "nechce jít někdo večer ven? nemám co dělat." - pokud na to nikdo nereaguje, fakt to posouvá do škatulky "tyjo, s tím člověkem nechce nikam jít jeho 200 FB přátel a nestojí jim ani za odpověď. proč bych já se o něj vůbec měla zajímat?"

Je reputace s něčím spojená? Váže se na něco? Nebo je to obecná entita?

Váže se určitě na faktory zmíněné výše - žádanost nebo omezenost.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit?

Skutečný život. Přece jen sebezprezentace na FB dost zkresluje, takže člověk, který vypadá zajímavě, může být ve skutečnosti nudný. Příspěvky z opačného spektra, tedy nějakým způsobem omezené nebo tupé, může realita přivést do pochopitelného kontextu, kdy už se tak tupé nezdají. Prostě pochopíš, proč dotyčný tohle dělá tak a tak. Nebo další věcí je, pokud objevíš dotyčného jiné kvality, takže jeho demenci v jedné oblasti jsi schopna tolerovat. Asi jako máš ráda svoje sestry, i když tě někdy serou.

Řídíš se těmito poznatky o reputaci, získané z FB, i v offline životě?

Já bych asi tu spojitost viděla opačným směrem. Poznatky z offline života přenášíš na FB. Kamarádům taky neříkáš, jak jsi včera myla nádobí, ale spíš to, že jsi byla v super restauraci. Sdělujíš jim, co by je mohlo dle tvého názoru zajímat, protože očekáváš nějakou interakci. Stejnými pravidly se řídíš na FB.

Jaký dopad má uvažování o reputaci přátel na FB na budování tvé vlastní reputace? Jsou pro tebe příklady negativní reputace poučením?

Tak určitě věci, které mi přijdou dementní, dělat nebudu - např. přehnaná prezentace soukromí, ňuníkového vztahu apod. Prostě nečín jiným, co nechceš, aby dělali tobě. Určitě se takových věcí snažím vyvarovat.

2.2.2 Rozhovor č. 2 – Arnošt

Datum záznamu	12/06/2013
Délka	01:15:46

Tak mi řekni, jak ses o FB vůbec poprvé dozvěděl?

Takováhle zásadní otázka hned na začátku... Ty jo, já ani nevím. Asi mi o tom někdo řekl... asi jeden kamarád. Fakt nevím. Asi to někdo začal používat a tak jsem si tam založil účet, I když jsem vůbec netušil k čemu to je.

Jako že tě někdo pozval?

Ne, nikdo mě nepozval. Možná že mi o tom řekl právě kamarád a já to prostě zkusil a zezačátku tam jako velmi tápal a zkoumal, k čemu to vlastně slouží. To už je rok 2000?... to bych se musel kouknout na svůj první příspěvek. To je docela dlouho... 2007 je to možný?

To je docela asi reálný. A co tě na tom zaujalo?

Zezačátku asi vůbec nic. Ale já jsem tam zezačátku dával úplný nesmysly. Podle mě to bylo daný tím, že jsem vůbec nechápal ten smysl. Myslím, že to pak hodně rozproudily hodně mobily s foťákem a taky mobilní internet. Protože lidi tam začaly dávat z mobilu fotky.

Taky cizinci možná... jestli máš nějaké kamarády v cizině.

Taky cizinci. Ale já jsem tam ze začátku dával úplný nesmysly.

To asi každě... testovals to, no.

A hlavně jsem tam zezačátku neměl ani kamarády, protože to používalo strašně málo lidí. Já jsem odkojenej takovejma věcmama jako je Xchat, Xko... takže na to jsem chodil chatovat, když jsem byl na gymnáziu. Nějakou dobu jsem na tom byl myslím i závislej. Pak jsem toho nechal na vejšce, takže tam nic jakoby mezitím nebylo. A nebyl tam ani ten chat, ty lidi se tam nedali ani kontaktovat, ale dalo se jim to posílat do zpráv. Takže to bylo takový, jako že máš někde profil... Jo, vlastně! Já už vím, ono se o tom začalo mluvit na Nyxu. Já jsem předtím vlastně byl strašně dlouhou dobu na Nyxu celou vejšku a tak. A já jsem od toho vlastně očekával něco podobnýho jako byl Nyx, diskuzní server. A nic takovýho tam nebylo, protože ta práce s těma skupinama – myslím, že tam tehdy byly jenom skupiny - tam byla taková divná... Moc tam těch diskuzních fór ani nebylo.

Vůbec se tam nějak ani nediskutovalo vlastně, vid'?

Moc se vůbec nediskutovalo. A hlavně, jak tam bylo málo lidí, tak se ani moc nekomentovalo. Takový... nevím. Hodně dlouhou dobu to bylo tak nějak o ničem, dokud tam lidi nezačali nahrávat fotky. A hlavně ty telephony. Já si myslím, že chytrý telephony na tom udělaly hrozně velkej kus práce. Protože takhle od počítače, aby si člověk sednul a napsal tam něco a pak tam přišel...

Co tě přivedlo k rozhodnutí se tam teda zaregistrovat?

Zvědavost.

A kdy to teda tak bylo, to jsi říkal?

2007.

Jak často se na FB přihlašuješ?

To je těžký. Já se snažím být víc offline. Ale třeba v práci ho mám puštěnej na liště, takže jsem tam prakticky víceméně pořád. Ale v telefonu, když jsem venku, tak už nechci, aby mi to pípalo. Už ne. To už to jako vypínám. Když jsem u kompu, tak to mám jako Skype puštěnej přes den, když mi chce někdo napsat, tak mi může napsat přes FB. Proto ho mám i puštěnej. A naopak, když z práce potřebuju vypnout a chci si něco přečíst, tak si vlezu na FB a podívám se.

...dneska u oběda třeba. Já.

Třeba. Já mám totiž pocit, že u mnohých lidí převzal FB i tu informační... informační... Já nevím, jak to nazvat. Že lidi podle mě to berou hodně jako prvotní zdroj informací. Že od těch svých lidí, přátel, někdy dostaneš podněty k zajímavým článkům a věcem, na který by ses jinak ani nepodíval. Takže možná to bereš jako prvotní zdroj, že se na to podíváš asi.

To je zajímavěj poznatek.

A teprve pak si třeba přečteš noviny. Ale když ti to lidi kolem tebe vyfiltrujou...

Tak už víš, že ta skupina kolem tebe – tvoje síť – ti předvybere nějaká témata.

Když se chceš zabavit a informovat se, tak můžeš jít na FB a dostaneš nějaký informace, který jsou samozřejmě odvislý od toho, co tam ten člověk dává a co tam postuje.

Na jakých zařízeních FB používáš?

Komp a telefon.

Jak dlouho průměrně trvá tvá jedna seance? To znamená, když jsi nepřetržitě na FB...

10 minut. Jinak tam víceméně nemáš co dělat. Pokud teda nejsi zrovna zapojená do nějaké probíhající diskuze a nesejdou se všichni ty lidi online. Protože ty příspěvky stihneš za těch 10 minut projet, olajkovat, co tě zaujme, nebo nasdílet a pak zase vypadneš. Většinou právě to bereš jako ten prvotní zdroj informací – to znamená, že tam někdo hodí článek, ty si na něj klikneš a jdeš někam jinam. Pak se vrátíš a jdeš dál třeba. Třeba o smrti dneska toho, já nevím jak se jmenuje, ten herec z Cimrmanů... o tom jsem se dozvěděl třeba z FB.

Já taky. A ještě někdo umřel, dneska byly dvě... no, nevzpomenu si. Nějaká ženská, pro mě ale nevýznamná.

OK.

Kolik tam máš těch přátel, to už jsme taky asi probrali na začátku...

446.

Takže velká síť! Tam už je docela z čeho vybírat...

To nevím, jestli to je velká síť. Já tam mám čtyřicet Vaničeků. A je tam hodně známejch. Je tam spousta lidí, se kterýma se normálně nevidám. Některý lidi to mají udělaný tak, že tam

jenom takový jako Přátele přátele a některý tam maj lidi, který potkávají. My dva jsme tam, vid'?

Já většinou ty lidi potkávám třeba, když děláme na nějakých projektech, tak se propojíme i na tom FB. A když se pak podíváš, tak mnohdy zjistíš, že už máte právě tolik společných přátel, že už je trapný nebejt kamarád. To si dělám teď legraci. Klikneš na některý lidi a zjistíš – tyjo deset společných přátel... to už je moc, ale třeba šest.

A děláš to někdy, že si přidáš někoho právě na základě doporučení, že máte hodně společných známých?

Ne, ne, to nedělám. I kdybych ho potkal jenom jednou v životě, i když teď jsem to udělal, protože chci vidět fotky ze svatby, tak jsem si ho přidal. Ale kdybysme šli jednou na pivo, tak jen proto bych si ho nepřidal.

I když některý lidi to tak dělaj a někdy je mi blbý jim to odmítnout. Jako “No, tak jsme byli na pivu...”.

Jo, to jsem teď udělal kvůli fotkám a myslím, že jeden mě odmítne a jeden mě asi neodmítnul. Ale to chci jenom ty fotky, protože myslím, že bych je jinak neviděl, protože tam budou mít tak nastavený to soukromí, že je neuvídím. Ale tam jsem i popsal ten důvod.

A jak to pocit'uješ, když tě někdo odmítne?

Nijak. A já si totiž myslím, že se to člověk ani jako nedozví.

Tak víš, koho jsi pozval.

Já to zapomenu.

Já jsem třeba někdy byla taková dotčená. Bylo mi to líto.

Mně se to vlastně jako mockrát nestalo a pokud se to stalo, tak o tom nevím. Takže je možný, že ten člověk, kterej to fotil na tý svatbě, si mě do přátel nedá. Tak nedá, no.

Možná, že bych to řešil u holky, která se mi líbí a chtěl bych si ji jak přidat a byl by tam ten jinej záměr. Tak to bych si pak řekl “Aha! Aha...”. Ale takhle u lidí... tak jako nechce. Někdo tam má jenom blízky kamarády anebo třeba neumí pracovat s filtrama, tak tomu rozumím, že nechce. Je spousta takových lidí, který to tak maj. Takže si myslím, že po tom ani nemá cenu pátrat.

No, jasně ona ta racionalizace to vždycky tak trochu usadí. Ale trošku zhrzení tam jako u mě vždycky je.

A u mě ne! Jenom tady pro záznam.

To je dobře. Já tady rozhodně nechci klást nějaké sugestivní otázky.

Sugestivně se mě tady snažíš přesvědčit, že tím trpím.

Ještě k té FB seanci, která je tedy v tvém případě spíš kratší, jak jsi říkal, kdy tam nepřetržitě v jednom tahu něco děláš... Dokázal bys to nějak popsat, co uděláš nejdřív, kam se podíváš, co vyhledáš?

To záleží, co tě tam přivede. Jestli tě tam přivede upozornění, tak se jdeš podívat za upozorněním. Když tě přivede zpráva, tak jdeš na zprávu. No, a když se chceš podívat, co je nového, tak jdeš normálně na hlavní lištu a na mainpage. No, a nebo tě tam přivede, že chceš nahrát fotku nebo napsat nějaký status. Takže nejvíc asi záleží, podle toho, jaká je tvoje motivace.

Myslíš?

No.

No, já mám totiž takovej pocit, že at' mě tam přivede, co mě tam přivede – a zase nechci být sugestivní, jenom prostě konfrontace toho, jak to mám já. Že at' mě tam přivede, co mě tam přivede, tak většinou stejně skončím stejně tím, že si procházím ten feed, že jo...

To jo. Ale jde o tu posloupnost, co mě tam přivede. Jako jasně, jedna z těch věcí může být, co je nového, to jsem zmínil. Ale těch věcí je víc, že ti prostě někdo napíše nebo ti vyskočí upozornění nebo jdeš nahrát fotku, nahrát status anebo jdeš zjistit, co je nového.

A je možný, že minimálně u poloviny z těch věcí – nahrát fotku, status, zpráva, upozornění - skončíš na tom hlavním feedu, na té mainpage. A nemusí to tak bejt, protože když tam jdeš nahrát fotku a bavíš se, tak není důvod listovat... třeba seš na koncertě, vycvakneš, postneš a podle mě nelistuješ, co se děje, co ostatní, protože máš zábavu. Takže není důvod checkovat, co se děje. To uděláš třeba když jdeš spát večer a chceš si něco přečíst před spaním anebo se díváš na telku a máš čas na to, tak se teprv podíváš. Neřešíš ostatní, co dělaj.

Nebo to mám takhle já, jo.

Je to v pořádku. To je tvoje právo to tak mít. A když bys měl shrnout příspěvky, co máš nejradši od ostatních, co tě nejvíc zabavěj, kvůli kterým tak občas jdeš I bez toho, že by ti píplo nějaký upozornění nebo bys chtěl něco aktivně ty vyslat... Co tě baví?

Bavěj mě hezký fotky, když je někdo na nějakým zajímavým místě. Třeba mě strašně bavily příspěvky kamaráda z Thajska, kdy komentoval věci. Ty který se tam děly nebo to, co tam zažil. To mi přišlo zajímavý. Protože byl v cizí zemi, byl daleko, já jsem tam nikdy nebyl, dával docela zajímavý fotky a ještě to vtipně komentoval.

Baví mě vtipný komentáře, to mě baví. To mě asi nejvíc... Já ten FB furt považuju za takovou zábavnou část toho dne, i když je tam spousta informací, který se dozvídám skrze ten FB a ne přes internetový noviny nebo internetový servery. Baví mě vtipný věci.

... vtipný a zajímavý.

Ne takový ty vtipný, jakože by tam dávali kreslený vtipy nebo funny videa nebo tak, ale baví mě vtipný komentáře věcí, který se dějou ve společnosti anebo ten člověk je zažívá a jsou pro mě zajímavý. Třeba zrovna uvádím ten příklad toho Thajska, když je jakoby v cizině... ale on může být I v Český republice...

... na nějakým zajímavým místě, něco tam nafotí...

...anebo zažil něco, nějakou zajímavou scénku a nemusí být ani vtipná, ale popíše ji. Takže asi tak.

Dalo by se teda říct, že tyhle věci vyhledáváš? Že přeskakuješ pro tebe nezajímavý věci a zastavíš se výdycky u toho, kde jsou nějaký zajímavý fotky, zajímavý příhody nebo tak?

Jo.

A které příspěvky naopak nevyhledáváš nebo tě tam nějak štvou? Daly by se nějak shrnout, co tě rozčiluje? A přesto to teda není blokly, prostě to tam pořád nějak je.

Třeba moji sestru jsem si dal do ignore listu, protože tam dávala příliš mnoho věcí.

Příliš soukromých?

Ne, to by mi nevadilo – to je každýho věc, že jo. Ale bylo to monotématický a bylo to o sebepoznání sama sebe... nevím jak to nazvat, takový ty ezo-příspěvky. A když ti tam přijdou tři za den, tak tě to přestane bavit i je jakoby přeskakovat. Ale, přemejšlim. Jak byla ta otázka?

Naopak jestli jsou příspěvky, které jsou ti lhostejný, nezajímají tě, a tak je přeskakuješ?

Jako jakmile mi tam něco přijde lhostejnýho nebo mi tam některá stránka začně házet věci, který mě nebaví, a začne být nějak přehnaně aktivní, tak si ji automaticky hodím do ignore listu. A už se pak vůbec nezabývám tím, že bych si ji někdy přidal zpátky. Což si myslím, že si spousta těch provozovatelů těch profilů neuvědomuje, že ty lidi, jakmile jednou odejdou, tak se už nevrátěj. Že nebudou zkoumat, jestli se tam něco změnilo nebo nezměnilo, prostě jednou odtípnou a to je pro ně konec.

To je fakt, no. To není předmět tohoto výzkumu, takže bych to možná dál nerozvíjela, ale určitě se tam nevrátěj.

Pokud mě ty lidi začnou štvát – a já věřím tomu, že třeba jedno období jsem někoho štvál taky – tak není nic jednoduššího, než ho nechat v přátelích a dát si ignorovat jeho příspěvky. Já ty lidi teda... většinou je vyfiltruju, když mi to tam začne vadit.

Jo, já jsem si už taky dost lidí trochu přitlumila...

Ale že bych něco vyloženě přeskakoval... to bych to tam neměl! Jako přeskakuju nějaký věci, který mi připadaj nezajímavý... třeba statusy... ale když to není moc často.

Takhle: já to mám nastavený tak, aby se mi takovýhle věci nezobrazovaly. Takže to ani nemusím možná řešit. A to si myslím, že je odpověď. Protože ten FB to umožňuje to nastavit.

Jasně. Jde o to, jestli si s tím dáváš tu práci.

Dávám, to určitě dávám. Protože jeden čas jsem tam toho měl tolik, že jsem si musel dát tu práci, abych to udělal.

Který typ sdělení máš tedy teď úplně zablokovaný, vyignorovaný? Co sis typicky zablokoval, protože se to nedalo číst nebo tě to obtěžovalo?

Moji sestru třeba. Ale tý jsem to oznámil. Já jsem jí nejdřív řekl: “Hale, dávej toho tam míň”, ale ona řekla, že ne. A tak jsem jí řekl, že sorry, ale já nemůžu. Nechci. Jinak jsem možná zalajkoval nějaký produkty, který mě bavěj, ale ten správce té page se ukázal být úplnej kokot.

Takže jsi je zase odlajkoval?

Odlajkoval anebo jsem je hodil do Ignore listu.

Můžeš tedy shrnout, jaké jsou zdroje obsahu, který blokuješ?

Někteří uživatelé, nějaké aplikace, stránky... Jo, vím, co nesnáším! Nesnáším žádosti, abych se přidal k nějaký posraný hře. Tak to běsním a kvůli tomu jsem hodil několi Přátel do Ignore Listu, protože mi furt posílali takovýhle sračky.

To ale nemusíš, to stačí vyignorovat ty hry...

To nevádí, oni neměli soudnost ani v jiných směrech. Takže když mi přišla poněkolkátý žádost do Mafie, tak jednak jsem dal tu hru do Ignore Listu, ale I toho uživatele. Spousta mých možných příbuzných, jmenovců, z USA takhle přistálo v mém Ignore Listu, protože oni jsou úplně úchylný na tohleto. Hlavně ženský, který jsou doma. No, to je jedno – to je specifický. Žádost na Farmville, Mafia Wars... všechno šlo do block listu.

Já si taky všechny tyhle hry blokla, ale ne teda ty uživatele...

No, to souviselo s tím, že tam ale i jinak dávali nezajímavej obsah. Třeba teď jedna moje známá – možná příbuzná – si každéj tejdén fotí břicho, jak jí to roste a má tam každéj tejdén napsaný na tabuli, jakéj je to tejdén.

Tak chápu, že když nejsi otec, tak tě to úplně nebere.

No, já si myslím, že ani, když seš příbuznej. No, tak jí roste břicho! Jako je super, že je zdravá, že to dítě bude asi zdravý, ale vidět to každéj tejdén!? Tak taky šla.

Z jejího úhlu pohledu se to dá asi chápat... Pokud tě s tím moc neobtěžuje teda.

Ne, to není o obtěžování – od toho je tam ta krásná funkce to nesledovat. To je celý. To není tím, že já bych jí to vyčítal nebo tam psal nějaký blablalba. Mojí sestře jo, protože jsem si jí tam chtěl nechat. Ale tady ten vztah nebyl natolik blízký, abych jí nějak varoval nebo tak předtím, než jsem si jí dal filtrovat.

Jak bys popsal svůj profil na FB z hlediska své prezentace? Jak myslíš, že působí? A myslím teď současný stav – co tam máš o sobě vyplněné, jak vybíráš fotky...?

Já jsem měl jedno období, kdy jsem tam o sobě dával strašně moc věcí, než mi došlo, že to vůbec nikoho nezajímá nebo to zajímá jen pár lidí. Takže se snažím o seberegulaci.

No, to je taky dar! To se musí umět.

No, já si myslím, že spousta lidí to neumí a neumím to ani já.

To je o sebeovládání, trochu.

No a taky o míře exhibicionismu. To poznáš, no. To poznáš podle toho, jestli ti ty lidi ten palec daj nebo ne. Spousta lidí třeba vůbec nelajkuje vůbec a přijdou jim tvoje příspěvky

zajímavý. Ale nevím... snažím se to omezit, protože když vidím, jak kritizuju někoho jinýho, tak se to snažím vždycky aplikovat i na sebe. Takže v poslední době tam mám hodně fotek, protože jsem taky hodně věcí dělal. Takže většinou, když někam jedu a přijde mi to zajímavý nebo když někde jsem a snažím se udělat zajímavou fotku, tak ji tam dám, ale sakra jako už začínám přemýšlet nad tím, co tam dávám, aby to ty ostatní nenasralo.

K tomu se ještě dostaneme. Teď ještě prosím ten profil, jaké údaje máš vyplněný...

A vyplněný, co tam mám vyplněný: datum narození, nějaký kontakt tam mám na sebe... Myslím, že teď jsem měl tendenci tam naházet nějaký filmy, který jsem viděl, když jsem měl nějakou dlouhou chvíli...

Máš ten kontakt zveřejněj pro všechny?

Ne. No, tak myslím, že tam mám email zveřejněj. Telefon tam nemám. Myslím, že tam mám Skype, ale telefon ne. Zvenku je vidět jenom jedna profilová fotka... kde jsem zády... Fotky nemám zveřejněný zvenku pro nikoho...

Co třeba ty Cover fotky? To je teď takovej trend, lidi to hodně střídaj.

Cover fotky tam nějaký mám. Já se snažím to nestřídat, nevím. Mám tam teď Krkonoše, Pančovský vodopád. Myslím, že to docela sedí i s tou mojí profilovkou.

A to jsi fotil ty?

Ne, ne, to je zrovna stažená fotka. To je z profilu Krkonoše, který já sleduju, protože Krkonoše mám rád. Takže to je jenom fotka z toho... Ale většinu těch Cover fotek jsem fotil já. Měl jsem tam vstup do Seznamu, jak tam maj ty světla. To myslím, že má spousta lidí.

Jo! Jsme si říkali, že to je, jako když jdeš do kasína.

Cover fotku tam mám. Většinou fotky fotky fotky. Alba. I když teď jsem tam dlouho žádný album nedal, většinou to nahrával někdo jinej. Zvláštní. Jo, Budapešť jsem tak dal, když jsem byl v Budapešti. Fotky tam dávám a nějaký stručný kontaktní údaje.

A jak tam jsou takový ty zájmový kolonky? Říkal jsi, že jsi tam vyplnil ty filmy...

Mám tam ty filmy... politický přesvědčení, náboženský vyznání...

Takže jsi tam něco navyplňoval. A relationship status máš?

Ne, nemám. Měl jsem ho jednou, bylo z toho velký haló, že jsem ho tam měl a pak jsem ho musel po půl roce stejně sundat, protože se se mnou rozešla. A sakra bych teda teď přemýšlel, jestli bych tam dal něco jako, že teda jsem ve vztahu. Protože jakmile to tam dáš, tak to rozpoutá... většinou tohleto rozpoutá nějaké komentáře. Asi tam dám, jestli se někdy s někým zasnoubim... Tak to tam asi dám, ale normální vztahy tam asi už davit nebudu. Dal jsem to jednou, nebyl tam ani ten člověk označený a... nevím nevím. Kvůli tomu, že by to tam ti lidi začli komentovat, tak už bych to tam nedal.

Ona je to dost soukromá věc vlastně.

Jako stejně to ty lidi o mně ví, jako ostatně většinu věcí, protože se s nima vídám. Tak ti kamarádi to ví. Nevím, asi to není důležitý.

To určitě není až tak důležitý. Pro mě je hlavní, že jsi mi tu rámcově popsal, jak přistupuješ k obsahu od ostatních a k svému profilu. (31:07)

Ani ty profilovky se snažím moc neměnit.

To já jsem jeden čas měnila. Ale nebylo mi šestnáct teda!

To já vim, to dělá spousta. Já myslím, že každý si projde nějakým vývojem využívání té věci. Je doba, kdy to používáš – a máš k tomu nějaký důvody a nějakou motivaci – a je doba, kdy to nepoužíváš. To je každého boj. Já se snažím to moc nedělat, protože vim, že to bude někomu vyskakovat a prostě mi to nepřijde tak zajímavý.

Dobře, tak jsi říkal, že každý má nějaké to období hájení, kdy si zpracovává funkcionality FB, nějak se vyvíjí a stabilizuje, a za tu dobu si nastaví nějaké zásady pro soukromí a zabezpečení účtu. Máš nějaké takové zásady?

Mám zásady.

A můžeš je nějak rozvést?

Mám zásady a myslím, že ty zásady jsou celkem důležité... Mám zabezpečení, no. A teď se ptáš teda na co? Jestli to mám? Tak mám.

No, jaký konkrétní zásady to jsou? Můžeš je nějak popsat? Například nějaká obezřetnost začíná u toho, koho si k tomu profile vůbec připojíš... třeba podmínka toho, že toho člověka musíš znát z offline světa.

To jo, určitě. Můžeme si dát klasickéj příklad: Můžu to dát na Foursquare anebo to můžu dát na Facebook. Bude to někoho zajímat, že sedím na zahrádce a piju Fénix?

Podle jednoho mého spolužáka budeš chlubil, co se vytahuje, že si zrovna užívá na zahrádce. A pije dobrý pivo.

Přesně tak! A to je ta motivace, to zvážení, jestli ta fotka za to stojí a jestli je hezká.

Ale zároveň, jestli je to příjemný a prostě užíváš si – jestli si teda ten rozhovor užíváš – tak třeba i jako památku, že to chceš nějak zvěčnit.

Tak jo, tak to dáme na Facebook a uděláme testovací... Co se stane, když...

Tak a zpátky k tématu...

Ano... Jasně, lidi, který znáš z offlinu... To je strašný “z offlinu”... normálně který znám, tak ty si tam jedinečně přidávám. To je první věc. Druhá věc: zvenku minimální informace. To znamená profilová fotka jedna, žádný fotky ven. Fotky jenom Přátelům Přátel, některý jenom Přátelům. Statusy nichts, žádný ven. Snažit se to udržet jen mezi těma lidma, co tam máš připojený a kontrolovat to, co jde ven.

Cílíš třeba ty statusy nějak mezi nějakými vytvořenými skupinami? Třeba mezi rodinnými příslušníky a kolegy?

Ne, takhle já to roztříděný nemám, protože tam ani moc kolegů z práce nemám. Takže nemá cenu jim vytvářet skupinu.

A tak můžeš to nějak odtajnit, jak máš ty Přátele rozsegmentovaný?

Nemám to rozsegmentovaný.

Takže v zásadě to rozlišuješ jen na zveřejnění Přátelům anebo i Přátelům Přátel...

Statusy mám vždycky jenom přátelům a tak mám nastavený filtr na některý lidi. Ty vyblokovány. A fotky přátelům přátel a pokud se jedná o nějaké soukromé fotky, tak jen přátelům. Myslím, že tam mám i nějaký veřejný, ale to jenom proto, že tam byli lidi, kteří to tak chtěli. A mně to nevadilo.

Takže skoro každý album specificky zacílený...

No, si to u každého vždycky radši zkontroluju. Asi ještě víc věcí...

Jaký typ sdělení nebo příspěvků ty převážně zveřejňuješ? A teď teda zkus říct i jaké to jsou z hlediska formy a obsahu, témat... Jestli se tím nějak vymezuješ, například komentováním aktuálního dění atpod.

To je strašnej mišmaš, to nevím, jestli se dá takhle shrnout.

Nebo co je ten podnět, že něco zveřejníš?

Třeba až teď pojedou do Francie, tak věřím, že tam třeba dám jednu fotku za den - třeba, když se mi bude líbit. Anebo když tam něco zajímavého zažiju. Ale to je spíš motivace, že někde jsem.

Asi jsem tam komentoval nějakou dobu politiku... čehož jsem nechal. Já se přiznám, že jsem přešel na fotky. Mně přijdou fotky zajímavější spojení s nějakým komentářem než samotnej status. A myslím si, že i ten FB k tomu sám směřuje nebo si myslím, že to teď chtěj, aby to tam ty lidi víc sdíleli. Ale to neznamená, že na těch fotkách jsem já.

Ale to je možná zapříčiněný tím, že sám rád fotíš, ne?

Ne. Když je zajímavá fotka nebo situace...

Takže mobilem to fotíš.

Mobilem. Ale to nevím... asi existují lidi, co tam dávají věci ze svého oboru. Třeba Josef Šlerka, že jo. Ale myslím si, že obecně tím tématem je život těch lidí a jejich zážitky. Anebo aktuálně nějaká situace a co se děje ve společnosti. Třeba když někdo umře nebo když jsou povodně nebo když je Zeman ožralej nebo když Kalousek pije... prostě nějaký takový společenský témata. Volby prezidencký - to jsem komentoval - něco jsem si povyjadřoval, ale ne moc jako některý lidi. Tvůj život, tvoje zážitky a nějaký témata ze společnosti.

Máš pro vysílání toho svého obsahu nějaký plán? Třeba - v uvozovkách - vysílací schema. Přesně jak si třeba říkal, že víš, že když teď budeš ve Francii, tak že budeš třeba jednou denně posílat nějakou dokumentaci zážitku...

Ale to neznamená, že se ho budu snažit dodržet. Třeba tam nebude co. Takže nebude nic. (45:05)

Takže nemáš nic takového, "už jsem dlouho nic nedal, tak zkusím něco vymyslet, I když mě zrovna nic nenapadá"...

Ne.

Takže z hlediska rozložení formátu – říkáš, že ses teď nějak uchýlil k těm fotkám... Nepřijde ti, že jich tam třeba dáváš moc? Nebo že bys to měl něčím proložit?

Ne, nepřemýšlím. Přemýšlím spíš nad tím obsahem, jestli může bejt zajímavěj nebo jestli se to může někomu líbit. Asi kdybych měl pět zajímavějch fotek ze dne, tak bych si říkal, že je něco špatně. Může se to stát... někdy se to stane... ale sanžím se toho vyvarovat. Ale nepřemýšlím tak, jestli jednou denně nebo dvakrát nebo jednou za tejdén. Prostě to tam dávám, jak to chodí.

A co z hlediska aktuality? Cítíš potřebu vyjadřovat se k aktuálnímu dění?

Jo, třeba u povodní jsem chodil venku a fotil jsem to. Ale těch fotek na FB bylo tolik, že mi to nepřišlo tak zajímavý, abych s tím někoho otravoval. To jsem si fotil jako k sobě. Dával jsem tam tu vtipnou storku s těma požárníkama IKEA. To mi přišlo vtipný a to byl vlastně můj jediný komentář k povodním. Myslím si, že toho byl FB tak plnej, že to nemělo cenu tam dávat. A spousta lidí tam dávali některý zajímavý věci, ale některý se strašně opakovaly. Hlavně z iDnesu mi tam skákaly věci, z iHnedu, lidi, co byli fotit někde mi tam skákaly, z ČT mi tam skákaly... takže mi nepřišlo, že by někoho zajímalo, že já jsem byl někde na nábřeží. Myslím, že jsem byl označenej v jednom příspěvku kamaráda, kdy nás oba dva napadlo, že uzavřeli nábřeží a že je to fajn, že tam můžou ty lidi chodit. Takže to on okomentoval a v tu chvíli jsem já neměl potřebu to nějak dál rozvíjet, protože už jsem byl označenej jednak na tý fotce a pak taky máme s tímhle kamarádem asi úplně nejvíc společných přátel.

Ovlivňuje ten tebou zveřejňovanej obsah nějak zpětná vazba od ostatních lidí? Máš pocit, že kdybys tam delší dobu dával obsah, na který není žádná reakce, tak že bys to možná přestal dělat? Anebo naopak, když vidíš, že nějaký typ příspěvků má úspěch, tak že tě to podpoří v tom dávat jich tam víc?

Asi ne. Tohle nad tím nějak ani nepřemejšlim. Já nejsem sběratel lajků mých statusů.

O to ani nejde, jde spíš o potvrzení toho propojení s nějakějma dalšíma lidma.

Tím, že tam toho dáváš míň, tak tím je automaticky větší pravděpodobnost, že to bude někoho zajímat někdy, než když to tam budeš zasírat věcma a ty lidi to nebou číst, protože je to nebude bavit. To bych musel bejt sakra vtipnej! Třeba statusy Šídla z Hospodářek si rád přečtu, protože on je vtipnej. A to mi nevádí, že mi tam přistane třeba jednou za den. Jsou lidi, který to umí. Který to dokáží komentovat, maj pro to cit, umí to napsat, je to zajímavý... Třeba Čermák taky dává nějaký dobrý věci.

Toho já třeba zrovna moc ráda nemám. On je takovej už provařenej.

Jo, je provařenej. Ale někdy je vtipnej. Tak to jsou lidi, který... když se já třeba srovnám se Šídlm, tak si řekneš: „Aha! Jsem tak vtipnej? Dokážu to tak komentovat? Mám takovej přehled? Nemám. Zajímá to někoho? Ne. Tečka.“

Hlavně oni píšou ty komentáře do těch Hospodářek a tak, že jo?

No, jasně. To jsou komentátoři. A to si myslím, že já se tomu nedokážu rovnat, takže to nemá cenu ani tím lidem... to bych musel mít pocit, že to je zajímavý. Co bych k tomuhle

chtěl říct, tak jednak sám nemám rád, když mi tam někdo dává věci, který si myslím, že jsou zbytečný a tak se sám snažím to nedělat. Těch informací je tam tolik...

Tohle je myslim docela důležitý sdělení. Takže tebe to přeciejn nějak ovlivňuje v tom, že se tam toho snažíš nedávat moc. Protože vidíš, že některý lidi to dělaj a nepřijde ti to vždycky zajímavý.

No, přesně. Třeba tu fotku tady ze zahrádky jsem tam nedal.

Dalo by se říct, že svou prezentací na FB sleduješ nějaké osobní cíle?

Osobní cíle?

Já tu mám pár příkladů, který jsou možná banální...

No, dej sem příklady...

Například získat více přátel...

Ne.

Být víc vidět.

Ne

Upozornit na svůj talent nebo dovednosti.

Ne.

Třeba „je vtipnej“, „fotí hezky“...

Ne.

... „Je aktivní“, „dělá zajímavý projekty“...

Ne.

Budovat kariéru.

Ne.

Udržovat kontakty.

Udržovat kontakty.

Jak bys ty sám popsals své osobní cíle, svou strategii na FB?

Já si myslim, že bejt v kontaktu s lidma. Udržovat osobní kontakt s lidma. Nemám to jako pracovní nástroj, nemám tam žádný cíle, že bych chtěl bejt zajímavěj nebo profilovat se jako komentátor nebo jako fotograf... Já si myslím, že to souvisí s tím zaměstnáním, který děláš... a asi nemám na to zaměstnání. Třeba novinář... ten důvod tam chápu. Nebo chápu důvody fotografa. U některých povolání to chápu, ale jinak si myslím, že to je o sdílení nějakých osobních věcí. To by mě zajímalo, jestli ti někdo řekně, že tam má nějaký cíle.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace? Říká ti to něco? Označil bys to nějak jinak? Klidně to řekni úplně prostě, jak ti to přijde.

Asi jak na ty lidi působíš. Jestli maj s tebou chuť trávit čas nebo ne. Jestli tě považujou za nějakýho – teď to přeženu, jo – třeba opinion leadera nebo jestli jim připadaj zajímavý

tvoje názory, jestli je dokážou tvoje názory ovlivnit ty ostatní. Jestli jim přijdeš natolik zajímavěj, aby s tebou trávili čas. To je tvoje osobní reputace. Ale mám pocit, že někdy lidi to moc... Nebo mám pocit - myslím, že takový lidi neznám - ale určitě existují hlavně mezi mladejma lidi, který to řešej. A určitě to řešej i skrz FB tím, co tam dávaj a tím, jak se chovaj na internetu.

Tak to můžeme přejít rovnou k další otázce: Myslíš si, že se lze o osobní reputaci bavit v souvislosti s uživateli na FB?

Jo, asi jo. Já si myslím, že to některý lidi určitě řešej. Nemám to ověřený, ale podle toho, co čtu a vidím třeba v příspěvcích pod článkama na některých serverech, tak si myslím, že jo. Ale nepatřím do té skupiny, neznám lidi z té skupiny, ale mám takovej pocit, že asi to tak bude. A jestli z mého okolí, že by si tam někdo řešil... já nevim. Myslím, že lidi, kteří řeší, co si ostatní o nich myslěj, tak to není dobře. Jako samozřejmě nemůžeš bejt úplnej kretén a zůstat povýšenej úplně nad věcí a mít nějakou sebereflexi – ve smyslu, že když ti někdo řekne, že seš debil, tak si nad tím zapřemýšlet, jestli seš debil nebo ne. Ale pak, když to někdo moc řeší, tak si prostě zaklepat na čelo a jít radši dál.

Ted' budu znít strašně chytře...

Dokázal bys na základě FB prezentace ostatních uživatelů přiřadit někomu pozitivní nebo negativní reputaci?

Hale, třeba moje sestra mě tam otravovala celou dobu. Já vím, že moje sestra se tady line nickým příběhem, ale její reputaci u mě to neovlivnilo. A hlavně ty lidi většinou znáš ze života. A jakmile je znáš ze života a minimálně ses s nima několikrát viděla nebo si s nima studovala nebo znáš ty kamarády anebo si s nima strávila nějaký čas – proto je tam máš – tak se těžko může změnit tvůj názor na ně. To by tam museli dávat rasistický věci nebo věci, který podporujou extrémistický strany nebo který odporujou nějakým základním hodnotám, o kterých ty jsi přesvědčená. A to si myslím, že tam ty lidi, který jsou v mém okruhu nedávaj. A když tam zveřejněj několik příspěvků za sebou, o kterých si myslím, že jsou o hovně, ale pro ně jsou třeba důležitý, tak si o nich nezačnu myslet, že jsou blbci. Protože je většinou znám z toho normálního života.

A u těch, co je třeba tolik z toho běžného života neznáš, tak u těch tě jejich působení na FB nějak ovlivňuje? Jakože bys je chtěl možná poznat trochu víc a trávit s nima víc času...

Hale, to je zajímavý, že podle mě si člověk možná psychicky... podvědomě v sobě vybírá ty lidi, se kterýma se vídá, a o ty se víc zajímá kupodivu, než ty, se kterýma se nevidá. Ty pak přeskakuje, protože si řekneš: „Ok, tak vim, co dělá“, ale nepříjde ti to důležitý, abys to vnímala, ale naopak se zabýváš se víc těma lidma, se kterýma se vídáš, se kterýma sdílíš i normálně – jak ty říkáš v offlinu – ty zážitky a ty lidi znáš, takže tě to může těžko nějak ovlivnit. To by tam fakt musel dát něco jako „Jdu volit... dělnickou stranu“ anebo by tam musel dát nějaký brutální porno, jak někoho znásilňuje nebo jak ubližuje nějakému zvířeti. Nebo někoho mlátí nebo tak. A takový kamarády já nemám! Takže si myslím, že ty automaticky jedeš po těch lidech, se kterýma něco sdílíš nebo se kterýma máš něco společnýho. Ti ostatní ti tam tak jako lítaj a říkáš si „Ok, vim to, dobrý“, ale že by ti to

měnílo na ně názor, který si s nima uděláš v tom osobním životě... To by tam někdo fakt musel dávat kokotiny, abych na něj změnil názor! Nevim...

Změnila si ty na mě nějak názor tím připojením?

Ne, určitě ne. Ale i vzhledem k tomu, v jaký skupině lidí jsem se s tebou seznámila. Už jsi byl zkrátka prověřenej...

Já si myslím, že to je právě ta skupina lidí... že ty si tam přidáváš lidi právě z toho okruhu přátel, který tvoří tu komunitu. Asi takhle bych to uzavřel.

Ovlivňuje tvoje vnímání ostatních nějak zpětná vazba od ostatních uživatelů?

Možná si můžu začít myslet, že jsou vtipnější, než jsem si myslel.

Třeba Čermák má – já nevím – tisíc lajků a třeba třicet komentářů. Ovlivňuje tě tahle „popularita“ nějak?

Jestli mě ovlivňuje, jak je kdo komentovanej a lajkovanej? Ne.

Tys mi tu reputaci sice úplně nepotvrdil... ale myslíš si, že je s něčím spojená? Váže se na něco? Třeba na nějakou specializaci... anebo je prostě dobrá nebo špatná?

Hale, nevím, jestli souvisí. Fakt nevím.

Když to úplně zjednoduším: Jestli třeba jeden člověk může být v něčem dobrou a v něčem špatnou reputaci.

Já možná na tom FB fakt nežiju teda asi, koukám!

Tak řekněme, že někdo tam třeba dává hezký fotky, ale o politice píše píčoviny.

Jo, to je možný, no. Mám tam jednoho takovýho, kterýho bych kopl do držky za některý věci – on tak ale působí i v normálním životě – ale dává hezký fotky.

Takže třeba na jeho fotky se podíváš, protože je to záruka nějaký kvality, ale jeho statusy moc nečeš.

To jo, on fotí strašně hezky. Je to moc šikovnej fotograf... ale u některých statusů si říkám jako „Proč? Proč tohle děláš? Proč máš tyhle názory?“. Ale zase: Zním ho z osobního života – a nepřekvapil mě. Nepřekvapil mě tím, protože znám jeho názory nebo znám, co říkal. Nemusím ho vidět a dokážu si představit, co si bude myslet a to odpovídá tomu, jak to tam dává. Takže v tom mě nepřekvapil, ani kdybych ho fakt kopl do zadku. Ale je to on! Má takovej názor, kterej znám i z osobního života.

Zpátky k mé otázce: Je ta reputace s něčím spojená?

No, může bejt svázaná, ale to zase asi souvisí s tím, co ten člověk dělá... Většinou ty lidi se tam projeví stejně jako v osobním životě. A jak tam ty lidi z toho osobního života znáš – nebo minimálně jste se několikrát viděli, aby sis je tam mohla přidat – tak to je těžký tohleto říct.

Tak tam se asi moc překvapení nekoná. Ale co u těch, se kterýma se znáte jen zběžně?

Třeba u jedny má kamarádky se stalo to, že ji znám z osobního života, ale nikdy jsme se o politice moc nebavili. Já jsem tušil, že je zaměřením velmi levicového a samotného mě

teda překvapilo, co tam dává za věci a jak je komentuje a co si myslí. Takže to prohloubilo moji znalost její osoby a jejích názorů. Já nevím, jestli ta reputace je ten správný název pro to...

Možná ne. Ale prostě ti to doplnilo nějaké informace o ní – to jak se projevuje na FB...

Tak, no. Ale že by si zkazila u mě reputaci... s ohledem na to, že to je moje dobrá kamarádka. Tak každé na tu politiku může mít názor, jakéj chce. Já ji mám rád i přesto.

Zrovna ta politika, pokud jsme v nějakým demokratickým ranku, tak si myslím, že se ta jinakost názoru nijak neodsuzuje. No, možná to není úplně dobrý příklad ta politika...

Asi ta reputace bude víc souviset s lidma, který maj nějaký povolání, který když vykonávají, tak můžou výsledky té práce prezentovat na tom FB. To pak máš podle mě tu reputaci. Když tam máš přátele, blízký přátele nebo lidi, se kterýma se vídáš, tak já nevím, jestli se dá hovořit o reputaci. Můžeš o někom zjistit, že je vtipnější, než sis myslel, můžeš o někom zjistit, že fotí hezky, ale že by to ovlivnilo jako reputaci. Nevím, já asi nedokážu odpovědět. Je to pro mě špatný slovo nebo má pro mě trochu jiné význam.

No, je možná trochu neohrabaný. Je to marketingovej termín a je i možný, že je pro tohle vlastně nevhodný, protože to je tolik věcí dohromady.

Podle mě reputace se vztahuje právě na nějaký profese, který tam prezentují vyloženě svoji práci. Jsou to novináři, který to vyloženě maj jako komunikaci se svýma čtenářema, fotografové anebo pak jsou to brandy, produkty, společnosti... Tam vidim jako tu reputaci. U nich vidim tu reputaci. Ale nedokážu použít to slovo ve vztahu k mým přátelům.

Co by tě přesvědčilo názor na někoho přehodnotit?

Extrémní názor jeho. Nějaký věci, který jsou mimo rámec mých základních hodnot a mých základních názorů. Tak to bych dokázal přehodnotit, v tom případě jo.

Řídíš se poznatky získanými na základě něčí FB prezentace i v offline životě?

Já si nemyslím. Asi ne.

Jsou pro tebe příklady negativních projevů na FB jsou poučením a snažíš se pak podobných akcí vyvarovat?

Jo, tak to už ale vyplynulo... Asi jo. Ale to si ani nemyslím, že to ani nemusí člověk zažít na FB, ale to záleží, jak to má kdo nastavený. Asi tam nebudu dávat nějaký osobní věci, jako že pláču doma do polštáře a trpím anebo, že mám vztek a tak. Jednou jsem tam během voleb prezidentských – nebo spíš už po inauguraci Zemana – dal takovej trošku už naštvanej komentář na některý lidi, kteří říkali, že Zeman není jejich prezident. Tak sem tam jako okomentoval, to jsem měl potřebu sdělit... a taky se na mě podle očekávání sesypali příznivci Schwarzenberga, ale spousta lidí mě taky překvapila tím, že mi řekli, že mám pravdu. Já jsem tam během té prezidenstký volby sledoval ty dva tábory, jak tam dávaj ty příspěvky – někteří lidi se toho vyvarovali. Já jsem tam pak jednou dal „Dneska má svátek Miloš, zítra Karel“, zrovna to nějak vycházelo, to bylo druhý kolo, tak tam se snesla snůška fightů. A pak jsem komentoval u té inaugurace, protože mě štváli ty lidi, jak

chodili s plackama „Zeman není můj prezident“. Protože když to zobecníš, tak oni zpochybňují ústavní instituci.

2.2.3 Rozhovor č. 3 – Gábina

Datum záznamu	14/10/2013
Délka	02:11:33

Jak jsi se dozvěděla o FB?

Nevím. Já jsem si zrovna nedávno prohlížela úplně nejstarší fotky, který na FB mám – zajímalo mě, která byla první. A myslím, že od lidí kolem sebe, myslím, že ani ne od kolegů, ale třeba od mladších kamarádů a tak. Myslím, že i partner byl na FB dřív. Takže prostě od lidí kolem mě, který o tom furt mluvili, tak jsem se chvíli zdráhala, no a pak jsem tam vlezla. Jo, a tlak okolí!

A nějaký specifika těch lidí? Byli to normálně Češi nebo třeba nějakí cizinci?

Ne, právě když jsem jela do Koree, tak už právě jsem FB měla a už jsem tam nějakou dobu byla, takže tam už jsem všechny ty lidi shrábla. Zatímco z těch předchozích akcí, tam ne. Takže tam je přesně vidět ten zlom, že někdy 2008 jsem začla tak nějak a přesně to poznám na těch lidech.

Co tě na FB zaujalo?

To, že tam jsou ty různé známý a že, aniž bych vyvíjela nějakou zásadní aktivitu, tak se o nich můžu dozvědět, jak se maj, co dělaj, případně jim snadno napsat. Já jsem totiž hrozně mizerná s udržováním kontaktů s lidma. Tady je to skvělý, že je tam máš uložený a kdykoli si vzpomeneš, tak jsou tam. V tomhle mi to hrozně vyhovuje.

To je super. Nemusíš řešit emaily, telefony...

Na takovýto dlouhodobý uchovávání kontaktů i s lidma, u kterých, jestli se s nima ještě někdy v životě uvidíš, tak je to ideální.

A to finální rozhodnutí se tam zaregistrovat, váhala jsi s tím nějak? Nebo sis to nejdřív nějak otřukávala?

Ne, já jsem tam vlezla a poměrně rychle se myslím zorientovala a už jsem tam zůstala. Ona to byla ještě taková ta doba – já to nemám tak časově zachycený - výrazně před-Facebooková, kdy FB byl všude a FB všechno viděl. V té době tam podle mě ještě nebyla většina lidí kolem mě, takže jsem ani neměla nějaký obavy, že mi FB něco sežere nebo, že o toho někdo bude vědět moc. Takže vůbec žádný obavy. Byla jsem ráda, i když jsem nechtěla další věc k mailu a k tomuhle (ukazuje na mobil), abych nemusela trávit online víc a víc času, takže jsem chvíli váhala. Ale pak se začali na FB pořádat nějaký akce, zvát se lidi do čajoven a pak už mi to prostě přišlo jednodušší tam bejt než nebejt.

Jak často se na FB přihlašuješ?

Teď prakticky denně nebo pět krát v tejdnu určitě a když jsem u počítače, tak prakticky vždycky. Ale jsou dny, kdy počítač nepustím – naštěstí ještě pořád takový dny jsou! – a v mobilu ho nemám. Ale byly doby, kdy jsem tam chodila jednou za tejdnu, protože jsem to nepotřebovala, a byly doby, kdy jsem ten FB hodně potřebovala, když jsem byla v cizině a byl to pro mě prostě ten kontakt s lidma doma, tak to to bylo hodně intenzivní. Ale teď tak třeba dva dny v tejdnu se tam nejdu vůbec podívat.

A na jakých zařízeních ho používáš?

Na not'asu služebním i domácím a já nemám ani tablet, nic takovýho, a na mobilu jsem si ho teď nainstalovala podruhé.

Jak dlouho průměrně ta jedna FB seance trvá? Takovej ten běžnej provoz...

Třeba v práci tam vlezu třikrát za den na deset minut, sjedu, co je novýho... nebo jednou dvacet – pět – pět u nějakýho kafe. A o víkendu třeba, když mám čas, nebo někdy i večer a různě hraboším, tak třeba i půlhodinu hodinu, ale nijak zásadně moc dlouho ne. Spíš to držím rozhodně pod... myslím, že ani těch pět hodin týdně. No, asi na tom to nějak držím.

A kolik máš na FB přátel?

650.

Ježíš, to je nějak hrozně moc!

No, právě tím, že to používám jako ukládání lidí... Gruzínci se hrozně rádi kamaráděj, Korejci se hrozně rádi kamaráděj... lidi z těchhle cest. Kdy u těch Gruzínců je prostě malá šance, že se kdy znovu potkáme... No, oni se i čas od času ozvou! A na fotky koukaj a svoje fotky tam dávaj, takže prostě není nijak intenzivní, ale jsou to lidi, se kterými jsem tam... třeba moje studentky a tak. Takže jsem ráda, no. Ale opravdu to nejde při tomhle množství lidí udržovat aktivní kontakt.

A stává se ti třeba, že občas už nevíš, kdo je kdo? Když se třeba někdo vdá a změní jméno, že pak trochu zráčíš nit? Protože mě se tohle občas stane i při mých čtyřech stech třiceti.

Ani ne, protože oni jak jsou různý národy... u těch Korejek se občas musím podívat na fotku, která to je, protože oni se jmenujou strašně podobně. A jestli tam mám třeba patnáct Korejek, tak z toho si jich pět pamatuju jménem a ostatních deset si musím připomenout. Ale mazat si je nebudu, protože už mi takhle jedna externí Korejka a jeden externí Korejec za mnou přijeli – oni maj Prahu rádi – a je to otázka, jestli třeba po těch třech čtyřech letech by se ozvali, ale po dvou letech se ozvali, bydleli u nás, a já jsem byla ráda, že někdo přijel. To byla čtrnáctidenní konference, to neuděláš žádný hluboký vztahy, ale já to беру tak, že tam ty lidi mám z celýho světa a třeba někdy s nima ještě něco bude.

Ono je to asi hodně individuální a asi i o momentálním rozpoložení. Třeba jsem si nepřidala kluka, se kterým jsem sice seděla jednou v hospodě, ale byl tam pro mě jen do počtu – nijak zvlášť jsme se spolu nebavili... a naopak občas se s někým sejdeš, třeba jenom jednou, a nějak to jako přirozeně vytane, že se propojíte i na FB.

Jo, a třeba chci mít na toho člověka kontakt. Kamarád kamarádů, se kterým jsem byla na výletě, celý den jsme chodili – půl dne jsme prokecali – ale už je to třeba pět let a už jsme se od té doby neviděli, ale aspoň si ho díky tomu pamatuju.

Ty jo, to seš fakt asi první, s kým mluvím, kdo to používá tímhle způsobem, jako takovou paměť na lidi – úložiště kontaktů.

Já nevím, já se o tom bavím třeba jenom se ségrou, která tam naopak má kolem šedesát lidí a velmi striktně si hlídá, koho si na FB dá. Já prostě mám na FB v přátelích kohokoliv. Kohokoliv, koho bych znovu ráda potkala, si ráda do přátel dám – vůbec to neřeším.

Dokázala bys nějak popsat, jak ta typická FB session probíhá? Na co mrkneš nejdříve, kde se třeba zasekneš, i když to nerada přiznááš... takovej krátkej popis, prosím.

Já jsem si na radu někoho udělala – já nevím, jak se to říká – ne, že mám ty lidi ve sledovanejch – máš je jako přátele – ale označíš je tak, že ti všechny jejich aktivity vyjízďej nejen v newsfeedu, ale i v oznámeních. A tam jsem si naklikala ty lidi, který jsou v Praze, píšou zajímavě... Ani ne tak blízky – jako blízky lidi taky samozřejmě, ale ty píšou poměrně málo. Takže tam mám ze dne na den tak dvacet třicet oznámení, který si otevřu a kouknu, co lidi psali. Takže to je prostě první věc, kterou dělám a když mám omezenej čas, tak i ta jediná. Nevím, jestli je nějakej elegantnější způsob, protože ty moji malajský známý maj miminka a hromada malajskejch miminek je sice hezká, ale já na ně prostě nemám čas. A takový ty lidi, se kterejma jsem se neviděla, tak píšou třeba něco, ale ani to není tak zajímavý, že bych musela vidět jejich party fotky. Takže tam mám vypíchnutý ty lidi, který bych prostě chtěla sledovat. Takže to je ta první a často jediná věc. Od toho potom se většinou ta aktivita odvíjí, že tam někdo má fotky, někdo hodí zajímavěj link – něco si přečtu. Počítám do toho i ten čas, co strávím čtením věcí, který na FB najdu, jo – někam si odskočím – vrátím se. Já moc nediskutuju, já kdyžtak lajkuju... lidem píšu spíš, když něco oni potřebujou, tak nějaký rady, ale že bych tam vedla nějaký dlouhý diskuze, to se mi prostě nechce. Mám s tím i špatnou zkušenost, že ty lidi na sebe nevidí a nebaví mě to. Nepotřebuju to tam.

Možná si tohle už člověk odbyl už na tom Okounu, ne? Ty nejbouřlivější diskuzní léta... To byla odbočka.

Jeden známej z Okouna si mě vymazal z přátel a už si mě nikdy nepřidal, protože mi pod jedním politickým odkazem spustil debatu, o který já jsem řekla, že ji prostě vést nebudu, protože nemám potřebu obhajovat svůj názor, protože je to moje zeď a on na mě něco sypal dál. Tak jsem to prostě smazala všechno, což jako chápu – já jsem si to pak uvědomila zpětně – je to asi fakt proti nějaký etiketě na FB. Já jsem si říkala: Dopřic, je to moje zeď a já jsem řekla, že tady ten odkaz mít nebudu a že o něm nebudu diskutovat. Já nemám chuť, čas, nic argumentovat s tebou a nenechám si tam viset od něj nějakěj protipost, na kterej neodpovím. Prostě sem to smazala a on si mě vyhodil z přátel. A už jsme se nikdy potom neviděli – není kde se vidět, nechybí mi. My jsme ani nebyli nějaký velký kamarádi. Takže po téhle zkušenosti se komentování politických názorů lidí opravdu vyhejbám, takže spíš sleduju ten obsah, zajímavý články. Ty RSS mi to nenahradí, jak někdo tvrdí, že dneska už prostě RSS čtečky jsou old-school, protože na všechno máme FB a Twitter, tak to pro mě teda ne, ale pořád tam nacházím zajímavý zdroje informací, co lidi čtou, sdílej, zažívaj, fotěj.

Pro mě to tuhle hodnotu taky určitě má. Ale rozhodně bych se neomezovala na FB jako na jediný zdroj.

Jo, tak to byl myslim jeden z argumentů, proč Google utlumil ten svůj reader, že prej dneska tohle všechno dělá G+, FB... Ne, ty lidi mi tam toho tolik prostě nenacpou, aby mě to vynahradilo.

Mně taky přijde, jestli by tohle měla být náhražka... Jasně, částečně tam nějaký to síto funguje, že ti připlujou zajímavý články a zdroje a tak, ale spousta toho je furt takový nějaký bezúčelný žvanění nebo prostě balast.

Jsou tam lidi, který tam třikrát za den píšou, co je vidět z okna. Tak to takhle projedu, že jo. Ale občas se tam něco zajímavého najde: fotky z cest určitě a kamarádi, který dělaj zajímavý věci, který bych jinak neměla čas sledovat. Jak jsi říkala i věci, co lidi třeba něchtěj říct, že dělaj – nikdy jsem nehrála žádný hry, nikdy! Rozhovor kolegyní – já na ně koukám – sdělovali si, že něco musej okopat mrkve... No, FarmVille, že jo! Oni ráno okopávají mrkve, než jdou do práce prostě, jo?!

Já jsem si tohle snad nějak úplně blokla, že mi to nechodí ani nic o hrách do feedu. Jakože tam někdo zasadil mrkev nebo tak.

No, mě chodí, já to neumím... Nebo nevím, teď je toho nějak mnohem míň. Ale občas mi přijde od někoho request do nějaký nový hry, ale možná jakmile to jednou odmítnu, tak už mi to nechodí? Nevím. Přijde mi, že takovej ten boom...

Já myslím, že když ti jednou přijde ten request, tak že tam máš mezi těma možnostma i to, že už upozornění od této hry nebo aplikace nechceš vůbec dostávat...

Možná jsem to udělala. A byly doby, kdy to bylo takový to s těma diamantama... to bylo otravný, FarmVille byl otravnej... Tak k tomu se nemusím přiznávat, poněvadž tím čas netrávim.

Ještě kromě her jsou tam i různý aplikace – máš s nima nějakou zkušenost? Testuješ je nějak?

Ono to pak do toho FB naleze tak, že to člověk jako těžko odliší. Vim, že si dávám pozor, čemu dávám souhlas, když používám FB login na některých stránkách. Mám to třeba na tý hadrárně... jak se jmenuje ta česká hadrárna?

Votočvohoz?

No. Tam dáš jednou jako login a pak ti vyskočí vždycky souhlas, jestli můžou Post on your behalf a když dáš No, tak tě to stejně zaloguje. Zatímco některý stránky tě v tuhle chvíli nezalogujou a prostě ten login odmítnou, tak tohle je udělaný tak, že vždycky mi znovu vyskočí znovu to okno, jestli dávám souhlas a já vždycky dám, že ne a ten login tam prostě mám. Jinak aplikaci TripAdvisor používám ve spojení s FB. To je jediná věc... ona ale začínala – já nevím, jestli si to pak TripAdvisor nějak ochočil – ale když jsem začínala na Cities I have visited, tak to s tím nemělo vůbec nic společnýho.

Oni to koupili.

Podle mě to taky právě koupili, protože teď už je to úplně jasný. Teď tam maj takovej ten zápočet hodnocení a gamifikaci – nebo jak se tomu říká – získáváš ty různě barevný badge a tak. Hodnocení na TripAdvisoru používám téměř výhradně přes tuhle FB aplikaci, ale jinak si teda nejsem ničeho moc vědoma.

Jaký typ příspěvků ostatních máš nejraději a jak bys je shrnula z hlediska obsahu a formy?

Odkazy na věci, který čtou, fotky, potom další smysluplný texty. Nejenom to, co píše naše Občas někdo napíše i status, kde se něco dozvíš... jo, jako občas se i ve dvou řádcích dozvíš něco, ale častěji je to výkřik o tom, jak někde něco připálili nebo že byl nějaký blbec na silnici a to mě zase tolik nezajímá. Většinou když vidíš větší text, tak si s tím dal ten člověk víc záležet a bude to mít pravděpodobně větší hodnotu než nějaký dvouřádkový výkřik. Když třeba jenom takhle scolluju, tak spíš zachytím nějaký delší text. Ale hledám odkazy, co si ostatní čtou, co sdílejí, anebo ty fotky, když jsou.

A co hudba, ta tě tam nějak oslovuje?

Vůbec. Ale já totiž si ji nemám jak pustit. Doma z nořasu - to nemám sluchátka - a hudbu pouští partner, když jsme doma. A v práci si to nepustím, protože mám sluchátka jenom když telefonuju a jinak je mám dole, abych slyšela kolegy. Takže hudba ta mě na FB úplně nějak míjí ani nevím, jak to funguje, nikdy jsem si hudbu přes FB nepouštěla. Ani jsem nevěděla, že to tam nějak jede třeba...

To bych ani neřekla, že to tam nějak extra jede. Lidi tam dávají odkazy na YouTube hlavně asi.

Jo, to dávají! Ale moje kamarádka, která to dělá asi nejvíce, tak ta FB nějak uzavřela a její hudební vkus není můj a jinak tam nemám nikoho, kdo by mě tím nějak intenzivně živil. Většinou když někomu něco zrovna trhá koule a potřebuje se o to podělit, tak je tak devadesátiprocentní šance, že to není nic, co já bych zrovna v tu chvíli chtěla slyšet.

Dalo by se teda říct, že tento typ obsahu tam cíleně vyhledáváš?

Jo, ať už si vzpomenu na někoho, kdo vím, že dává zajímavý odkazy, tak se třeba kouknu na jeho profil. Protože třeba v těch mejch oblíbených toho bylo moc nebo vyhledávám samozřejmě i FB stránky akcí – jestli to takhle je myšlený... Takže prostě hledám tam informace. Často mi to přijde i jako nejjednodušší řešení, když se někde chci zeptat, jestli se u nich dá třeba platit kartou, tak využiju tenhle kanál. Přijde mi to lepší, než tam volat. Tak, i když jim třeba nedám Like, tak si je nalistuju jako komunikační kanál.

Který typ příspěvků naopak nevyhledáváš, jak bys je shrnula z hlediska obsahu a formy?

Nevyhledávám tu hudbu, spíš to prostě přeskočím, aniž bych zkoumala, co to je – stejně tak i videa. Články nedělají hluk, proto si je můžu číst i v práci a můžu si je snadno odložit přes nějaký to Pocket nebo nějaký úložiště. Hry nevyhledávám a nějaký prostě plácnutí do vody, to se nedá – holt někdo píše dobrý statusy a někdo píše blbý, no.

Postihla tě ta mánie různých memů? Jak jsou ty kartinky třeba, Grumpy Cat a co já vím...

Tak znám to samozřejmě, ale nikdy jsem se toho nějak aktivně nezúčastnila, ani nějak nevyhledávala. Takovej ten černobílý křivej ksicht... já nevím, kde se to prostě bere! Grumpy Cat mám hrozně ráda, ale k tý se dostávám zase přes Nyx... Nebo hrozně ráda. Ona je taková prostě... Já tam čtu kočičí klub – obrázky koček pro potěšení, který tam lidi

dávaj - a ona se tam objeví tak jednou za týden, jednou za čtrnáct dní ji tam lidi daj - něco dobrého - takže ji takhle znám a v tý záplavě těch domácích rozvalených kočiček, na který se opravdu člověk dívá rád a dělá mu to dobře - mě to prostě dělá dobře – tak občas je tam ona, takže ji znám takhle. Ale na FB to nikdo nevalí, já bych se k tomu jinak asi nějak dostala. Můj nevlastní bratr tam občas hází tenhle typ zábavy a zase vím, že to jeho bude na hranici mého šovinistického a nacionalistického smýšlení, ale vím, že to nebude triviálně hloupý. Většinou jsou to prostě chytrý věci, souhlasim nebo nesouhlasim. Tak i takovýchle věci člověka pobavěj.

Ale není to něco to, co bys vyhledávala.

Ne, vůbec. Ale já to беру tak, že na to nemám čas. Když potřebuju vypnout mozek, tak je větší jistota, že ho vypnu, když si přečtu něco na Ona Dnes, než prostě hledat nějaký vtipný obrázky na FB. Je to blbý, ale je to tak. Nemyslím si, že mě to obohacuje nějakým způsobem, jo ale.

A nějaký věci, který si odnastavuješ nebo blokuješ?

Teď jsem se snažila ty hry, ty requesty, aby mi lidi neposílali a ubylo toho. Ale jestli jsem to udělala správně nebo ne? Každopádně buď už to není tak populární anebo toho fakt ubylo. Jestli to dřív bylo třeba pět za den, tak teď je jeden za dva dny. Každopádně ty hry, to jsem prostě vždycky věděla, že to nikdy hrát nebudu. Jinak ani ne.

Proč jsi vysvětlila...

Protože to je prostě hrozná ztráta času. To si radši zahraju karty na mobilu, když se potřebuju odreagovat... než nahánět nějaký mrkve.

Jak bys popsala svůj profil, jak si myslíš, že se tam prezentuješ? Mám na mysli současný stav a ne, jak bys třeba chtěla působit.

Já nepíšu vůbec žádný statusy. Protože prostě nemám nic tak zásadního, o čem bych se s lidmi podělila. Když, tak házím linky a není jich moc, je jich pár za měsíc. Takže myslím si, že v tomhle sem spíš pasivní. Ale vždycky se těším, když budu mít fotky zpracovaný z nějaký cesty, protože fotky tam dávám ráda a těším na tu zpětnou vazbu. To mě baví a je to pro mě prostě nejlepší způsob, jak se podělit - fotky. I když vím, že když to dám na FB, tak bůhví jaký na to má FB práva, ale je mi to jedno, protože já s těma fotkama nemám nějaký větší ambice a takhle je dostanu k lidem. Potom mám i zpětnou vazbu, když se s nima potkám, a oni vědí, kde jsem byla a že je ty fotky pobavili a že se na ně rádi podívali, i když tam třeba nic nepíší. To je jedna z věcí, která mě na tom FB opravdu jako baví a je pro mě asi opravdu ta hlavní. A těch cest zase za rok tolik není, no.

Mně přijde, že zrovna u tebe teda docela jo. Určitě víc než u ostatních lidí. Jste taková cestovatelská banda.

Ale není to, že bych to prostě jako živila a že by tam lidi mohli každý týden přijít se podívat na nějaký nový hezký fotky. A když je něco užitečného, tak to ráda sharuju a pošlu to i dalším lidem. A co se týče osobního života, tak tam nedávám nic... do teď se mi podařilo ututlat i tu svatbu, i když to nechci tutlat jako furt.

Počkej! No, to se ti teda podařilo ututlat úplně dokonale! No, vidíš, tak moje dobře mířená otázka: Co bude následovat?

Já to tam chci pustit, ale až budu mít fotky od toho kamaráda a jemu to nějakou dobu trvá a jako nechtěla jsem to pustit s fotkama od strýčků, který sem měla za dva dny, ale chci si počkat na jeho fotky a dát tam potom nějaký pěkný výběr. Kdo tam byl, tam byl – kupodivu to nikdo neproflák, já jsem myslela, že jo. Protože třeba, když jsem byla kamarádce na svatbě, tak ta s fotkama váhala a já se prostě vrátila natěšená z její svatby, zeditovala fotky a prdla je tam prostě bez ptaní. Ani mě to nenapadlo!

A štválo jí to nějak?

Ona říkala, že na to neměla nějaký jako názor, nepotřebovala hned běžet na FB a měnit si to tam. A tohle proběhlo tak jako přirozeně a lidi tam hned začali psát, i její kamarádi, co tam třeba nebyli a bylo to v pohodě. Ona říkala, že nakonec to bylo dobrý. A já jsem v tu chvíli nad tím vůbec neuvažovala jako, že třeba je to životní krok, o kterém by si měl člověk rozhodnout, jestli chce dát těm lidem vědět prostě sám. A já jsem čekala, kdy tam na mě něco podobného vylítne... Byla jsem na to připravená, nevadilo by mi to. Mně by to nevadilo, já jsem tam jen sama chtěla dát svůj výběr fotek. Jo, my máme oba, že jsme ve vztahu, ale nemáme uvedeno s kým, protože prostě, kdo to ví, to ví, a kdo to neví, tak se nepotřebuje proklikávat na partnerův profil přes můj profil. Stejně, když vleze do fotek, tak to uvidí, s jakým chlapem tam teda na těch fotkách jsem – tak si klikne na ten tag.

Mně to přijde taky trochu směšný tyhle proklikávačky, aby si každé prohlídnul, s kým teda chodíš.

Tak, tohle už vyžaduje aspoň trochu zájmu a najde se to velmi snadno, protože jsem na všech cestách skoro s ním.

No, takže tam necpu tyhle soukromý věci a hlavně se tam neptám na cestovatelský tipy dopředu, protože nechci, aby lidi věděli. Bojím se tam předem říkat o jakýchkoliv mejch cestách - nedejbože, aby se mě tam někdo zeptal: „A kdy přesně tam jedete?“ Já nevím, ale prostě lidi jsou různý. A třeba ségra má to soukromí hlídaný hodně, ta má spuštěný štíty, tudíž jí by to asi nevadilo, protože by věděla, že jí tam nekouká nikdo cizí. U mě podle mě viděj cizí lidi celou zeď, zatímco u ségry neviděj nic pořádně. Já to беру tak, že ten profil je otevřený, že tam nejsou informace jenom pro nikoho a podle toho se chovám. Takže zpětně ty cesty tam zveřejňuju ráda, ale dopředu ne. Když vim, že někdo někde byl, tak se ho zeptám v poště. Já nevím, jestli je tohle pravda, že někdo zjistí, že někdo má prázdnou byt přes FB a podobně?

Už jsem myslim četla i nějakou tiskovou zprávu Policie, že to ti vykrádači přiznávají, že to dělaj.

No, takže se spíš někoho zeptám v poště, kde prostě si myslim, že na tom FB není to nebezpečí. Nebezpečí je prostě v tom, že nemám chráněný údaje, že tu zeď mám veřejnou. V tomhle smyslu se nedělím ani o víkendový plány. A já se těším, že o víkendu pojedeme na vodu, ale prostě to nenapíšu. Tak tohle je moje jediná paranoia, spojená s FB. Ale neomezuje mě to nějak, já o tom nepotřebuju tlachat dopředu – já se radši podělím pak o to, jak to dopadlo.

Já bych se ještě vrátila vyloženě k tomu statickému profilu. Co tam máš o sobě vyplněný? Jak se prezentuješ?

Mám tam datum narození, myslím, že tam nemám rok. Mám tam normálně své jméno – žádnou přezdívku. Profilovku aktualizuju tak jednou za rok, aby byla hezká.

Máš tam přiznanou rodinu?

Sestra si mě nepřidala. Máma je dost pasivní na FB, ale je tam. Mámu mě nenapadlo si přidat. Mám tam přidanýho falešnýho brácha. On je máminýho přítele syn – oni nejsou sezdáni – ale my jsme se na tom jednou domluvili, když přišel do Prahy a nikoho tu neznal, takže jsme se adoptovali. Přidal si mě tam do příbuzných jeho táta, což jsem zvažovala, jestli si ho přidat nebo ne – protože my jsme neměli vždycky dobrý vztahy - ale teď je to spíš lepší, tak se na to podívám, jestli je tam furt pending nebo ne. Mám tam práci, mám tam školu. Já mám veřejný profil na LinkedIn, takže kdyby si mě někdo zadal na Googlu, tak o mě zjistí zhruba to samý, co na FB, s tím, že ani na LinkedInu nemám rok narození. Ale to si každéj může spočítat podle roku maturity, kdo není zamrzej... (41:30)

Mně právě přišlo vždycky trochu zbytečný duplikovat informace o zaměstnáních na FB, když už to máš všechno uvedný na LinkedIn. A má třeba i ten odkaz na LI profil uvedný na FB...

To nevim, jestli mám nebo nemám – nad tím sem nikdy nepřemýšlela. No, ale ono, když se tě to zeptá, tak já mu tu informaci klidně nacpu, než aby se mě to pořád ptalo a aby mi tam někde vylejzaly otazníčky...

Máš nějaký další zásady pro svou prezentaci na FB? To si teda už asi říkala, že se vyhýbáš zveřejňování informací o cestách a soukromých věcech...

No, tak prostě počítám s tím, že to, co dávám na FB, si může přečíst úplně každéj bez ohledu na to, jestli je můj přítel nebo. Takže prostě ty osobní věci tam v tomhle ohledu hodně filtruju.

A nějaká pravidla vyloženě na ochranu soukromí? To jsi říkala, že teda například ten relationship status: přiznanej partner, ale nezveřejněnej...

No, jasně. Mně se to jako docela líbí, když to někdo má v profilu. Kamarád, co měl svatbu asi čtrnáct dnů před náma, tak ty si tam po svatbě oba velkolepě vyvěsili cover photo Just Married a Married to a ten proklik na sebe navzájem. To je hezký! Ale prostě nestojí to za to...

No, člověk se na to asi musí cítit.

Protože přes tu galerii to pak každéj uvidí. My nebudeme dělat, že to byla malá svatba, protože tam bylo osmdesát lidí. Jak říkám, já jenom čekám na ty fotky od fotografa.

A jak řešíš fotky sebe nebo fotky, na kterých tě lidi tagujou?

Sebe neřeším. Jsem tam na spoustě fotek, jsem tam ve stavu, ve kterým jsem publikovatelná. Když tam občas někdo hodí fotku, která se mi nelíbí, která je třeba ještě z dob před-Facebookovejch, tak ji skryju nebo tak nějak, jaký jsou ty možnosti. Ale nějak to moc neřeším, protože se toho valí... třeba i na internetech, když by někdo hledal, tak se

tam daj najít fotky z těch statistickéjch dob. A to není nic, co bych nějak řešila, ale prostě na tom FB si to teď hlídám sama a jenom prostě ty fotky z před-Facebookovejch dob tam prostě extra mít nemusím. A sebe jinak nijak neřeším, ani se nikde neodtagovávám nebo tak.

To já teda někdy jo.

Nestalo se mi, že by to někdy bylo opravdu nějak zásadně nepublikovatelný. Ale tak já to neřeším kvůli ksichtu, ale spíš kvůli situacím, kdyby to třeba byla nějaká přehnaná kalba nebo tak. Ale vzhledem k tomu, že jsem se na FB dostala až v nějaký sedmadvaceti, tak ty nejhorší roky byly předtim.

Máš nějak diferenciované přátele, abys mohla cílit a omezovat obsah třeba mezi kolegy a kamarády?

Ne, nad tím takhle vůbec nepřemýšlím. Jediný, na co lidi nějak jako výrazně reagujou, jsou ty fotky – já tam jinej hodnotnej obsah prostě nedávám. A z kolegů mám v přátelích asi dva a ani je namám tak, abych je nějak sledovala, to spíš vzniklo... ani nevím, jak to vzniklo. A další kolegy tam nehledám. My jsme malá firma o deseti lidech a vím, že jsou tam lidi, který říkaj, že maj na FB většinu firmy, ale já jenom některý z nich. Je to práce. Po práci spolu prostě ven nechodíme... Kdybych tam končila... Já je mám ale zase všechny na LinkedInu, což beru stejně zase jako pracovní adresář – tohle beru jako osobní adresář. Třeba kdybych odcházela, tak by záleželo, jestli bych si tam ty lidi odklikla, abychom zůstali v kontaktu. Ale nevím, nějak tu práci prostě neřeším.

Mně to právě zajímalo, protože některý lidi tam ty skupinky vytvořený mají a opatrně jim pak ten obsah cílí.

Jako kdysi jsem si ty lidi naklikala do těchhle skupinek, ale to bylo, když jsem byla třeba v té Gruzii nebo Koreji a psala jsem mnohem víc i osobní věci - protože jsem potřebovala psát – tak jsem je měla rozdělený ne profesně - na kamarády a práci - ale na takový ty značky TIR1, TIR2 a TIR3... jak se používá v automotive na skupiny dodavatelů. Já jsem na tyhle kvalifikace byla zvyklá z práce a tak jsem to použila na kamarády.

Ježiš, já jsem ted' absolutně nevěděla, která bije!

No, to se používá v automotive na třídy dodavatelů, jak moc blízko je ten dodavatel tomu finálnímu výrobcí. Tak jsem právě tehdy, když jsem jela do Koreje, použila na známý, abych případně od těch osobních věcí mohla ty vzdálenější lidi blokovat, ale nepoužívám to už hodně let. Takže ani ty, co sem si přidala od té doby, za poslední dva tři roky už nemám vůbec voškatalkovaný. Ale vyzkoušela jsem si to.

No, ono je to docela i pracný, pořád to takhle rozhazovat a rozmýšlet se, kam s kým.

No, hlídat to a tak.

Občas se to i mění, že třeba někdo byl už přijat blíž a pořád trčí v nějaký odosobněný skupince...

Nemám takovej obsah, u kterýho bych to musela řešit.

Ještě jenom k celkovému zabezpečení tvého profilu: ty jsi říkala, že máš teda defaultně veřejný, že jo?

Jo. Já vím, že někde nastavuju – a teď to před nějakou dobou změnili – že jsem třeba alba vždycky úmyslně dávala friends of friends. A teď se to snad nějak změnilo, že už to není tak jednoduchý jako dřív tam dát tohle nastavení, a vim, že lidi viděj toho poměrně hodně a myslím, že viděj i normálně zeď. I ty, co nemám v přátelích.

Určitě ji viděj. Ty tam přecemáš ty svoje statusy a ostatní tvoje příspěvky a pokud to nějak neomezíš, tak je to všechno veřejný. Akorát u pár prvků – třeba u alb – si to můžeš nastavit zvlášť.

Hm. No...

Já jsem teď akorát nedávno prodělala tu proměnu, že jsem si celý profil hodila viditelný pouze přátelům.

Ale tak člověk je nějakou dobu třeba z toho unavenej a tu pozornost nechce, ale pak zase ne... To je reversibilní věc, kterou si člověk může upravit podle toho, co zrovna potřebuje. Takže si taky dovedu představit, že bych tohle třeba udělala, kdybych nikde moc necestovala, neměla moc lidí a chtěla tam třeba dávat jenom nějaký rodinný fotky. Nevim, jak bych tohleto řešila. Ale tak přesně, ten způsob využívání se mění podle situace. To je na tom dobrý. Sice už asi nikdy nezměním to, co mám za lomítkem facebook.com, ale jinak si to člověk může nějak přizpůsobovat, aby mu to vyhovovalo. Jak říkám, moje ségra je v tomhle třeba fakt šíleně úzkostlivá.

Máš pro vysílání svého obsahu nějaké schéma nebo plán?

To by to člověk fakt musel používat na nějakou promyšlenou osobní marketing. Chápu, že třeba známej, kterej jede tyhle kurzy, tak má FB jako kanál, aby si ty lidi udržel. Umim si to představit a umi si představit, co by to obnášelo, ale pro mě osobně to prostě nemá význam. Já tam ty fotky prostě dám co nejdřív a dávám je tam všechny, protože mám pocit, že to je něco, co ode mě ty lidi možná čekaj. Ale jinak... ne vůbec. Přijde mi to jako dost pokročilý, že člověk už musí být... třeba prostě Adam Zbiejczuk, Josef Šlerka samozřejmě. Já ani nevím, jak on to dělá – já myslím, že ten tam tráví tak pětadvacet hodin denně nebo ještě víc. Pro ně je to určitě nějaká forma prezentace.

Já teda musím přiznat, že o tom docela přemýšlím. Jako třeba, jestli to už není moc. Kolikrát třeba mám něco rozepsanýho a pak to tam prostě nedám.

Já jsem to vyřešila jednoduše, že ty statusy prostě nepíšu. Když nejsem v situaci, že bych potřebovala ty lidi a ten kontakt – jako, když jsem v Čechách a jsem v pohodě a asi i kdybych nebyla v pohodě, tak tím spíš. Když jsem tady a mám ty lidi na smskách. V Koreji mi vůbec nefungoval telefon – tam jsem byla úplně bez mobilu. V Gruzii to bylo lepší, tam jsem měla partnera aspoň na smskách... ale občas byl FB fakt ten nejrychlejší způsob, jak se s někým spojit a dostat aspoň nějakou zpětnou vazbou jako „jo, my víme, že seš tam“. Tehdy to bylo hodně jiný, ale teď už... Ani se mi jako nechce nic psát. Si říkám, co tím těm lidem dám? Zajímá je to?

A nemáš pocit, že bys třeba měla? Necítíš nějaký tlak, že bys něco jednou za čas, v nějakém pravidelném intervalu, tam něco jako vypustit?

No, já mám teď takovou věc, že... Já tam lajkuju třeba denně nebo několikrát za týden. Tak to ty lidi viděj, že jsem živá a že tam mám nějakou aktivitu. Oni viděj, že tady jsem olajkovala články, tady jsem napsala komentář a – říkám – držím se většinou spíš těch užitečných věcí jako, kde co seženou, jak co udělat spíš prostě. Takže viděj, že tam jsem, že tam jsem aktivní a že když mi napíší, tak tu odpověď dostanou. Jako tu přítomnost tam dělám. Teď mám nápad – a zatím to visí na tom, že to musím nějak vyřešit technicky – my opravdu hodně vaříme opravdu a já jsem zkoušela krátce mít blog a mít tam své recepty. Nejde to, prostě to nejde. Založila jsem to - chtěla jsem to – stáhla jsem to. Založila jsem - oklepala jsem to – nasypala starý věci – přidala jednu novou – chtěla jsem to. Prostě, permonici jako...

To je hrozný! Není přáno...

No, není přáno, není energie! Není to priorita, není to prostě důležitý, ale pokaždý, když uvařím nějaký to hezký jídlo, tak si říkám: „Kurnik, to to má skončit tím, že to teď prostě sežereme?!“ Takže, co chci dělat - a to bude takovej jako nepravdivý můj obsah, kterej to rozšíří, ale myslím, že v intencích toho, co tam chci pouštět a jak se chci prezentovat. Akorát to teď řeším technicky, protože ani jeden můj mobil nemá úplně dobrý foťák a partnerův sice má, ale on mi to vyfotí a když mu řeknu „pošli fotky“, tak mi je pošle třeba za tři dny, kdy už je ta večere je dávno sežraná a i to nadšení z toho okamžiku, kdy podáváš to hezký jídlo, je dávno pryč. My hodně vaříme hodně asijskou kuchyni, lehký zeleninový jídla, málo děláme maso a když, tak dělám ryby a hledám hodně inspiraci na různých blozích spíš zahraničních... Ale zase si nemyslím, že bych byla člověk, kterej by mohl dát tolik... jo, ten blog by mě stál – aby měl nějakou úroveň – by mě stál strašně energie, kterou si nemůžu dovolit. Ale tohle mi přijde jako takovej mezistupeň, že si tam udělám jenom album, kde ty fotky budu shromažďovat, a budu tam k tomu psát, co ty lidi budou k tomu potřebovat. A myslím si, že to, co dělám za jídla, tak by pro spoustu lidí, co si vařej tak nějak svých deset jídel, mohlo bejt inspirativní, takže to je věc, do který bych se chtěla pustit. Potřebuju si akorát buď koupit foťák nebo lepší mobil, protože to prostě chtěla jsem na tom, že si to vyfotím, ale pak ta fotka není dost dobrá a tím, jak jsem na to focení trochu vysazená, tak se nechci prezentovat ušmudlanou fotkou. A na druhou stranu, focení jídla trvá tak dlouho, že ve chvíli, kdy to uvařím a dám to na stůl, tak prostě chci jít jíst, protože často je půl desátý – protože partner chodí pozdě z práce – a chci jít jíst a nechci to fotit! Takže tohle hledám a je to jedna z věcí, jako obsah, na který se těším a který mě bude bavit a myslím si, že někoho to třeba taky bude bavit.

To víš, že jo. To je myslím hodně oblíbená kategorie obsahu.

Jo, mě to i baví právě sledovat tam, kdo co vaří. Já bych preferovala jiný kanál než FB, ale poměr cena/výkon mi v tuhle chvíli u toho FB přijde jako ideální, protože je tam to publikum a zároveň to neklade jako ten blog nároky na tu úroveň. A buď si lidi všimnou anebo si nevšimnou. Takže po dlouhým hledání a utrpení toho, co vlastně mám dělat s tím, že bych se o to, co vařím, ráda dělila, tak tohle je řešení.

Kromě toho, že teď máš vymyšlenou další dimenzi obsahu, což je super, tak co se týče rozložení formátu nebo z hlediska aktuality nějak promýšlíš své příspěvky?

Ne, tohle vůbec já neřeším.

Co zpětná vazba od ostatních? Ovlivňuje tě to nějak v tom, co tam pak posíláš?

Jo, no to se těším! Ale právě proto tam třeba ani nepíšu, protože nemám náladu nějak jako o svých názorech diskutovat. Já tam prostě nepotřebuju o svých názorech diskutovat, proto tam ty statusy nepíšu, protože by mi asi vadilo, kdyby s tím někdo měl problém a snažil se mi to nějak jako vyvracet a tak. Tam nemůžeš počítat s nějakým bezvýhradním přijetím. Zatímco k fotce ti ten negativ nedaj.

No, oni ti ten negativ na FB nemůžou dát vůbec.

No, jasně! Ale do toho komentáře to ty lidi napíšu, něco nepříjemného. Ale k fotce ti nenapíšu: „To je hnusný, pročs to vůbec cvakla?“. A já prostě nepotřebuju v tomhle ohledu tu kontroverzi, tříbit si názory v diskuzi... Teď ještě, když ti tam na tvůj politickéj názor začne – s odpuštěním – blejt někdo, o kom víš, že má o sto osmdesát stupňů jinej politickéj názor. A ty s ním nepotřebuješ hledat shodu, prostě nepotřebuješ! Z toho důvodu to na tohle vůbec nepoužívám. U těch fotek je to – vzhledem k tomu, co se tam tak normálně plácá – takový pohodový. Nesetkala jsem se tam s žádnou negativní reakcí a proto mě to baví. Ale já jsem v tomhle vůbec nastavená tak, že se nerada dívám na filmy, o kterých vím, že nesou nějaké negativní emoce. Vyhýbám se tomu a stejně tak se vyhýbám i těmhle internetovejím hádkám, kde člověk může říct něco, co vlastně ani nechtěl.

A dalo by se teda říct, že tě to tímhle způsobem ovlivňuje v tom, co tam dáváš?

Určitě. Já když probírám ty fotky z cest, tak je něco jinýho fotky pro mě, ale ty fotky z dovolený, ty co prezentuju, tak je optimalizuju pro FB. To znamená podle toho, jak to byla dlouhá cesta, tak to dělím - třeba Indii mám ve třech albech, aby ve všech albech bylo rozhodně pod těch sto, ale většinou pod osmdesát i pod těch sedmdesát fotek, aby to lidi najednou proklikali. A pak dám druhý s odstupem času, třetí s odstupem času... to pomáhá. A jako, jo, dám tam i nějakou fotku sebe, ale my na to prostě moc nejsme. Ale i když třeba je to zajímavěj moment, ale na tý fotce ty lidi nic neviděj, takže vymazat. Ta fotka mi zůstává – je prostě pořád moje a já vím, že jsme odtamtud viděli až do Tirany – ale na tý fotce je prostě šedo šedo a když vytáhneš kontrasty, tak tam vidíš to město, ale těm lidem to nic neřekne. Takže já ten výběr fotek přizpůsobuju tak, aby se to těm lidem líbilo, aby je to ideálně i bavilo, aby si to prohlídli, aby to bylo nějak vděčný...

Já to dělám taky, akorát mám ty počty nastavený trochu níž... myslím, že do padesáti na jedno album. (1:12:30) Ale ono je to subjektivní.

No, já jsem tu Albánii nebyla schopná stáhnout pod těch pětasedmdesát a slyšela jsem, že tak pod padesát prostě. Pak ty lidi to vydržej prohlídnout si celý. Ale zase to nesleduju tak, jestli mi olajkujou prvních dvacet a dál se neproklikaj, jo?! Zás takhle tím nežiju, to vůbec! No, se spoustou lidí je to takovej kontakt, kterej máme – že já se podívám na jejich fotky, oni na moje – a tím to končí a víc si za ten rok moc nenapíšem. Tak, ať je to baví, že jo.

Sleduješ svou prezentaci nějaký záměr, nějaké osobní cíle? Například získat více přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti, budovat kariéru, udržovat kontakty...?

Udržovat kontakty určitě. Jsem ráda, když to lidi viděj a když si pak třeba vzpomenou, když se vidíme, že viděli ty fotky. Já sice nemám vůbec žádný ambice s těma fotkama, ale

zase jsou to fotky z destinací, kde třeba tolik lidí nebylo. Neříkám, že si tam budu nějakou cestovatelskou pověst, na to příliš malé pívo v porovnání s různějma lidma, který prostě v přátelích mám.

To je zajímavý, pro mě třeba vůbec ne! Tak záleží, s čím, kdo srovnává.

No, jasně! Zase řekněme pro osmdesát procent mých přátel na FB nejsem malý cestovatelský pívo. S deseti patnácti procenty jsme na tom podobně – to znamená: mají toho projetyho hodně, ale nejsou to vyloženě cestovatelé. A pak mám třeba v přátelích Dobrovskýho... Nebo nějaký lidi, který byly v tý konferenci v Koreji, který jsou zase profesionální vymetači konferencí – různějch NGO konferencí – takže ty maj najeto neuvěřitelný množství zemí a destinací. Fotky maj mizerný, všude jenom kalej, a nikam se moc nepodívaj... ale maj toho projetyho fakt hodně. Takže ty asi můj dovolenkovej set z Albánie asi moc zajímat nebude. Ale zase třeba pro spolužáky ze střední, který zůstali ve městě, to je prostě jako: „Wow, jak to děláš? To musí bejt strašně drahý!“ a tak. Takže řekněme, že pro osmdesát procent lidí ta moje cestovatelská pověst jo, asi to i dělám tak, že ani ty cestovatelský fotky nerozmazávám nějakějma dalšíma věcmá, ale to je spíš tím, že si myslim, že fotky našich koček prostě nestojej za to, aby k nim mělo přístup šest set lidí. Takže ten talent a dovednosti vlastně vědomě prezentuju.

Takže to cestování a teď ještě přibude...

Ty recepty nebo to jídlo, co mě mrzí, že ještě jsem nenašla kanál. Jo.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace? Přijde ti, že se o tom dá mluvit v souvislosti s FB?

Osobní reputace... No, každej si tam prostě buduje nějakěj svůj virtuální obraz, kterej v případě třeba spolužaček, který jsem neviděla spoustu let, je jediná informace, kterou o nich mám za deset let, takže jestli dělaj něco zajímavýho nebo jestli hrajou jenom hry... nevim, jestli bych to nazvala reputace spíš jako virtuální obraz toho člověka...

Co si představíš pod tou osobní reputací?

No, já bych to česky řekla jako pověst, a nevim, jestli to je teda jako 1:1 to správný. To, co se... no, pověst není ani to, co se ten člověk jaksi snaží prezentovat, ale spíš to, co si o něm řeknou ostatní. My si tady o někom řekněme, že je na tom FB hyperaktivní a že nevíme, jak to dělá a myslim si, že je to jeho reputace, i když prostě třeba ne cíleně pěstovaná tak, aby my sme ji brali jako trochu přehnanou. Jako reputace-pověst to, co člověk nemá pod kontrolou – ten svůj obraz má – a tu pověst potom... pověst vyplývá z toho obrazu? A ten obraz si buduješ a ten máš pod kontrolou a ta pověst prostě... pro mě taky potom můžou mít lidi pocit, že se těma fotkama vytahuju a honim si triko, že jo?

Takže třeba u někoho budu mít pověst, že se s těma fotkama takhle jako vytahuju, že se chci pochlubit. Já si myslim, že to může mít takovejhle efekt, mezi svýma spolužákama ze střední třeba...

Pro lidi, pro který to je třeba nedosažitelný. Tím, že šli po gymplu někam pracovat, měli děti ve dvaceti, ale není to pro ně to, co by chtěli... jako že by na to ty peníze měli, to není drahý. Tak můžou mít ten dojem, že si tam hodim to tričko, takže ten obraz, která já tam ne

nějak extra cíleně, ale přecijen trochu vědomě, buduju nebude odpovídat tý reputaci, kterou mezi těma spolužákama mám.

Napadlo tě teda už někdy, že se o reputaci dá hovořit v souvislosti s uživateli FB? Napadlo tě, že se to tam nějak chruje nebo točí?

Jako, že si tam lidi úmyslně budujou nějaký svůj obraz?

No, anebo i neúmyslně.

I neúmyslně, určitě. Jako to funguje. Tím, že já spoustu lidí vídám jen přes FB, nemám s nima ten živej kontakt, takže je to tak, jak je znám a věřím tomu, že ve spoustě případů... se to třeba trochu rozchází, ale jo – funguje to, no. Takže ty holky by možná v reálu byly zábavnější než jak mi na FB přijdou, protože tam prostě dávaj to, co kolem nich chodí... to znamená dětský zadečky a nějaký ty hry. Ale že kdybychom si sedli, tak že si budeme mít co říct, ale jejich prezentace na FB mi přijde teda vrchnolně nezajímavá. Přesto..

Tak to jsou hormony...

Ale tak to oni maj třeba i větší děti, ale někde hákujou a nedávaj tam... nečtou nic zajímavýho, ale kdybychom si sedli, tak si dobře pokecáme. Takže přesto, že mě na FB vůbec nezajímaj, tak to neznamená, že bych se s nima ráda neviděla a že bych si o nich prostě myslela, že jsou nezajímavý. To ne, akorát prostě nedělaj ten obsah, kterej je pro mě zajímavý. Zatímco i třeba s Adamem, tak to jsou lidi, se kterejma nemusim jít do hospody a jako kdybychom si takhle sedli, tak si asi pokecám hůř než se svejma spolužačkama ze základky, se kterejma si budeme mít víc co říct takhle v reálu, ale přesto mě jeho obsah na FB zajímá víc. Takže vím, že ty lidi si dávaj na svý reputaci záležet, protože je to součást jejich práce, takže jsou pro mě zajímavý na FB, ale v reálu třeba ne tolik. Kdybych si měla vybrat, s kým jít na kafe, tak si možná spíš vyberu tu spolužačku, která je na tom FB nudná a nezajímavá.

To je zajímavý porovnání.

Ale to je jenom tím, že to je jejich práce a je to na tom hodně vidět. Někdo to holt umí, někdo ne.

Takže je pro tebe snadný přiřadit někomu kladnou reputaci, na základě té FB prezentace, a někomu třeba horší?

Že si ho klidně v tom feedu vypnu a když mu budu chtít napsat, tak si ho prostě najdu. Jo, určitě a nemyslím si, že by to souviselo s charakterem těch lidí ani s jejich názorama, spíš prostě v tom, jestli to pro ně je důležitý si tam tu reputaci dělat nebo ne. I když pak jsou lidi, který tam toho valej spoustu a zajímavý to není. Třeba jeden nejmenovanej známej a jeho Strana svobodnejch občanů, že jo. Ale on je jako v pohodě. Takže on tam sice dělá docela bohatý obsah, ale takovej, kterej radši dělám, že ho nevidim, i když proti tomu člověku v zásadě nic nemám – na kafe bych s nim prostě nešla – ale máme hodně společnejch známých. Takže on tam má reputaci, která je celkem věrná tomu, jak já ho znám z reálu a ani jedno není něco, co by mě nějak přitahovalo.

Tak teď jsme dejme tomu probrali, kdo má jako reputaci. Dokázala bys teda zpětně říct, na základě čeho jsi jim ji takhle přiřadila?

Na základě čeho... no, na základě toho, co tam ty lidi dělaj – to je asi logický – ale nejen to, co oni sami tam dávaj – to je ten jejich obraz - ale třeba i podle komentářů, kde si to tolik nehlídaj a často jdou do podle mě někdy fakt zbytečných konfliktů. Ale zas moc toho není, že by to bylo nějak hodně. Každý to tam máme nějak pod kontrolou a i to, jestli to ty lidi mají pod kontrolou nebo nemaj a jestli to je v jejich prospěch nebo ne, tak je určitě součástí toho jejich obrazu. Jestli si to dokážou ohlídat, jak se tam prezentujou.

A má tenhle tvůj úsudek nějaký vliv pozorovaná zpětná vazba od ostatních?

Jo, takhle! Tak vzhledem k tomu, že se těch diskuzí aktivně moc často nezúčastním a dělám si názor podle diskuzí jiných lidí, tak určitě tím, že těm lidem vůči tomu, co píšou, nedávám ten podnět já, ale stavím to na podnětech jiných lidí, tak určitě jo.

Takže to nějaký vliv má...

To víš, že jo! A i ten FB je na to nastavený – možná se dá nějak natvrdo přenastavit - že to, co má větší zpětnou vazbu, tak mi leze nahoru, takže tím pádem se o tom víc dozvídám a tím pádem se ty lidi víc prezentujou, a dochází tam k nějaký větší diskuzi, ať už je dobrá nebo ne. A já tím pádem získávám víc informací o tom člověku, i když to tak třeba nemínil, protože už jenom to, že ta jeho akce vyvolá velkou reakci, tak vede k tomu, že se to ke mně dostane a že mě to ovlivní, i když bych třeba tuhle věc normálně minula. Přiznávám, že celej ten FB jak ten celej engine má vliv na tom, co já se dozvim a co si na základě toho enginu pak o těch lidech myslim. Není to prostě rovněj přístup ke všem informacím, ale je to přefiltrovaný, něco je podpořený, něco utlumený, takže ten výslednej obraz bude zklreslenej tím enginem.

Jasně, prostě ty trendující příspěvky ti tam lezou nahoru... ale můžeš si to tam vždycky překliknout, že chceš ve feedu ty nejnovější.

Ale ne vždycky. Já jsem si to tam změnila někde v nastavení a ono zase se mi to tam dává podle tohohle algoritmu. A musíš si to jako měnit furt.

No, protože defaultně je to prostě podle tohohle algoritmu.

No, a když mi tam někdo nahoře visí dlouho, tak si to změním – tam nahoře to prostě změníš a pak to máš a projedeš to chronologicky. A byly doby, kdy jsem to měnila pokaždý na chronologický a sjela jsem celej feed, ale teď už mám ty lidi zakliknutý jako bokem – ty, který mě zajímaj - tak to nedělám. Ale vim, že tam tahle možnost je.

Ty je máš vlastně zahvězdičkovaný jako oblíbený jsi říkala?

Já nevím, jak to funguje, ale někdo mi to poradil, že si je dám – není to klasický to sledování – ale že my pak jako vyjížděj v těch oznámeních.

Já myslím, že to jsou ti oblíbení. To je dobrej nápad to takhle udělat, akorát by mě štvaly ty oznámení...

Hale, já jsem to koupila od holky, která v tom podle mě moc zběhlá není, ale vyřešila si tím, že ji prostě zajímá pár lidí a nechce o ně přijít. Já tam mám těch lidí možná až moc, že to je občas náročný to celý projít. Ale tak je to aspoň něco. Zatím to docela funguje a mám to tak tři měsíce? Někdy před létem.

Máš teda pocit, že se ta reputace na něco váže nebo je to nějaká obecná entita?

Určitě se z něčeho skládá. Někdo nemá reputaci, protože nemá být na čem založená a nikoho vlastně nezajímá, co tam dělá.

Anebo je takovej nemastnej neslanej, nedá se pořádně nikam zařadit...

No, o nic se tam nedělí, tak jo... pokud tam v tuhle chvíli nemá žádnou reputaci, tak musí něco dělat, aby ji měl a tudíž je závislá na aktivitě toho uživatele. A podle mě se teda reputace skládá z toho obrazu a z té reakce na ten obraz. Reputaci si neřídíš ty, ale ta vzniká z toho, jak tě viděl ostatní a může ji mít každý, kdo se o to bude snažit. To znamená, že nemusí být založená na nějakým skillu nebo tak, že jo.

Co si myslíš, že by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit?

Vzhledem k tomu, že je to tvořený takhle virtuálně, tak to pro mě není nic extra silného.

Takže třeba osobní setkání?

Rozhodně, ale já ty lidi všechny osobně znám, i když jsem některý dlouho neviděla. Takže, jak říkám, některý holky tam sice nemaj reputaci žádnou, ale neznamená to, že by byly nezajímavý jako. Cokoliv. Je to prostě dojem z toho jejich působení, ale není to nic silného.

Takže není to žádná nálepka, která by se těžko odstraňovala... Já to teď mířím asi spíš na takovou tu neúmyslnou reputaci, jako když tam třeba někdo tam nějak trolluje, občas nezvládá emoce...

Ale já tomu jednak fakt nevěnuju tolik času a jednak jasně... třeba jedna Okouňáčka, jasně dlouho nemá chlapa a tak tam prostě píše všechny blbosti, protože se prostě nudí a nemá ty živí lidi kolem. A tak já se těším, až tam bude trochu míň psát, protože tím budu vědět, že se snad má líp. Jasně, je to přesně typickej člověk, kterej tam píše, co měl k obědu, takže v tomhle ohledu u mě na FB nemá vysokou reputaci a i když ji sleduju, tak je to prostě z kamarádství a takhle to přerollovávám – vím, z čeho to vychází, a náš vztah naživo to vůbec neovlivňuje. Ale je z těch, řekla bych, nejplevelnějších lidí tam, který píšou každou blbost tam. O tom, že prostě instalatér přišel o hodinu pozdějc a takovýdle... Já tam prostě hledám obsah, obsah od zajímavých lidí. Ale na náš osobní vztah to žádný zásadní vliv nemá. Vidáme se stejně málo jako dřív a možná víc.

A to je docela fajn, když to takhle říkáš, že to neovlivňuje tolik ten vztah s tím člověkem.

Ale ona zas jako nedělá nic negativního. Ja nevim, kdyby mě někdo furt jako otravoval... a to se mi v životě nestalo, že by mě někdo jako nějak intenzivně otravoval, nebo něco po mně chtěl nebo si se mnou furt chtěl psát. Jo, třeba nějaký známý, ale když jim jednou napíšeš „hi, sorry“, tak taky to přestanou ti zkoušet psát obden, protože na ně prostě nemáš permoníky. Mě to třeba mrzelo, že jsem je musela takhle skrouhnout, ale neměla jsem na ně sílu. Ale taky to neberu, jako špatný. Tak ty lidi si prostě se mnou chtěli bavit, já jsem na ně neměla energii... Nebudu brát, že prostě jsou otravní Facebookáři.

Máš pocit, že se teda řídíš těmahle poznatkama o z FB i v offline životě?

Ne, tak třeba díky tomu vím, jak to ta moje kamarádka má, že se pořád kope do zadku. Vim, že šije. Takže vim, že máme nějaký společný zájmy. Takže se dozvídám o těch lidech informace, který pro mě maj hodnotu, ale že bych je podle toho soudila... asi je podle toho soudím, ale snažím se nesoudit je podle toho. Ale zase, dává mi to spoustu informací, který potom do toho reálnýho života přenášíš, nemůžeš to jako odříznout. Říkám, s tím přednášejícím jsem se viděla třikrát, ale jsem up-to-date o jeho životě, protože on má ten FB jako nástroj osobního marketingu. Tudíž, když ho potkám, tak vím, že minulý týden přednášel tam a tam a je to jeho reputace? Asi není. Ale vim prostě, že je dobrej přednášející, vim to z těch jeho zpětných vazeb, vim to z tý jeho aktivity, vim to i z osobní zkušenosti. Ale z tý osobní zkušenosti bych už třeba nevěděla, že to už tvoří větší část jeho aktivit, i když předtím programoval, a že teď se to přehouplo do tohoto, takže díky tomu vim, že teď hodně dělá tohleto. Asi má to vliv na to, jak se s těma lidma bavím, protože mi to poskytuje informace o jejich životě, který bych bez toho FB neměla.

Jaký dopad má uvažování o reputaci přátel na FB na budování tvé vlastní reputace Nebo na tvé chování na FB? Spíš tak.

Tím, že nemám potřebu tam dávat kontroverzní věci, protože si to nechci obhajovat a aby prostě lidi tyhle informace měli. Kdo potřebuje, tak se to třeba jako dozví, takže počkám si, až tam něco chci dát... Tak já nevím – ještě jednou mi to řekni?

Jaký dopad má uvažování o reputaci přátel na FB na budování tvé vlastní reputace, respektive na tvoje působení na FB?

Tím, že spousta statusů mi přijde zbytečných a pro mě nemaj žádnou přidanou hodnotu, tak třeba omezuju psaní těch svých – pokud nemám něco zásadního k řečení. A samozřejmě se i inspiroju na těch, který to dělaj nějakým způsobem dobře a zajímavě. Já jsem o tom vlastně nikdy neuvažovala tak, jako že poskytuju obsah...

No, tak je to médium... i když ale svým způsobem doslova, protože FB má na všechno, co tam zveřejníš, autorský práva. Takže mu poskytuješ obsah.

To je pro mě nověj úhel pohledu. Takže teď když vim, že to lidem funguje - podobnej způsob - dělení se o svůj život třeba fotkama, což takhle některý dělaj.

Všichni skoro.

Jo, ale teď jeden můj člověk dělá poměrně málo fotek z Varšavy a takovým jako cíleným způsobem, že to postupně přidává hezký fotky – že to není jako najednou album, ale takovej autorský deníček. Měla deníček z Maďarska a teď dělá deníček z Polska. A že mě to baví, tak i to jako vidím, že lidi dělaj zajímavěj obsah, tak možná i to mě jako motivovalo se zamyslet nad tím svým a nějakým způsobem si ten překlad toho, o co se nemám, jak dělit, strukturovaně nebo nějak smysluplně vyřešit. Ale to zase není reputace, to je prostě kvalita toho obsahu. Ale to, že prostě ona na to má dobrý ohlasy a ty lidi to baví, tak je možná pro mě to, že čekám na tu kladnou zpětnou vazbu, to znamená, možná zvýšení mé reputace, jakkoli to nebyla primární motivace tý činnosti.

Jsou pro tebe příklady negativní reputace poučením? Snažíš se pak signálů, které u tebe vyvolaly negativní reputace sama vyvarovávat?

Jo. Tím, že se tam snažím dávat věci, který lidi zajímaj a nesnažím se tam dávat nějaké balast jenom proto, abych se jako podělila, protože prostě teď to nepotřebuju. Ale, jak říkám, byly doby, kdy jsem to potřebovala, takže to prostě chápu. Ale teď zase – co to je? Neber si to nějak osobně, ten tvůj příspěvek, cos tam psala, neměl nějaký obsah, u kterýho bych si řekla „jo, to si přečtu ráda“ nebo „to jsem se něco dozvěděla“. Ale přesto mě k něčemu motivoval, takže jsem ráda, že tam takový lidi jsou, který jako to dělaj kontrolovaně a na nějaký úrovni. Ale já to neumim. Já prostě nepíšu dobře – všechny moje blogy byly formou „milý deníčku“ a myslim si, že tam nejsem od toho, abych tam nějaký psanej obsah tvořila.

To se dá asi všechno naučit. Když má člověk tu motivaci teda.

Asi jo, jo, ale mě to prostě. Přesně, když máš tu motivaci... A nemyslim si, že by všechny textový statusy bez linku nebo bez nějaký zásadní informace by byly zbytečný. Myslim si, že akorát já tam k tomu nemusím přispívat, protože tak jako tři čtvrtiny mi jich přijde prostě zbytečných, že nemusely bejt napsány. A ta jedna čtvrtina, z té mně ještě oko zůstane na jedny čtvrtině a to mě nemrzí, já jsem ráda, že to ty lidi píšou prostě.

2.2.4 Rozhovor č. 4 – Marie

Datum záznamu	16/10/2013
Délka	00:59:00

Jak jsi se o FB dozvěděla?

To už je hodně dávno teda. Jak jsem se o něm dozvěděla? To už ani možná nejsem schopná říct. Já jsem si ho udělala s tím, že ho ještě vůbec nikdo neměl, a pak jsem ho asi rok nepoužívala a když ho začali mít i lidi okolo, tak jsem ho zase znovu otevřela a všechno aktualizovala. Ale to už je teda strašně dávno! A tím, jak jsem se zaregistrovala a pak jsem ho vlastně nepoužívala, tak jsem na něj i zapomněla.

A co tě na něm zaujalo?

No, že si tam člověk přidá ty přátele a může s nima sdílet věci z každodenního života. Teď už to teda tolik nedělám - teď už tam toho tolik nedávám - ale ze začátku jsem to taky tak používala.

A to finální rozhodnutí se tam zaregistrovat, bylo proč?

Říkám, jak jsem se tam zaregistrovala úplně ze začátku, tak jsem to udělala a pak jsem zjistila, že tam vůbec nikdo není, takže to nemělo vůbec význam to jako udržovat, takže to bych asi nepočítala... Ale pak to rozhodnutí se tam znova vrátit, bylo to, že kamarádka a dalších pár lidí to teda taky objevili a že si to mám udělat. A já říkám: „Já už to ale dávno mám, akorát to nepoužívám.“, takže to bylo to rozhodnutí, že mě vlastně přinutili ty lidi okolo.

A vzpomněla by sis, kdy to zhruba bylo?

2008.

Jak často se na FB průměrně přihlašuješ? Třeba v průběhu dne.

Hodněkrát. Počítá se, když se tam podívám jenom na mobilu?

Jo.

Třeba desetkrát patnáctkrát? Třeba takhle nějak.

A na jakých všech zařízeních ho používáš?

Na počítači a na mobilu.

A jak je tahle tvoje jedna seance průměrně dlouhá?

No záleží, jestli je to na počítači nebo na mobilu. Když je to na mobilu, tak je to relativně krátký, tak se podívám na pár nejnovějších věcí – většinou mám jenom nějaký okýnko mezi něčím - takže to je docela krátký. No, a když na počítači, tak klidně 5-10 minut tam na to koukám, když mě tam něco zaujme, někde se proklikám a tak.

Kolik máš přátel?

Kolem 180. Ale přesný číslo nevím. On si mě občas někdo vymaže, že jo?

A mohla bys teď - třeba i trochu obsírněji - popsat, jak tahle tvoje session probíhá? Na co se koukneš nejdřív, co tě zajímá, na čem se třeba zasekneš déle, i když to třeba nerada přiznáváš?

Já většinou, když si zapnu FB, tak první, co si udělám je, že si jakoby zaktualizuju ten newsfeed, ty zprávy všech přátel a všech stránek, co mám olajkovaný, a prostě si projíždím, co tam je novýho. Když mě něco zaujme, tak to rozkliknu a začtu se někde. Takže čtu úplně všechno – já třeba nemám udělaný ani kategorie v přátelích, já to nemám nijak vyfiltrovaný. A pak co dělám je, že jsem členem pár skupin, který mě zajímaj, takže ty si otevřu prostě cíleně a koukám se na nový příspěvky. A pak tam mám vlastně složku... ne, nemám – tu jsem už zrušila. Už v přátelích nemám ty kategorie. A když si chci vyloženě najít pár nejbližších přátel, tak si dám normálně jméno a najdu si profil. Koukám i někdy na tu lištičku – jak je tam vpravo nahoře – kde se to vlastně furt aktualizuje, tak na to taky. Občas si to projedu, protože tam úplně všechny ty věci, protože v tom newsfeedu třeba ani všechny nejsou. Koukám na věci do školy, ale to souvisí s těma skupiny, protože tam mám skupiny ohledně školy, tak tam taky koukám, co je novýho.

Takže někdy jdeš vyloženě cíleně do nějaké té školní skupiny? Když třeba něco řešíš.

Přesně tak.

Nějaké prokrastinační tendence tam na sobě pozoruješ? Dalo by se to nějak přiblížit, čím tam nejvíc ztrácíš čas?

Právě tím pročítáním těch zpráv a tím, že já tam mám poměrně hodně stránek olajkovaných, tak tam mám poměrně hodně informací, ale jelikož jsou to stránky, který jsem olajkovala, tak mě většinou nějakým způsobem zajímaj, že jo. Takže potom když tam vidím ty příspěvky, ta se dost často zaseknu, když tam někdo dává odkaz na nějaký článek, na nějaký video, na nějaký dost často i blbosti, jo prostě zvířátka klasika... A když to člověk projíždí, tak furt něco tam je, takže tohleto nejvíc. Prostě to proklikávání ven z FB na nějaký odkazy.

Jaký typ příspěvků od ostatních máš nejraději? Mohla bys je shrnout z hlediska obsahu a formy?

Spíš fotka asi. Myslím, že člověk je jakoby vizuální v tomhleto a že fotka je asi zajímavější. To člověka... Samozřejmě, když je nějaký zajímavý status, tak mě to taky zaujme, ale člověk je hodně vizuální a myslím si, že když tam vidí hnedka fotku, tak že ho to zaujme víc. Takže myslím, že fotka mě taky zaujme víc.

A třeba obsah těch fotek? Dalo by se to nějak specifikovat? Jestli třeba fotky z cest nebo nějaké vtipné fotky z každodenního života...

Jako který mě zaujmou nejvíc? No, nejvíc mě asi zaujmou fotky, když někdo z těch přátel je někde v zahraničí, v nějaký zajímavý zemi, kam se člověk jen tak nedostane, a přidá tam fotky, tak to mě dost zajímá, to si třeba dost často prohlídnou celý album. Samozřejmě, když tam potom někdo dá fotky, že byl tejdén v Chorvatsku, tak to už pro mě tak zajímavý není. Ale třeba tohleto mě hodně zajímá, když je někdo v nějaký exotický zemi – to mě hodně zaujme. Jinak, ja nevím, tak nějaký bláznivý fotky z párty, tak to člověka baví, ale když si

třeba někdo udělá celý album, tak to ne. To se člověk podívá na jednu, na dvě a stačí mu to.

Dalo by se teda říct, že tyhle typy příspěvků vyloženě vyhledáváš? Třeba, když víš, že někdo z tvých přátel byl v nějaké exotické zemi, tak si ho zvláště vyhledáš a prohlídneš si jeho alba?

Já spíš tím, jak na to koukám poměrně často, tak mně se moc nestane, že bych ten příspěvek nějak minula ten příspěvek. Většinou to vidím a vim o tom, akorát nemám třeba zrovna čas se na to podívat, tak si to potom cíleně vyhledám pozdějc. Ale u těch nejbližších přátel se mi většinou nestane, že bych si toho nevšimla.

Které příspěvky naopak nevyhledáváš? A zase, jestli bys to mohla shrnout z hlediska obsahu a formy, co třeba tě tam moc nebaví a spíš to přeskakuješ.

Tak určitě přeskakuju... Když mi překázej nějaký příspěvky z těch stránek, tak tu stránku buďto odlajknu zpátky, jako že si ji dám pryč, anebo si ten příspěvek skryju. Jinak obecně... občas tam teda skočí ta reklama, tak to přeskočím.

Takže by se dalo říct, že kromě reklamy, většinou komunikace stránek?

No, někdy. Když mě něco nezajímá nebo mi ta stránka úplně začne už vadit po nějaký době, tak ji prostě dám pryč. Ale já přemýšlím z těch přátel, co mi vadí... Když tam někdo píše furt statusy „jdu si vyčistit zuby“ nebo „jdu obědvat“, ale to už teď lidi ani tolik moc nedělaj. Mně přijde, že tahle móda už naštěstí nějak opadla. Co mě hodně štve a to mě štve pokaždý, ale asi se to jen tak nezmění, že když jsou volby, tak všichni maj statusy o volbách, když je hokej, tak všichni maj statusy o hokeji, když začne prvně sněžit, tak všichni píšou, že sněží... Ještě nejsem ve věku, kdy bych měla kolem sebe už X maminek, takže ještě nemůžu říct takovýto... Jako mám jich pár – spolužaček bejvalejch – ale je jich poměrně málo, takže mě tam ještě nespamujou se samejma miminkama. Ještě mi to přijde docela v pohodě, když tam někdo něco, tak mu to i olajkuju. Myslim si, že ale přijde doba, kdy mě to taky bude štvát, že všichni tam budou furt dávat fotky dětí a to si myslím, že mě asi taky nebude moc bavit do budoucna.

Dalo by se teda říct, že se snažíš tyhle příspěvky ignorovat nebo je nějak přeskakuješ? Anebo je dokonce blokuješ?

Jo, určitě. Blokuju, no... když mě ta stránka úplně přestane bavit... Nebo myslíš teďka ty fotky nebo ty stránky? Protože člověk třeba nebude úplně blokovat... mně se ještě v životě nestalo, že bych si někoho jako úplně vyblokovala. Ty stránky jo. To v poslední době, tím, že jsem si ten FB zakládala už před pár lety, tak za tu dobu se člověk trošku změnil, a ze začátku tam byla taková móda, že se lajkovalo strašně moc věcí a já jsem tam toho měla strašně moc a byly to často stránky úplně o ničem, takže jsem to právě teď hodně promazávala. Takže stránku si určitě dám pryč.

A lidi tě teda nikdy tak nenaštvali nebo...?

Ne. To ne. Jako stalo se mi, že jsem s někým měla v reálným životě nějaký neshody a že jsem si ho potom vyndala z přátel, protože jsme se pak jako přestali vídat. Ale to jsem si ho jako vyndala z přátel. Ale že bych si někoho blokovala, že bych ho neviděla... mně to

přijde zbytečný. Tak, když si ho blokuju, tak už ho tam pak nemusím mít. Prostě nikoho jsem si neblokovala.

Jsou některé typy sdělení, které máš na FB úplně vyloučené? Jako úplně zablokované?

Tomu nerozumím teď.

Teď uvedu příklad – některé lidi třeba štvou notifikace různých her, tak si je zablokují.

No, ty hry mám myslím nějak zablokovaný, že mi to nechodí. Nebo vlastně mi to chodí, ale já potom si to dám hnedka jako pryč a pak už mi to přestane chodit. Ale jednu dobu mi taky chodily furt pozvánky od přátel, ale pak když to dám pryč, tak už to tam není. Ale úplně zablokovaný to asi nemám.

Tak ty jsi říkala, že to řešíš spíš tím, že si to pak úplně odlajkuješ, pokud je to stránka, anebo toho člověka rovnou vyndáš z přátel, ale neblokuješ úplně.

No, přesně tak.

Tak to bych skočila rovnou na další otázku, která se zabývá tvým profilem na FB, tvojí sebe prezentací. Dokázal bys nějak ten svůj profil popsat? Jak si myslíš, že působí?

Jako jak chci, aby působil? To je takový dost subjektivní totiž.

Ne, chci současný stav – ne, jak chceš, aby působil. Jaký všechny údaje tam máš o sobě vyplněný, jestli máš ten profil spíš otevřený nebo spíš uzavřený...

Tak určitě ho nemám veřejnej. To jsem si nastavila hned, jak to šlo. Mám tam přesně nastavený – to jsem si vybrala – co, člověk, když mě nemá v přátelích, někdo z venku, tak vidí jenom pár informací o mě, protože nechci právě, aby kdokoliv z ulice se mohl koukat na můj celý profil. Tam mám akorát fotku a nějakých pár věcí. Jinak, co se týče těch příspěvků, co tam mám, tak to většinou povoluju jako přátelům přátel, protože mi zas přijde zbytečný, aby to mohli vidět jenom přátelé, protože pak zase třeba některé ty přátele přátel i znám, ale jenom je nemám, tak abych jim to zbytečně neblokovala. Jinak, co se týče těch údajů, tak tam mám, kam jsem chodila do školy, tak to mám podle pravdy vyplněný, nějaké partnerské vztah tam mám podle pravdy...

Relationship status tam teda máš. A máš tam i uvedeno s kým?

Mám tam i ským. Mám tam datum narození – já nevím, jak to tam přesně je - ale mám pocit, že v tom profilu musíš to datum mít, akorát je pak možnost ho nemít v tom profilu zveřejněný. Takže já ho nemám úplně zveřejněný, ale když mám narozeniny, tak se to určitě ostatním ukáže. Teď nevím přesně, jestli jsem tam nechala jenom den, ale rok jsem myslím dala pryč.

Máš tam přiznané členy rodiny?

Ne, nemám. Mám tam kamarádku - že jsem její dědeček nebo ona je moje babička – ale jenom jako nesmysl, ze srandy - to už tam máme takhle hrozně dlouho. A jinak

opravdovou rodinu, tak nemám takhle vyloženě vypíchnutou. Jako mám je v přátelích, ale nemám to tam takhle.

Máš nějaký zásady pro svoji prezentaci na FB?

Určitě mám. V tom, že bych tam asi nedala jakoukoliv fotku, kde bych třeba vypadala nějak vyloženě blbě. Mám přátele, u kterých je vidět, že jim to je fakt úplně jedno. Dají si tam fotky, kde vypadaj z mého pohledu fakt hrozně a jim je to prostě jedno. A to já bych si tam určitě nedala fotky, kde bych vypadala blbě. Takže v tomhle to určitě filtruju.

Máš nějaký schéma nebo plán pro obměnu té úvodní fotky, cover fotky?

Já mám tady tu, co teď mám, už jako druhou - mám ji už strašně dlouho - a dost často si říkám, že už by to možná chtělo nějakou jinou, protože už ji mám hodně dlouho. Ale já jsem v tomhle docela perfekcionista a potom si říkám, že nevím, co jinýho bych si tam chtěla dát a muselo by to bejt jako to... takže nakonec tam furt zůstává. Ještě navíc, jak má ta úvodní fotka takovej trošku zvláštní formát, že jsem i tu, co tam mám teď, musela kvůli tomu trošku upravovat a mě se to nechce řešit. Protože, aby to taky nějak vypadalo, protože to člověk tam může něco plácnout a pak to jakoby ořezat, ale pak to nevypadá tak dobře. Takže místo toho, abych to musela nějak chystat, tak tam mám furt tuhleto. Nějak často to kvůli tomuhle neměním, no.

A nemáš potřebu to teda měnit časteji nebo tak?

Tu úvodní ne, to je z těchhl těch důvodů. A tu profilovou měním... těžko říct, jak často. Když prostě mi někdo udělá nějakou hezkou fotku. Třeba tuhle poslední jsem změnila asi před týdnem a tu předtím asi před dvěma měsíci.

Tam asi nejde ani tak o to, jaký jsou ty časový intervaly, ale spíš, co tě k tomu vždycky přivede. Jestli je tam nějakej impuls, důvod...

Že už mě ta stará fotka začne nudit, mám ji okoukanou. Anebo při nějaký příležitosti se někde udělaj nějaký hezký fotky a řeknu si, tak to by byla hezká profilovka. Nějaká aktuální. Dřív, když jsem byla mladší, samozřejmě, když jsem měla ten FB úplněovej, tak jsem se docela často i vyfotila sama a dávala jsem tam nějaký takový fotky... tam myslím mám celý album fotek takových nějakých.

Když ty tam sama nahráváš nějaký fotky, třeba z cest, tak je nějak selektuješ, předvybíráš?

Jako ty fotky, který tam dávám, jestli procházej nějakym výběrem? No, určitě. Protože si myslím si, že nikdo není zvědavěj a vim, že to sama nesnáším, když někdo jeden na dovolenou – a mám fakt takový přátele na FB, který jsou schopný mi přijde, že prostě naloadujou rovnou z foťáku to, co tam měli. Ani nepromažou brutálně rozmazaný fotky a pak tam máš album, který prostě má sto padesát fotek – nebo já nevím, jaký je to maximální číslo – kde máš naprosto nevytříděný, rozmazaný, opakující se fotky. A protože to sama nesnáším, tak to nedělám. Já teda jako obecně už teď tolik fotek nepřidávám, takže to prochází ještě větší cenzurou. Ale tohle jsem si uvědomovala už dřív. Vím, že samotný mi není příjemný, když se potom musím proklikávat neprotříděným albem, tak to sama nedělám. My jsme naposledy byli někde asi před měsícem a dali jsme tam už jenom dvě

fotky. Dávám čím dál míň a hledím fakt na tu kvalitu, takže opravdu jen ty dvě, který to tak nějak jakoby vystihují.

Řešíš nějak cílení různým publikům? Já vím, že u tebe se to asi ještě nebude tolik týkat třeba zaměstnání, kdy dost lidí naráželo ze začátku na to, že tam měli kolegy nebo šéfa a nechtěli jim úplně všechno sharovat, takže to hodně zvažovali, co tam dát. Pak se to nějak vyřešilo tím, že se dají tvořit ty skupinky a můžeš si vždycky vyloučit ty kolegy nebo zaměstnání. Nebo třeba i vůči rodině. Řešíš to nějak?

No, já zatím úplně nemám tu potřebu. Jelikož já tam toho sdílím tak hrozně málo – já vlastně v poslední době, jestli tam přidám jednou za X měsíců nějakou fotku... – jako lajkuju tam věci – nějaký stránky nebo příspěvky - komentuju, ale sama jsem nenapsala status už několik let. Takže protože už takhle hodně vybírám, co tam dám, tak si myslím, že za týhle situace, tak to, co tam přidávám, by mi vlastně nevadilo, kdyby to viděl nějaký šéf nebo nějaký kolega. Tím, že tam toho dávám tak málo, tak si myslím, že by to nebyl problém. Ale mám třeba lidi kolem sebe, co tam mají lidi z práce nebo šéfa, a problém s tím není. Ono, když tam nemáš vyloženě fotky z kalby...

Jaký typ sdělení hlavně zveřejňuješ ty a zase prosím z hlediska formy i obsahu?

No, status jsem už hodně dlouho nenapsala, takže jediné ty fotky občas přidám nějaký. Něco jsem sdílela... taky už hodně dlouho ne. Fakt hodně výjimečně. To možná občas, že něco sdílím, ale to je tak všechno. Nebo někomu třeba napíšu něco na zeď, ale že bych si sama napsala status, tak to opravdu už hodně dlouho ne.

Jaký typ příspěvků sdílíš?

Něco zajímavého spíš, nějakou hudbu nebo nějaký zajímavý věci.

Máš teda pro vysílání toho svého obsahu nějaký schéma nebo nějaký plán? Ted' myslím, jestli se snažíš tam každéj den něco dát nebo každéj tejdén?

No, tak tím, že tam toho ted' dávám poměrně málo, tak už to tolik řešit nemusím. Ale vim, že dřív, když jsem tam toho dávala víc, tak určitě jsem nad tím nějakým způsobem přemýšlela, abych tam toho prostě nehodila moc, protože to sama nemám ráda, když tam někdo furt něčím spamuje. Takže, aby toho nebylo moc. A ted', když tam toho moc nedělám, tak nad tím zas tak moc nepřemýšlím, maximálně, když si tam dávám novou profilovku, tak si říkám, jestli si jí nedávám moc rychle, jestli nejsem ještě puberták!? Tak to je jediný, jinak asi ne. Jako někdy se mi stane, že přemýšlím spíš nad tím, protože tím, že vim, že tam funguje to okýnko, kde se vlastně ukazuje úplně všechno od všech lidí, který není filtrovaný, tak se mi někdy stane, že se na něco koukám a chtěla bych to olajkovat, ale pak si říkám, že radši ne, že by to někdo mohl vidět. A to ne, že by mi to jako vadilo, ale jak bych to řekla... Nechci to úplně dávat najevo, nějaký svoje přesvědčení nebo tak. Ne, že by to bylo nějak úplně tajný – kdyby se mě na to někdo normálně zeptal, tak bych mu to klidně řekla – ale nepotřebuju prostě, aby to tam všichni viděli. To je asi jediný.

K tomuhle mě napadá jeden dotaz: Zapojuješ se do nějakých diskuzí? Komentuješ?

Jako zúčastňuju, ale samozřejmě minimálně, protože většina diskuzí obecně na internetu je o ničem, že jo. Ale právě, když se něčeho zúčastňuju, tak taky si dávám pozor, protože

potom vidím, že ty ostatní to taky viděj, tak abych na sebe nějak zbytečně neupozorňovala. Ono to zní, jako kdybych něco tajila! Ono to není tajemství, ale spíš že prostě nepotřebuju, aby to tam všichni viděli a zároveň zas nechci dělat takovýto, že tam budu někomu svoje obsahy nějak blokovat.

A snažíš se nějak vyjádřit k aktuálnímu dění? Cítíš nějakou takovou potřebu?

No, já to mám právě naopak – čím víc se o tom mluví, tak tím míň bych to sdílela, protože – jak říkám – tyhle případy, jako jsou třeba volby nebo sportovní utkání nebo tak - tím, že to potom dělají všichni, tak tím míň menší já mám potřebu se k tomu ještě víc vyjadřovat, protože je tam toho až moc. Ale zase třeba nemám problém – vloni, jak byly ty volby – když je nějaký většinový názor a já mám jiné, tak nemám problém – třeba jsem se i vyjádřila v diskuzích – to jako zase, aby to nevypadalo, že nějak tajím svoje názory. Akorát je prostě všem hned necpu.

Ovlivňuje nějak to, co tam dáváš, zpětná vazba od ostatních?

Tak určitě, kdybych tam přidala fotku a nikdo by mi ji naopak neolajkoval a nikdo by na to nereagoval, tak určitě bych měla pak menší chuť tam něco dalšího za nějakou dobu přidávat. Ale zase, když tam něco přidám a hodně lidí to olajkuje nebo okomentuje, tak mě to samozřejmě potěší a řeknu si tak dobrý, tak zase můžu někdy něco přidat. Ale určitě to není tak, že bych hned tam něco přidávala... Ale určitě v tom negativním pohledu, kdyby žádná pozitivní zpětná vazba tam nebyla, tak bych toho určitě přidávala míň. Protože mám i takový přátele na FB, který tam třeba přidává věci a vůbec nikdo jim to nekomentuje, nikdo jim to neolajkuje, vůbec nic a oni tam pořád něco přidávají. Tak to já bych třeba asi nedělala, kdybych viděla, že to nikoho asi nezajímá, tak bych to asi přestala dělat.

Já to mám dost podobně. Pro mě je ta zpětná vazba určitě taky dost důležitá. A myslím si, že to je i jeden z důvodů, proč vůbec se člověk obtěžuje něco tam dávat.

Přesně. Už jenom to, proč to tam dávám, tak chci, aby to ti ostatní viděli. Protože pro mě je ta zpětná vazba důležitá, jinak bych to tam nedávala. Jinak bych si to nechala doma u sebe v počítači, kdybych nechtěla, aby na to ti lidé nějak reagovali.

Takže se dá říct, že se tomu nějak přizpůsobuješ? I když ty tam přeci jen asi nemáš tak různorodý obsah a nejsi tak aktivní...

Kdybych to viděla z toho negativního pohledu, tak určitě se dá říct, že bych se tomu přizpůsobovala. Protože kdybych opravdu viděla, že nikdo na to nereaguje, nikdo to nekomentuje a nikdo to nelajkuje, tak bych viděla, že to prostě nikoho nezajímá a přestala bych tam ty věci nějakým způsobem – buď bych to omezila anebo to tam přestala dávat. To vím, takže můžu říct, že by mě to nějak ovlivnilo. Ale to, že když tam teď něco dám, a někdo to nějak pozitivně ohodnotí, tak to zase neznamená, že tam toho začnu dávat kvanta. To zas ne. Ale v tom negativním smyslu by to určitě fungovalo.

Sleduješ svou prezentaci na FB nějaké své osobní cíle? Chtěla bys třeba získat víc přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti, budovat kariéru nebo udržovat kontakty s přáteli? Našla by ses v něčem?

Tak určitě si myslím, že většina lidí – mám tam sice i lidi, u kterých to vypadá, že je jim to fakt jedno, protože tam dávají fotky, na kterých z mého pohledu vypadají otrněně a dávají

tam věci, který já bych tam nedávala, který třeba nejsou moc pozitivní... Takže určitě jsou tam i takový. Ale jinak si myslím, že většina lidí se snaží na FB vždycky ukázat svou hezčí stránku, že to není nic divného, takže se to určitě vztahuje i na mě. Takže se tam snažím dávat věci, který jsou vůči mojí osobě nějak pozitivní. Takže určitě se prezentovat v tom lepším světle. A že bych s tím vyloženě něco sledovala... Já FB používám hodně kvůli tomu, protože tam mám hodně těch skupin, který se mi jako zájmově líběj, a i těch stránek. Díky tomu získávám poměrně dost informací a v tomhle mi to přijde super, že člověk přijde do kontaktu se stejně smýšlejícíma lidma v nějakym smyslu, získávat od nich informace, bavit se o těch věcech... Pak taky samozřejmě, že může být v kontaktu s lidma, se kterýma by už jinak v kontaktu dávno nebyl. Ono je to teda takový „bejt v kontaktu“ v uvozovkách, protože to, že vidim to, co dělaj, tak to neznamená, že jsem s nima v kontaktu. Ale tak teoreticky aspoň nějak kontakt s lidma z minulosti nebo který žijou někde daleko, tak že aspoň vidim, co dělaj. A pak – teď už to tolik nevyužívám, protože jsem starší a nevymetám toho tolik – ale dřív byl FB i hodně důležitěj i kvůli různym akcím. Už prostě se nedělalo to, že by někdo rozesílal smsky nebo někomu volal nebo nedejbože psal email, ale prostě se udělala akce na FB a člověk se pozval a to byla kolikrát jediná možnost, jak se o tom dozvědět.

To je zajímavý. Ty seš trochu mladší než já a tohle já třeba tolik nezažila. Já třeba dosud mám ještě dost známých, co když s nima chci něco uspořádat, tak oni prostě preferujou ten mail. Sice mají všichni FB a nějak je tam mám, ale když vytvořím událost, což je pro mě mnohem přirozenější, tak oni tomu nevěnujou tu pozornost, protože to považujou skoro za nějakej druh spamu.

Vidiš, to je další věc - to mě připomnělo, na to jsem vlastně zapoměla - to je zrovna jedna z věcí, který si tam furt blokuju nebo nad tím přemýšlím a ještě jsem se k tomu nedostala, že z dřívějších dob, kdy jsem chodila furt na nějaké párty, tak mám v přátelích pár DJ a od těch mi choděj furt pozvánky, protože to jsou samozřejmě neustále nějaké akce, a to mě docela jako obtěžuje. Teďka už na většinu těch akcí stejně nejdu. Takže to je třeba takovej obsah, o kterym jsem třeba už uvažovala, že bych si toho člověka – ne, toho člověka – ale ono se daj i zablokovat jenom pozvánky od toho člověka, protože blokovat si ho úplně nechci, protože od něj můžou být zajímavé informace o nějakých jiných věcech. Ale ty pozvánky na ty akce. Tak o tom jsem fakt přemýšlela. A jinak, co se týče tý prezentace, tak takhle se to asi dá nějak shrnout.

Takže bys to shrnula, že se tam snažíš prezentovat...

Určitě v pozitivním světle. Dávám tam jenom ty dobrý věci, ty špatný určitě ne.

... a hlavně teda pro udržování těch kontaktů, jestli jsem to dobře pochopila.

No, přesně tak. Udržování těch kontaktů a hlavně kvůli těm informacím, protože se tam člověk může – díky těm skupinám nebo díky těm stránkám – se dozvědět spoustu věcí, ke kterým by se jinak musel sám nějak pracně dostávat a takhle to má relativně jednoduše, protože to je vždycky specializovaný úzce na nějakej ten zájem.

Co si představí pod pojmem osobní reputace? A teď odhlédněme od FB nebo internetu, ale řekni mi obecně, co pod tím vidíš.

No, tak asi obecně nějaký působení na lidi okolo, co si o mně myslí, jak mě vnímají. Reputace je prostě pověst. Jakou mám pověst, tak mě viděj ostatní prostě. Což se samozřejmě nemusí ztotožňovat s tím, jak to opravdu je.

A myslíš si, že se o osobní reputaci hovořit i v souvislosti s uživateli na FB? Vnímáš to tam nějak?

Jako, že si tam někdo vylepšuje nebo zhoršuje reputaci? Určitě, sama to dělám v tom, že tam ty příspěvky nějak cenzuruju a dávám tam jenom ty pozitivní. Ale zase určitě nejsem ten člověk, co by tam jako nějak machroval nebo dělal ze sebe vyloženě někoho lepšího. Jako nedávám tam ty negativní věci a u spousty věcí si říkám, že úplně vim, kdo by to tam del – když se mi stane třeba něco hodně pozitivního – ale prostě to tam nedám, protože nemám potřebu dávat to nějak na odiv. Ale můžu říct, že tam mám lidi, který znám z normálního života - vídám se s nima - a vim, že se tam stavěj do nějaký o hodně lepší role, než je ta realita. Ono na FB, když tam přidáš jednu fotku vytrženou z kontextu, tak to samozřejmě může vypadat mnohem líp, než jak to ve skutečnosti je, a když to nedovysvětlíš, tak ty lidi si to můžou vykládat tím směrem, který ty chceš, ale kterej nemusí bejt ten pravdivej. Tak tohle si myslim, že to je ještě o level výš. Vim, že já to nedělám, ale všímám si, že někteří lidi to tam dělaj, že si tam takhle – jak ty říkáš – vylepšujou tu reputaci tím, že tam přidávají takovej obsah, kterej vylepšuje ten obrázek o jejich životě. I když já je znám a vim, jak to je, tak tím, že tam daj ty věci vytržený z kontextu, tak pro lidi, který s nima nejsou v takovym kontaktu, tak to na ně musí působit mnohem líp, než jak vlastně v reálu všechno je.

Nebo – ještě jsem tě chtěla doplnit - že si možná naopak tu reputaci zhoršujou v tvých očích.

Trošku možná jo, ale zase já to беру s rezervou. Jako samozřejmě v určitým slova smyslu jo, protože mi to přijde zbytečný a směšný. Ale neberu to vážně ten FB, o nic se nejedná. Jako, že by se někdo vyloženě zhoršoval, to asi ne. To není, že by se zhoršoval, ale třeba tam mám lidi, kterým je úplně jedno, co tam přidaj – dávaj tam na sebe i vyloženě negativní věci, kompromitující a tak. Ale to myslim není, že by si zhoršovali reputaci, oni tam prostě dávaj všechno. Já kdybych tam dávala úplně všechno třeba dřív, když jsem chodila na všechny ty párty, úplně všechny fotky, úplně všechny zážitky, tak by to asi taky nebylo úplně dobrý. Ale to zase neznamena, že bych si zhoršila reputaci, protože oni to všichni ty lidi, který mě opravdu znaj, to stejně vědí. Akorát bych tam dala celou tu realitu. Jako vyloženě zhoršit si reputaci, to nevim jestli jde, protože tam nemůžeš stejně dát nic víc, než co se ti děje.

To je zajímavá úvaha. Já si to dovedu asi představit v konfrontaci s tím reálným životem. Když někoho neznáš tak dobře, ale máš ho na FB, a teď on tam nějak působí ultrapozitivně - jako skvělejš, spolehlivejš, já nevím, co všechno – a díky tomu se s ním chceš zkontaktovat víc a řešit s ním něco mimo internet, tak pak se může ten dojem pěkně pokazit. Ale jako přímo na FB, tak nevim – možná, že kdyby někdo začal nějak spamovat nějakýma věcmama... Ale člověk si tam přecijen – chca nechca – přidává lidi, který jsou ti nějak podobný, jsou ze stejného prostředí – a kdyby tam fakt někomu ruplo v hlavě a začal tam dávat nějaký kraviny nebo vyjadřovat nějaký názory-

politický nebo společenský, který se naprosto neslučují s mýma nebo je považuju za škodlivý třeba, tak by mně asi přišlo, že si pohoršil reputaci... Ale to se asi nemůže vůbec stát, že by se člověk takhle totálně přetočil.

No, podle mě ne. Podle mě tam asi člověk nemůže bejt horší, než je v reálu. Může bejt jako v uvozovkách tak špatnej z mýho pohledu – protože každěj má jiný názory, to neznamená, že můj je ten správnej, ale že z mýho subjektivního pohledu má špatný názory. Tak je může mít, ale má je i v reálu, takže si to vyloženě zhoršit nemůže. Případně, když se s ním nějakou dobu nevidám, a pak se to dozvím přes FB, tím, že ho právě nevidim.

Dokázala bys na základě čistě působení na FB někomu přiřadit pozitivní nebo negativní reputaci? I když ono je to těžký asi odhlídnout od toho, že je znáš v normálním životě, ale dokázala bys i tak vytvořit nějakej žebříček online reputace?

To je hrozně subjektivní tohleto. Protože z mýho pohledu já dám toho člověka úplně na nejniž, ale já ho dám na nejniž, protože z mýho pohledu má prostě špatný politický názory nebo špatný názory na něco, ale to nemusí znamenat, že ty názory jsou objektivně špatný.

No, ale tohle je tvůj žebříček. Tak samozřejmě to vztahuješ všechno k sobě, to je jasný.

Jako určitě by se to dalo takhle udělat, protože každěj má nějaký preference a samozřejmě, když jsi s někým ve velkým názorovým nesouladu, tak tien člověk ti je samozřejmě míň sympatickej. Takže určitě by se takovej žebříček dal udělat, ale přijde mi to právě hodně subjektivní.

Takže se spíš snažíš tím nenechat ovlivnit, tím co vidíš na tom FB a těmi osobními sympatiemi. Racionálně si uvědomuješ, že by to bylo krátkozraký.

No, já si myslim, že on je takovej i v reálu, že má ty názory stejný. Samozřejmě vždycky to tak není. Někdy se ty lidi na FB tvářej jinak, než je to v reálu, a některý názory skrývají nebo měněj. Ale ve většině případů si myslim, že ty lidi mají stejný názory i v reálu. Jde o to, že ty nejbližší přátele – nebo ne přátele z minulosti, protože ty se třeba mohli vyvinout někam jinam – jsou většinou lidi, který smýšlejí stejně, protože člověk se obklopuje lidma, který mají podobný názory, podobný zájmy. Nebudu se bavit s někým, s kým si vůbec nerozumim, takže tím už je to trochu daný, že tam mám lidi, se kterými si aspoň trochu rozumim.

Myslíš si, že je ta reputace s něčím spojená? Váže se na něco nebo je to nějaká obecná entita?

Myslíš jako teď na FB nebo obecně?

Abych uvedla nějaké příklady – reputace může být spojená s tvou schopností pracovat nebo pro nějakou práci, může být možná spojená i s nějakou odborností na něco nebo nějakým koníčkem, někdo může mít nějakou reputaci vztahovou, že někdo častěji střídá partnery a někdo má dlouhodobě stabilní vztah. Myslíš, že reputace je vždycky spojená s něčím takovýmhle anebo je to prostě obecně - ten člověk je celkově nějak podezřelej a tak má obecně horší reputaci - aniž by se dalo konkrétně říct, s čím je ta jeho reputace spojená?

Já si myslím, že ve většině případů je ten člověk obecně nějakým způsobem definovanéj, ať už pozitivně nebo negativně, takže určitě se pak na každým dá najít nějaká ta nejvíc určující vlastnost – já nevím sportovec – a tím způsobem ho to určuje a má tu reputaci na základě toho. Ale myslím si, že jsou i takový případy lidí, který maj ten život tak neuspořádaněj a tak divnej, že vlastně ani nedokážeš říct proč, ale tu reputaci maj špatnou. Ale nejde jakoby říct, že to je kvůli nějaký jedný věci, kterou udělali nebo kvůli jedný nějaký vlastnosti, ale prostě jsou lidi s tak neuspořádanějma životama, že prostě potom obecně z nich takovej pocit člověk má.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci nějak přehodnotit? Nebo je to úplně neslučitelný?

Jako že bych tam viděla nějakěj obsah od něj a já bych díky tomu změnila názor na něj? No, ale já ty lidi, který mám na FB, tak to jsou všechno lidi, který a priori znám – já si nepřidávám lidi, který neznám z reálnýho života. Jako třeba jsem je X let neviděla, ale furt je reálně v uvozovkách znám, v minulosti jsem je prostě znala. Já tam prostě vůbec nemám lidi, který jsem nikdy neviděla a který vůbec neznám. Já si takovýhle lidi vůbec nepřidávám.

Jasně, ale třeba jdeš třeba s ostatními přáteli do hospody – oni tam někoho přivedou – on si tě pak přidá nebo ty si ho pak přidáš – třeba jste si jeden večer dobře popovídali, ale vlastně o tom člověku nic nevíš. A teď on ti začne něco vysílat na tom FB, tak často si pak člověk doplňuje tu neznalost o něm z toho reálnýho života právě přes ten FB mi přijde. Takže po nějaký době – i když jste si chvíli fajn popovídali – tak pak najednou zjistíš, že on je třeba docela třeba nacionalista nebo já nevím...

Jo, tak tohle určitě. Stává se mi to v obou případech, že buď si někoho přidám – a můžou to bejt lidi, který jsem neviděla jenom jednou, nemusej to bejt přímo nějaký kamarádi, ale párkrát jsem je třeba už viděla – a člověk si toho člověka nějak zaškatulkuje, i když to není správný, tak člověk to bohužel tak v hlavě dělá... A stalo se mi to právě v obou směrech, že jsem si někoho zaškatulkovala někam a pak jsem si ho přidala a nějakou dobu jsme se nebavily spolu a pak tam začal sdílet nějaký obsahy nebo se vyjadřoval k něčemu, co je mi hodně blízky – nic není stoprocentní, ale prostě z mýho subjektivního pohledu se mi to líbilo - a byla jsem jakoby mile překvapená, že bych to do toho člověka neřekla, že bude mít tak dobrý názory... Takže jsem si ten dojem, kterej třeba nebyl úplně správněj, tím FB vylepšila. No, anebo se mi naopak hodněkrát stalo, že jsem měla nějakou představu o někom a potom jsem viděla, jak se na FB vyjadřuje k určitým věcem, a mně to bylo krajně nesympatický a bylo to naprosto v rozporu s mým vnitřním přesvědčením, takže tím pádem se jeho reputace v mých očích určitě zhoršila. Takže v obou směrech se dá říct, že jo. Jako určitě ne do té míry, že bych se s ním přestala bavit nebo si ho kvůli tomu odstranila z přátel, ale určitě se stalo to, že si zhoršil tu reputaci, subjektivně pro mě.

Řídíš se těmito poznatky o reputaci, získanými z FB i v offline životě?

Jo, tak určitě. Když vidím, že s tím člověkem mám něco společnýho, tak umám tendenci s ním ten kontakt udržovat víc. To určitě působí.

Jaká dopad má uvažování o reputaci tvých přátel na FB na budování tvé vlastní reputace?

To je právě to, jak jsem říkala, že ne, že bych ty věci tajila, ale že ty svoje názory vyloženě necpu těm lidem do obsahu na FB, že to prostě cenzuruju nějakým způsobem. Že to není nic, co bych v reálu nepřiznala, ale nemám potřebu to tam všem vytrubovat. A pak určitě i z toho pohledu, že když vidím, jak jsou někteří schopni vytahovat ty věci z kontextu a jak ten svůj život až tak hodně příkrášlují, až mi to přijde směšný a já to tak právě nechci, tak mě to trochu brzdí v tom, abych tam přidávala víc věcí, i když bych dost často mohla a – jak už jsem říkala – dost často vím, kdo by to tam určitě v tu chvíli dal. Takže z tohoto pohledu mě to určitě ovlivňuje, protože když to tam pak vidím, tak si říkám „jo, tak to je přesně to, co nechci“.

Jsou pro tebe příklady negativní reputace poučením? Snažíš se pak podobných signálů vyvarovat?

No, jak říkám – určitě to nějakým způsobem reflektuju. Když se mi tam něco nelíbí, tak se snažím pak to sama nedělat a když tam ostatní na obsah mých přátel reagují negativně, tak to samozřejmě taky беру v potaz. Jako neříkám, že bych se tam stavěla úplně v jiným světle, ale tak samozřejmě to reflektuju. Člověk tam prostě chce ten pozitivní obraz mít. Ale samozřejmě ne za cenu, že by sám sebe znásilňoval a psal věci, který si třeba nemyslí... to já bych tam nepsala nic, co si nemyslím nebo tak, ale prostě to těm lidem necpu. Nemám potřebu ke všemu se vyjadřovat a všem cpát ten svůj názor. I když třeba si říkám, když tam někdo řeší něco v nějaký diskuzi a já na to mám nějaké – a třeba i dost vyhraněnej – názor, tak si kolikrát řeknu „a stojí mi to za to?“ a řeknu si „nestojí“.

Taky záleží, kolik zrovna má člověk času strávit na FB nějakým nekonečným diskutováním.

Ono obecně právě internetový diskuze jsou úplně k ničemu. S cizíma lidma už vůbec, ale i kolikrát s těma kamarádama si kolikrát říkám, že to stejně nemá smysl, že to stejně nikam nevede.

2.2.5 Rozhovor č. 5 – Dalibor

Datum záznamu	17/10/2013
Délka	01:20:43

Jak ses o FB dozvěděl?

Pravděpodobně jsem o něm různě četl... po nějaký době jsem se rozhodl ho vyzkoušet.

Co tě na něm zaujalo, když sis ho zkoušel?

Ono už je to docela dlouho, to budu muset vzpomínat, počkej. Zaujalo mě tam, že jsem si postupně našel lidi, který znám... se tam objevili. Většinou ne lidi v té době, co bych znal osobně, ale z Okouna, což je diskuzní server.

Takže by se dalo prostě říct, že jsi tam našel nějaký starý známý...

Našel jsem tam lidi, co znám i odjinud.

A co tě přivedlo k tomu finálnímu rozhodnutí se tam zaregistrovat?

Já si v podstatě dost často zkouším všemožný služby. Takže je pro mě běžný, že mám registraci na spoustě webů, ale třeba tam jdu dvakrát třikrát a už se tam nevrátím. No, a na FB jsem se vrátil.

A kdy to teda tak bylo ta prvotní registrace?

Já ti kdyžtak možná potom dopořím ty informace, to bych se musel podívat na FB. Já bych řekl, že je to několik let. 2004... to je blbost. Já tam mám tu tajmlajnu a dole je napsáno, kdy to bylo. Já bych řekl, že byly tři až čtyři roky, ale ještě bych se domluvil, že to pak dopořím.

Jak často se na ten FB přihlašuješ?

Denně.

A kolikrát za den?

No, jako je poměrně běžný, že pokud pracuju na počítači – což je v zaměstnání neustále – tak se každou chvílí, třeba každých deset patnáct dvacet minut tam vždycky kouknu, jestli tam není něco nového. Já dělám víc věcí najednou často – multi-taskuju – tak tohle je jedna z těch věcí.

Na jakých zařízeních ho používáš?

Na počítači a občas na mobilu. Ale to spíš jenom, když třeba někde sedím a čekám. Že se podívám, ne aktivně. Občas se stane, že udělám fotku na mobilu a pošlu ji na FB, ale skutečně je to výjimečně – jednou za několik měsíců.

Jak dlouho ta tvoje průměrná session na FB trvá?

Já bych řekl minutu až minutu a půl, ale je jich hodně moc.

Mohl bys mi popsat, jak ta tvoje session zhruba probíhá? Na co se koukneš nejdřív, co tě zajímá – jestli třeba cíleně sleduješ nějaký skupiny...

Jsou dva typy. Jeden typ je, že přidávám nové příspěvek – takže vidím nějaký zajímavý článek, něco mě napadne, a já tam jdu a dám to tam. A odejdu zase pryč. Potom, že se jdu podívat, co je nového – tak tam jdu a takřka výhradně se dívám jenom na ty nejnovější příspěvky. Na posledních deset dvacet příspěvků – když mě nic nezaujme, jdu zase pryč. Pak můžu přidávat fotky, tak to většinou přidávám celý album.

Ty tvoje sessiony jsou dost krátké – stane se ti, že se tam na něčem zasekneš a prokrastinuješ, i když to třeba není tolik zajímavý?

To se mi stává spíš s téma odkazama, který tam najdu. Ty příspěvky jsou většinou krátký, co tam jsou, takže maximálně k tomu napíšu pár komentářů. Ale většinou jsou krátký, takže to tam nezůstávám. Ale může se stát, že tam lidi dají odkaz na nějaký článek a já na to ťuknu a někde uvíznu. To se stát může.

Ty seance mi přijdou hodně krátký. Ale možná je to tím, že máš akorát nejpřesnější odhad...

Já myslím, že to tak opravdu je. Já jsem zvyklý dělat hodně věcí najednou, takže mám zároveň otevřenou i poštu, nějaký kódovací editor...

Jaký typ příspěvků od ostatních máš nejraději? Z hlediska obsahu a formy.

Nejradši mám vtipný text. Já mám poměrně široký rejstřík zájmů, takže mě baví všechno možný. Baví mě něco vtipného ze života, ale i třeba nějaká věda a technika, i politika – ta mě zajímá hodně. Může tam být odkaz, tím pádem by byl taky zajímavý. Ale spíš mě zajímají ty články v textu, který přímo vidím, než když musím klikat někde dál, pokud to není něco hodně zajímavého, co mě zaujme na první pohled.

Takže dalo by se říct, že tento typ příspěvků vyhledáváš nebo se na ně nějak zaměřuješ, když to tam tu minutu a půl pročesáváš?

Jo, dalo by se to říct. Já toho dokážu najednou docela dost pojmout.

Který ty příspěvky naopak nevyhledáváš nebo ti tam i nějak vyloženě překážej?

Za prvé mi vadí sponzorovaný příspěvky, který se tam objevují. Anebo pak je to v naprosté většině něco, co mě třeba i naštvě, politicky nebo takhle. Pak samozřejmě nemám rád takový ty rasistický a podobně příspěvky.

Tak to asi záleží i na té síti, co tam máš za lidi.

Zjistíš, že naprostá většina lidí, o kterých si myslíš, že jsou jakoby ok, tak tam něco takového občas napíšu. No, a jinak...

Co třeba nějaký zmínky o tom, co tam kdo hraje za hry?

Všechny hry blokuju.

Co třeba cirkulující memy?

Memy mám rád.

Dalo by se teda říct, že tyhle příspěvky ignoruješ?

No, ty sponzorovaný u těch si schválně kliknu na křížek a zatrhnu, proč se mi nelíběj. A doufám, že jednou mi FB začne dávat sponzorovaný příspěvky, který mě budou zajímat. Víím, že tím FB dávám spoustu informací, ale přesto. Doufám, že tam maj nějaký algoritmy, který se tomu přizpůsoběj.

Jsou teda nějaký sdělení nebo příspěvky, který máš úplně zablokovaný?

To jsou ty hry, jakýkoli aplikační oznámení – tak tu aplikaci bloknu, abych neviděl její zprávy...

Úplně jakýkoli aplikace? Co, ty který používáš?

Jako vlastní ne, ale to, co píšou ty lidi, to mě nezajímá. Neblokuju ty lidi, blokuju jenom ty aplikace, abych je neviděl.

Ještě nějaký jiný zdroje, který máš zablokovaný? Třeba i nějaký uživatele?

Uživatele asi ne. Maximálně mi vaděj některý politický strany... i když, je možný, že jsem si některý uživatele, který dlouhodobě psali něco, co se nelíbilo, tak je možný, že jsem si je skryl. Maximálně ale do pěti lidí. Museli mě opravdu hodně dlouho otravovat, abych je zablokoval.

Takže to je vlastně i odpověď na otázku, proč sis je zablokoval.

Museli opravdu dlouhodobě mě tam štvát. A nemuseli to být jenom politický názory, ale mohlo to bejt i - nechci, aby to znělo blbě - kňourání. Některý lidi tam prostě neustále jenom kňouraj, jak špatně na tom jsou. A přitom to nejsou žádný opravdový problémy, ale to je prostě: „to je hrozný, dneska jsem přišla pozdě do práce... ujel mi autobus!“. A když to napíše občas, tak to je v pohodě. Ale bylo tam tu a tam pár lidí, co nepsali nic jinýho. (12:30)

Já jsem si teď trošku šáhla do svědomí a uvědomila si, že občas FB využívám trochu jako takovej stěžovník... na úřady, na společnost.

Tebe jsem si nezablokoval. Navíc od nějaký doby FB nezobrazuje všechny příspěvky, pokud u toho člověka výsloveně neoznačíš, že chceš vidět všechny. Prostě neukazuje ti všechno, takže já třeba většinu věcí ani nevidim. Protože jinak ti to ten FB cílí podle toho, co se ti líbí. Musíš jít k tomu člověku na jeho profil, dát tu šipku dolů kliknout a dát, že chceš vidět všchny příspěvky toho uživatele.

Já si spíš vzpomínám, že jsem si potřebovala některé lidi utlumit...

Já tam takhle mám třeba bráchu a u něho bych chtěl vždycky vidět, co píše, jo? Musel jsem si nastavit, abych ho viděl.

Myslíš si, že u toho zobrazování těch kterých příspěvků hrají roli i ty interakce, který tam probíhají, včetně třeba i chatu?

Hale, to nikdo neví. Já jsem teď kamarádce, co nebyla na FB, pomáhal s tím se tam zaregistrovat a ve chvíli, kdy se tam poprvé zalogovala, tak jí to rovnou nabídlo pět lidí, který skutečně zná. Aniž by tam o sobě uvedla jakoukoli informaci kromě svýho emailu. To je skoro až strašidelný, ale... A když potvrdila těch pět lidí, že jsou přátelé, tak jí to nabídlo dalších patnáct lidí, který taky zná.

Jenom na základě mailové adresy?

Jenom na základě samotného mailu.

A nedala FB přístup do svého emailu?

Ne, to nedala – jsem jí řekl „ne, to nedělej“... Docela mě to vyděsilo. Je možný, že jiný lidi, dávaj to povolení k přístupu do svého mailu a že tam byl v kontaktech ten její mail.

To je asi jediný vysvětlení, no. Jak bys popsal svůj profil na FB z hlediska tvjí sebe prezentace? Ted' nemyslím tvoje akce, ale spíš vyplnění profilu.

Snažím se tam dávat jenom takový věci, který bych zaprvé – který bych napsal kamkoli na volnej internet, protože nikdy nevíš, kdo se k tomu dostane. Potom tam mám datum narození, školu jsem tam nedal, a zaměstnavatele tam mám současného.

A můžu se zeptat na důvod, proč třeba zrovna ne tu školu? Když to vlastně na univerzitní síti bylo původně postavený?

No, ale zase ta škola, na kterou jsem chodil - to bylo ještě za komunistů - a ti spolužáci - to byla trošku jiná doba - a oni zase v tu dobu nebyli tak úplně super v tý škole, takže se k tomu popravdě nechci moc hlásit. Nechci se zrovna tím prezentovat.

A třeba toho zaměstnavatele, to máš tak úsporný proč? Protože to nechceš míchat třeba s LinkedInem?

Ne, já to tam mám, ale já se snažím... a i v tom LinkedInu to mám do jistý míry omezený. Ale to není otázka FB, já se obecně snažím zveřejňovat na internetu jen tu nejnútnejší informace. Protože o tom leccos čteš, krádeže identit a takovýhle věci... a čím víc odborných článků o tom čteš, tím strašidelnější se ti to zdá. Takže je lepší to nedělat.

Kdybys ale měl nějak slovy popsat, jak se na FB prezentuješ, jestli tam sleduješ nějaké cíle... jestli se tam třeba prezentuješ jako řadový občan – spíš pozitivně – anebo nějak úzce politicky?

Já se v podstatě nijak zvlášť neprezentuju. Nějaký věci tam vyplněný mám, ale v poslední době jsem v tom profilu spíš mazal než přidával.

Ty jsi říkal, že tam máš i to datum narození, který stejně tomu FB musíš dát, ale pak ho nemusíš zveřejnit...

To tam mám – to mi nevadí. To mi samozřejmě nevadí.

Máš tam rodinu? Máš ji přiznanou?

Jsme tam propojeni, ale mám hodně omezení, že prakticky všechno vidí jen můj přátelé. Veřejnost vidí málo. I příspěvky, který posílám – tak minimum dávám public, většinu jen pro přátele.

A tu rodinu tam teda nemáš nějak vyloženě vypíchnutou, jako že tohle strejda, bratranec...?

Já si nejsem jistej, jak to tam teď funguje, Ty vztahy mám na FB propojený – jako mám tam mámu, mám tam bráchu - ale nedokážu ti říct, jak moc jsou viditelný na profilu. No,

ale já si nepamatuju, jak jsem si to zrovna u tohohle nastavil. Já bych se musel zase podívat.

Ale tak to už je fakt takovej detail.

No, rozhodně třeba brácha tam docela dost dává fotky naší malý Lucinky – mojí neteře, jeho dcery – a musím říct, že jsem teda docela proti, aby tam dávaly fotky dětský. Hlavně to dítě – teď nad tím nemá kontrolu – a za dvacet let se jí to nemusí líbit, ale už bude pozdě.

Dodržuješ nějaké jiné zásady zabezpečení pro svoji prezentaci na FB? Bavili jsme se o tom zabezpečení profilu...

Zabezpečení profilu, omezení toho, kdo uvidí moje příspěvky... Snažím se nedávat fotky lidí, který sami nemají účty na FB. Protože nad tím pak nemají vůbec kontrolu.

A co třeba povolení zobrazování profilu ve vyhledávači?

Já myslím, že už se to teď nedá ani vypnout podle posledního nastavení. Takže každěj uvidí tvoje jméno a tvou profilovou fotku.

Já si myslím, že to mám teda pořád vyplý.

Jo? A seš si jistá nebo ti to tam FB přehodil?

Hale, já nevim. Asi je to už delší doba, kdy jsem se na to naposledy koukala.

Já bych se musel taky podívat.

Ty jsi říkal, že tam kolikrát nahráváš celý alba fotek. Máš nějaký kritéria pro selekci těch fotek?

Snažím se tam dávat takový fotky, který bych se nebál nahrát na jakéjkoliv veřejnej web.

Takže platí stejná kritéria jako pro všechno ostatní. Ted' konečně otázka na to, co ty tam děláš a jak se tam projevuješ: Jaký typ sdělení tam převážně zveřejňuješ?

Já si myslím, že tam dávám doufám vtipný příspěvky, co mě zaujme, občas odkazy na zajímavý články, co mě zaumou, občas ty fotky.

Takže se asi nedá říct, jestli primárně fotky nebo texty, ale spíš taková směsice...

Já bych řekl spíš ty postřehy... takový ty různý statusy.

Máš pro tohle v uvozovkách „vysílání“ nějaký schéma nebo nějakej plán?

Nemám, ale snažím se neposílat víc příspěvků najednou. Vždycky po nějaký době. Protože vim, že když jich je víc najednou, tak už se to těm lidem schovává. Takže spíš taková ješitnost. Ale je pravda, že občas nad tím předtím přemýšlím nějakou dobu, než ten příspěvek zformuluju, a pak to na ten FB prostě dám. Ne vždycky, ale někdy jo.

Takže o tom prostě nějak přemýšlíš. A dáváš někdy i čistě spontánní věci – třeba nějaký fotky momentky?

Fotku ani moc ne. Fotky ne. Ale nějaký nápady, texty, to někdy jo.

Píšeš někdy tyhle postřehy i na mobil, když tě náhle políbí múza?

Tak to jenom malinko. Minimálně.

Je ještě nějaké další kritérium, podle kterýho o těch svých příspěvcích přemýšlíš? Frekvenci a rozložení formátu jsme řešili... co třeba aktualita?

Většinou jo, ale spíš to vyplývá z toho, že se o to stejně zajímám. Nezájímám se o to proto, abych to dal na FB, ale protože já se o to zajímám, tak to dávám na FB.

Ono to takhle bude mít asi většina lidí, ale já se ptám protože lidé s artověji laděnými profily aktuální dění tolik neřeší. Ovlivňuje to, co tam dáváš, nějak ta zpětná vazba od ostatních?

To je dobrá otázka. Já předpokládám, že jo, ale nejsem si jistej, do jaký míry je to vědomý, ale každéj má radost, když mu tam někdo něco olajkuje. Takže nedokážu říct, že bych to vědomě vždycky dělal, ale předpokládám, že mě to určitě ovlivňuje.

Já si myslím – nechci teda nikoho nějak navádět nebo být sugestivní – ale kdyby tam nebyla absolutně žádná zpětná vazba, tak tam člověk nemá motivaci nic dávat.

Tak tam člověk nemusí nic dávat. Přesně tak. Od toho to je – je to sociální síť.

Takže myslíš, že ten obsah nějak té zpětné vazbě přizpůsobuješ?

Já myslím, že jo. Někdy jo. Nemyslím si, že bych nad tím takhle přemýšlel, ale myslím si, že to dělám intuitivně nebo podvědomě.

Sleduješ svou prezentaci na FB nějaké osobní cíle? A teď nemyslím nějaký potutelný postranní úmysly, ale jestli třeba chceš navazovat víc kontakty, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti...

Já myslím, že hlavní je ta zábava, že mě to baví. Možná někde v pozadí je ještě to, že kdybych někdy v budoucnu hledal práci, tak když se někdo podívá na ten můj veřejnej profil, tak co tam uvidí... to mě že jo občas napadne, ale netrávím tím dny, kdy bych to nějak řešil.

Ale máš prostě v tomhle ohledu čistý svědomí.

No. Většinou to беру prostě jako – já vim, že to možná nebude hezký – ale v dnešní době to je skoro to samý, jako kdybych šel s někým do hospody a bavil se s ním tam – což chodím taky, že jo, ale je to něco jinýho. Je to určitej druh komunikace s lidma v podstatě.

Jo, jako čemu se to nejvíc připodobňuje je nějakej semi-veřejnej prostor á la hospoda nebo knihovna.

Jak kdo.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

Já jsem přemýšlel, co to asi znamená, jak jsi to psala. Asi to znamená to, co to říká, to je prostě reputace tvój osoby, to znamená to, jak tě viděj ostatní lidi a jak tě hodnotěj. Ctomhle případě online, že jo.

On ten pojem samotnej je starej jak lidstvo samo. Mě by zajímalo, jestli tě někdy napadalo o ní uvažovat v souvislosti s FB. Myslíš, že se tam něco takového může odehrávat nebo nějak spolupůsobit?

Možná mě občas napadne - z toho, co ten FB dělá - jakej obrázek si o tobě lidi udělaj a jestli ten obraz je takovej, jakej si myslíš, že jsi ty, jestli není - skrz optiku těch postů - nějak pokřivenej. Vím, že sem četl nějakýho článku, že lidi můžou snadno podléhat depresi, protože se dívaj na FB a viděj, že jejich přátelé jsou na tom nějak hodně dobře. Jenže sineuvědomujou to, že lidi tam dávaj jen ty zajímavý příspěvky, zajímavý fotky a ne ty ostatní. Je to vlastně jenom takovej selektivní průhled do těch jejich životů, kterej vůbec nemusí odpovídat skutečnosti.

Dokázal bys podle FB prezentace nebo podle toho, co se ti tam točí v tvém feedu, někomu přiřadit pozitivní nebo negativní reputaci?

Někomu jo, ale nevim, jestli všem.

Jasně, ale vybaví se ti nějaké dva polární příklady, jakoby nějaké extrém? Nestalo se ti třeba někdy, že by sis někoho přidal a pak jsi ho – díky těm informacím z FB – ho poznal v lepším nebo horším světle?

Přiznám se, že to se mi nestalo nikdy, protože lidi, který mám na FB, znám i osobně a nikdy jsem na ně díky FB názor nezměnil. Já nemůžu říct, že bych měl vyloženě příklad negativní reputace, ale... jak bych to jenom řekl. Třeba tam je jeden známý, kterýho jsem už dřív trochu znal z Kladna, a toho jsem si nakonec vyřadil z přátel. Ale bylo to proto, že se zdálo, že má prostě jako problémy v tom, že moje příspěvky se mu nelíběj a mně se nechtělo ho trápit – protože on se nad tím vždycky hrozně rozčílil... jo, protože on je jako trochu zvláštní, ale přitom není špatnej, ale má prostě takový ty... Takže já jsem radši zrušil to přátelství, abych ho jako neprokovoval, protože jsem věděl, že nejsem schopnej nepsat tak, jak píšu. Třeba že když on něco napsal, že já jsem to okomentoval. Jakoby trochu vtipně, ale on to prostě bral špatně, tak jsem si ho radši odstranil. Ale to je jeden hodně výjimečněj příklad, já jinak vycházím se svými přáteli na FB dobře.

Ale to asi není úplně... to je spíš nějaké jako nedorozumění, ne? Tak prostě jsi třeba s tímhle kamarádem zjistil, že přes ten FB vám ta komunikace jako nefunguje úplně dobře.

To se mi nestalo zatím, to neznám. To se mi ještě nestalo. Tohle jsem neznal tak dobře – já jsem ho viděl třeba třikrát předtím, přes další známý – a on má problémy i s jinýma lidma taky. I s těma samejma lidma.

Ale to není příklad reputace, ne? Nebo to právě nějak ovlivnilo to, jakej z něj máš dojem?

Trochu jo asi. Ale dlouhodobě. Ale těžko říct. A pak jsem měl zase jinýho přítele, kterej náhodou je šedesátiletý Mormon, kterej dělal spousty věcí v Severní Koreji – jako, že tam vozil Bible a takovýdle – a s tím jsme se taky pak rozkmořili a ten si zase vyhodil z přátel mě. Protože on je hodně křesťansky konzervativně zaměřenej a mě se zase nelíbily nějaký jeho příspěvky, co tam psal, a tak jsem je komentoval. Ale to byly výjimečný příklady. To byl jeden extrém – dva lidi, co se fakt jako rozkmořili. Takže samozřejmě, když potom dlouhodobě toho člověka, ale platí to o lidech, který jsem moc dobře neznal – poznal jsem je až díky FB. Na lidi, který jsem znal, tak tam to nemělo žádný vliv.

A kdo tě naopak oproti očekávání příjemně překvapil?

Třeba lidi, který mám rád, u kterých mám rád, jak píšou. Ale to není, že by mě překvapili, protože jsem je tolik neznal. Nebo znal jsem je prostě málo. Ale nemůžu říct, že bych někoho jako strašně zbožňoval a na FB se ukázalo, že je strašně špatnej – vůbec se mi to nestalo – a ani naopak.

To já zase častěji narážím na ten druhý příklad, ale možná je to tím, že jakmile se ti lidé s tím naučí trochu zacházet, tak se velice rychle naučí prezentovat svůj život v lepších barvách. Takže někdo, kdo mi v reálu nepřišel až tak zajímavý nebo inspirativní, dejme tomu, tak na tom FB mi pak najednou přišel hodně zajímavý!

To je možný, ano. To věřím, že je možný, že on se dokáže určitým způsobem prostě prezentovat.

Anebo je introvert a prostě to vyplyne až takhle z bezpečí za monitorem.

Anebo tak. Ale je fakt, že zase jako ten průhled těch lidí, který já znám ve skutečném světě, ale na FB není tak velké, jsou možná přátelé z trochu jiný třídy než jsem teď já – v uvozovkách, jo. Třeba tam mám kamaráda, kterej si koupil počítač před dvěma lety. A přitom dělá telekomunikační technika na letišti. Existuje celý svět... my sice žijeme v takový ty IT bublině, ale existuje mnohem větší svět, kterej je úplně jinej. A na to je taky potřeba myslet.

Tak takhle hodně jiný lidi tam asi nemám. Pominu-li rodinu – mám tam teď nově maminku, tak jsem jí teď musela říct, ať to tam všechno tak nekomentuje ty moje příspěvky, ale myslím, že jsme to celkem ustály. Ale tak to příbuzenstvo samozřejmě, no. Protože najednou řeším to, že to, jak jsem byla zvyklá se prezentovat na internetu – počínaje nějakým tím Okounem nebo Průvodcem – tak to si myslím, že nemusí být úplně skousnutelný pro ty příbuzný.

No, to ne. To já si uvědomuju, že tam vystupuje v podstatě pod svým jménem. A oni ti tam budou chodit i lidi, který tomu třeba úplně nerozuměj, tak ty nechápou, že ty, co sedí doma u počítače a popijejí sklenici vína, tak že ve skutečnosti je to úplně to samý, jako kdyby stáli na ulici a křičeli tam to, co tam píšou.

Na základě čeho jsi ty příklady vlastně vybral? Ale to jsem myslím docela rozebrali, že tam byl nějaký průběh v tom čase, pozorování a poznání. Měla na tento tvůj úsudek o těch dvou uživatelích, o kterých jsi mluvil, nějaký vliv pozorovaná zpětná vazba od ostatních?

U toho prvního jo, u druhýho ne. To je těžko říct, ale myslím si, že většinou ne v těchto případech. Spíš záleží, co já si myslím. I když by toho člověka většina lidí tam poškozovala, tak já bych ho určitě kvůli tomu nezavrhnul. Většinou je mi to fuk, co si myslej lidi v takovýmhle případě.

Já třeba, abych řekl pravdu – si nejsem úplně jistej, jestli bych dokázal na tom FB rozlišit vztahy na ty blízké nebo vzdálenější, protože většinou těch lidí znám maximálně z internetu nebo z Okouna a často si nepamatují ty přezdívky ani jména, takže ani jako nedokážu identifikovat, co to je za lidi a pravděpodobně si ani vždycky nepamatuju, co ty lidi říkali včera. Mám asi deset patnáct jmen, který dokážu identifikovat a spojit si „jo, tyhle ty píšou zajímavý dobrý věci“ a takhle. A ty ostatní tam tak nějak...

Takže ty lidi nějak komunikují na FB, ale ty si je nějak jako nespojuješ a tím pádem je nějak kontinuálně nevnímáš... (46:10)

Jako já si něco pamatuju. Třeba vim, že tam je jedna holka, co má kočky, takže vim, že když tam někdo dá kočku, tak že to je nejspíš ona. Ale spíš to zas tak neřeším. Necítím potřebu.

Takže ta pozorovaná odezva od ostatních uživatelů – říkáš jednou jo, jednou ne, ale spíš si myslíš, že tě to neovlivňuje... Rozhoduješ si to sám za sebe.

To jo, v každém případě to je u přátel, to určitě.

Je reputace s něčím spojená, váže se podle tebe na něco? Nebo je to spíš nějaká obecná entita?

Většinou je obecná. Reputace se stejně jako v reálnym světě váže na tvoje chování a tom, co děláš a co říkáš.

Nemáš třeba pocit, že jeden člověk může mít třeba dobrou reputaci ve svý profesi – být na slovo vzatej odborník – ale na druhou stranu špatnou reputaci v sociální inteligenci nebo zacházení s lidma?

No, jako určitě, ale teď je otázka, jakou myslíme reputaci... Někdo může bejt skvělej malíř – a špatnej zpěvák – a hroznej řidič... a tak. Takže je otázka, čemu říkáš reputace – jestli to je jako jeden obecněj termín...

To už by bylo asi zbytečný rozměňování toho pojmu...

Já jsem to chápal – reputaci – jako člověka, nevím jestli morální, prostě sociální reputaci. Ne jakej má talent nebo co dokáže. Já možná vůbec nerozumím tomu, co je to obecná entita.

Můžeme to chápat jako nějaký – dejme tomu – koeficient.

Já myslím, že jsem zažil – i na FB – že jeden člověk je podle někoho naprosto super a podle jinýho to je hroznej kretén. A teď co to je teda ta obecná reputace v tuhle chvíli?

No, to je to, co by teoreticky vyšlo, když by se nějak zprůměrovalo všechno to, co si celý to okolí toho člověka o něm myslí. Že tenhle dává třeba deset, tenhle dává minus čtyři...tak to dává dohromady nějaký koeficient tý reputace.

No, ale jak se něco takovýho dá spočítat vůbec, jo... Jak byla ta otázka? Jestli existuje obecná reputace?

Jestli se reputace na něco váže anebo jestli je spíš obecná.

No, to se váže určitě. Na pozorovatele, si myslím. Takže je relativní.

Ale uznávám, že může existovat průměrná hodnota, akorát si nejsem jistej, jak přesně se dá změřit.

Já jsem to ale vůbec nechtěla takhle kvantifikovat.

Ale myslím si, že – pokud bys to chtěla kvantifikovat – tak je možný, že počet přátel toho člověka na FB odpovídá tý hodnotě. Čím vyšší počet přátel, tím vyšší je ta hodnota.

To je asi podobný jako je měření Klout skóre – nevím sice, jaký je na výpočet toho skóre algoritmus, ale to bude něco podobného, ne?

Asi jo, no.

Tam je nějaký vzorec - nasaje ti to, kolik máš přátel na FB, kolik followerů na Twitteru a tohleto támhleto a vyplivne ti to nějaké skóre. To je podle mě jeden z pokusů o měření osobní reputace na internetu.

Otázka je k čemu to nakonec vlastně je, jestli to má nějaký smysl. Ale dokážu si představit, že budou v budoucnu nová povolání jako třeba SEO osobní reputace. A bude nějaký coach a ten bude říkat „Tohle tam pište a budou vás mít víc lidí rádi a vaše reputace bude stoupat.“ Nebo můžeš jít potom do nějaký pracovní agentury a tam budou říkat: „Uhm, ten má vysoký číslo, tak toho vezmem.“

Já si myslím, že už se to blíží, rozhodně ty data se tam na to už nějak chystaj.

To věřim, možná už to i někde je – akorát neveřejně.

Celkem běžně už existují různý sledovače reputace pro brandy. V businessse tyhle věci už nějakou dobu existují. Já sice moc nevím, na jakém základě to funguje – nemám to nijak vyzkoušený – ale v zásadě to asi monitoruje zmínky a počty followerů...

No je to zase dost... nevím, jestli si četla, že americká síť obchodů Target dokázala z dat klientů zjistit, že jsou některé ženy těhotné ještě předtím, než to věděly ony samy. Na základě změny vzorců nákupů. To bylo ještě mnohem větší množství dat. A taky říkaj, že Obama vyhrál ty druhý volby díky tomu, že vzal data lidí a zaměřil se speciálně – poslal ty své volební týmy – přímo do čtvrtí, který odpovídali těm cílovým a chodily tam přesvědčovat ty lidi dům od domu.

To fakt někdo musí mít vhlad do těch dat a vědět, co se z nich dá získat.

No, teď jo. Ale potom na to už budou jenom modely a kdokoli bude chtít, tak si jenom koupí ten balík dat a nakliká si to.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit?

Pravděpodobně... Jako myslíš na FB? Informace.

Teď klidně i obecně.

To je těžký – máš o tom člověku nějaký obrázek, na základě informací, který jsi dostal, a teď třeba jsou nějaký nový informace – třeba i na základě těch jeho příspěvků – tak tím ho změníš. Takže je to takový obio, prostě pokud změní svoje chování, tak na něj změníš i názor. Ale to mě přijde logický.

V podstatě na tom FB nemáš žádný jiný údaje než ty, který by ti tam dal na tom FB.

V tomhle by ten dojem mohla přehodnotit třeba nějaké osobní setkání...

No, to jo. Věřim, že opačně to funguje. Když vidíš tu osobnost, kterou on si vypěstoval na tom internetu a pak jeho v reálu, tak že to může bejt. Speciálně na tom FB ty lidi vypichujou jenom určitý informace, ty zajímavý a tak. Ale může to bejt i jinak. Těžko říct.

Možná záleží na tom, jaký máš očekávání... když je nebudeš mít moc velký, tak ti to ani nepříjde.

V zásadě těch odpovědí na tuhle otázku asi neexistuje tolik.

Přecijenom už uplynulo těch patnáct let, co je internet tady. Už všichni viděli ten film s Mag Ryan a Tomem Hanksem, takže všichni zhruba víme, co od něj můžeme očekávat.

Řídíš se poznatky o reputaci, získanými z FB, i v offline životě?

Asi jo, si myslím.

Jaký dopad má uvažování o reputaci přátel na FB na budování tvé vlastní reputace? Nebo je to vůbec vědomej proces?

Já si ji asi tak moc nebuduju. Ale hlavně celkově: nejsem si jist, jestli tý reputaci i v normálním životě přisuzuju takovej význam. Protože, když si to rozdělíš, tak máš blízký přátele – a ty znáš – a pak máš jenom nějaký známý – na kterých ti zase nezáleží tolik, abys příliš měnil svoje chování kvůli reputaci u nich mi připadá.

Já s tímhle úplně souhlasím – taky nebudu metat kotrmelce, abych se támhle někomu zalíbila. Asi je to ale taky otázka věku.

A já jsem většinou taky dost tolerantní, takže když něco někdo dělá – a není to skutečně přímo něco zločinného nebo morálně odpuzujícího – tak ať si to dělaj, řeknu, je to jejich věc, a není to problém.

Říkáš, že ty to teda spíš moc neřešíš a je pro tebe důležitý, abys nezklamal svoje blízký přátele, abys dostal svojí reputaci u nich...

Anebo abych se nedotkl jejich citů, ale jinak mě to jako neto... Většinu těch příspěvků neberu tak vážně – dvě a půl minuty to projíždím, takže tam ani není moc prostor. A jsem tak trochu stoik, takže mě musí opravdu hodně otravovat, abych si někoho opravdu vyřadil.

To jsi zdůrazňoval už na začátku, když jsme se bavili o těch blokových zdrojích, jestli nějaký máš. Takže máš vysokou práh snášenlivosti.

Ale ono to může souviset i s tou slepotou... protože jak je bannerová slepota, tak si člověk může vypěstovat slepotu i na tohleto. Ale zároveň teda uznávám – když o tom takhle přemýšlím – že mě trochu děsí, že tím pádem se otupuješ v podstatě. Otupuješ svý smysly.

Svůj vkus?

No, všechno jako. Ale to dělá internet celej, protože tam máš přístup k jakýmukoli druhu informací, fotek, zdrojů videí a že tě to musí nutně otupovat.

No, já jsem zjistila, že jsem určitě už asi taky trochu slepá nebo neřeším to nijak radikálně, přestože vim, že spousta mých přátel pročišťuje pravidelně svoji síť na FB, aby jim tam nelezly žádné nežádoucí příspěvky. Já jsem zjistila naopak, že mi ta diverzita – ta různorodost - dost vyhovuje.

No, mě taky docela vyhovuje. Ale hodně lidí – o tom se taky hodně píše – je v tý bublině, v tý svý skořápce, a zatímco dřív bylo zpravodajství a tys tam viděla všechny zprávy, tak

hodně lidí teď spoléhá na ty sociální sítě, že si upraví tam to, co chtějí vidět. A většinou chtějí vidět jenom to, co souhlasí s jejich názorami a jejich přístupem.

... a co ještě navíc už prošlo autocenzurou skrz tu jejich síť, protože to jsou lidi, který mají podobný přístup.

Což je ale i do budoucna nebezpečný podle mě, pokud budou ty lidi přijímat většinu informací skrz ty svoje sítě, tak dostávají tak pokřivený obraz té reality, že mi to přijde nebezpečný.

A pak, když takovejhle člověk přijde najednou do kontaktu – nebo se mu dostane do oběhu v té síti – někdo, kdo nesplňuje nějaké to kritérium.

Tak zareaguje a odstraní ho.

Tak to musí být pak teprve šok!

No, a teď si představ, že by se to promítlo do celé společnosti, kdy by se tyhleto návyky promítli do reálného života.

No, tak to je úplně strašidelný!

No, v podstatě xenofobie. Aplikovaná xenofobie, bych řekl - že kdokoli cizí je proto tvejším názorům, tak se prostě odstraní.

Ale není to na jednu stranu vlastně dobře? Protože opak toho je nějaká názorová unifikace ve velkém měřítku. A to už tu jednou bylo, že jo. Tak jestli tohle není přecijen snesitelnější.

Otázka, jaký jsou u toho pak rizika. A už teď víme, i dle volebních výsledků, že vznikají skupiny, které se mezi sebou nedokážou dohodnout, nedokážou uzavřít kompromis. Anebo třeba příklad toho, co se děje teď v té Americe, že republikáni a demokrati nechali vypadnout světovou ekonomiku, protože nedokázali – nebo byli neochotní – uzavřít kompromis.

Prostě ten prvotní účel je, že vznikají ve společnosti skupiny, které chrání jenom své vlastní zájmy a jsou nepřátelské k těm jiným skupinám.

No, ale tohle se snad pořád ještě týká hlavně extrémní levice a pravice...

A čím dál tím víc se to obecně posouvá do těch extrémních názorů podle mě.

Jako je fakt, že lidi jsou čím dál víc radikální, ale nevím, jestli za to můžou úplně sociální média.

Já myslím, že to je navzájem propojený. To je vlastně odraz jednoho v druhém.

Jsou pro tebe příklady negativní reputace poučením? Snažíš se těch signálů, co se na FB nesetkali s pochopením nebo nějakým ohlasem u ostatních, vyvarovat?

Pravděpodobně jo, ale zatím podle mejch zkušeností tyhleto signály, který se nesetkaly s pochopením, zase pro mě bylo tak přirozený a logický, že se nesetkaly s pochopením, že i kdybych ty příklady neviděl, tak bych to neudělal. Na druhou stranu – poslední dobou – ty otázky jsou tak hrozně učený! - do sebe někdy ty lidi v těch diskuzích tak šijou,

nadávaj si sprostě a hatujou se navzájem - že je těžký dosáhnout tý nízkosti, který mnozí dosahují.

Ale někdy si nadávaj a hatujou se na FB a zároveň se třeba maj rádi a jdou spolu po práci na pivo...

Není to jenom póza, přiosťřená FB?

Možný to je, ale to já nevim, protože to nevidim. Ale v některých případech o tom teda dost pochybuju.

Děkuju moc za rozhovor. Chtěl bys k tomu ještě něco dodat závěrem?

Řeknu ti příklad – anonymizovanej v uvozovkách – vlastně je to příběh s jednou mojí kamarádkou, která je učitelka. A my jsme byli spolu – ještě s dalšíma lidma – na Moravě na vinobraní a tam jsem udělal dvě nejaký fotky, který jsou z hlediska většiny lidí naprosto nevinný – jak se tam bavíme, pijem, objímáme, ale naprosto nevinně. A já jsem ty fotky dal na FB. A jeden z mejch kamarádů, který je taky učitel, je nasdílel. A viděli to žáci tý školy, který on má v přátelích. A ty tam viděli tu učitelku a hned začali reagovat „pani učitelko, my jsme vás viděli na FB!“ a ona se z toho úplně vyděsila a hned volala, ať okamžitě dám ty fotky pryč. Tak jsem ty fotky dal pryč. To, co pro nás by byla drobnost, by pro ni – jako pro učitelku - mohl bejt průšvih – ne snad, že by ji mohli kvůli tomu vyhodit – ale mohla mít velkej problém v zaměstnání. Takže pro každého jsou ty míry asi někde jinde.

2.2.6 Rozhovor č. 6 – Robert

Datum záznamu	22/10/2013
Délka	01:45:32

Jak ses dozvěděl o FB?

Nevím. Už si to nepamatuju.

A co tě na něm zaujalo, tehdy poprvé?

Nic mě nezaujalo. Hledal jsem kontakt s rodinou a chtěl jsem vyzpovídat neteř ze čtvrtého kolene, která tam byla, a tak jsem si ji přidal na FB, čistě jen kvůli tomu abych na ni získal kontakt, protože jsem na ni žádný jiný kontakt neměl.

Takže to byla ta prvotní motivace se tam zaregistrovat?

No, ale neměl jsem v úmyslu používat to jako sociální síť. Ani jsem to pořádně nevěděl, co to je. Jenom jsem věděl, že se tam musím zaregistrovat, abych jí mohl napsat. Tak jsem se tam zaregistroval, něco jsem jí napsal... Pak si toho, že tam jsem, všimla moje tehdejší přítelkyně, a tak jsem si ji teda taky přidal. Ona už tam byla asi měsíc, což jsem ani já nevěděl. Potom si mě tam začali přidávat i někteří lidi z Okouna a začalo to pomalu narůstat...

A kdy to asi tak bylo?

Prosinec 2008.

A jak často se teď tak na FB přihlašuješ denně? Odhadl bys to nějak?

No já jsem tam přihlášený permanentně. Doma, když mám zapnutý počítač, tak mám FB otevřenou neustále – vždycky jedna záložka v prohlížeči. A v práci tam koukám mnohokrát za den, protože je to povaha mojí práce – já jsem programátor - když něco kompiluju, to trvá tak minutu, takže tak akorát na to otevřít si FB, přečíst si, co je nového, napsat nějaký komentář, než se to zkompiluje. To se opakuje mnohokrát za den, takže já tam zabíjím takové ty malinký kousky času, takže jsem tam pořád.

Na jakých zařízeních ho používáš? Říkals, že na počítači... a na mobilu?

Na mobilu ne. Můj mobil je takovejhle, to FB neumí. Smartphony nepoužívám. Nemám pro to moc použití. Když jsem v práci nebo doma, tak jsem vždycky na počítači a v jiných situacích většinou FB nepotřebuju.

Jak dlouho tak zhruba trvá ta průměrná session?

30 sekund.

Tak to máš rekord zatím teda.

Ne, tak to jsem plácnul. Někdy dýl, někdy tam s někým vedu úpornou debatu třeba dvě hodiny, to se nedá takhle říct. Tak třeba tu minutu.

A můžeš popsat, jak ta tvoje klasická session probíhá?

První, co udělám, je určitě, že si prohlídnu věci, na který mi choděj upozornění, případně na ně nějak zareaguju. Pak se podívám na tu hlavní stránku, co tam tak kdo píše, a občas,

když třeba v tom pravém horním rohu, jak tam jsou ty komentáře, co kdo ještě udělal na FB, tak občas to taky ještě projedu, když je tam něco zajímavého. A to bude tak všechno, no.

Zasekáváš se tam na něčem, i když třeba to nerad přiznáváš, že tě něco strhne a občas si na tom trochu zaprokrastinuješ, i když je to třeba nějaká kravina?

Občas nějaký diskuze o něčem. Občas to jsou diskuze úplně o hovně.

Jaký typ příspěvků od ostatních máš nejraději? A zkus je prosím popsat z hlediska obsahu a formy.

Co mě zajímá... to je těžký. Dokázal bych vyjmenovat dlouhý seznam toho, co mě nezajímá a mnoho lidí jsem si kvůli tomu už schoval, když píšou nesmysly, který mě nezajímají. Něco prostě, co mě zaujme... já nevím, jak to popsat. Něco zajímavého se člověk dozví nebo se pobaví nebo tak něco. Že to není nějaká nesmyslná banalita.

Dokážeš to nějak trochu rozvést? Třeba z hlediska aktuality nebo z hlediska nějakých tvých koníčků?

Koníčky, který provozuju na FB, je... já chovám ty psouny, tak tam komunikuju s těma chovatelama psounů, ale taky už to trochu omezuju, protože ta diskuze už má občas taky na můj vkus nízkou úroveň. Už to tolik nesleduju. Občas se kouknu, když tam někdo dá pěknou fotku nějakýho psouna nebo když chce někdo poradit, tak mu odpovím. To je asi tak, co se týče těch koníčků... Nebo tak já se – nebo jsem vystudoval jako vedlejší specializaci – ekonomii, takže se o ni taky zajímám, takže se občas angažuju v těch debatách, co se toho týká, ale většinou to teda skončí blbě, protože s těma lidma se většinou moc nedá mluvit. Ale tak to chodí, no.

Co třeba teď ty volby?

No, ty řeším teď furt, tím tam prokrastinuju. Tak se tím jako bavím.

Oslovuje tě to nějak nebo spíš odpuzuje to, co se tam odehrává v souvislosti s nima?

Tyhle volby ty mě neodpuzují. Odpuzovaly mě prezidentské volby, protože tam všichni měli strašně tendenci prostě lobbovat - to je jedno za koho - za jednoho z kandidátů, řekněme. A prostě bylo to takový jako trapný, já nevím, co si ty lidi myslejí, že prostě člověk uvidím nějakou fotku na FB a řekne si „jo, tak to já budu volit úplně jinak!“ nebo „doteď sem nevěděl, teď budu volit“. To mě prostě nepřijde... mě to otravovalo a nakonec jsem si poschovával i deset lidí, který normálně čtu a se kterými normálně komunikuju, protože mě ta propaganda prostě štvala. A ty prezidentské volby byly v tomhle strašný, ty volby teďka sněmovní mi přijdou mnohem snesitelnější v tom, co tam ty lidi píšou, takže mi to zatím nevadí tyhle aktivity.

To já to mám skoro naopak, ale to je jedno. Teď ten poslední týden před volbama mi přijde, že to tam ty lidi perou teda úplně neuvěřitelně a že to, že si zazeleněj fotku, mě nějak ovlivní. Přijde mi to trochu srandovní.

Ale ať dávaj najevo, koho budou volit! Ale mě tohle ani jako zas tolik nevadí.

Ale štvě mě, když tam vysloveně cpou volte tohle, volte tohle... Teď nějak nevím. Ono se teď víc nadává, což teda mě vyhovuje, protože mi většina těch stran samozřejmě vadí, takže si s chutí taky zanadávám, na každou z těch stran něco taky mám. Nevadí mi to prostě zdaleka tolik, jako u těch prezidentských voleb.

Takže se nedá teda říct, jestli dáváš přednost fotkám nebo textům?

Tak oboje, ale závisí spíš na tom, co tam je, než na té formě. Občas je fotka fakt jako zajímavá a spousta lidí fotí prostě nesmysly. A videa mě teda moc nezajímají, protože v práci na to většinou moc nemám čas koukat a ještě je to nějaký dvouminutový video, kde se nic moc neděje a ještě je to rozmazaný a roztřesený a blbej zvuk - to mě nebaví. Takže já preferuju jednoznačně fotky před videama.

A co třeba naopak nevyhledáváš? A teď ještě nejsme úplně u toho, co máš zablokovaný, ale co ti vadí, přeskakuješ to, nezajímá tě to, ale nějak to toleruješ.

Věci, který se mě netýkají. Když někdo napíše na FB – něco třeba ze školy – za kým má zajít ve škole, když potřebuje to a to. Tak já prostě tu školu nestuduju, tak mě to je úplně jako ukradený a prostě to přeskočím. Nebo někdo si tam něco píše něco o svejch kamarádech, který já vůbec neznám, tak taky přeskočím. Nebo nějaký výsledky – jeden tam hraje floorball a píše furt výsledky, jak dopadli ve floorballu a mě to nezajímá, takže to přeskakuju. Přeskakuju videa s muzikou, to tam někdo nalinkuje video s muzikou a asi si říká, že si to někdo pustí a řekne si „jé, to je ale super muzika!“ nebo já nevím co. Jak říkám, videa přeskakuju skoro všechny nebo i nějaký moudra, který mě nezajímá. Přeskakuju moc dlouhý články, když mě nezaujmu do prvních tří vět – když napíše status takhle dlouhej tak, kdo to má číst - a když to nemá odstavce, tak ani ty první tři věty nečtu. Anebo prostě něco, co je nějaká propaganda jedinýho správnýho světónázoru, tak to taky přeskakuju. Čili se to týká spíš než krátkých statusů, že přeskakuju hlavně ty věci, co někdo nalinkuje člověk odněkud zvenku. Protože když má status tři věty, tak se nedá ani moc rozhodnout, jestli to přeskočím nebo ne, protože to mám přečtený ihned.

Dokážeš teda nějak shrnout, proč ti tyhle věci vaděj?

No, já už jsem to teda tak trochu řekl... Buďto se mě to netýká vůbec, je to cílený na někoho jinýho, je to pro mě nezajímavý nebo je to zdlouhavý anebo se to neslučuje s mýmy názory.

A teď k obsahu, který máš zablokovaný a nemusíš snášet teda vůbec?

No, konkrétní typ obsahu se moc blokovat nedá.

Nebo řekni typické zdroje, které sis blokoval?

No, to se moc nedá... Tak samozřejmě blokuju třeba události, kam mě někdo pozval, ale já nemůžu, tak ty se mi tam furt zobrazuju na tý zdi, dokonce mi na ně chodí upozornění, jo. Tak to samozřejmě upozornění vypínám a na tý zdi to blokuju, protože co je mi po tom, že mě někdo pozval na akci, kam nemůžu jet.

Jenom vypneš upozornění anebo i opustíš konverzaci?

Jako jak opustím konverzaci? To mě někdo pozve na událost nějakou. A já dám prostě, že tam nemůžu jít. Oni se o tom bavěj a co mi je po tom, jak se potom dohaduju, jestli

pojedu vlakem nebo autobusem, když nejedu. Já si tam vypnu upozornění, ale stejně se mi to ještě potom zobrazuje na zdi, takže tam dám zakázat zobrazování na mé zdi. Stejně tak nechci, aby se mi na zdi zobrazovaly výstupy z her, protože mě vůbec nezajímá, kolik kdo nasbíral bodů v nějaký hře. Tohle je typ obsahu, který blokuju. Pak jsou samozřejmě taky lidi, který blokuju. A není jich málo. V devadesáti procentech případů jsou to lidi, co tam trvale píšou nezajímavý věci nebo věci, co mi vyloženě vaděj. V menším procentu jsou to lidi, se kterýma jsem se nějak nepohodl v normálním životě, tak jsem si je zablokoval, ale asi si je zase po čase vyndám.

Proč je rovnou nevyhodit z přátel teda, proč je máš zablokovaný?

No, já moc nevyhazuju, spíš se mi tam tak nějak hromaděj lidi, který kdyby tam nebyli, tak by se nic nestalo. Ale zatím jsem si je nevyndal. Zatím se nějak odhodlávám, že provedu čistku a aspoň padesát lidí vyndám. Jsou to většinou lidi, který buď už nemám rád anebo lidi, který jsem si přidal kdysi dávno, když jsem měl ještě mnohem volnějši kritéria pro to, koho si přidat a koho ne. A teď jako nějaký spolužáci z první základy, který jsem viděl naposledy v roce 1990 a nevidáme se v reálu, nikdy tam nic zajímavýho nenapíšu, tak proč tam vlastně jsou. Vždyť by se nic nestalo. A kolikrát si i říkám, že tam radši ani něco nenapíšu, protože bůhví, kdo to bude všechno číst. Tak si říkám, že aspoň tyhle lidi jako vyřiznu.

Proč ne? Já znám i ty extrémní příklady, co si tam drží svých padesát a jsou to fakt jenom ti jejich nejbližší kamarádi a jakmile tam náhodou vkročí někdo, kdo do toho nezapadá – mezi lidi, co hodně dobře znaj a mají podobný názory, tak je tam prostě nedávaj. Já na tohle mám taky teda mnohem volnějši kritéria. Ale někdy si říkám, jestli to třeba není chyba.

Já je zpřisňuju kritéria, protože mi chodí, čím dál tím víc nesmyslů. (16:54) Ty lidi tě prostě pozvou na úplný nesmysly - stránky, který mě vůbec nezajímaj – oni to prostě daj úplně na plocho – nebo rozešlou události, který se mě vůbec netýkaj. Když je někdo potápěč, tak on tam furt na nějaký potápěčský kurze někoho zve – ale ne začátečníky „pojďte si to vyzkoušet“, ale pro pokročilí, tak co je potom těm devadesáti procentům jeho přátel, který nejsou potápěči?

Špatná selekce. Já si myslím, že to všechno se dá vyřešit, když se ty přátele rozhodí do těch skupinek. Skupina „potápěči“ třeba... Což je sice pracný, ale podle mě to stojí za to.

Já ty lidi sice rozdělený mám, ale k tomuhle to nevyužívám. Ale já jsem nikdy nikoho nepozval plošně - já vždycky, když někoho někam zvu, tak je to cíleně.

Přesně! Ono je to sice docela pracný, vybírat je vždycky mezi těma já skoro pěti sty lidma ty, kterých se to týká... Ale nedovedu si vůbec představit, že bych pozvala úplně všechny na nějakou akci.

Můžeš ještě teda specifikovat, proč sis zablokoval ty zdroje, který sis zablokoval? Dá se to nějak shrnout?

To jsem říkal – nejsou pro mě zajímavý. Obtěžujou mě.

Anebo tě teda nějak našťvali v offline životě...

No, počkej, já myslel, že se ptáš na zdroje – ne, na lidi!

Já to беру tak, že zdroje jsou buď lidi anebo aplikace.

No, tak pro mě je to rozdíl! To já jsem mluvil o zdrojích... Já si tam blokuju lidi, jednak spam – že jim zablokuju pozvánky, co mi posílaj, do aplikací nebo na události. Schování všeho je až další krok. Když tam píšou nějakou politickou propagandu, která mi nesedí, nebo nějakou jinou propagandu, nebo jedou tím příspěvkem v něčem – reklama na něco často to bývá. Oni tam vysloveně nasdílejí nějaký obrázky, ale furt na jedno téma. Blokuju si lidi, který mě nuděj, jo. Spousta lidí tam píše nesmysly jako „teď jsme měli ve škole tenhle předmět a teď jdu na cvičení z matiky“. Koho to zajímá? A pak ještě, co měli k obědu – to úplně nesnáším, když si ty lidi fotěj a sdílejí, co měli k jídlu! Nechápu to. Já jsem vyfotil, když jsem doma udělal domácí hamburger z mletýho masa – to jsem se pochlubil. Ale co mi přinesou v restauraci? A ještě to proženou nějakým instagramem, takže to maso je zelený... Takže na tohle jsem vysazenej. A spousta lidí si tam prostě stěžuje. To taky myslím, že jsou určitě jiný platformy... Jedna holka – nebudu jmenovat – tak furt píše, že má migrénu a že jí bolejí záda – to je dvacet příspěvků za tejdén – co jí všechno bolí a jak je nešťastná... Ale koho to zajímá, že už hodinu čeká na instalatéra? Co s tím mám dělat, když si to přečtu? Kdyby to aspoň bylo vtipný. Jsou lidi, který si taky postěžujou, ale je to aspoň vtipný. Takže stěžovatelé – pryč s nima! Ještě mě napadl typ lidí, jejichž intelektuální úroveň neshledávám dostatečnou – nemyslím intelektuální úroveň v životě, ale na FB – takový ty, co do každého postu nasekaj dvacet gramatických chyb a ty, co tam sdílejí stupidní žertovný obrázky, který vůbec nejsou vtipný a který jsem hlavně viděl už v roce 2008. Je to nuda. A ještě jedna věc: Často si přidám do oblíbených nějakou stránku a ona tam posílá buďto reklamy anebo nesouvisející informace. Dneska jsem schovával stránku tequilla. Kdysi jsem si vyplnil do zájmů „tequilla“, někdy 2010, a po třech letech stránku tam najednou třikrát denně sdílí nějaký v uvozovkách žertovný obrázky, který vůbec nesouvisej s tequillou. Schoval jsem některý svý kapely, protože furt píšou hrozně o koncertech a když ta kapela hraje každéj den, tak vyjde každéj den status „dneska hrajeme v Bečově nad Teplou, zítra ve Vlčově pod Škobrhem“... Obecně, když někdo generuje moc příspěvků, tak se to schová, i kdyby to bylo částečně zajímavý... Když je jich moc, tak je to moc a schovám všechno.

A proč si tam u toho nenastavíš, že toho chceš vidět míň?

Já nevím, jestli tohle jde u tý stránky nějak udělat.

No, můžeš si tam nastavit, že chceš vidět jen důležitý příspěvky nebo všechny...

Jo, vlastně něco takovýho tam kdysi bylo. To tam je ještě furt? Byly tam nějaký tahací jako zesilovače... To bylo někdy 2009. Tak na tose podívám, jestli to tam je. To by bylo dobrý.

Jinak, kdyby ty lidi byli schopný ty příspěvky nějak kategorizovat, jo.

Ale jak, že jo? Tam ty hashtagy to tam vůbec nefunguje.

Nefunguje. Napíšu to, kliknu na hashtag a nezobrazí to ani ten můj příspěvek, natož něco ostatního.

A jak jinak? Leda přes nějaký tagy.

No, leda, že by to tam někdo dělal dobrovolně. Jenže to stejně nikdo nebude dělat. Prosím tě, někdo tam dává kvanta fotek svého dítěte, ale to mě nezajímá. Mě zajímá spousta věcí, co tam kdo píše, ale ne fotky dítěte. Já bych se podíval na jednu za měsíc, ale ne na čtyři denně. Nebo pak jsou kamarádky, co maj nejvyšší čas na dítě, ale nemaj ho a tak tam házej fotky koček a psů, čím si to kompenzují. Ale jako já zas chápu, že někomu můžou vadit moji psouni. Já tam teda dávám jednu ne Nebo statusy o psounech. Kdyby se to tam dalo nějak jednoduše označit „Tohle je psoun“, aby si to mohli ty lidi, který to nezajímá, nějak odstranit, tak bych tam toho pak možná psal víc pro lidi, který to zajímá. Protože některý zas furt reagujou „Pošli ještě fotku“ a já to pak musím nějak kompenzovat. Další, co mě napadlo, že schovávám: když někdo uběhne 8 km za 55 min – třikrát týdně - a má potřebu to tam všem sdělit. Já cítím potřebu se tam s něčím takovým pochlubit, když ujdu 100 km a víc.

Tak každý má jinou míru.

Ono to není o tom, čím já bych se pochlubil, ale o tom, co ty lidi chtěj číst. Já ten FB nemám kvůli sobě – ten je kvůli těm ostatním lidem podle mě, ne?

No, jasně.

Jako jasně, že se tam nějak jako prezentuju, ale vždycky přemýšlím ne, co tam chci psát já, ale co ty ostatní lidi chtěj číst. Třeba tam něco i píšu, ale pak v půlce si řeknu „ne, to je blbost, to nikoho nezajímá“ a smažu to.

Jak bys popsal svůj profil na FB z hlediska nějaký sebezprezentace? Co sis tam osobě vyplnil, jakým způsobem vybíráš fotky...

Jako myslíš čistě profil nebo statusy?

Ted' čistě profil, na statusy dojde později.

Moc jsem to neřešil. Trošku si tam samozřejmě hlídám zabezpečení, kdo smí vidět můj email a můj telefon. Adresu domů tam myslím nemám vůbec a ten email a telefon jenom pro přátele, protože nechci, aby mi pak někdo volal nějakou cílenou reklamu. Už takhle mi chodí spam na telefon a na mail.

Mě ted' spíš zajímá, co se týče tvé profilovky a cover fotky a co tam o sobě dál vyplňuješ: relationship status, zaměstnání, rodinní příslušníci... jestli tam tyhle věci uveřejňuješ nebo ne.

Rodinný příslušníky jsem tam neuveřejnil, ani jsem nějak necítil potřebu – ne, že bych měl něco zásadně proti – ale nevidím k tomu důvod. Takže tam mám vyplněnej citát z Hudby Praha: „Moje máma ta dává různěj alkohol a můj táta pěkně tvrdej rock'n'roll“. A pořád tam mám, že čekám na schválení, ale nevím teda, jestli mi to někdy schválej... Sestru tam nemám vůbec vyplněnou.

A datum narození máš veřejný?

Jasně, aby mi lidi mohli přát k narozeninám.

A co ten relationship status?

Měl jsem ho tam, pak jsem ho složitě schovával, když nastal rozchod. Tak já jsem chtěl, aby to tam těm lidem nenaskočilo, aby to tak jako v tichosti zmizelo. Bohužel se to musí schovat na dvou místech, což jsem nevěděl, a schoval jsem to jen na tom jednom. Takže jsme pak oba dva skončili odmazáváním nejasných komentářů nebo třeba i dobře míněných komentářů, který ale jako... já myslím, že je lepší tohle nekomentovat vůbec, když se někdo rozejde, protože si nedovedu představit komentář, který by člověka v tu chvíli nějak potěšil. Takže je lepší nerejpat do toho.

A není lepší to tam teda vůbec nedávat?

No právě, já jsem to schoval a už tam relationship status vůbec nemám.

Takže už bys ho tam nikdy nezveřejnil?

Ale třeba jo, ale už ho tam nemám.

Jakým způsobem sis vybíral profilovku a úvodní fotku? Máš nějaký systém jejich obměňování?

Jo, nějaký impuls. Prostě jsem tam měl něco, pak jsem si po nějaký době řekl „Ta už je tam dlouho, tak tam dám něco jiného“. Tak jsem tam dal nějakou jinou a pak zase jinou... Ne moc často, ale jednou za čas to nastane.

A snažíš se mít tam třeba nějakou aktuální fotku nebo se řídíš něčím jiným?

Na svoji profilovou fotku dávám čistě fotku sebe profilovou a na tu úvodní spíš něco náladového, ne aktualitu vůbec. Dal jsem tam jednu aktualitu a to mi hned FB smazal a pohrozil mi smazáním celého účtu.

Co to bylo proboha?

No, to bylo, jak zavedli ten profil Timeline, kterej je nepopulární, tak já jsem zkombinoval fotku Gouce... Znáš fotku Gouce? Buď ráda. To je známý internetový obrázek, který nebudu popisovat. Zkombinoval jsem tyhle dvě fotky do jedné a nějak se to nelíbilo.

Jak máš svůj profil zabezpečenej? Pro koho je viditelnej?

Myslíš teď profil anebo ty příspěvky?

Myslím pořád ten profil.

Jak co. Některý věci jsou veřejný, některý pro přátele, jiný pro přátele přátel, něco je neviditelný. Takže jak co.

Máš nastavené, že souhlasíš s tím, aby byl tvůj profil dostupný vyhledávání search enginů?

Myslím, že ne. Myslím, že jsem dával, že nechci, aby když dá někdo mé jméno do Google, tak že nechci být nalezenej.

Zkoušel jsi to někdy? Vyhledávat své jméno přes vyhledávač?

Jo. Ale ne za tímhle účelem, ale zajímalo mě, co vyjede, když zadám své jméno do Google. A ve finále sice nevyjel můj profil, ale vyjelo samozřejmě padesát dalších FB stránek, na který píšu, takže je to ve finále úplně jedno.

Jak bys shrnul své příspěvky, které tam zveřejňuješ, z hlediska obsahu a formy?

Forma je buďto statusy nebo fotky, občas sdílím nějaký obsah zvenčí. Videá jsem tam snad nikdy nenahrál, snad výjimečně odkážu na videa zvenku. Na svém profilu nemám snad žádný video. Co ještě za formu? Když chci někoho někam pozvat, tak vytvořím událost. Těch forem myslím, že moc není. Z hlediska obsahu, co může být pro ostatní nějak zajímavý nebo zábavný. Občas mě to i baví psát, se u toho i chechtám, když to vymyslím.

Já jsem u tebe postřehla, že se ti hodně prodloužily statusy. Že ses jako rozepsal docela... Teď už to jsou to úplné story.

No, tak čeština je takovej krásnej jazyk, že si nějak nedokážu odepřít ji využívat naplno. Já jsem teď psal ty story z toho Trutnova, kde mě neustále někdo zastavoval, že se tvářím jak debil... Tak jsem musel nějak literárně zpracovat. Tohle je ten typ statusů, který jsou vlastně zábava a i mě to baví psát. Pak se chci občas s něčím pochlubit, co se mi podařilo – třeba ty pochody – občas ty psouny nebo nějaká zajímavost, co se mi v životě stalo. Spíš z dlouhodobějšího hlediska. Třeba, že po půl roce marodění s Achyllovkou, už konečně můžu zase chodit a sportovat. Nebo když se mi podařilo zhubnout, tak jsem to tam napsal. Ale snažím se tam nepsat ty banality. Fotky hodně dávám z různých akcí – hlavně ty fotky kamarádů - to vždycky zabere, když tam je fotka někoho v dobré náladě – na nějaký kalbě – tak to se lajkuje. A to je i to, co já chci vidět, mě moc nezajímají ty fotky, na kterých nejsou žádný lidi, co bych znal. Samozřejmě občas se stane, že někdo vyfotí nějakou zajímavou ceduli nebo co se někde stane na ulici, ale fotky lidí jsou nejdůležitější. Teďka utlumuju hodně ty fotky z výletů, ze začátku jsem měl tendenci dávat tam kde co a pak jsem zjistil, že to nikdo nesleduje. Ani ty fotky z koncertů už nikdo nezajímá. Tak možná jedna, ale když někdo vidí, že jich tam je dvacet, tak neklikne ani na tu jednu.

Máš pro tenhle svůj obsah nebo pro to vysílání obsahu nějaké schéma? Říkáš si, že bys tam měl třeba v nějakých intervalech pravidelně něco dát?

Obráceně. Neříkám si, že bych tam měl něco dát, ale říkám si „dneska už toho bylo hodně, tak už to radši dávat nebudu“. Protože si nemyslím, že by někoho zajímalo vidět tam ode mě pět příspěvků za den a dvacet za týden. Často si říkám, že už tam něco, co bych tam normálně nasdílel, nenasdílím, protože mám pocit, že už jsem toho v poslední době dal hodně.

Takže máš nějakou kontrolku.

Mám kontrolku, ale nemám pocit, že kdybych tam nic tejdenně nenapsal, že bych tím nějak utrpěl. Když se prostě za tejdenně nic zajímavého nestane, tak proč to tam sdílet.

A co se týče rozložení formátu, říkáš, že někdy fotka někdy text... Snažíš se to nějak vyvážit?

Vůbec.

A snažíš se v těch příspěvcích reflektovat nějak aktuální dění, třeba teď volby?

Jako aktuality, co se stalo? Moc ne. Jestli konkrétně volby, tak jako minimálně. Tak jako napsal jsem něco...

Ne třeba konkrétně volby, ale když zrovna se něco děje. Když třeba vybuchl plyn v Divadelní...

Teď jsem něco vytáh z jedny politický debaty, jak si tam Bobošíková úžasně protiřečila, jak tam lhala, tak jsem to nasdílel. Ale moc často tohle nedělám. Od toho jsou spíš jiný lidi asi.

Vidíš, mě spíš přijde, že spousta lidí cítí nutkavou potřebu se tam k tomu nějak vyjádřit a často jim to v mých očích spíš ujme.

Já to moc nesdílím, já to spíš komentuju. Počkám, až to dá někdo jinej, a pak to zkritizuju.

Ovlivňuje to, co tam dáváš, zpětná vazba od ostatních?

Ano, rozhodně. Když vidím, že nějaký typ obsahu, že nikoho nezajímá, tak ho utlumím nebo ho už vůbec nedávám. Když vidím, že je něco populární a že se něco líbí, tak se zaměřím spíš na tohle. Protože, jak už jsem říkal, mám pocit, že je tam člověk hlavně pro ty druhý lidi, tak proto.

To je zajímavý, že ty hodně zdůrazňuješ, že jsi tam hlavně pro ty druhý lidi. Ale zároveň přece jsi v té samý pozici jako ti druzí lidi, že hodnotíš zase ten obsah, co ti tam ti druhý lidi servírujou.

No a právěže ho hodnotím dost negativně. Protože mi tam servíruje spousta lidí nesmysly, proto si ty lidi schovávám.

Aha, takže proto ty se právě o to víc snažíš nedávat tam nesmysly a těm ostatním lidem v tvé síti to tam jako nekazít.

Tak tak. Kdo by chtěl mít zeď vytapetovanou nějakým blbostma, který ho nezajímaj.

To mě zaujalo, že jsi si toho tolik vědoměj, protože už asi třikrát tu zaznělo, že jsi tam hlavně pro ty druhý lidi a že proto se jim snažíš dávat zajímavěj obsah.

No, není to jako samozřejmě z mého pohledu úplně čistej altruismus. Někde pod tím tam hloubš nějaký egoistockej důvod bude. Ale fakt nevidím smysl v tom dávat tam prostě nějaký obsah, kterej nikoho nezajímá. Jasně, že mě potěší, když u nich tím obsahem nějak jako stoupnu, ale nestoupnu u nich tím obsahem, kterej lidi štvě nebo nezajímá.

Takže by se dalo říct, že tomu ten obsah nějak přizpůsobuješ?

No, dá se to tak říct.

Já mám pocit, že to tak asi dělá každej.

No, já mám pocit, že tam většina lidí sype, i když jim to nikdo neolajkuje. Třeba moje teta – tu jsem si schoval – si vzala marxistickýho filozofa, kterej sedí někde v nějakým ústavu filozofickým - nevím vůbec, co to je za děsnou instituci a proč to existuje – a denně tam za peníze daňových poplatníků píše, že je třeba skončit s liberální demokracií a vrátit se k odkazu Marxe a rehabilitovat socialismus. A ta teta tím hrozně načichla, celou touhle ideologií, a dělá teď na FB normálně propagandu. Denně nasdílel pět článků na tohle téma, co tam lidi píšou – často i vyslovený nesmysly – a on to nikdo nečte. Ono to z pěti článků získá dva lajky a žádněj komentář, ale prostě to tam už několik let furt takhle sype. A že na to nikdo nikdy nereaguje, nikoho to nezajímá a nikdo to tam nečte, tak jí to prostě netrkne.

Já myslím, že to je hlavně problém jiné generace.

Je, ale i jiná generace může mít soudnost. To není jiná generace, já jsem se taky FB naučil ve třiceti.

Jasně, ale já myslím, že to je spíš celkové chápání principů komunikace na internetu a že to ti starší lidi prostě nemaj úplně v sobě.

Je fakt, že já jsem na internetu tak osmnáct let, tak je fakt, že už mám sježděnejch těch inetnetovejch kanálů víc. Možná jsem si za tu dobu vypěstoval nějakou jako internetovou sociální inteligenci, jestli to teda není moc silný slovo.

Sleduješ tou svou prezentací na FB – a tím myslím jak profil, tak tvoje aktivity - nějaké cíle? Mám tu uvedené nějaké příklady: získat víc přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti, budovat kariéru nebo udržovat kontakty... něco takovýho?

Udržovat kontakty trochu, kariéru určitě ne, upozorňovat na sebe ani tak ne. Získat pocit vlastní důležitosti. Možná zvýšit sociální status trochu. Tak samozřejmě, když tam píšu některý věci nebo nějak se tam člověk prezentuje, tak se každěj se snaží působit o něco líp než ve skutečnosti je. To má každěj. Tak samozřejmě tohle tam určitě asi trochu sleduju. Profesně rozhodně ne. A upozorňovat na sebe...

Ale jako na ty dovednosti? Říkáš, že se rád pochlubíš, když se ti něco podaří, když něco dokážeš...

Tak to není ale dovednost, to je spíš nějakěj – jak to přeložit – achievement prostě, no.

Jako dosažení nějakýho cíle, no.

Něco, na co můžu bejt hrdej a na co můžu bejt hrdej ještě za padesát let, jestli se toho dožiju. Ale že bych se chtěl nějak předvádět jako „podívejte, jak sem dobrej!“, to ne. Ale rozhodně nemám pocit, že bych chtěl na FB získávat nový přátele nějak. To moc ne jako. Možná, jedinej nepřímo, že půjdu na nějakou kalbu a tam třeba budou zajímavý lidi, to jo. Ale že bych jako vysloveně programově na FB něco dělal, abych se s někým skamarádil, to vůbec.

Tak ty jsi taky říkal, že tam nemáš nikoho, koho bys neznal v reálnym životě, že jo. Tam spíš jde o to, že člověk je nějak aktivní a zúčastňuje se dalších akcí, na který ho lidi pozvou a tam se třeba seznámí s dalšíma lidma. Nebo přes ty koníčky a speciálně zaměřené skupiny se můžeš dostat k novým lidem.

No, to jo, ale to není, že bych to dělal nějak programově. To je vedlejší efekt. Hodně mých přátel jsem získal tak, že jsem je poznal na akci, která byla svolaná přes FB. To jo. Ale není to ten důvod, proč na FB chodim – to je takovej vedlejší produkt. Ten FB je právě dobrej v tom, že se přes něj dá spousta věcí domluvit. Dneska každá druhá akce, kam jdu, je svolaná a domluvená přes FB. Můžeš tam snadno přidat lidi, kterých se to týká nebo který chtěj, a můžou si snadno sdělovat informace a dohodnout se na něčem. Je to snadný. Předtím, kdybych chtěl pozvat třicet lidí na svoje narozeniny nebo něco, tak je to strašná práce to obvolávat nebo psát maily nebo na icq. Takhle dám pozvánku, kde to je všechno

psaný a dám jenom pozvat toho, toho, toho, toho a toho – klik a je to. A vím, že už druhý den mám třeba deset potvrzených lidí, který přijdou. A deset, že přijde možná.

... a ještě navíc se to může samo šířit dál a víš, že třeba vezmou další lidi, když to tam povolíš.

No no no.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace? (57:46)

No asi co si o mě lidi myslej, co si vybavěj, když se řekne moje jméno nebo když mě někde viděj.

Myslíš si, že se o tomhle pojmu dá mluvit i v souvislosti s FB a jeho uživateli?

No určitě se o tom dá mluvit v souvislosti s internetem, takže i s FB. Už dávno před FB byl běžnej jev, že o řadě lidí se říkalo, že sice na internetu je to úplnej kokot, ale v reálu je docela normální. Takovejch lidí je hodně. A pak jsou taky lidi, který to mají naopak, že na internetu ej za hvězdu, ale v reálu je to nějakej chudáček. Já jsem třeba jako hodnotil hodně tu prezentaci na Okounu, kde vlastně člověk nereprezentuje to, kdo je a jak žije – to tam není - takže jde čistě o ten způsob komunikace. A některý lidi třeba na Okounu komunikujou děsně, jako fakt to jsou idioti, ale v reálu pak jsou třeba v pohodě. Ale to jsou ty specifika tý internetový komunikace, že některý věci nejdou vyjádřit, prostě třeba emoce, tón hlasu a pak to třeba všechno vyzní dost jinak, než jak to bylo zamýšlený.

Jasně. To všechno jsou asi známý věci. Dokázal bys na základě toho, co se odehrává na FB, někoho zařadit, že má dobrou reputaci, a někoho, kdo ji má špatnou? Já teď samozřejmě nechci vůbec žádný konkrétní lidi, jen příklady.

Na některých lidech z FB je poznat, že to jsou blbci. To jednoznačně. Ale jinak je to složitý. Nějaký vliv to, co píšou na FB, má, ale je tam tolik dalších faktorů, že to není úplně tak jednoduchý si myslim

Jasně, že to není jednoduchý, ale když se zamyslíš, co se děje na FB, tak některý lidi sis tam zablokoval, tak možná na tom s tou reputací na FB nebudou úplně nejlíp... říkám příklad.

To je ale reputace na FB. Ty lidi jsou v reálu úplně v pohodě – akorát na FB píšou blbosti.

Furt to máš tak, že tu zkušenost z FB hodně konfrontuješ s tou z reálnýho světa?

Ano.

Další otázku budu trochu modifikovat, protože ty říkáš, že nedokážeš na základě FB někomu přiřadit dobrou nebo špatnou reputaci.

Já bych řekl, že dokážu přiřadit blbou reputaci, protože z toho, jak tam některý lidi píšou, je jasný, že to musí být i v reálu naprostej idiot.

Na základě čeho teda pak usuzuješ, že je to idiot?

Je to kombinace více věcí. První, co mě napadá, ale není to nejvýznamnější faktor, je způsob projevu: když vidim, že někdo je totální trotl a vůbec to nedává smysl, jsou tam pravopisný chyby, stylistický chyby a vůbec ta věta nefunguje, tak jak má, a tohle tam píše

furt, tak to je určitě nějaký znak. Další takovej znak bude neschopnost argumentace. To je tam bohužel velice častý, s někým se prostě vůbec nedá vést diskuze. Třetí bude samozřejmě obsah toho, co píšou – to bude asi nejvýznamnější. Když někdo píše naprosto zjevný nesmysly, tak to něco znamená prostě nebo obecně, jaký názory zastává.

Takže to jsou i ty lidi, co mají prostě jiný názory než ty?

Tak oni jsou názory a názory. Někdo může mít dobře vyargumentovaný názor, jenom se neshodneme. Můžu si myslet, že s ním nesouhlasím, ale budiž, a pak jsou lidi, jejichž názory jsou úplně nesmyslné. Právě včera jsem vedl diskuzi s administrátorkou stránky Stop týrání zvířat a ona to hnala do úplného extrému... a pak se tam ještě přimíchala jedna blbka, které tam samozřejmě psala špatným argumentačním stylem a se spoustou gramatických chyb úplně zcestný věci. Že nesouhlasí s testováním léků na rakovinu na zvířatech, protože všechny léky už byly dávno vyvinuté i bez toho, to akorát se ty zlé farmaceutické firmy to zakázaly, přitom chytří Češi už dávno tu rakovinu umí vyléčit. No, a čtvrtá věc je nedostatek té internetové sociální inteligence, když tam někdo furt mele, co nikoho nezajímá, nebo tapetuje, píše nesouvisející věci do komentářů. No, a samozřejmě trolling, ale tam je třeba zjistit, jaká je ta motivace. Někdo třeba trolluje, že chce někoho donutit, aby se zamyslel, donutit ho k odpovědi nebo poukázat na nějaký problém ad absurdum, takže to je potřeba poznat a neodsuzovat trolling jenom jako špatný. Takže pak na základě těchto pěti věcí, na základě jejich kombinace, je možné poznat, že s velkou pravděpodobností ten člověk je blbec i v reálu. Ale netroufnu si to odhadovat úplně u každého a určitě bych to nedokázal odhadnout obráceně.

Já nabízím ještě jednu možnost – co zpětná vazba od ostatních lidí? Může v tom hrát taky nějakou roli?

Tohle asi působí na každého, i když tipuju si, že hodně lidí řekne, že se tím nenechá ovlivnit. Ale určitě nějaká míra toho tam bude. Samozřejmě je taky dobrý poukázat na to, že záleží na tom, od koho ta zpětná vazba je, když je to někdo, koho znám z reálu a dám na jeho úsudek, tak na to dám víc, než když to napíše někdo, koho vůbec neznám, nebo o kom dokonce vím, že je blbec. To může zapůsobit naprosto opačně.

Tak když blbce podpoří další blbec, tak to asi bude mít spíš kontraproduktivní efekt bych tipla.

Člověk se musí najít... Já vždycky přemejšším nad úrovní zpětné vazby. Lidi se totiž nechaj strašně ovlivnit jinejma lidma. Ale člověk... já se snažím jako nepodléhat nějakému stádnímu chování a davovým psychózám a nějakým panikám, ale zase pak je ten druhý extrém nějakýho totálního asociálního samorosta, kterej je sociální blb, je nesnesitelný a nedá se s ním pořádně žít. Takže jako celoživotně furt v různých situacích přemejšším, nakolik se držet toho svého a nakolik se přizpůsobit. To samé na FB.

Je ta reputace podle tebe s něčím spojená nebo je to spíš nějaká obecná entita?

Tak samozřejmě může mít různou reputaci v různých skupinách. Spousta lidí už má nějakou reputaci z reálného života a na to vlastně navazuje reputace na FB. Když něco napíše nějaký známý odborník, tak to lidi samozřejmě berou víc, než když to napíše někdo neznámý. To je samozřejmý.

Já jsem si třeba dal sledovat – protože si nedávám do přátel lidí, který osobně neznám – novináře a nějaký osobnosti, o kterých nějak vim ze života mimo FB. Ale třeba tam sleduju i jednu identitu z Okouna, o které si myslím, že je idiot. Teda on je jinak určitě velice inteligentní člověk a baví mě jeho názory, takže ho rád čtu.

Co by tě přesvědčilo, abys svůj názor o něčí reputaci přehodnotil? (1:23)

Asi když udělaj něco podstatného... buďto jednorázově, kdyby udělali něco výrazně jinýho, co by nezapadalo do toho obrazu, který o nich mám, nebo něco míň výraznýho, ale bylo by to opakovaně a dlouhodobě. Ta reputace není, že bych ji prostě jednou stanovil a taková byla, ta se neustále mění.

Ale zároveň má dlouhodobej záběr, ne? Těžko bys asi jen na základě jednoho příspěvku nebo jednoho prohlášení, změnil na někoho názor, ne?

No může se to někdy stát, že udělá extrémní botu a tím si to radikálně posere. Ale to asi není úplně na FB, to je spíš mimo FB. Ale jak říkám – já neřeším tolik reputaci lidí, který v reálu neznám. Pro mě je určitě důležitější, co je v reálnym životě. Ale určitě jsem párkrát zažil, že někdo online udělal něco, co mě přinutilo radikálně snížit o něm mínění. Získat reputaci – nebo zvýšit – je samozřejmě složitější a jde to po malých kouskách dlouhodobě. Ale určitě se to mění a není to konstantní záležitost.

Ale každej to má asi jinak. Třeba pro někoho může někde přijít s takovým činem nebo příspěvkem na FB, že to rapidně změní smýšlení o něm...

Jo, ale většinou směrem dolů. Protože jeden příspěvek mě nepřesvědčí, abych někdo nějak závratně v mých očích stoupnul. Možná trošku a pak postupně. Ale určitě ne skokově.

Takže říkáš, že je jednodušší si reputaci snížit než zvýšit.

Jo, ale to kopíruje normální život. Zdiskreditovat se můžeš okamžitě, ale získat důvěryhodnost – ta se nezíská jednorázově – ta se musí postupně vybudovat, těžce bránit a lze o ni snadno přijít.

Řídíš se těmito poznatky o reputaci, získanými na FB, i v offline životě?

Do jisté míry ano. Jak jsem říkal, někdo je na FB v pohodě a v reálu naopak.

Jaký dopad má uvažování o reputaci přátel na FB na budování tvé vlastní reputace?

Jakože, kdybych viděl, že se třeba někdo něčím zneschopnil a že se snažím neudělat tu stejnou chybu?

Přesně.

Tak jsem to řekl – a naopak, asi když vidím, že někdo získává pozitivní body, tak asi – ne třeba úmyslně, ale kolikrát i podvědomě – se ho snažím napodobit. Ale nevybavuju si, že bych si říkal „hale, to je dobrý! To já udělám něco podobnýho“, ale podvědomě to asi funguje.

Když vidíš, že tě něco třeba i hodně oslovilo a říkáš si že na tom asi něco opravdu bude a třeba tě to i namotivuje nějakým dobrým směrem. Myslíš teď třeba crowdfunding a tak.

To mě nenapadlo, no. Já jsem se teda pochlubil, když jsem někam přispěl, ale určitě jsem nepřispíval kvůli tomu, abych se tím mohl pochlubit a zvýšit si reputaci. Kdybych se o tom nemoh pochlubit, tak bych přispěl určitě stejně. Ale když už jsem přispěl, tak to tam dám jako zajímavost nebo „a teď vy!“, že jo. Já přispívám každý rok na Wikipedii, ale myslím, že jsem pro to nikoho nezískal. Kdyby každý, kdo tam má účet, tam poslal 50 centů, tak maj vystaráno, ale většina jich myslím nepošle nic.

Jsou teda pro tebe ty příklady té negativní reputace nějakým poučením? Snažíš se pak podobných signálů sám vyvarovat?

Tak samozřejmě. Ale ono ještě, co se týče té reputace, on člověk nemůže měnit reputaci nebo svoji popularitu za nějaký svoje přesvědčení. Já radši budu nepopulární a půjdu hrdě vztyčenej, budu mít rovný záda, než abych odložil to, čemu věřím nebo co jsou moje morální hodnoty, abych byl populární. Takže z konfliktu mezi svědomím a reputací nechám vyhrát to svědomí za cenu toho, že budu nepopulární a naopak.

Necháš vyhrát svědomí, tím myslíš, že spíš uděláš něco, z čeho budeš mít dobrý svědomí, než abys usiloval o svou reputaci.

Svědomí je možná špatný slovo, možná spíš moje přesvědčení. Občas jdu prostě hlavou proti zdi a jdu proti proudu. Vezmu populární téma donedávna na Wikipedii, jakým je Václav Klaus, většina lidí ho nesnáší – nejsem jeho fanoušek, ale uznávám, že občas něco dobrýho řekl nebo něco dobrýho udělal, i když většina lidí nesouhlasí. Klaus něco řekne, někdo to tam nalinkuje a padesát lidí tam napíše, že to je blbec. A já si myslím, že tohle třeba je dobrý. Populární by bylo napsat tam jako jednapadesátej, že je blbec, kompromisní by bylo nenapsat tam vůbec nic a já tam napíšu „počkejte, já chápu, Klaus hodně lidem vadí, ale tohle řekl velice správně“. Tím ztratím možná reputaci, ale aspoň si udržím svědomí... to není to slovo... integritu.

2.2.7 Rozhovor č. 7 – Meda

Datum záznamu	22/10/2013
Délka	01:45:32

Jak jsi se k FB dostala a co tě na něm zaujalo a proč jsi se rozhodla se na něm nakonec zaregistrovat?

No, já jsem se popravdě řečeno vůbec nerozhodla se na FB zaregistrovat. To bylo ještě v Austrálii někdy před takovými pěti, šesti, možná sedmi lety mi přišlo normálně na mou emailovou adresu, že mě někdo někam jakoby zve nebo že mi někdo chce něco ukázat a že mám kliknout na tenhle odkaz. O Facebooku už jsem tehdy slyšela, ale šlo to úplně mimo mě. No, a já jsem na ten odkaz klikla a tam bylo, aby ses mohla podívat dál, musíte zadat své jméno a emailovou adresu. A buch! A už jsem měla FB profil! Protože jsem tehdy s těma sociálníma sítěma neměla vůbec žádnou zkušenost, tak jsem jo tehdy hloupě vůbec netušila, že si tím vytvářím nějaký profil. Takže se mi FB vytvořil sám a vlastně jsem v začátcích – asi jako většina uživatelů – asi ten první rok - jsem ho víceméně vůbec nepoužívala. Vůbec jsem nevěděla, že když dostanu nějaký vzkaz nebo když mi někdo něco okomentuje, že se mi tam někde objeví takový to čísílko nahoře. Nebo když tam někdo dá nějakou fotku a... Já jsem hrozně dlouho třeba ani nevěděla, jak vkládat fotky! Já jsem ho nepoužívala ten FB jako víceméně vůbec. Tehdy jsem to opravdu měla, abych se podívala na něco, co mi někdo poslal a už si ani nepamatuju, jestli to byly fotky nebo co...

Myslím, že všichni se tam zaregistrovali, když se k tomu nějak dostali, a pak tak jako vyčkávali, co se bude dít. Protože nikdo moc netušil, co s tím.

No, přesně tak. A co takhle vídám, tak hodně lidí začlo s FB ten rok 2007, 2008. Pak dlouho nic a teď poslední ty roky je ta aktivita zase mnohem častější a čím je člověk starší, tím zase ta aktivita upadá. Nebo možná čím je spokojenější v osobním životě... těžko říct. Musím říct, že už mě to kolikrát napadlo, že by mě zajímalo, kdybych teď přišla k FB a teď se měla jako rozhodovat, když už ho znám a vím, co za ním je nebo co za ním může být – ta síla a ten potenciál – i to, jak to působí občas na mě - protože to působí, ať si člověk říká, co chce – tak, jestli bych do toho šla nebo nešla. Já už jsem si i kolikrát říkala, že bych si ho zrušila, ale přiznám se, že je hezký vědět, co se děje, přiznám se, že je hezký, když ti někdo něco olajkuje, když ti to lidi okomentují, pošlou ti nějaký přání...

Mě to vždycky fakt potěší. Pro mě je to důležitá zpětná vazba, kterou nemám, když jsem někde prostě mimo – třeba v tý Anglii – kde nemám ty své lidi. Tak člověk má aspoň nějaký ohlas nebo odezvu.

Ale zase na druhou stranu, kdyby ten FB nebyl, tak bychom bez toho taky žili. Když nebyly mobilní telefony, když nebyl internet, tak jsme taky vesele žili. Já jsem hrozně šťastná, že jsem vyrůstala bez FB! Jsem fakt ukrutně šťastná.

To já jsem taky moc ráda. I třeba, že jsem si ještě zažila psaní ručně psaných dopisů, s nějakou ilustrativní tvorbou a různými blbinkama. To mě hrozně bavilo!

A já se furt to snažím udržovat. Aspoň ty pohlednice! Tyjo, naštěstí ten blízký okruh přátel se člověku, když je pak delší dobu v zahraničí, dost vyfiltruje paradoxně. Tak to máme nastavený jako stejně, že si to posíláme v tom okruhu vzájemně. Takže vždycky,

když někde jsou, tak od nich tu pohlednici dostanu a stejně tak posílám vždycky já jim. Zatímco přítel vždycky kupuje jeden pohled, jednu známku pro maminku a já tam mám ten svůj seznam. Tak je vždycky: 1 libra 20... 15 liber!

U nás si na to potrpěla hlavně rodina. Na památku dědečka, kterého se to vždycky – když jsme byly malý – osobně dotklo, když jsme zapoměly poslat pohled z cest. Tak se to teď snažím dodržovat a posílám domů našim a ségře, který bydlí zvlášť – aby taky něco našla ve schránce.

V rámci rodiny to je úplně automatický. Vidíš, a tady je taková zajímavá věc – když už jsme teda u toho FB – nevím kolik lidí – a to maj hlavně lidi ze zahraničí – že tam maj ty svoje rodiny. Jasně, já tam mám taky ségru – to mi přijde úplně automatický, ale už bych si asi nepřidala maminku a nepřidala bych si tatínka. A svým způsobem nevím proč, protože tam jako nedávám nějaký nahatý fotky nebo něco za co bych se styděla – já určitě ne – ani to jako necenzuruju, protože myslím, že tam nemám nikoho, kdo by byl jako nějak pošahanej a publikoval nějaký takový věci. Takhle to řeknu: já se tak nechovám a vlastně se ani nepohybuju v okruhu lidí, který by chodili na party a tam nevím co... to, že někde někdo někde zvrací a leží ve škarpe... A myslim si, že většina těch komentářů, který tam lidi píšou opravdu vyjadřujou osobní názory a nikdy to nebylo ofenzivní nebo něco takovýho. Ale přesto nevím, prostě ta maminka s tatínkem mi tam nějak nezapadaj. Víš, asi je to jako, když budeš dělat party, asi bych je tam úplně nutně nezvala. Anebo by tam byli chvílku, ale nebudu čekat, že tam s náma budou sedět celou dobu. A nevím proč, přitom...

A mají profil?

Myslím, že ne. Maminka určitě ne a tatínek myslim, že taky ne. Oba dva jsou hodně taková jako sejfí k tomu, že si myslím, že by do toho asi nešli. No, ale víš, co je paradoxní? Že třeba maminku bývalého přítele tam mám. Ta si mě přidala, tak tu tam mám.

Asi ta iniciativa přišla od ní, ne? To pak je těžký takové pozvání odmítnout...

Jo, já myslím, že jo. Se přiznám, že si to už úplně přesně nepamatuju, ale mám za to, že jo... Tak ona by to myslím určitě pochopila, kdybych si ji tam přidat nechtěla. I tatínka tohohle bývalého, ale ten si mě pak odendal, když jsme se rozešli. Ale já si s nima dodnes píšu... s tou maminkou. Ale se svojí už bych fakt váhala.

Takže tak, no... Ale měla jsem blog! Než jsem si založila FB, tak jsem měla blog, člověče...

No, vidíš, to já jsem nikdy neměla... nebo jsem na něj aspoň nikdy nepsala.

Já jsem ho tehdy vlastně založila nějak tehdy, když tehdejší přítel odjížděl do Austrálie a já jsem tady zůstávala a tam jsem pak postovala různé fotky a dávala k tomu komentáře, ale přístup k tomu vlastně vždycky měli taky jenom kamarádi. A pak, když jsem byla v Austrálii, tak jsem tam vždycky dávala fotky, aby se naši mohli podívat, abych to vždycky nemusela posílat... abych nemusela vždycky posílat hromadnej email, tak jsem to tam jednou za čas nauploadovala a pak k tomu měli přístup jak rodina, tak kamarádi.

A uvažovala jsi o tom, že bys to vyslala nějak šířeji? Pro širší okruh kamarádů třeba?

Já jsem tam dala jen ty kamarády, se kterými jsem udržovala kontakt. Já jsem měla nejdřív neveřejnej, pak veřejnej... pak tu adresu měli stejně jen ti nejbližší kamarádi. A já jsem tam zas nedávala nic... fotky z nějakýho cestování, kde jsme co v Austrálii objeli.

A uvažovala jsi o tom přesunout to nějak na ten FB?

Ne. Já na FB třeba spoustu... to mě taky na jednu stranu nechci říct, že mrzí, ale už jsem jako přemýšlela, jestli tam nenaházet nějaký fotky, protože jsem aktivně začala ten FB používat až někdy v roce 2010, tak tam vlastně nemám žádný fotky z Austrálie, nemám tak žádný fotky z Indie, z Thajska – z žádných těchhle cest.

No, my bychom se třeba rádi podívali někteří...

To jsem si právě taky říkala. Ale zase těch fotek jsou stovky a stovky a protřídít z toho...

Zase s těma fotkama je tam možná ten problém toho copyrightu. Že má FB autorská práva na všechny fotky, co tam kdy nahraješ.

Ježiš, to já nad tím vůbec takhle neuvažuju! Já se přiznám, že tu bezpečnost jsem na tom FB nikdy nějak zvlášť neřešila právě proto, že já tam nemám žádný takovýhle informace. Nikdy bych tam nedala fotku, která by mohla někoho nějak poškodit nebo jako přemýšlím, když vybírám ty fotky - jak jsme měly ty Eurohry, tak aby tam ty holky vypadaly nějak hezky, aby je to nemrzelo. Myslím si, že se tam snažím chovat tak, jak bych chtěla, aby se ostatní chovali ke mně. Ne, že by tam někdo dal fotku, kde mi tady vypadlo třeba prso, když to přeženu pro názornost. Naštěstí se mi ani nikdy nestal nějaký opak. A já tam nemám ani svoje narozeniny, nemám tam nějaký svoje politický názory, náboženský názory...

Taky tam nemáš narozeniny? Já taky ne, ale v den mých narozenin mě to trochu zamrzí.

Mně to na tom FB přijde hrozně falešný, protože se přiznám, že mnohdy napíšu lidem.... Mám tam nějaký lidi ze střední, se kterými jsme tam sice propojení, ale nejsme vyloženě v kontaktu, ale taky když vidím, že mají narozeniny, tak jim tam popřeju, ale jinak je mi to úplně jedno. Ale zase u těch blízkých kamarádů jsem ráda, že mi to občas připomene, že mají ty narozeniny.

Já se přiznám, že to už na tom FB skoro ignoruju, protože se stane, že tam mají třeba dva tři lidi v jeden den... Jasně, když je to někdo blízký, tak jsem ráda za připomenutí, ale napíšu spíš sms.

No, jasně. Aby mi tam prostě sto lidí, se kterými se opravdu jako ne-stýkám psalo „Kačenko, krásné narozeniny ti přeju!“, tak to nepotřebuju.

Je to takový afektovaný trochu. Stejně jako takové ty hromadné přání k svátku, jak tam do statusu natagujou všechny lidi toho jména... Tak je to takové samoučelné, mi přijde.

No, to si o to vyloženě říkáš. Nemám tu potřebu. Ale je fakt, že nad tím člověk trochu přemýšlí, protože teď jsem si to tam asi na měsíc dala – jen to datum narozenin, ne celé datum narození - a pak jsem to zase zrušila. Řekla jsem si: „Nebudu trapčit.“

Ty jsi teda říkala, že jsi se na ten FB zaregistrovala tak před těmi šesti sedmi lety?

Myslím si, že to bylo 2007 nebo 2008.

A jak často se na něj přihlašuješ?

Ted' popravdě řečeno víceméně každý den.

A třeba i několikrát za ten den?

Jo, občas jo. Ale jsou dny, kdy se na něj ani nepodívám. Ale zase když jsem na dovolené, tak striktně jsem se naučila vypínat telefon a, i když jsem třeba byla dva nebo tři týdny ve Vietnamu a šli jsme do internetový kavárny a přítel se tam šel na něco podívat, tak já jsem prostě nechtěla. Jsem si to jako naordinovala a říkala jsem si, že přece nemám tu potřebu! Ale ono to samozřejmě funguje tak, že pokud tam něco dáš – nějaký fotky nebo status – tak se samozřejmě díváš. Protože, jak jsem sama zjistila, mi to dělá dobře, když to třeba někdo olajkuje nebo nějak okomentuje. Ale snažím se to nějak vědomě tlumit, no. Protože možná patříím k těm lidem, kteří by z toho jednodušeji mohli udělat nějakou závislost. Možná.

Spíš jako člověk – nebo já - má pocit, že mu něco hrozně utíká. Že nejseš úplně v obraze.

To chápu. To mi přijde jako výbornej argument to, co jsi řekla, protože to tak asi hodně ten FB tak působí, protože se tam ty lidi přihlašují tak často. Ale zas na druhou stranu, když se teda objektivně podívám na to, co tam ty lidi postují, tak si stejně říkám, že mi nic neuniká, to jsou kolikrát takový kraviny – že tam někdo furt dává fotky svých dětí spinkajících, snídajících, čůrajících - tak to mi přijde spíš absurdní. Skoro mě to až nechci říct, že uráží – to je silný slovo – ale proč proboha? Navíc fotky svých dětí! Vždyť to je takovej voyerismus, dej jim pokoj!

Děti bych tam fakt teda přehnaně nedávala. Jako chápu, že se chtějí lidi pochlubit nebo nějakou momentku sem tam.

Jasně, když se staneš rodičem. Ale jinak je to hlavně nesmyslný – spící dítě, no. Mně trochu uvedlo zase zpátky do reality, jak je teď ta kauza s tím Američanem – já si nepamatuju, jak se jmenuje - co vlastně zveřejnil, že FB a Gmail, ty sociální servery, že poskytují data různým bezpečnostním organizacím, jako FBI, CIA... No, a teď čeká někde v Moskvě, jestli ho vydají nebo nevydají. No, a okolo toho se napsalo spousta různých článků a někdo v Hospodářkách myslim napsal takovej docela hezkej fejeton nebo článek a jedna z těch vět byla, že vlastně pro všechny tyhle organizace, jako je FBI, CIA a všechny tyhle další organizace, jsou tyhle sociální sítě dnem splněných snů, protože lidi online dávají na internet svůj status, co dělají, v jakou hodinu to dělají, na jakém místě, s kým to dělají a ještě to doplní fotografií. No, tak to je pro tyhle výzvedný organizace fakt jako ráj na zemi!

Jak dlouho průměrně trvá tvoje FB session? Když jsi nepřetržitě na té stránce?

Tak asi v průměru bych řekla, že kolem minuty. To tak jako projdeš ty updaty a maximálně, když tě něco zaujme, tak si to rozklikneš... případně něco komentuješ. Maximálně, když dá někdo nějaký zajímavý fotky. Myslim si, že v průměru asi nejčastější

session trvá tak tu minutu. Ale zase jsou určitě session, který trvá třeba hodinu jako! Já se nejčastěji asi přihlašuju, když jedu domů tramvají a nemám u sebe knížku a tak si prostě otevřu FB a mrknu na to, projedu Gmail a na co jde, tak odpovím.

Kolik máš na FB přátel?

Dvě stě, možná míň. Nějak takhle.

Mohla bys tu svou běžnou session na FB popsat? Na co se podíváš nejdřív, čím pokračuješ, na čem se třeba zasekneš?

Naloguju se, prolítnu, co je aktuálního... pokud já tam něco postnu, tak se samozřejmě podívám, kdo mi to případně olajkoval, kdo to okomentoval, někdo na to reagoval. Jinak většinou prolítnu na tom telefonu, co tam kdo postnul, až se dostanu k postům, který jsem viděla a končím. Pokud tam není nic, co by mě zaujalo, tak zavírám.

A přistihneš se třeba někdy při prokrastinaci?

Jasně! To ne, to spíš, když mám dělat něco do práce, tak spíš. Občas samozřejmě člověk jen tak při prokrastinaci brouzdá fotkama někoho jinýho, na koho si zrovna vzpomene... nebo na koho zrovna narazí. Na fotky svého přítele s jeho ex-přítelkyní a podobně, že jo. On tam teda teď už žádný nemá, ale to byla moje oblíbená činnost.

Jaký typ příspěvků ostatních máš nejraději?

Asi něco inteligentního, případně třeba něco, co dokázali... a něco, co prostě má nějaký smysl. Tak pokud já nevím třeba zaběhnou maraton tak, že ho dali a za kolik ho dali a že jsou na sebe hrdý. Anebo když tam daj třeba fotky z nějaký zajímavý dovolený. Případně pokud někde daj nějakou svoji inteligentní zkušenost, třeba s nějakou restaurací nebo s nějakým úřadem, nebo daj někde nějaký tip nebo nějakou radu. Ale v žádném případě to nejsou posty typu „dávám si k snídani vložky s medem“ a „moje dítě spí“.

A kdybys to měla určit z hlediska formy, tak tě zaujme spíš nějaký ten text anebo fotka?

To opravdu záleží. Asi i k té předchozí otázce, že i nějaká momentka – takový ty klasický Wall photos – může být zajímavá. A někdy prostě má člověk chuť se podělit, protože to je tak vtípný a nemá zrovna nikoho vedle sebe, no tak to sdělí všem. To záleží, to asi nedokážu takhle jednoznačně říct. Ale samozřejmě asi barevná fotka zaujme víc, než nějaký A4-kovej komentář. To prolítneš první dvě tři věty a když tě to nezaujme, tak to skipneš – to je klasika.

A dalo by se říct, že tam ty příspěvky, který tě nejvíc zajímají nějak aktivně vyhledáváš?

Ne, to si myslím, že se to ani nějak moc vyhledávat nedá.

Ale v rámci své schízky jsem třeba aktivně vyhledávala historii svého přítele. A myslím, že se mi na tom dokonce jeden čas vytvořila závislost... Vždycky když jsem měla takové ty depresivní náběhy, tak jsem se tím jako vyloženě mučila. A to jsem pak byla schopná na tom strávit několik hodin a prohledávat třeba i její přátele. Dost psycho.

Na tohle je ten FB fakt hroznej, že z člověka občas dělá takovou paranoidní stíhačku...

Ano, je! Já jako FB opravdu nenávidím, protože... Je paradoxní, že říkám, že ho nenávidím, ale jsem tam každej den skoro. Ale bez něj už si připadám, že bych byla hodně mimo. Taky jsem četla v jednom zajímavém článku, že FB a tyhlety sociální sítě a dneska vůbec tyhlety elektronický média vlastně udržují vztahy z minulosti pořád aktivní, protože je hrozně jednoduchý něco olajkovat, něco okomentovat, že ten člověk prostě – i když jste se rozešli – tak je furt v životě toho tvého partnera. Protože ono se i říká, že s elektronickými médii, s mobilními telefony neskutečně narostl počet nevěr a rozpadlých manželství, s nástupem internetu. Dneska je to neuvěřitelně jednoduchý navázat vztah online - jenom se podívej, kolik lidí na tom FB máš. To bys v normálním životě neměla, protože s dvěma sty lidmi neudržíš s každým ten styk! Zatímco tady je hrozně jednoduchý udržovat nějaký ten kontakt. Jednoduchý pořád se dívat, co ten tvůj ex-přítel dělá nebo prostě mu napsat, zkontaktovat ho, domluvit se... smskovat si s ním. A protože tohle jsou všechno skryté, zaheslované věci, tak ten partner nemá šanci to dohledat. A ty to můžeš dělat odkudkoli kdykoli...

Jako to neuhlídá člověk, no.

No, právě! Zatímco, když sis musela domlouvat schůzku přes pevnou linku, tak tohle nehrozilo nebo v daleko menší míře. On člověk asi musí nakonec fakt věřit, protože vždycky když přijde nějaká smska, tak bys ho mohla podezírat, že jo. Ale všechno to na ty lidi nějak působí si myslím.

Asi někteří jsou možná vůči těmhle věcem citlivější...

Já hodně. Ale zase záleží: někdy jsi nahoře, někdy dole... někdy kolem tebe někdo projde a řekne jméno a jsi v pohodě a někdy to může být jenom vzdálená připomínka. Já si spíš opravdu... já jsem se ho vždycky na tyhle věci normálně zeptala. Ne agresivně, ale v klidu. A on naštěstí jako věděl, že s tímhle mám problém nebo jsem mu řekla, že to je věc, se kterou mám problém, a vždycky jsme si o o tom popovídali. Ono samozřejmě, když člověk hledá, tak najde. Na druhou stranu ale nevidí člověk, co za tím bylo. Na ten FB nebudeš dávat fotky, kdy se držíte pod krkem, normální člověk nenapíše na FB: „ten mě dneska tak naštvál tím, že udělal tohle“... dáváš tam většinou hezký věci. Ale hlavně lidi se i vyvíjej, když nám bylo tolik, kolik nám bylo, tak jsme tam dávaly nějaký fotky, teď už bychom je tam prostě nedávaly, protože nemáme tu potřebu. Taky to může být o tom, proč tam člověk dává nějaký fotky – třeba chce dokázat tý jeho předchozí, že je třeba teď šťastnější. Já jsem se kolikrát přistihla, že tam taguju přítele v nějaké šťastný fotce, aby to ta jeho ex-přítelkyně viděla, že se mnou je prostě, jo? Já to klidně přiznám! Je tam tahle motivace. A tohle mě právě mrzí, že vůči tomu nejsem schopná být imunní. A proto já nesnáším FB, že mi umožňuje takovýchle věci! Ale je to moje chyba, to není kvůli FB.

Já si ale fakt myslím, že tohle je přirozený a lidský a že tam podobné věci zažívá ve větší nebo menší míře každej...

Ještě by mě zajímalo, který ty příspěvky tě tam spíš otravují, bez zájmu je přeskakuješ?

Určitě mě otravuje reklama, to 100%ně. Takovýty Suggested posts, to mě fakt občas jako extrémně štve, protože mi to přijde drzý - to tam nechci mít. Beru to skoro tak, jako když mi někdo volá v osm večer, tak si říkám: „To je můj FB! Co mi to sakra cpou na mojí zeď?“. Když to bylo ještě po straně jako placená reklama, tak to ještě chápu. Ale když mi to rvou přímo na zeď, tak už mě to fakt štve. Štvou... mně spíš přijdou některý ty posty takový hloupý, zbytečný. Fakt jako takový jednoduchý, hloupý. A to bych musela dávat nějaký konkrétní primitivní příklady, to je asi zbytečný.

To ani nemusíš. Tak ty jsi předtím říkala, že tě zaujmou příspěvky, co mají nějakou myšlenku, nějaký praktický užitek.. tak to zkus vymezit vůči tomu.

Něco se z nich třeba dozvíš, na něco tě zvou nebo tě na nějakou zajímavou věc namotivujou... ale opravdu takovýty bezmyšlenkovitý konkrétní updaty, co teď děláš, kde teď seš jako „Právě jdu Vodičkovou“, tak to mi přijde opravdu zbytečný. Já jsem takovej praktik. A určitě se to váže i k těm lidem. Když nějakěj primitiv napíše „I am happy“, tak si řeknu „Ježiš, ten je trapnej“, ale když nějakěj dobrej můj kamarád tohle napíše, tak k tomu hned něco hezkýho. Takže, aby byl člověk objektivní, tak se to určitě váže i k těm lidem.

Máš tam nějaké zdroje těchhle nežádoucích příspěvků úplně zablokované? Například nějaké hry nebo aplikace?

Jako zablokovaný vyloženě ne. Já jsem ani nevěděla, že to nějak zablokovat lze, se přiznám. Ale když tam máš takové ty Suggested posts a chceš je vymazat, tak to tam můžeš rozkliknout a tam „už nechci nikdy vidět posty od tohoto zadavatele“ a když to jako zaklikneš, tak tam máš jako proč, jestli je to ofenzivní, považuješ to za spam atd. Jo, a je pravda, že tam mám pár lidí, jejichž posty nechci vůbec vídat. Pak je zas ale teda otázka, proč je úplně neodfrienduju, že jo?

No, proč je neodfrienduješ, ale volíš spíš tuhle cestu?

Protože těch postů je třeba tolik a vím, že nikdy to nebylo nic, co by mě nějak oslovilo.

A zase vyndat je z přátel by mohlo být vnímáno nějak jako ofenzivně nebo?

Spíš jako možná – naprosto upřímně – se někdy třeba podívám nebo když jsou někde s někým, s kým mám třeba lepší vztah. Nevím, ale dobrá otázka!

Prostě se tak hodí je tam mít...

No, do počtu, chacha!

Protože já mám určitě s tímhle problém úplně se odstříhnout, „odfriendovávat“... protože tam mám třeba hodně lidí, se kterými jako vyloženě nekamarádím, ale mám je tam ze známosti, z branže. Takže je tam tak trochu sleduju a vím, co se kde šustne.

Já ti rozumím, no. To já zase čas od času mě stihne taková mánie, že si tam pár lidí odfrienduju, třeba nějaký známý z Austrálie, co jsme se jednou někde viděli a pak jsme se tam přidali. Ale jinak jsme si nic... tak ty pak odfrienduju.

Jak bys popsala svůj profil na FB? Jak se tam prezentuješ, jaké údaje jsi tam o sobě zveřejnila...?

Minimalistický. Vtipně, akčně, pozitivně. Mladá, krásná, inteligentní samozřejmě.

Ideální, ano...

No, jistě! Haha!

Pozitivně se tam myslím prezentuje snad každý. Velká většina.

Myslím si, že se snažím ty věci nějak nehrotit. Většinou třeba ani nekomentuju věci, na který vím, že bych třeba reagovala nějak podrážděně... To jsou takový ty posty, když třeba někde někoho zachraňovali, někdo to natočil a pak to hrozně kritizuje. Ale kritizuje nějaký postup a – pokud se v tom něčem třeba vyznáš – tak je ti z toho jasný, že oni postupovali správně, akorát takhle navenek to může působit nějak. Ale takhle to působí někomu, kdo tomu nerozumí. Vím, že tohle je třeba jeden konkrétní příklad, kdy záchranka nešla někoho hned z vody vylovit – nějak to proběhlo tím FB - a muselo se čekat na vodní záchranu nebo na někoho... A někdo to hrozně kritizoval a hodně lidí to nasharovalo. Tak jsem řešila, jestli se tam mám rozepisovat o postupech, který oni prostě musí dodržovat. Tak to bohužel je. Prostě, když to neumíš, tak toho člověka z vody nedostaneš – to spíš utopíš sebe nebo ho ještě přitopíš. Ale jako pokud se v tý nějaký problematice nepohybuješ, tak to nevíš. Stejně tak jako si mnohdy říkám, když momentálně teď – v předvolební době – někdo tam dá nějaký klasický politický komentáře – hodně často jsou to takovýty „No jo, už si nakradli.“ - víš, takový ty hrozně jednoduchý primitivní komentáře, který jsou populární, ale když se zeptáš „A co si nakradli? Dej mi jako konkrétní příklad.“, tak „Ehmm“ a to zase neví. Víš, nemám ráda takovýhle jakoby prázdný gesta. A nehrotím to. Přijde mi to zbytečný vyvolávat nějaký konflikty. Navíc jsou to stejně většinou lidi zase, který považuju za ty jednodušší, než aby mi stálo něco s nima diskutovat.

Takže se jako nepouštíš cíleně do obrody názorů ostatních?

Občas, vím, že tobě jsem tam něco komentovala na téma nově zvoleného prezidenta.

Možná tohle byl zrovna takovej jeden příklad, že ta diskuze tam může působit docela dost chladně. Co myslíš ty?

Tohle to se mi stalo už víckrát, že nějaký lidi se mě pak jako ptali, jestli se mě nedotli. Ale já si takovýhle věci takhle moc neberu, já respektuju právo každýho na názor a určitě bych nekončila tu diskuzi „Jako hale, víš co? Tak si ty svoje názory strč někam a jdi si!“ Mně se spíš jako líbilo, že se do toho zapojilo víc lidí i ty, co třeba neznám. Mně to naopak chladný vůbec nepřišlo, protože mi přišlo, že všichni ti lidi začínali jako slušně nebo „já ti rozumím, ale mám jiný názor“ a že se tam jako všichni fakt snažili nějak jasně to vyjádřit. Ale ono, když je to o tom vyjádřit se třeba dvěma větama, tak, aby tě všichni pochopili, tak je to strašně složitý a je to jasnej důkaz toho, jak jednoduše tam můžou vznikat ty nějaký misunderstanding. Víš, tak jak já se to snažím říct, ona už tak nemusí pochopit. Mám ráda diskuze... ale většinou ne internetový. Myslim, že u těch internetových je hrozně důležitý dbát na použití těch správných výrazů, což málokdo si myslim, že se nad tím opravdu pozastavuje. Nehledě na to, že každý má nějaký způsob komunikace, která – pokud tam nemáš nějakou mimiku, nějakou gestikulaci, nějakou řeč těla, nějakou paraverbální komunikaci – tak zanikne a pak je tam hroznej prostor pro dezinterpretaci.

Je fakt, že si od té doby dávám trochu pozor a moc se tam nevyjadřuju k politice.

A já už si dávám větší pozor zapojovat se do diskuzí. Ne větší pozor, spíš nemám tu potřebu psát litanie na email lidem, který vůbec neznám a snažit se je přesvědčit o svém názoru... Mám tu potřebu, aby mě případně někdo pochopil a věděl, jak to myslím, ale už nemám ty ambice někoho přesvědčit a přetáhnout na svou stranu.

Ještě k tomu tvému FB profilu: Ty jsi začala popisovat tu svoji prezentaci přes ty akce, co tam děláš. Ale co údaje, které tam o sobě sděluješ na tvém profilu?

Já tam mám nezveřejněný asi úplně všechno. Je fakt, že tam má zveřejněný relationship, s konkrétní osobou, ale to je asi tak všechno. Jo, ještě tam mám město, ze kterého pocházím, a město, ve kterém žiju. A to je asi tak všechno.

Máš ještě nějaké další zásady pro prezentaci na FB?

Pro prezentaci toho profilu? No, naprostý minimum. Přemejšlím, jestli to má jakoby nějaký vliv na to, jak snažím působit... nebo nakolik je to daný tím, jak se tam snažím působit. Jako nechci říct „zalíbit se všem“ – to je blbost. Já nějak nemám potřebu tam tohleto prezentovat. Jo, jako kdybych přečetla knížku, která by mě jakoby extrémně upoutala, tak to tam asi dám. Ale já spíš nemám tu potřebu tam nějak ventilovat, co konkrétně čtu, na co se dívám, jakou hudbu poslouchám.... Jako jasně, mám tam pár olajkovanejších skupin, ale tyhle věci... Ale zase – abych byla úplně objektivní – tam třeba mám obě dvě univerzity, ale nemám tam třeba střední, za kterou se stydím. A i jsem ignorovala to pozvání ze střední.

Já tam třeba nemám zase některé zaměstnání, která třeba netrvala úplně dlouho...

Ty tam nedávám třeba vůbec.

Já jsem do toho byla taky lehce vmanipulovaná tím, že právě kolegové začali navrhnout FB, že já jsem z té a té firmy, že mě znaj odněkud. A tím mi to tam nějak začalo narůstat a já jsem si to pak akorát nějak upravila, aby to třeba bylo jednotný nebo tak.

Tak já tohle jako vehementně ignoruju. I v mém předchozím zaměstnání jsem byla hodně opatrná, jestli si třeba přidat nebo nepřidat šéfa nebo tak. Což se nakonec ukázalo jako hrozně vtipný, protože ten pitomec ředitel, kterej mi pořád tvrdil, že nemá čas, tak my všichni, co jsme ho tam měli, jsme viděli, že nemá čas, protože se zabývá tím, jak tam postuje fotky z víkendu. (1:04:25)

Takže ty zásady pro prezentaci... nebo spíš možná cit pro ni, jsme probrali...

Já bych neřekla, že to jsou vyloženě zásady. Prostě nemám tu potřebu.

Ochranu soukromí si tam řešíš jak? Rozlišuješ nějak míru „veřejnosti“?

Já mám všechno jenom pro přátele. A to, i co se všech fotek týká... víceméně všechny informace, i ty školy, ten relationship... tohle všechno mám myslím jen pro přátele. Jediný možná... myslím si, že i profilový fotky všechny? Ale teď abych nelhala, možná dvě budou veřejný. Ale samozřejmě ty cover photos, ty se nedaj udělat neveřejný. Ale jinak tam mám všechno jenom čistě pro přátele.

A třeba, když píšeš nějaký příspěvek nebo fotku, hraješ si nějak s tím cílením tam?

Jakože viditelné přátelům s výjimkou xyxyxy? Takový fotky tam nedávám.

A když jsou to fotky z nějakýho užšího okruhu přátel, tak to zveřejníš jen jim?

Já nedávám žádné fotky, který by mohly vyloženě někomu ublížit nebo někomu vyloženě vadit, že jsem je tam dala. Jenom jednou se mi stalo, že – to jsme byli na vodě - a kamarád se rozcházel s přítelkyní a byl tam s jinou slečnou. A tak mě požádal, kdybych dávala nějaký fotky na FB, tak ať ho tam v žádným případě netaguju. Což je smutný, ale respektuju to. Smutný v tom slova smyslu, jaká je ta situace toho partnerskýho vztahu. Ale respektuju to a já si myslím, že tam ani moc takovejchhle fotek nedávám. To spíš třeba fotky sebe, z nějakýho maratonu nebo něco takovýho. Když se mi fakt nějaká fotka líbí a chci se s ní pochlubit. Není jako lepší výraz než jako se pochlubit – to je opravdu asi to správný slovo.

Takže tedy cílení různým skupinám na FB nepoužíváš.

Většinou ne. A když mě o to někdo požádá, tak to tam asi spíš nedám vůbec.

A co tvoje příspěvky? Pokus se mi je prosím shrnout z hlediska obsahu a formy.

Tak asi většinou takový pozitivní radostný věci... Já se totiž snažím... Tak to víš, že je někdy člověk naštvanej a má chuť to prostě někomu říct, dostat to ze sebe ven. Ale nepamatuju si, že bych tam dávala vyloženě takovou... no, možná jednou, ale pak jsem to smazala. A snažím se právě nepoužívat FB, když jsem v takovýhle náladě, protože mi to přijde takový hloupý.

To já zase – a většinou je to právě zkušenost s nějakými úřady, MHD – když mi něco hne žlučí nebo se setkám s nějakou absurdní situací, tak to tam celkem ráda dám. Ale udělám z toho aspoň vtipnou historku.

Já se spíš snažím ovládat takový ty momentální stavy, ale pokud je to něco trvalejšího nebo něco jako opravdu... tak to jo. Ale pokud je to jenom, že jsem momentálně nasraná, tak počkám. Jo, kdyby mě nasral přítel, tak to tam taky nepůjdu hned napsat. A to si myslím, že partnerský věci tam jako vůbec nepatřej. Jo, jako je fakt, že se tam několikrát povedlo takovýto „I'm happy with xy“, abych byla objektivní, tak i to tam mám!

Máš nějaké schéma pro přidávání těch příspěvků? Třeba z hlediska frekvence... aspoň jeden denně třeba?

Ne, ne, ne. To vůbec. To spíš: „Rozhodně ne každý den!“. Ale není to tak, že bych to měla vyloženě takhle nastavený. Asi pokud tě něco zaujme, tak to tam pak dáš třeba každý den... Odpověď na otázku je: Ne, nemám.

A z hlediska aktuality... máš tendenci vyjadřovat se tam nějak k aktuálnímu dění?

No, už právě většinou ne. Komentovala jsem naposledy tu prezidentskou volbu a mám možná teď někdy tendenci reagovat na různý ty jednoduchý politický glosy, ale jinak ne. Ono se to pak většinou setká s misinterpretation. Jo, v tý hlavě to třeba je, když někoho vidím, jak tam komentuje pozitivně komunisty, tak bych se samozřejmě hned rozohoněně rozepsala, ale asi je třeba respektovat právo každýho na názor. Je asi lepší na to téma vést osobní diskuzi, než se dohadovat přes komentáře na FB. Mně to přijde fakt jako jednoduchý... tím nechci říct primitivní, protože se nechci nikoho dotknout. Ale je to zase

i to, že skrz nemožnost vyjádřit se jinak, než jen skrze ty napsané slovíčka, se pak ten člověk snadno může cítit dotčenej a to nemá smysl.

Máš nějaké osobní cíle, kterým ten FB nějak uzpůsobuješ?

Ne, ani se nedovedu představit mít tam nějaký cíle.

Tak já tu mám takových nahodilých příkladů... získat více přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti...

Já bych to nenazvala cílem – je to dočasná potřeba pochlubit se, být pochválen, mít pocit soudržnosti a tím to hasne. Žádný cíl.

Budovat kariéru?

No, přes FB obzvlášť, haha! I když musím říct, že to s tou kariérou je docela zajímavý. Znáám realitní makléřku, která se před rokem a půl rozhodla, že dá makléřině rok a že prostě se bude věnovat marketingu, udělala si FB profil, poctivě to tam všechno updatuje, všechny děkovný dopisy k tomu, co opravdu prodala, zároveň tam i zveřejňuje nabídky, takže to zároveň funguje jako další forma inzerce a hrozně se jí to osvědčilo. Takže jako svým způsobem, pokud je to nějak profesionálně dělaný, tak to může bejt způsob. Můžeš tam zveřejnit „Hale, tak já překládám, tak pokud byste někdo potřebovali... mám takovou takovou certifikaci.“ A pokud to někomu vadí, tak „Sorry, je to můj FB, tak si mě prostě ignoruj nebo mě unfriendni, ale já to myslím dobře“.

Tak to je vždycky dobrý vědět, i když někdo potřebuje s něčím podobným poradit.

Nebo teď mi někdo říkal, kdo je na koleji, že tam to funguje výborně, že maj nějakou speciální FB stránku nebo skupinu od nich na koleji a že když někdo potřebuje půjčit mixér nebo něco, tak to tam hodí a že vždycky se tam někdo najde. Takže je jednodušší hodit to do tohopléna, než to posílat někam na tisíc mailových adres.

Ještě tady mám i cíl ‚udržovat kontakty‘. Co ty na to?

Je to jednoduchý třeba s lidma, co jsou v zahraničí a je určitě jednodušší udržovat takovej ten vizuální kontakt – nechci říct face-to-face - ale je to asi jednodušší dát ty fotky na ten FB, kde to olajkujou všichni - třeba lidi z bejvalý práce z Austrálie - tak tamta skupinka to olajkuje a zároveň se ty lidi znaj a komentujou nejenom ty fotky nebo ty posty, ale jakoby ty vztahy jako takový. A do určitý míry je to někdy jednodušší než psát litanie na email. Protože prostě...

Mně přijde, že to je možná právě ta hlavní a nejpůvodnější funkce FB...

Měla bejt. Ale zase na druhou stranu, pokud by to mělo být opravdu o udržování kontaktů, tak bys měla být aktivní se všema těma lidma. A pokud máš... já tam mám těch plus minus dvě stě přátel a vím s kolika z nich jsem aktivní.

Nicméně všem zprostředkováváš nějaký kontakt vůči tobě. Jako je to pasivní udržování kontaktů.

No, právě, ale to si pak podle mě docela dost odporuje. Napadl mě takovej příklad : Přemýšlela jsem – jak jsme se bavily předtím – jestli kdybych teda byla požádána o ruku, tak jestli bych si to tam hned v tom relationship statusu změnila z „in the relationship“ na

„engaged“... a musím říct, že nevím. Buďto určitě za a/ až po nějaký době - potom, co by se to věděli všichni ti moji blízcí, protože si myslím, že všichni moji blízcí a kamarádi by se to neměli dozvědět přes FB. Jako „come on!“, to by mě třeba mrzelo, kdyby to byla opačná situace. A zase nevím, jestli by se mi vlastně chtěla vřazovat to všem takhle do pléna, když ne se všema udržuju nějaký ten aktivní kontakt. Jako co je jim do toho na druhou stranu! Možná je to i tím, že já nejsem ten typ, co by si řekl „Jo, svatba!“ a teď si to všechno pořádně naplánuju a ty družičky... Ale tak, co si budeme povídat – polichotí ti to a budeš z toho mít radost, ale budeš to krotit, protože nechceš bejt ten trapnej člověk, co se právě zasnoubil, haha! Takže tak.

Proč ty to tam nemáš?

No, já jsem to tam vlastně nikdy neuvedla už od začátku... a asi je to i trochu pozůstatek doby, kdy ty vztahy nebyly dlouhodobé a přišlo mi, že se to možná úplně nehodí to tam takhle prezentovat. Pak zase jsem to nějak už přijala za své a přišlo mi zbytečný to tam nějak jako dodávat. Představa, že tam všem třem stem – nebo kolika – lidem projede zpráva, že „Fischerová má boyfrenda“ nebo jako že „konečně má boyfrenda“ – tím, že sem to tam předtím nikdy neměla, tak mě to vždycky odradilo.

Taky jsem hodně váhala, jestli si to tam nechat a přiznám se, že mám období, kdy to zneviditelním a kdy to zase zviditelním, což si říkám, že je asi ještě víc dětinský, než když to tam člověk střídá

Podle mě jde i částečně o to, jak si je člověk tím vztahem jistej...

Já jsem to spíš měla hozený tím, jak jsem tam ty předchozí vztahy měla a ty se rozpadly, tak mi to už vlastně začalo být i možná v mém věku trapný. Je ve vztahu s tím a za pět let už s ním zase není, je ve vztahu s tím a za rok s ním už zase není ve vztahu... Když pozoruju některý ty lidi, co to mažou - přehazujou – mažou - přehazujou, tak já jsem vlastně nechtěla působit takovým dojmem. Tak to už tam radši nebudu mít nic.

Přesně, protože na mě to vlastně působí docela blbě. Takovej faux-pas moment.

Tak určitě, když se s někým rozejdeš nebo s tebou se někdo rozejde, tak málokdy chceš, aby to věděl celej svět.

Když se řekne ‚osobní reputace‘, co si pod tím představíš?

Asi jak mě lidi vnímaj, možná, jak by mě jako lidi popsali. Ale spíš, jak mě lidi vnímaj – to je reputace. Definovala asi tak, jak nás vnímají ti druzí. Určitě to je něco, na čem můžeme nebo chceme pracovat, nemusíme nutně.

Myslíš, že to může něčemu třeba pomáhat?

Reputace nebo práce na reputaci?

Reputace.

Určitě pozitivní i negativní. Já ti to řeknu takhle – uveďme si příklad – pokud budeš mít pověst nespolehlivýho člověka, nebudou tě lidi brát vážně, nepůjdou s tebou třeba do nějakých vážnějších věcí, nebudou na tebe spoléhat... nepůjdou s tebou třeba nikdy do nějakýho businessu, nepůjčej ti věci a tak. Ale pokud budeš mít pověst spolehlivýho

člověka, tak to bude asi naopak, bych řekla. Stejně tak můžeš mít pověst mručouna a „ježiš, to zase si bude stěžovat“ anebo můžeš mít pověst člověka, kterej je dobře naladěnej... Ale jedna věc je reputace a jedna věc je to, že ten FB dává obrovskoj prostor k tomu tu reputaci neskutečně filtrovat. To je to, co říkám, málokdo dá na FB to, že „Právě jsem se zachovala jako kráva a řekla jsem tohle svému příteli“ nebo málokdo tam dá fotku z dovolený, kde ten sedí tamhle a ta tamhle, protože se právě pohádali. Takže já si myslím, že FB reputace je trošku taková animovaná reputace, fofoshopovaná reputace.

Hezky řečeno. Ty jsi trochu předstihla mou následující otázku, jestli si myslíš, že se o osobní reputaci dá hovořit v souvislosti s uživateli FB.

Tak už samozřejmě z psychologického hlediska – jednoduše řečeno - což je asi stránka, kterou na tom FB my až tak nevidíme, ale je třeba dobrý to asi i nějak sebereflexi pozorovat, do jaké míry to třeba člověk opravuje, že jo.

Takže tě to už někdy napadlo, že si tam lidi budují nějakou reputaci?

To víš, že mě to napadlo. Nevím teda, jestli reputace je ten správný terminus technikus.

Ale že ty si třeba děláš obrázek o lidech i na základě toho, jak se projevují na FB?

Do určitý míry. Pokud tam někdo uvádí komentáře, který já považuju za prostoduchý, za zbytečný – a to je zase moje osobní filtrace – tak se to bude nějakým způsobem vztahovat k tomu člověku. A pak asi nějakou sebereflexi člověk vnímá, že takhle ho vnímaj i ti ostatní. Určitě, Míšo. Tak soudíme, soudíme. Netvařme se, že ne.

Napadnou tě příklady dobré a špatné reputace na FB? A nezajímají mě teď vůbec konkrétní jména.

Třeba moje ségra nebo – popravdě řečeno – můj nejbližší kamarádi. Ale to je o tom, že jak moje ségra, tak moji kamarádi, to jsou lidi, kteří tam jednak postují naprosto minimálně a spíš sdílejí zajímavý výstavy, zajímavý články a takovýhle události.

A naopak?

Určitě jsou to lidi, který postujou – když to přeženu – „šla pani a prdla si“, takový jako agresivní vtipy a hloupý fotky a ...

Na základě čeho si je takto zařadila?

Moje osobní vnímání těch danejch postů. Samozřejmě asi i můj vnímání těch danejch lidí, který se nějak historicky nese, třeba už od střední školy mám na ty lidi nějaký názor, ale paradoxně skrz ten FB jsem se o něm třeba buďto utvrdila a nebo mě třeba něčím zaujali. A naopak.

Takže je myslíš možný ten dojem časem přehodnotit? Třeba jenom na základě FB?

Myslím si, že jo. Určitě. Myslím si, že určitě tam může být ten iniciační impuls z FB stoprocentně.... Kterej by tě potom třeba pak přiměl si říct: „Ten člověk je úplně jinej než jsem ho znal a stálo by za se s ním sejít.“ A ono tě to třeba bude motivovat k tomu ten vztah nějak iniciovat. Já to pozoruju i na sobě třeba v rámci toho sportovního hlediska, když třeba potkám někoho ze střední a neviděli jsme se nějakých deset patnáct let, tak že

najednou máme společnou řeč anebo to obdivují, viděj třeba za tím běháním nějakou cílevědomost.

Když si teda představíš ty dva protipóly na tom FB – toho pozitivního a toho spíš negativního – má na to nějaký vliv i zpětná vazba od ostatních? Že to třeba podporuje to tvoje smýšlení o nich?

Já si na to spíš většinou dělám vlastní názor. To je když někdo tam hodí v současné době nějakou politickou komentář, tak já asi budu vnímat spíš ten komentář, jakoby ten status, a pak pokud mě to zaujme, tak si možná prolístuju i ty komentáře, ale asi tam je primární ten status toho člověka, co to postnul, a pak možná komentáře těch, který považuju za inteligentní, který potažmo nějak respektuju a beru vážně. Asi primárně ten status jako takovej než ty komentáře.

A dalo by se teda říct, že komentáře od lidí, jejichž příspěvky považuješ za inteligentní, tě ovlivňují víc?

Rozumím ti, že ty lidi, který ty bereš, tě ovlivňují víc než ty, který nebereš. No, tak to si myslím, že ale nejenom na FB, ale v každodenním životě, že se nad tím názorem pozastavíš víc. Budeš jakoby chtít ho poslouchat než spíš že by jenom něco zadrnčelo na nějakou strunu. Ale zase si myslím, že je třeba zapojovat svůj vlastní rozum a ne se vším, co postují můj dobří kamarádi, který já beru, souhlasím. Ale asi to určitě respektuju víc než u těch jednodušších. Takhle.

Je ta reputace s něčím spojená? Nebo je to spíš nějaká obecná veličina?

Myslím si, že se to určitě váže k vnímání člověka, k té osobnosti, k té, jakou sis utvořil při tom posledním setkání. Pokud jsou to třeba spolužáci ze základní školy, ze střední školy, z vejšky, tak ty lidi nějak znáš a máš je nějak rozškátkovaný, máš na ně nějakou názor. A tohle si myslím, že je nějaký tvůj první zdroj toho, jak je vnímáš, jak si je pamatuješ. Míša se chová takhle a nahlíží na věci spíš takhle, tudíž já budu ten její komentář vnímat tak jako vnímám já Míšu.

To je dobře řečeno. A za jakých okolností bys byla ochotná ten svůj názor na někoho přehodnotit?

Asi z té prezentace. Ten názor.

Řídíš se poznatky o reputaci, získanými z FB i v offline životě?

To je hrozně zajímavý. To jsem zrovna teď nedávno řešili, že znáš někoho přes někoho – jakoby elektronicky – a pak když toho člověka skutečně potkáš, tak vlastně ho už znáš, aniž byste se kdy viděli. A to je hrozný! Já se přiznám, že my s přítelem jsme se seznámili přes našeho společného kamaráda a ten nás dal dohromady. A samozřejmě to proběhlo tak, že „hale, já mám kamaráda“ a „hale, já mám kamarádku“ a „mám ho/ji na FB“ – podívejte se na sebe, jestli se sobě líbíte... Maj stejný zájmy, procestovali a tak dále. Pokud to bude nějakou stokilovou tloušťkou, tak to bude pro mě jenom ztráta času, protože to asi něco nebudeme sdílet. Takže to je asi docela vtipnej příklad. A vyšlo to takhle!

Takže jste se sešli a už jste jako měli na co navázat? Nebo jak to ovlivnilo to vaše osobní setkání?

Tak už jsme asi trochu věděli o nějakých zájmech, věděli jsme, jak ten člověk vypadá... Máš už nějakou trochu konkrétnější představu, není úplně rande naslepo. Jasně, kdyby to byl někdo, kdo by tam měl na stěně každé den nějaké stupidní update „sedím na záchodě a čtu si noviny“ a „právě jsem někoho nakopal“, tak už víš, že ten člověk přece jenom bude asi trochu primitivnější a že to asi nebude mít úplně smysl. Půjdeš do toho už s nějakým předsudkem.

Ale nebylo to vyloženo tak, že když jste se potkali, tak že byste už jako měli na co navázat... Jo, jsem si všimla, žeš dal ten maraton...

Ne, tak to bylo samozřejmě jako rádoby tajný. Oba jsme věděli, že jsme se prolustrovali, ale tak nikdo samozřejmě neřekne „Prošel jsem všechny fotky“. To samozřejmě nikdo nepřizná! To spíš jako „Jo, já myslím, že jsem viděl nějakou fotku na FB no někde, ale možná taky ne, já teď nevím“, takový fakt hrozný divadýlko!

Takže do určitý míry určitě. Takhle neřídím, ale určitě tam nějakou roli hraje, určitě nás nějak ovlivňuje – abych odpověděla na otázku.

Jsou pro tebe příklady negativních signálů nebo signálů evokujících nějaký negativní obraz nějakým poučením? Snažíš se podobných signálů vyvarovat?

Já naštěstí nemám žádnou špatnou zkušenost.

Třeba já si svého času vzala osobně výtku proti automatickým updatům sportovních výkonů – i když to třeba nebylo přímo na mě a i když já to nikdy zautomatizovaný neměla – tak jsem si to vzala za své a už bych to tam asi nikdy nenasdílela, protože to vlastně chápu, že to někoho může štvát.

Ale to je to, co jsem říkala – ono se nemůžeš nikdy zalíbit všem. A chápu, že někoho to může některý věci štvát, ale na druhou stranu já bych na tohle asi reagovala „promiň, že tě s tím otravuju, tak si prostě zablokuj moje posty, ale já jsem vždycky tak šťastná, že něco uběhnu, že mám prostě potřebu se tím pochlubit a vim, že ty, co běhají, taky ty to třeba ocenějí a ty to třeba komentují, a je hezký to s někým sdílet, protože to zároveň motivuje“.

Jako fakt chápu, že moje komentý „happy with xy“ může někomu připadat trapný, ale je to prostě veřejnej profil, kterej sdílíš s x lidma.

Já bych třeba tam asi nechtěla dávat nějaký politický nebo náboženský komentáře, protože mi to právě přijde jako nemožný s těma lidma opravdu otevřeně diskutovat touhle formou. (1:37:18) Asi bych se spíš vyhnula trapnosti... Jsou věci, který člověk považuje za trapný, no tak, protože je považuje za trapný, tak tak sám nechce působit, tak to nedělá. Nebo za hloupý, tak to asi sám nedělá. Nebo naopak ho může něco namotivovat, jako „Jé, ten tam postnul tohle!“, tak teď neudělám to samý, ale za měsíc to tam hodím taky. Míša postuje, jak běhá – no, tak já to tam budu dávat taky! Je na to hrdá, tak já to s ní budu sdílet a můžem si o tom pak pokecat.

A víš, že někoho to třeba zrovna může třeba extrémně motivovat?

No, myslím, že určitě. Mě podobně laděný příspěvky hodně motivují .

My jsme třeba s přítelem zvažovali –když se připravoval na iron mana – jestli z toho nepořízovat nějakou dokumentaci a pak ji někde nezveřejnit, protože vlastně to ty lidi – kór na tom FB, protože on ho má třeba opravdu hodně okleštěnej, má tam i málo těch kamarádů, málo koho si přidává, filtruje to – a spousta těch jeho kamarádů dělá taky iron many nebo běhá a různě sportuje a píšou si o tom a že tohle vlastně může pomoci, protože si tam zároveň vyměňují ty informace. To víš, že spoustu lidí to nezajímá, ale tak to holt přescrollují nebo si daj hide comments. Od toho je ten FB! Musíš holt si ty lidi odfriendit, ignorovat je nebo si ty jejich příspěvky zablokovat – anebo se smířit s tím, že ti tam budou chodit od všech.

Chtěla bys na tohle téma ještě něco dodat?

Já bych si třeba hrozně přála, aby se FB zrušil. Fakt! Já ho sama nedokážu zrušit. Na jednu stranu je to geniální vynález v nějaký formě – tak jsme měli ICQ, měli jsme Skype – dneska prostě v těch moderních technologiích si to už vůbec ani nedokážu dál představit. Přejde mi to jako Jules Verne, ale každé rok – takový nový letadlo – novej vynález každé rok.

A nemyslíš, že by ti to třeba chybělo? Tenhle specifický typ interakce?

Asi svým způsobem možná jo. Ale já opravdu nejsem takovej FB závislák, že kdyby zejtra zrušili FB, tak já tady budu klečet na kolenou a mlátit hlavou do Zdi... Já bych si říkala “Jo, mám klid!“ „Jo! Goodbye ex-příteľkyně, good-bye!“. Já se spíš jako hodně často snažím sama sebe ptát, proč tam mám potřebu něco zveřejnit. Proč tam chci dát fotky z dovolený? Proč bych tam měla dát fotky z Austrálie? Jako proč mám potřebu to takhle sdílet se všema? Proč mi nestačí sdílet to jen s těma nejbližšíma kamarádama, kteří to viděli na tom blogu? Proč mám tendenci vhodit to do pléna všem těm dvěma stům lidí?

2.2.8 Rozhovor č. 8 – Prokop

Datum záznamu	16/11/2013
Délka	01:04:07

Jak jsi se dozvěděl o FB?

Když jsem byl v roce 2007 v Japonsku, tak tam byla kamarádka Japonka, co předtím trávila nějaký čas v Americe a ona říkala „Facebook Facebook Facebook, znáš to?“ říkám „Ne, co to je?“. Tehdy jsem myslel, že to je něco jako český Líbko, kde máš prostě akorát ksichty lidí a nějaký základní informace. Nicméně, když jsem se pak vrátil do Čech, tak o tom začala mluvit ještě jiná kamarádka, takže jsem si začal hledat, co je FB, našel jsem nějaké články na Lupě a tak jsem se tam pak zaregistroval od té doby tam jsem.

A co tě na něm vlastně tehdy zaujalo? Proč ses rozhodl na něj nakonec zaregistrovat?

Úplně v počátku to byl způsob, jak zůstat v kontaktu s lidmi z ciziny – konkrétně z toho Japonska, protože ty tam na FB byli. A pak se začali přidávat i první lidi u nás, pak jich bylo víc a víc a pak se to začalo šířit a teď je to... jako takovej adresář lidí. Že vidím, co ty lidi dělají a mám na něhlavně kontakt.

Chceš říct, že lidi v Japonsku si to osvojili dřív než u nás? Protože to by bylo docela překvapivé...

Japonci, co vycestovali do Ameriky, si to osvojili dřív než u nás. Ale oni mají vlastní sociální síť – nějaký Nixy nebo Nigy... ale pokud Japonec jel do Kanady nebo do Ameriky, tak tam to objevil a přitáhl tam. Pro ně to byl způsob, jak zůstat v kontaktu s kamarádama z Ameriky a pak se to asi šířilo.

A dokázal bys odhadnout, kdy to asi tak bylo?

Kdy jsem se tam zaregistroval? Podzim 2007.

Jak často se na FB přihlašuješ? Dejme tomu za den.

Podle toho, kolik mám času. Pokud mám čas, tak se na něj přihlásím.

Tak dejme tomu průměrnej všední den...

Šestkrát? Ale někdy jsem tam, že prostě ve vedlejších okně nechám FB a dělám si ve vedlejších okně něco jiného.

A na jakých zařízeních ho používáš? Na počítači nebo i na mobilu?

Počítač. Na mobilu se to moc nedá. Na mém mobilu se to moc nedá.

Jak dlouho průměrně ta jedna session na FB trvá?

To se asi nedá říct. Může bejt, že se přihlásím – zjistím, že nemám žádný nové zprávy a tak se zase odhlásím – to je teda, když jsem v práci. A když jsem doma, tak se přihlásím s tím, že mám konečně čas si přečíst timelajnu za předchozí den, tak to tam můžu být hodinu. A když se tam přihlásím v neděli večer, tak jsem tam dvě hodiny, protože tam mám naskočenej pátek, sobotu, neděli a tři dny se něco dělo a já jsem nebyl v obraze.

A v tý práci, když to teda jenom projedeš a zjistíš, že tam nic není, tak to je otázka jakýho času?

Několika minut z důvodu pomalého počítače v práci, protože musím zavřít lékárenský software, musím spustit prohlížeč, musím spustit FB, podívat se, pročíst případně zprávy a zase to zavřít a zase spustit lékárenský software, což je tak na pět minut. Kdybych měl rychlejší počítač, tak je to za dvě.

Ty ses toho už teda dotkl tím, že rozklikáváš odkazy i do různých záložek, ale můžeš mi popsat, jak ta tvoje FB session typicky probíhá ? Co děláš nejdřív, čím pokračuješ, na čem se třeba zasekneš?

Mám tu timelajnu, tak jedu zpátky do historie, abych viděl, co se tam za ten den nashromáždilo a nejčastěji, když dá někdo buď nějaký video nebo nějaký rozhovor, tak si to rozkliknu do vedlejšího okna, abych se pak k tomu vrátil.

To je teda typicky, když tam nemáš žádný soukromý zprávy nebo notifikace?

Jasně, takže prioritou: zprávy, notifikace a pak se podívám, co je v timelajně.

A nějaký aplikace nebo hry tam někdy provozuješ?

Blokují. Jakmile mi přijde pozvánka, tak zablokují všechny pozvánky na tuhle hru.

Máš pocit, že se někde zasekneš na delší dobu?

Na timelajně a z ní, když tam někdo linkuje buď nějaké delší video anebo spíš nějaký delší článek anebo rozhovor. To než si přečtu může být i deset minut.

Takže na videa koukáš?

Když mají hodně lajků, takže jsou asi dobrá. Když je to video, co hodně lajků nemá, tak to asi bude ztráta času.

Jaký typ příspěvků od ostatních máš nejraději? Mohl bys je shrnout z hlediska obsahu a formy?

Od ostatních? Tak jedna věc bude to, co mi přijde hodné dalšího sdílení – takže když se tam objeví nějaký vtipný článek, vtipné video, vtipná fotka, fotomontáž – tak sdílím. Fotky z cest, to mě ještě docela baví, když vidím, kde kdo byl, případně, co je doporučení hodného, co kde navštívit. Případně nějaké zásadní rodinné události, jako „právě jsem se vdala“ nebo něco takového – to se asi dá ještě tolerovat. Na druhé straně, kterou nenávídím, jsou takové ty příspěvky jako „zase se to nepovedlo“, „a je to zase špatně“... To je takovej ten attention whoring, kdy prostě „tak se zase nepovedl ten projekt v práci a ty dva týdny byly zbytečný“ a už víš, co se stalo. Tak si říkáš „ano, on chce, abych mu napsal ‚Co se stalo?‘ A ne“.

Na druhou stranu, když člověk třeba neví, co a jak, a žádá o radu... Na to mi přijde ten FB třeba dobřej.

A jo, když jako neví, co a jak, a žádá o radu, tak to je v pohodě. To jako dělám občas taky. Ale takový ty prázdný výkřiky, který jsou jen jako přilákání pozornosti a lidi se mají ptát „a co se stalo? A co se stalo?“, tak to je strašný. Já si pak případně toho člověka schovám, když to dělá častěji, abych se tím vůbec nemusel zabývat.

Ty jsi říkal, že to teda hodně posuzuješ z hlediska sdíletelnosti...

Buď jestli to je něco vtipného, co mi přijde sharovatelný, nebo jestli to je něco zásadního pro jejich život – novinky ze života - anebo nějaký zajímavý fotky, třeba z výletů nebo tak.

To jsou věci, které tě teda nejvíc zaujmou...

Tak fotky z výletů mi něco dají, že třeba zjistím, kde je to hezký a kam by stálo za to se jet taky podívat. Zásadní události ze života – abych měl přehled a abych byl v obraze, aby se mi třeba nestalo, že bych nevěděl, že tahle už je dva roky vdaná nebo něco takového. Stejně tak i děti, že jo. (6:59)

Vraťme se tedy k příspěvkům, které na FB naopak nevyhledáváš... můžeš je nějak shrnout z hlediska obsahu a formy?

Takový ty příspěvky, co nic neřeknou a jenom se dožadují další pozornosti jako „A co se stalo?“ A proč se to stalo?“. Prostě výkřiky do tmy. Na druhém místě bude spamování tisíci fotkami dětí. Jako když daj jednu – moje dítě! – to je v pohodě, tak to chápu. Ale když tam daj dvacet fotek svého dítěte, jak ho třeba přebalujou nebo něco takového – to je hrozný.

Hlavně mi připadá, že tím ty lidi hodně riskují. Jde zase o to, že nevidí do toho, kam až svým obsahem dosáhne FB, který na ně získá autorská práva tím, že ti je povolí je tam nahrát.

Já nechci jít do žádnéch genderových stereotypů, ale mám pocit, že tohle dělaj hlavně holky, který nemaj absolutní ponětí o tom, že FB má nějaký nastavení privacy a že tam můžeš mít nejenom přátele, ale taky všechno public... Já myslím, že jediný, čím se můžeš uchláchnout, že je tam těch lidí a fotek tolik, že zrovna nepřijde pod ruku ta tvá.

Jo, jako to je asi přecijen hodně malá pravděpodobnost.

To teda nebylo myslim z FB, ale byl příklad fotky nějaký italský rodiny, co jeli na výlet do Prahy a zjistili, že jejich fotka je použita v nějaké výloze jako fotka spokojené rodiny. To si ti Češi prostě stáhli myslim z Flickeru, že prostě ta rodina měla svoje fotky na Flickeru jako „happy family“ nebo něco takového, Češi vyhledávali šťastnou rodinku, našli tyhle, dali si je do výlohy do krámku jako prostě „Máme spokojené zákazníky“. Třeba je naše fotka na nějakym letáku v Japonsku.

Jak to řešíš, když ti tam lezou tyhle nevyžádané příspěvky?

Já si toho člověka schovám a pak doufám, že nepozná, že jsem si ho schoval.

No, to on nepozná...

No, to nepozná, že jsem si ho schoval, ale třeba tam pak napsal něco důležitýho a čekal, že já budu reagovat a já jsem nereagoval. A pak je to trochu blbý jako „Sorry, já jsem si tě schoval“. „No, já jsem neměl teď poslední dobou moc času číst ten FB...“

Ještě něco, kromě těchhle prázdných výkřiků, ti tam vadí?

Když má někdo YouTube mánií a během pěti minut tam nasdílí deset videí z YouTube nějakých písniček. To si pak říkám jako „Proč?“ a musím udělat dva tři další scrolly navíc. Tak to mě tam nějak štve.

To mi připomíná, že mi tam vlastně hrozně vaděj, když tam někdo sdílí z nějakýho webu – a už je to několikrát sdílený - a teď tam je vidět fotka z toho původního zdroje a nad tím nějaký komentáře už z toho původního zdroje a nad tím ještě pak další komentáře – takže musíš přescrollovat pruh úplně nicneříkajících komentářů a teprve pak ti tam sjede ten vlastní obsah, titulek atd.

Jo, takhle. Mně se líbí, že FB už umí svázat dohromady odkazy, pokud jsou sdílený ze stejného zdroje. Dřív to tak nebylo. Dřív jsi prostě byla v timelajně a teď tam bylo, že před hodinou a před třema hodinama a před osmi hodinama a furt ti to tam házelo ten stejnej odkaz. Zatímco teď je prostě vidět že Michaela a osm dalších sdílelo tenhle odkaz, což je jako v pohodě.

To se mi taky líbí a je to dobrý i v tom, že ti tím odpadá ta nutnost citovat ten původní zdroj, protože se to tam zobrazí automaticky.

Jasně, protože je tam furt vidět ten původní zdroj. Tam snad jde vidět i sharování přes více lidí. Že to tam třeba sharoval původně i kamarád tvýho kamaráda – i takhle daleko se to tam myslím dá dohledat.

Jaký typy sdělení máš na FB úplně vyloučený, zablokovaný? Ty jsi mluvil o těch hrách, že blokuješ...

Tak to nemám asi jako sdělení. To jsou prostě pozvánky, že uživatel xy tě pozval, abys hrál Kuličky. Prostě zablokuju Kuličky a zablokuju i všechny ostatní pozvánky na hry. Jo, pozvánky na hry. Když je někdo moc otravnej, tak zablokuju všechny pozvánky na hry od toho člověka. Ale hrál jsem Mafia Wars kdysi dávno. Než jsem začal bejt moc bohatěj a začali na mě všichni útočit.

A blokuješ i nějaké uživatele, přátele? Už jsme se toho vlastně dotkli.

Myslíš z přátel? Nebo z neznámých lidí? Protože třeba, když víš, že máš ve svém životě někoho, koho nemáš v přátelích, a určitě nechceš, aby tě našel na FB, tak ten jde taky zablokovat.

Jo. Tak to teď ani tak nemyslím... Mám na mysli spíš lidi, který sis sice do přátel přidal, ale pak je na základě jejich chování na FB zablokoval nebo odstranil z přátel.

Na základě toho, co tam dělaj, si schovám jejich příspěvky, takže nevidím, co dělaj na timelajně. A jednou jsem snad dělal čistku přátel a řekl si „tak toho jsem prostě neviděl deset let, na FB jsme si nic nenapsali, tak toho si mažu“. Takhle jsem už vyloučil třeba dvacet lidí, ale jinak neblokuju. Maximálně schovávám.

A co třeba reklamy, jak se k nim stavíš? Takový ty, co lezou do toho feedu... (15:10)

Ten sponzorovanej? Ten je naštěstí myslim vždycky jenom jeden. Tak to většinou jenom přejedu.

Skrýváš to nějak? Zkoušíš proti tomu nějak takhle bojovat?

Já nevím, jestli ta sponzorovaná schovat jde, co máš v tý timelajně. Já vim, že jdou schovat ty, co jsou napravo – jak tam máš takový ty čtverečky s reklamama. Tak tam vždycky kliknu na ten křížek a řeknu, že schovat, protože to je nezajímavé, zavádějící, urážející a

tak dále. Ale v timelajně? To jsem si teda nevšim a jak je tam vždycky jenom jeden, tak mi to přišlo jednodušší to prostě přeskočit a ignorovat. Ale díky za tip!

No, já neříkám, že to funguje. Ono se to samozřejmě nedá nějak schovat, ale vím, že někteří lidé se snaží už dopředu informovat FB o tom, jak tuto reklamu lépe cílit...

Jako jo, cílení reklamy беру, proto v tom pravym sloupečku ty reklamní čtverečky ruším to, co mě naprosto nezajímá. To znamená skoro všechno. Třeba mi jednou FB bude nabízet pouze reklamu, která mě zaujme.

Já tady mám ještě otázku, proč sis je zablokoval, ale myslím, že to tu už padlo.

Protože mě nezajímalo, co psali? Anebo: Už mě prostě otravovalo, co psali. Říkám si, proč bych si měl kazit den tím, že tu čtyřikrát za den vidím, že má někdo migrénu?

Jak se prezentuješ na FB? Můžeš mi popsat svými slovy svůj profil? Ted' myslím ten statický profil a ne, co tam děláš za akce.

Popsal? Jako staticky... Jako co tam mám vyplněnýho o sobě? Jméno, příjmení, datum narození... to tam všechno mám... vystudovanou školu... a založil jsem si tradici, že jsem si vybral dvanáct hezkejch fotek, mejch fotek, co se mi líbilo, tak jsem si řekl, že si tam každěj měsíc změním Cover fotku. Na žádný z nich já nejsem. A na profilový fotce mám obličej z půlky kryt foťákem.

Ty hodně fotíš, vid'š? Že se tam tím foťákem tak profiluješ.

Jo. Ne, to bylo z Japonska z roku 2010, kde jsem byl s bráchou, a on po třech letech dal konečně na FB fotky z toho Japonska, tak mě tam tahle zrovna zaujala. Tak jsem si ji dal na profilovku.

Dalo by se říct, že se teda nějak profiluješ fotograficky? I tím, že sis třeba vybral těch dvanáct svých dobrejch fotek a hodláš je střídát v té Cover fotce...

Mě baví fotit a díky tomu, že mám skoro zrcadlovku nebo jsem měl zrcadlovku, tak ty fotky nevypadaj tak mizerně jako vypadaj fotky z kompaktu. Takže si můžu hrát na to, že mám hezké fotky. Plus aspoň vim, že nemám fotit osoby uprostřed fotky nebo objekty uprostřed fotky. Já třeba neupravuju fotky. Takový ty lidi, co prostě nafotí fotky a ted' to proháněj tím Adobe Photoshopem... a ted' tohleto udělat, odlesky nějaký přidat anebo stáhnout barvy a zvýšit kontrast... na to prostě kašlu. Nafotím fotku, jestli je dobrá nebo špatná – ty dobrý tam nahodím. Ale nejsem ten, co by chtěl být profesionál a strašně se s tím piplat a strašně si s tím hrát. Prostě vidím něco, co mě zaujímá, tak zhruba asi takhle to nafotím, udělám fotku a jdu. Tak deset vteřin. Nebudu prostě si jako štelovat foťák a štelovat clonu, zpátky clonu. Ne. Jaká byla otázka?

Pořád popis toho profilu: jakým způsobem se tam prezentuješ? Sleduješ nějaké cíle?

Chtěl bych působit jako jídelní guru, proto tam mám spoustu fotek jídla. Teda já už je tam aspoň dva roky nepřidávám, takže jako ne. Ale mám tam fotky jídla ne proto, abych fotil jídlo, ale spíš „tady jsme byli a tady to jídlo bylo dobrý“, protože nemůžu těm lidem zprostředkovat ten chuťový vjem, tak aspoň fotku toho jídla a v popisku, kde to bylo. Pokud by ty lidi chtěli někam vyrazit, tak aby mohli.

To jídlo je na tom FB opravdu neskutečnej fenomén.

No, v tomhle budu elitář, ale když prostě mám to svoje jídlo z nějaký hezký restaurace nafocený tou zrcadlovkou, tak to vypadá docela dobře. Když tam někdo hodí fotku svého právě uvařenýho oběda, vyfocenýho mobilem, tak je to prostě hnusný. Sorry, sorry k těm, co to dělaj! Já taky si nefotím to, co si já sám si uvařím, protože vím, že není hodno sdílení na FB. Je jídlo a je jídlo.

Máš nějaký zásady pro vyplnění a vedení toho svého FB profilu?

Jméno a příjmení, datum narození, vystudovaná škola...

Pak tam je ten relationship status, ten je vždycky trochu spornej.

Ten už jsem si úplně schoval.

Pak je tam rodina – máš tam přiznané členy rodiny?

Ne. Mám v přátelích bráchu, ale nemám ho tam označenýho jako rodinu. Já jsem schoval i ten relationship status, protože dřív, pokud jsi byla napsaná, že jsi single a pak ses rozhodla, že nechceš, aby FB poukazoval na to, že jsi single, tak to vypadalo, že ses zadala. Protože FB říká, že „blablabla Michal is no longer listed as single“.

To si dovedu představit, že všichni bujaře komentovali.

No, a přitom ty sis jenom schovala tu patřičnou kolonku a nic jinýho se nestalo. Takže teď ji tam mám schovanou úplně. Co tam ještě je? Zaměstnání tam uvedený nemám.

Nemáš? A proč? Řešíš to třeba nějak jinak?

Proč? Nevidím důvod to tam psát. Všichni ví, že jsem lékárník a netuším důvod, proč ještě dávat FB něco navíc...

A školu tam máš teda? Tak ona se i ta profese dá podle školy dost odhadnout.

Je tam určitě UKáčko a možná je tam i přímo farmacie. Myslím, že jo. Pak tam jsou nějaký vyplněný oblíbený filmy, oblíbená nějaká hudba, ale...

Jo, věnoval ses tam tomu nějak?

Ne, ono tam... Úplně v počátku FB jsi to tam psala slovně. Prostě jo: „Mám rád Pána prstenů“ a já nevím prostě vypsát nějaký filmy. A v nějaký chvíli se ty tvoje jenom slovní komentáře převedly na Page, který jakoby lajkuješ. Tak já jsem tam většinu z toho zrušil a nechal to bejt.

To jsem nějak ani nepostřehla tenhle přechod... ale vím, že to proběhlo.

Jo, tam byl prostě seznam „má rád“ jména filmů, jména kapel a teď tam je prostě jenom „má rád“ a je tam přímo klikací odkaz na tu Page. Pak tam bylo, že „Má rád Ropu“ a Ropa se jako nepřevedla na Page, tak to tam bylo takový jako zvláštní... Mě moc nenapadá, co tam ještě je.

Takže sis tam tyhle věci teda poslušně navyplňoval?

V tom roce 2007 jsem si tam vyplnil oblíbené filmy a oblíbenou hudbu. Od té doby jsem se toho nedotkl.

A knížky, sporty? Pak tam jsou myslím nějaké osobnosti nebo jako ,inspirativní lidé‘.

No, taky. Ale od té doby jsem se toho prostě nedotkl. Osobnosti taky? To tam podle mě nebejvalo... ale já jsem se tím od té doby nezabýval. Ale podívám se na to.

Jak máš nastavené soukromí?

Všechno je myslím Friends. Měl jsem nějaká alba ze školních akcí, tak jsem dal pro přátele přátel. To je všechno, myslím.

Takže celá timelajna je neveřejná?

Jo. S tím, že občas nějaké konkrétní příspěvky jsou jen pro konkrétní lidi.

A alba?

Alba jsou taky Friends.

Anebo Friends of Friends si taky říkal...

Jo. Třeba, když teď měli kamarádi svatbu, tak zase jsem tam dal i pro přátele tagovaných.

Tyjo, přátele tagovaných – to je docela důmyslný. Po pravdě jsem ani nevěděla, že to jde.

Nějak složitě, ale dá. (26:10) Ale to je, kdybys měla sto přátel a každý ten tvůj kamarád měl dalších sto přátel, tak to už Friends of Friends deset tisíc lidí. A to se mi jako nechce úplně. Tam je super to – teda aspoň doufám, že to tak funguje – že to dáš pro přátele tagovaných. To je, když v tom svém albu otaguješ svých nějakých pět přátel, tak jejich přátelé to taky viděj, ale nikdo jinej už to zase nevidí.

A teď teda ještě k těm albům. Jaká jsou kritéria výběru fotek, které tam dáváš?

On teda předtím FB měl limit na šedesát fotek v jednom albu. Teď nevím, jestli má nekonečno nebo dvě stě nebo kolik. Ale furt mi přijde, že ta stovka je tak to maximum, co se dá ještě rozumně proklikat. Takže když se po dvou tejdnech vrátím z dovolený a vim, že mám čtyři sta fotek, který bych chtěl dát na FB, tak udělám radši čtyři alba než abych udělal jedno s čtyřmi sty fotkami. Představím si sebe, jak tam klikám... a udělám tam čtyři alba, nějak tematicky pohromadě. A je to snazší jak pro mě, že nenahrávám najednou, tak bych řekl, že i pro lidi, co se na to chtějí koukat.

A co se týče výběru konkrétních fotek, dalo by se nějak shrnout, podle čeho je vybíráš?

Tak jednak se musím vejít do nějakého toho rozumného limitu, takže proškrtávám fotky, které nejsou tak dobré, aby se vešly do toho počtu. Plus se tam teda snažím nedávat tam fotky, kde někdo vypadá jako debil. Jsou tři stupně: buď je někdo úplně rozmazanej nebo je to něco úplně dementního – tak to tam vůbec nedám. Když mám jako pochyby, jestli jí tam dotyčnej chtěl nebo nechtěl vidět, ale ta fotka furt není jako špatná, tak ho tam netaguju. A když je ta fotka dobrá a i ten člověk tam vypadá dobře – věřím, že by jí tam chtěl mít – tak ho tam taguju. Ne, všichni to tak máme... Snažím se tam dávat ty fotky citlivě vůči lidem, co na nich jsou.

Očekáváš to samý i od ostatních anebo sis tam nastavil takové to schvalování na timeline, když tě někdo taggne?

Ty máš dva levely nastavení podle mě. První je – to, co já jsem tam měl celou dobu předtím – je, že ten člověk tě může taggovat, ale teprve když já to schválím, tak se to objeví na mý timeline. Nicméně kvůli jednomu člověku jsem si teda zavedl, že musím každý svůj tag schválit. On to jako i přímo řekl, že někam nahrál fotky, „ježiš, pročs mě tam vůbec otaggoval, vždyť tam vypadám hrozně!“ – „no, tak si nastavte, že si musíte ten tag schválit“. Tak jo, takže nás i pak sám navedl, kde si to můžeme nastavit, takže mě teď nikdo nemůže taggovat na fotkách. Nebo musím to schválit.

Tak já myslím, že jsme ten profil docela zevrubně probrali. Napadá tě ještě něco, o co se tam snažíš?

Tak snažím se být zábavný chlapík, ne? Proto tam sdílím ty zábavné fotky...

Jaký typ sdělení na FB převážně vysíláš z hlediska obsahu a formy? Říkáš, že chceš působit jako veselý chlapík, tak jak se to projevuje?

Dělám kompresor OLOL. OLOL fotomontáže z Okouna. Takže chápu, že jednak spousta lidí nezná Okoun, nemá čas tam lízt, nemá čas tam procházet tou stovkou nových za den, tak když tam vidím jeden dva, který myslím, že jsou opravdu hodné sdílení, tak to tam na ten FB dám. Anebo, když vidím, že už to dal někdo přede mnou, tak to nasdílím, aby to viděla i moje část přátel třeba. To je asi nejčastější. Naposledy, co jsem tam dával, byl takový ten Zeman igráček. Ten byl krásnej! To jsem věřil, že si zasloužilo právě sdílet, tak jsem to nasdílel. Druhá věc bude asi, když sdílím, co někdo dal zajímavýho. Něco, co stojí za přečtení – ať už to je rozhovor nebo nějaký článek, vědeckej článek, politickej článek – co mi přijde zajímavý, aby si to lidi přečetli. No, pak sem tam nějakou fotku – z jídla už teda tolik ne, ale spíš třeba z výletu nebo když někde jsem. No, a zhruba na tom čtvrtém místě je nějaký můj psaný status a často to bývá vyloženě jako dotaz „co si myslíte o tomhle?“ – „má cenu kupovat tohle?“ – když potřebuješ s něčím poradit. A psával jsem to, co jsem nazýval „víkendový status“, kde jsem sepsal všechno, co jsem dělal za víkend, což mělo z nějakýho důvodu strašnou oblibu. Nebo lidi prostě jenom bavilo číst, kde jsem se zase opil.

Jsou nějaká témata, kterým se naopak vyhýbáš? Který si myslíš, že třeba na FB nepatří?

Seš schopná to nějak specifikovat?

Třeba i na základě toho pozorovanýho, co se ti nelíbí. Když si tam třeba někdo stěžuje...

Jo, takhle! Nebudu tam prostě psát takový ten výkřik do tmy jako „a je to v háji!“. Když chci něco takovýho ventilovat, tak napíšu někomu konkrétnímu, o kom prostě vím a koho znám, a proberu to s ním. Nebudu to psát na FB.

Že se mu jako svěří, když se něco děje...

Tak. Nebudu to psát na FB. Lidi maj svých starostí dost, nepotřebujou tam číst ještě další výkřiky do tmy.

Co třeba politika? Na FB vřou různé diskuze, zapojuješ se do nich?

Myslíš přímo svými názory? Ne jenom sdílením nějakých článků? Když vidím někde zajímavější rozbor volební situace, voleb nebo nějaký rozhovor, tak to tam klidně nasdílím. Tomu se nevyhýbám. A sám aktivně... napsal jsem asi jeden status. Jakoby nemám ve sledovaných nebo neangažuju se na žádných stránkách politických stran na FB, že bych jako agitoval na stránce Zelených nebo Svobodných, to ne.

Neměl jsi zelenou ikonku, jo?

Neměl. Já jsem věděl, že budu volit jednu z těch dvou zelených stran... a nakonec jsem teda hodil zelený, ale neměl jsem důvod to nějak ventilovat. Ale jako byl jsem rád, když jsem viděl, že třeba dvacet lidí z méch přátel je zelených! Furt lepší, než kdyby byli žirafy.

Musím říct, že mě to teda docela otravovalo ty zelený ikonky, protože mi takové okázalé projevy politické příslušnosti není úplně vlastní.

Vadilo by mi, kdyby mě do toho někdo nutil. Ale beru to tak, že ty lidi se rozhodli svobodně podpořit stranu, která jim je sympatická. Takže proč ne?

A myslím, že to fakt zafungovalo. Takže se to povedlo.

Tam asi bylo cílem ukázat: „Nejste v tom sami – tu stranu volí víc lidí.“ Ať už to byli zelení, který měli zelený ikonky, nebo Svobodný, u kterých to bylo horší, protože tam měli všichni v ikonce berana a pak ty lidi nepoznáš.

Máš pocit, že tě to třeba čistě teoreticky, mohlo nějak ovlivnit ta předvolební kampaň na FB?

Ne.

Ty jsi říkal – což mě zaujalo – že sharuješ nějaký zábavný obsah, který chceš nabídnout i těm svým lidem, kdyby to náhodou neviděli... Máš pro to nějaká kritéria? Ovlivňuje tě v tom například to, kolik tam je lajků a sharů?

Pokud se mi stane, že na tom FB dva dny nejsem a teď tam přijdu a vidím něco, co už má tisíc lajků a myslím, že to viděli všichni, tak už mi to přijde zbytečný. Tím spíš, že jsem to třeba shlídl s dvoudenní zpožděním.

Protože ty jsi říkal, že to množství lajků je třeba nějaký ukazatel, že to bude stát za to - u těch videí – ale existuje na druhou stranu nějaká záklopka, když je toho až moc?

Jako určitě pro sdílení, že vim, že už nemá cenu to sdílet, ale určitě to není záklopka pro to to vidět. (39:10)

Máš pro svoje příspěvky na FB nějaké schéma nebo plán? Snažíš se třeba, abys tam dával něco v pravidelných intervalech? Ať už sharuješ nebo něco sám napíšeš.

Podle okolností. Pokud prostě za den potkám tři věci, které podle mě stojí za to sdílet, tak je nasdílím. Pokud mě pět dní za sebou nepotká nic zajímavého, tak tam nedám nic. Což se teda asi nestane. Ale nemám laťku, kterou bych musel každý týden přeskočit, abych si mohl odkliknout: „Jo, nasdílel jsem deset videí a pět fotek!“. Pokud je co, tak jo – pokud není, tak ne.

A nějaká další kritéria existují? Třeba co se týče pokrytí formátu nebo aktuality?

Jak to přijde. Pokud celý víkend strávím někde venku a mám z něj spoustu fotek, tak tam dám prostě spoustu fotek a nic tam psát nemusím, jako statusy nebo tak. A z hlediska aktuality, to asi docela jo. U fotek je to možná ještě jako diskutabilní, ale přijde mi divný tam psát: „Před třemi týdny jsem byl na výletě.“ Nebo něco takového. Protože mezitím jsem to stejně všem stihl říct, tak už nevidím důvod si to psát na FB. A pak, když lidi třeba vědí, že jsem jel někam třeba na dýl a ptají se: „A jaký to tam bylo? A máš nějaký fotky?“, tak se cítím být jako zavázán tam dát aspoň něco co nejdřív.

A co se týče ne teda aktuality v tvém osobním životě, ale v takovém tom obecném společenském povědomí – jako třeba volby, první sních, hokej, povodně... co se tím národem šíří a na FB rezonuje – máš tendenci se k tomu taky nějak připojovat?

Pokud si myslím, že mám co říct, že můj názor stojí za to být formulován na FB, tak to napíšu. Když byla prezidentská kampaň, tak jsem tam něco prostě napsal. Že přišel první sních a že silničáři byli opět zaskočeni nepřípravami... to už není ani vtipný. To už bych tam asi ani nepsal. Ale jako jo. Pokud si myslím, že to, co bych k tomu chtěl říct, má nějakou hlavu a patu, tak to tam napíšu. Pokud bych byl jenom další z těch dvaceti, co už tam komentovali totéž předtím, tak už to nemá cenu.

Ovlivňuje to, co tam dáváš, nějak zpětná vazba od ostatních? Třeba větší počet lajků něčeho tě povzbudí, abys tam toho dával víc.

Je to indikátor, že pokud tam dám něco, co nikoho nezaujme, tak proč se s tím příště zabývat a ztrácet čas.

Takže by se dalo říct, že tomu přizpůsobuješ ten svůj obsah? Nebo dalo by se to nějak rozvinout? Máš nějaký konkrétní příklad, co tě poučilo?

Já nevím, ono bohužel kolikrát počet lajků neukáže na to, kolik lidí to třeba čte. Já jsem byl na jaře měsíc pryč a každý den jsem si vedl deník, který jsem pak zpětně přepisoval na FB. A každý ten díl dostal tak dva až tři lajky od těch lidí, který si ho přečetli. A když jsem napsal ten poslední, tak jsem jich dostal třeba deset nebo patnáct. Tak jsem najednou viděl, kolik lidí si to ve skutečnosti četlo, ale celou tu dobu nebyli aktivní.

A to si jich to nejspíš četlo ještě mnohem víc, ale prostě ti tam ten lajk nedali. Někteří lidé třeba vůbec nelajkujou...

Jasně. Ale třeba je to aspoň jako ukazatel humoru... když tam nasdílím třeba nějaký OLOL, který nedostane ani jeden lajk, tak si řeknu: „Fajn, holt tahle fotomontáž je asi už příliš přes čáru pro běžné uživatele.“

Takhle se podle toho nějak orientuješ a je to prostě nějaký ukazatel...

Může. Na druhou stranu si pak řeknu: „Ale co! Budu je provokovat i dál.“

A stane se, že bys to třeba úplně stáhnul, když to nemá žádnou odezvu... nebo to už je úplně tabu?

Ne.

Sleduješ svou FB sebeprezentací nějaké osobní cíle? Já tu mám tu namátkou pár příkladů: získat více přátel – být víc vidět – upozornit na svůj talent nebo dovednosti – budovat kariéru – udržovat kontakty.

No, tak samozřejmě budovat si kariéru FB guru, který rozumí jídlu a má strašně výborný smysl pro humor, haha! Určitě beru FB jako kontaktní knihu, kde mám těch tři sta padesát nebo kolik lidí, takže to beru jako prostředek komunikace. Kdysi dávno se dal FB použít i jako skladiště emailů, že tam ty lidi měli svoje maily do doby, než to FB předělal na FB emaily a všechny ty ostatní se vytratily, ale... Jo, že tam prostě člověk měl mail, někdy telefon a nemusel jsem mít adresář. Něco takového.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

Oblíbenost? Jak moc si někoho vážíš? Jak moc na někoho dáš?

Máš pocit, že se to dá použít v souvislosti s tím děním na FB? Nevažme se ale na ten termín...

Určitě.

Dalo by se třeba říct, že podle toho, jak se na FB ti lidi projevují, tak dáš na některé lidi víc a některé míň? Na základě toho, co tam zveřejňují.

Myslíš jako z přátel? Nebo i z těch, který jenom followuju? Podle toho, jak se projevují, je začnu sledovat a případně je zase odsleduju, pokud s nima nesouhlasím.

Takže jsou tam? Dalo by se to nějak takhle rozškálovat?

Asi jo. Určitě to začne tím, že jsou lidi, který třeba já mám v přátelích a který veřejně komentují politiku třeba. No, a pokud oni začnou s někým interagovat, s někým, kdo má možnost followingu, tak ho začnu sledovat – pokud je mi názorově sympatický – a pokud zjistím, že to, co on tam na té své timelajně má, jsou nějaké žvásty nebo to nedává smysl nebo s tím člověkem nesouhlasím, tak si ten following zase zruším. Takže by se dalo říci, že čím déle mi někdo vydrží v těch following, tím lepší mínění o něm mám.

Takže podle nějaké té pověsti se nejvíc řídíš u lidí, co pouze followuješ?

Jo.

A dokázal bys teda – a teď bych byla ráda, kdyby se to vztahovala i na ty přátele – že má někdo u tebe dobrou a někdo horší reputaci?

Jako to, že si někoho zablokuju nebo že si ho aspoň teda schovám, to mám vyloženě jenom u pár lidí, který tam prostě dávaj kraviny nebo píšou ty otravné posty. Ty si schovám.

Ale já teď mluvím o lidech, kteří ještě nejsou schovaní, kteří ti tam ještě cirkulují a schovaný nejsou.

Takový asi nejsou.

Takže nemáš příklady dobřejch a špatnejch?

Anebo mám krátkou trpělivost, nevím. Jsou to čtyři lidi nebo pět, co mám zablokovanéjch. Víc jich jako blokovat nepotřebuju.

Já teď nechci mluvit o tom, koho bys měl nebo neměl blokovat, ale o tom, kdo se ti tam jako točí. Jestli je někdo, kdo je na tom piedestalu, protože tam dává samý pro tebe hodnotný nebo vtipný věci a koho třeba častěji lajkuješ...

Hale, asi fakt dost možná ne. Protože ti, co mám ve sledovanejch, jsou v převážné většině na FB mnohem více aktivní než moji přátelé. Protože já myslím, že na FB z mých přátel se určitě nejvíc projevují ty, co mají ty veřejný posty, ti, co tím FB vlastně žijou a jsou tam na něm aktivní a zajímají se o sociální média. A ty jsou tam i hodně aktivní, protože mají ty svoje fotky veřejně a zajímá je zpětná vazba od dalších lidí. A na druhé straně mi přijde, že minimálně polovina mých přátel – možná mnohem větší číslo – na ten FB skoro nic nedávají. To je pak těžko je hodnotit – to je taková ta mlčící většina. To spíš fakt jako kritéria reputace beru na ty FB aktivní lidi, což jsou spíš ty lidi, co mají veřejný profily.

A co vyloženě tou svou FB aktivitou něco sledují...

Tak. Anebo to jsou prostě jenom předváděči, kterejm dělá dobře, že je spousta lidí sleduje.

Tak ono se to teda musí nějak umět, to není jen tak samo o sobě, že jo.

Jo, musíš mít cit pro FB... musíš být podle mě vtipnej, zajímavěj. Plus pro mě musí být v nějaké názorové shodě.

Ovlivňuje tě v tom tvém úsudku o ostatních – dobře, v tvém případě hlavně o těch sledovaných – zpětná vazba od ostatních?

Asi ne. Jako v těch svých following mám třeba člověka, kterej cokoli napíše, tak to má vždycky aspoň sto lajků. Protože je prostě populární a má velké stádo kolem sebe. A na druhou stranu jsou tam třeba lidi, kteří mají deset followerů a jsou, řekl bych, téměř neznámý, takže tam ty lajky sbíraj těžko. Pokud mi přijdou zajímavý, tak si je tam nechám a nebudu koukat na to, že má jeden dva lajky, kdežto támhle někdo jich má prostě dvě stě. Asi ne. Určitě je dobrý brát nějaký poměr lajků vůči sledovanejch. Prostě pokud má deset tisíc sledovatelů a má tisíc lajků – jakože každej desátek - tak to asi bude něco zajímavýho. Ale pokud má sledovatelů deset a má dva lajky, tak má to procento lepší. To se nedá takhle říct.

Máš pocit, že se tohle – dejme tomu ta reputace – k něčemu vztahuje anebo je to nějaká obecná vlastnost?

Já bych řekl, že toho člověka vnímáš celkově. Maximálně, když třeba cestuje, tak mě budou primárně víc zajímat jeho zápisky z cest. Ale pokud mě baví jeho zápisky z cest, ale měl by tam osmdesát procent politických komentářů, který mě nebaví číst, tak si ho stejně smažu. Já to hodnotím jako celkově. Jestli mi to všechno stojí za to to číst.

Co by tě přesvědčilo názor na někoho přehodnotit?

Když on změní názor? Nevím.

Tak to je asi něco, co pozoruješ nějak louhodobě. Tak co by se asi muselo stát?

To je těžko říct. Protože pokud někoho sleduju nebo mám v přátelích a potom ho sledovat přestanu nebo ho zablokuju, tak už se nedozvím, že se u něj něco změnilo, že už bych si s ním třeba víc rozuměl, takže bych si ho mohl odkrýt. Ale to prostě nezjistím, protože už o

tom nevim. Ale jako jo – teoreticky ano. Prakticky bohužel ne. Leda teda, že bych se to dozvěděl od třetí strany. Kdyby to byl nějaký kamarád, o kterém bych věděl, že tam třeba dva roky v kuse psal, že má migrénu, tak si ho schovám... a pak mi třeba o půl roku později nějaký náš společnej známý řekne, že už je prostě normální, že už tam tyhle blbosti nedává, tak že bych mohl znovu zkusit ho sledovat.

Anebo možná osobní setkání s ním...

Anebo.

Záleží teda, jak máš nastavený pravidla pro přidávání přátel. Jestli tam máš tu podmínku, že toho člověka musíš znát z offline světa.

Nemám zablokovanou tu samotnou možnost přidávání, takže si mě může kdokoli přidat. Ve chvíli, kdy je to někdo, koho neznám, tak mu to prostě zamítnu. Protože vím, že někdo má zadaný, že ho můžou žádat o přátelství pouze přátelé přátel. To tam nemám.

Má nějaký dopad uvažování o pověsti ostatních lidí na to, jak ty se tam prezentuješ?

Nerozumím otázce. Jestli reputace mých přátel má vliv na moji reputaci?

No ne. Spíš to, jak oni se tam snaží působit a prezentovat - a jak moc se jim to z tvého pohledu daří nebo ne – jestli tě to nějak ovlivňuje v tom, co ty tam děláš.

Jako já sám za sebe nebo já na jejich profilu?

Ty sám za sebe.

Jako maximálně, pokud tam někdo dává něco, co mě nezajímá nebo s čím nesouhlasím, tak mu to buď řeknu nebo ho budu prostě ignorovat, ale nebude to nijak ovlivňovat to, co já sám píšu.

Ne, teď jsem myslela podívat se ještě trochu za to... že vidíš, jak tam ty lidi vystupují a vytváříš si na to nějaký názor, který se pak zpětně promítá do toho, co tam ty budeš dělat.

Jakoby, že vidím, co mě na jiných vadí, abych to sám nedělal?

No, anebo naopak – co se ti u jiných líbí a mohl bys začít dělat.

To je horší. Být aktivní je podle mě horší. Dobře, tak kdybych měl být v daleké budoucnosti – nedej bože – někdy děti, tak vím, že jich tam nemám dávat dvacet fotek jich denně. To už jsem jako třeba poučen z toho, co já v tom svém feedu vidím. Takže ano, přátelé mě mohou ovlivnit v tom, co já tam budu dávat. Ale velmi sporadicky.

Jsou pro tebe příklady negativních signálů poučením? Snažíš se jich pak vyvarovat?

Určitě. Prostě výkřiky do tmy anebo zahltit FB něčím, co nikoho nezajímá. Jo, jako můžeš dát na FB jednu fotku dítěte – a můžeš jich tam dát dvacet. Můžeš dát na FB jednu písničku, co tě zaujme – a můžeš jich tam dát dvacet. Nebudu tapetovat FB.

Tak, to je celý. Napadá tě k tomuhle tématu ještě něco, co bys chtěl dodat?

FB je zlo. Ne, nevim, co bych dodal.

2.2.9 Rozhovor č. 9 – Franta

Datum záznamu	19/11/2013
Délka	01:32:21

Jak ses o FB dozvěděl a co tě k němu přivedlo?

Ježíš, Míšo, to už je tak strašně dávno, že já si to nepamatuju! Jak jsem se o něm dozvěděl? To nevím. Asi ho někdo měl a tak jsem si udělal taky profil. Tak jako, že jsem to prostě chtěl vyzkoušet. Nebylo v tom asi nic jiného. Zvědavost.

A zaujalo tě na něm něco nebo jsi nejdřív spíš tápal? Jak ses s ním seznamoval?

Ono je to právě všechno tak strašně dávno! Já si myslím, že jsem to nějak zvláště neprožíval... Já jsem to bral – a do dneška to vlastně беру – jako čistě komunikační věc. Že to je zadarmo, online a hned. Takhle k tomu přistupuju... A líbí se mi, že se tam daj sdílet fotky, takže se můžu podívat, kdo kde byl – já když někam jedu, tak to tam pak dám, aby se ostatní podívali... Jo, a hraju na něm dvě hry! Megapolis a Train Station, já rád něco takhle buduju. Megapolis, tam stavíš město, a Train Station, tam stavíš železniční stanice.

Co tě teda přivedlo k tomu finálnímu rozhodnutí se na FB zaregistrovat?

Nepamatuju si to, ale myslím, že to bylo jako to, že ho měli... možná ho měl – kdo ho moh už mít? Možná ho měl přítel dřív než já a já jsem si ho pak založil kvůli němu. Ne, jako kvůli němu... nebyl tam žádný jako tlak od kamarádů, ale spíš jako příklad. Bylo to čistě dobrovolný rozhodnutí.

A nebyli tam nějaký kamarádi ze zahraničí?

Hm, to ne. Těch já mám málo.

Odhadl bys, kdy to tak bylo to tvoje první připojení?

No, zrovna pátrám a tápu. A vůbec vůbec si nedokážu vzpomenout. Jak je vůbec FB starej?

Vznikl někdy v roce 2005 na Harvardu.

Takže to je nějakých osm let...

Já jsem tam přišla roku 2006, protože mi to dali moji zahraniční kamarádi z jazykovky jako kontakt na ně.

A to už jsem tam měl profil, nevíš? Jak jsme se skamarádili...

Myslím, že spíš asi ne, člověče.

Tak já nevím, tak tři čtyři roky? Tak nějak mi to přijde, že by to mohlo bejt.

Já myslím, že tady taková ta větší vlna, kdy se nárazově připojilo víc lidí, bylo 2007-2008.

No, je možný, že jsem na týhleť vlně taky jel. Já si pamatuju takovou tu dobu, kdy, jakmile si šel někdo do ledničky pro salám, že to tam napsal jako status. To byla tahle doba? Tak tuhle dobu si pamatuju, tak už jsem tam asi byl. Tak je to asi dýl.

Jak často během dne se na FB připojuješ?

Když jsem doma, tak každý den, protože to mám jako komunikační nástroj. Místo mailu nebo smsky, tak píšu prostě tam. Je to jednodušší než psát smsky, rychlejší, je to zadarmo. Ty lidi tam svítěj... S přítelem se takhle bavíme, když je v práci, domlouváme se. Takže, když jsem doma, jakmile zapnu počítač, tak ho hned nastartuju.

Jak dlouho trvá tvoje průměrná jedna seance na FB?

Do té doby, co mám zapnutej počítač. Dneska taky – ráno jsem vstal, zapnul jsem si ho a odjížděl jsem a vypnul jsem ho. Takže když jsem doma, tak furt. Ale není to tak, že bych do něj furt koukal – mám ho shozenej dole na liště a když akorát někdo píše nebo tak, tak se na něj podívám. Nebo když mi tam něco uzraje...

Takže když přijde notifikace, tak tam jdeš. Mě by zajímalo, jak dlouho trvá to, když tě tam teda nějaký takovej impuls přivede, tak jak dlouho tam do toho kontinuálně koukáš nebo tam něco děláš...

Do deseti minut. Pak už se tam k tomu nevracím.

A mohl bys to nějak ve stručnosti popsat? Na co se koukneš nejdřív, co zkontroluješ pak, kde se třeba zasekneš déle, než bys chtěl přiznat. (6:08)

Když ho ráno zapnu, tak se prostě podívám, co tam kdo dal novýho. To, co mě zajímá, tak už mám v oblíbených stránkách – takže tam mám nějaký dopravní věci, věci o počasí, mám tam tu australskou školu, kde jsem byl, něco z Dominikánské republiky, o Austrálii – prostě vždycky tyhle stránky, já nevím, jak se to jemnuje, třeba „Dominikánská republika“ a nevím, kdo to píše... a koukám na ty fotky.

Page. A koukáš na to přes ten svůj tok anebo se třeba jdeš i zvlášť na tu stránku podívat?

Koukám jenom na to jako, že to odkliknu a hodím si to do nové záložky a tam se na to potom podívám, protože se mi nechce furt vracet zpátky. Ale jenom si to jako přečtu. Není to pro mě ani zdrojem nějakých primárních informací, málokdy tam něco píšu. Ale k tomu se asi dostanem.

Co tam vyhledáváš od ostatních, co tě baví? Co tě naopak nebaví a leze ti na nervy?

Co mi leze na nervy... Už jsem přesycenej přes jednoho kamaráda takovou tou občanskou angažovaností. Ten se chytne úplně všeho – guerilla knitting, že oplítal někde nějakýma šálama nějaký stromy, teď zase jede v tom Movembru – ten jede, co může a úplně mi to znechutil. Jsme se teď chytli – ještě s kamarádama – když jsme byli na dovolený v Železný Rudě. On nám tvrdil, že sociální problémy ve společnosti se vyřešej i tím, že budeš apelovat na úředníky, aby to řešili tak, jak by měli, a budeš si ty úředníky vychovávat. Jsem mu argumentoval tím, že nemám teda - i přes několik generací - tu možnost. Takže on mi to úplně znechutil a když je teď třeba tramvaj proti AIDS a já nevím co všechno, tak už mi to připadá moc. Zoufale to nemám rád!

Vidíš, a to mě přijde, že na tohle je ten FB zrovna dobrej. Neříkám, že každá takováhle iniciativa je smysluplná, ale díky FB se může rychle rozšířit.

Já neříkám, principiálně, že ne. Ale já jsem asi specifickéj příklad, protože mě to ten kamarád fakt takhle znechutil. On totiž má přístup, že „Já vám tu svobodu vnutím, ať se

vám to líbí nebo ne,“ a já prostě se stavím na zadní, když mi někdo něco nutí. Takže vidíš, to je možná nějaká velká funkcionalita toho FB, kterou já prostě potlačuju z tohohle důvodu.

Ona to jako není základní funkcionalita FB. Ale přijde mi, že si to prostě ti lidé hodně pro tyhle aktivity osvojili – petice, demonstrace, občanská angažovanost.

No, a pak tam nikdo nepřijde! Každý napíše, že přijde, ale je tam deset lidí.

To je možná pravda trochu. Že to tam každý napíše, pak mu to tam v ten den jako zazáří, a nakonec nedorazí.

Mně přijde, že ten FB je na to, že si všichni vyjádří podporu, ale pak skutek utek do značný míry.

A co tam naopak rád máš? Jakej obsah se ti tam líbí, pobaví, potěší?

Potěší mě nějaký vtipnej status, potěší mě zajímavý video nebo zajímavý odkaz. Nějaký informace, který považuju za přínosný. Ale to asi nemá s FB moc co dělat, to by mě potěšilo i třeba na iDnesu.

Jasně, ale oni ti to tam ty lidi toho tvého ranku, co máš v přátelích, nějak předvyberou.

Jako rád se koukám, kdo kde byl, ty fotky a tak, a čerpám z toho třeba i inspiraci pro své výlety. Teď zrovna jeden kamarád byl v Ostravě a fotil tam ty 50. léta, ty bytovky a tak jsem si říkal: „No, vidíš, to by jsme se mohli podívat do Ostravy.“ Ne, že bych šmíroval, ale baví mě sledovat, kam ty lidé jezdí, co je tam táhne, co o tom píšou. A přeju jim to! Jako v dobrým. Ne, že bych se u toho užíral závistí.

Takže fotky, vtipný statusy, nějaký zajímavý články, říkáš... Co třeba nějaký videa? Koukáš na videa?

Jo, ale je to stejný jako s tím FB, třeba tam někdo dá, že se mu líbí nějaká reklama třeba z YouTube nebo odkud, že jo... Takže na to se taky podívám.

Jako vždycky na všechno? Nebo ty moc dlouhý věci už ne?

Dlouhý věci mě nebavěj, nevydržím u toho. Muselo by mě to jo zajímat, ale to tam většinou asi nebejvá... jsem rád - když je to v práci - a všechno taky určitě ne. Na ty dobročinný věci se nepodívám vůbec – to jsem proti tomu už asi zaujatej a to je asi špatně. Všechny takový ty pozvány okázale ignoruju. Ale zase třeba...

Co volební spoty třeba?

Já jsem dlouho u voleb váhal, nakonec jsem volil Svobodný a v tomhle mi ten FB taky lezl na nervy, protože se všichni zezelenali. Já vím, jako že to je to k čemu je to sociální síť a o tom to je, ale já prostě jak nejsem zaměřenej doleva, tak mě to štvalo, protože Zelený jsou jak meloun – navrch zelený, dovnitř rudý. No, ale je to tak! Protože mně zatím nikdo nevystvětil k čemu je levicová politika dobrá. Ale to bysme sklouzli někam úplně jinam... Já mám vůbec k těm volbám i k těm politicejm stranám takovej svérázný vztah. Na volební spoty já nikdy nekoukám, protože jim vůbec nevěřím – přijde mi to jako reklama na práci prášek – a odpovědi na svoje otázky se tam stejně nikdy nedozvím a myslím, že

by je stejně ani nikdo z těch politickejch reprezentantů nechtěl slyšet. Takže tohleto naprosto vynechávám. Baví mě jako věda typu buď naučný – takový ty populárně-vědecký, jak se říká – nebo cestopisný anebo legrační. Třeba vtipná reklama! Ale jinak nic.

Ty máš vlastně ještě další zorný úhel, protože tam hraješ ty hry... Oceňuješ nějak hraní her spolu s přáteli na jedné síti?

Já hraju jedině sám. A ani bych to jinak nechtěl. Já jsem vždycky už u počítačovejch her – když jsem je ještě hrával - neměl rád, když to byl nějaký multiplayer, ale vždycky jsem si hrál sám za sebe a dělal si všechno podle svýho.

Takže to kouzlo té propojenosti na FB pro tebe při těch hraní her vůbec nemá význam.

Já nevím, jestli tam takový hry jsou a pokud jo, tak jsem na ně nenarazil anebo o nich nevím. Já tady si prostě sám stavím město a ty vlaky... ale je fakt, že je to spíš taková jako legrácka. Protože... jo, vždycky když jsem hrál nějaký počítačový hry, tak to nikdy nebyly nějaký střílečky, ale vždycky jsem radši něco budoval. A možná proto, že jsem nechtěl, aby tam byl někdo jinej, protože jsem to chtěl mít vybudovaný podle svýho, jak mně se to líbí. Jsme se třeba takhle bavili se synovcem, kterej se koukal, jaký mám to město postavený, tak kdyby to bylo podle něho, tak by to vypadalo jak ocelový město, víš, jako z toho filmu. A mně by se naopak líbilo, kdyby tam byli ti lidé spokojení a měli tam hodně parků a hezkejch staveb nějakých takovejch jako duchovně povznášejících. A on by mi to tam takhle tímhle tím zkazil, tak jsem rád, že si to můžu dělat sám. Přítel se mi vždycky směje, když říkám: „Ježiš marjá, já tam musí něco zasadit nebo založit!“, ale když mi to uteče a něco se tam stane, tak to nijak neprožívám. Mně se prostě jenom líbí, jak se to rozrůstá, má to hezkou grafiku a víc od toho asi ani nečekám. Navíc u těchhle her pro nějaký pořádný rozvoj potřebuješ buď nějaký speciální suroviny nebo peníze a další speciální věci, který jsou dostupný jenom za reálný peníze, který já do toho nikdy nedávám.

Který příspěvky naopak nevyhledáváš? Ale přesto ti tam těčou, protože je nemáš blokovány.

Ne, blokovány je nemám, ale tím, že je tam asi dvacet lidí, co mě požádali o přátelství a já jsem je neschválil, protože nevím proč. Takže už i tímhle mám filtrovaný věci. Víš, co byla taková ta vlna, kdy se dávalo přátelství kde komu... a teď koukám, že spousta lidí už to i filtruje, že třeba někdo píše, že jednou za rok si prostě k tomu sedne a pročistí to. Ale zase je pravda, že těch asi sedmdesáti lidí, co jsem ti uvedl, tak jestli komunikuju s deseti z nich, tak je to moc. A se spoustou z nich jsem se vlastně ani neviděl asi.

Takže nemáš podmínku toho, že musíš ty lidi znát z offline života, aby sis je přidal?

No, teď už bych řekl, že asi jo. To jsou možná takový ty rezidua z minulosti. Ale kdy třeba jsem zjistil, že taky cestuje, tak teď jsem rád, že ho mám za kamaráda, protože tam dává ty fotky třeba ze St. Martin z toho letiště, jak je tam hned na pláži. Anebo jsme se třeba jednou dvakrát někde viděli a dneska už je to celkem běžný, že tě pak někdo požádá o přátelství. A když je ti ten člověk sympatickej, tak proč ne? Ale taky tam mám lidi, který mě požádali o přátelství, když jsme se viděli a já prostě nevidím... Ne, že bych chtěl být

nějakěj fouňa nedostupnej, ale říkám si, že to ani jedný straně nic nepřinese. Je to takový o ničem. A kolikrát já si říkám, jestli to ten člověk myslel upřímně, že mi poslal tu žádost o přátelství...

Jo, jako jestli neměl pocit, že už je to jako konvence to poslat, když jste se viděli!

Já teda taky asi tu čistku budu muset udělat, ale zase se přiznám, že mě docela těší ta diverzita, protože spousta těch lidí, se kterými nejsem v aktivním kontaktu, má zajímavé životy...

Víš co, ono se dneska hodně mluví o tom FB a bezpečnosti, ale zase takovej paranoik nejsem. Ale přesně tak, může tě to o spoustu věcí nějak obohatit.

Takže ty spíš, než bys pak zpětně musel někoho nebo něco blokovat, tak si opatrně vybíráš, koho si tam přidáš...

Ne, nikdy jsem tam žádnou blokaci neudělal, ani nevím, že to tam jde udělat. Já si své soukromí chráním tím, že můj profil a fotky můžou prostě vidět jenom přátelé.

K tomu se určitě ještě dostaneme... Ted' ještě k obsahu, který ti na FB vadí. Mluvil jsi o přehnané občanské angažovanosti – je ještě něco, co ti vadí?

Vaděj mi tam takový ty doporučený stránky, jak se tam objevujou. Strašně! Ono to bejvá někde vpravo – takovej ten sloupec - tam mi to nevadí, ale někdy to máš přímo v tom hlavním poli a já to zoufale nesnáším. To mi zoufale vadí a nechci to tam. Beru to jako spam.

Někdo za to zaplatil, tak nám to FB servíruje...

Asi má Zuckerberg málo miliard.

A co třeba takové ty hodně emotivní statusy, hlavně ty negativní?

Ne, to mi nevadí. Já to docela rád - teda jako ne, že bych byl za to rád - ale se zájmem sleduju.

A reaguješ na to?

Někdy mám třeba tendenci pomoci, ale jak kdy. Někdy mi to přijde jako citový vydírání, někdy mi přijde, že si ti lidé strašně zbytečně komplikujou životy, ale ono je to o tom, že cizí problémy se vždycky snadno řešej, že jo. Já tam tohohle zas tak moc nevidám a když, tak čtu třeba ty reakce ostatních, ale málokdy se do toho jako fakt zapojím. Moc se s tím nepotkávám.

A co říkáš na fenomén focení jídla na všechny možné způsoby – v restauraci, doma?

Ne, to se mi líbí, já to rád sleduju. Já to беру prostě jako zdroj informací, jak ti lidi žijou a co je baví, čím žijou. To mě baví sledovat. Známy z tý Austrálie... ted'konc jedna Španělka, sledovat tu její cestu, jak se vrátila do Španělska a ted' je zase v tom Bristolu... a ted' ještě nějak maluje, tak tam dává ty svoje obrázky. Takže rád sleduju, kam se kdo jako vrtne a kam ho život zavane. Třeba i bejvalý spolužáci a tak. Je to hodně zajímavý, no. To mě baví.

Ty tedy tvrdíš, že neblokuješ vůbec nic. Neblokuješ ani nějaké aplikace, které tě třeba tě třeba někdy obtěžovaly?

Jako třeba co? Uved' mi nějaký příklad. Já bych nejradši zablokoval právě tuhle jak říkám nevyžádanou reklamu, ale asi nejde, co. Jo, já už vim! Vaděj mi tam takový, když se mi tam něco... Třeba jeden kamarád, Američan, tam dal horoskop pro tento den pro Pannu – on je taky Panna. A teď jsem se na to snažil dostat a teď to vyžaduje nejdřív tvůj souhlas, že to může tvým jménem uveřejňovat nějaký příspěvky nebo já nevím co, jinak se k tomu nedostaneš. Tak tohle mi strašně vadí!

No, to jsou ty aplikace. To funguje tak, že ti to povolí tu aplikaci používat s tím, že musíš obeslat všechny svoje kamarády, aby tu aplikaci používali taky.

Jo, takže jakmile tam vidím tu tabulku, že to musím poslat kamarádům, tak to všechno skrečuju a jdu od toho pryč. Vnímám to stejně jako tu reklamu tam. Přijde mi to strašně vlezlý.

Takže důvody, proč sis je zablokoval: obtěžující, vlezlý...

No, já jsem si asi nic neblokoval. Spíš ono je to vždycky jako nějaký odkaz, že jo. A když to rozklikneš, tak místo, aby ses dostala na nějaký článek nebo na nějaký video, tak se tam objeví ty různé souhlasy. A jak to tam vidím, tak okamžitě jdu zpátky a žádný souhlasy neuděluju.

A důvod? Že nechceš spamovat ty ostatní?

Nechci spamovat ty ostatní a nevidím důvod, proč by to tak mělo bejt. Já nechci nic jinýho, než se podívat na horoskop, tak nevím, proč by mě to mělo potom otravovat něčím jiným. Vidím to stejně, jako když se tam prostě objeví ta reklama. Já to prostě nemám rád. Neříkám, že to je principiálně špatně, ale vždyť je to jen zábava, kristova noho, tak co tam z toho dělat takovýhle šaškárny okolo. (25:26)

Jak bys popsal svůj profil na FB, jakým způsobem se tam prezentuješ? A teď nemyslím, jak bys chtěl, aby to působilo, ale současný stav.

Já vim, že přítel strašně nadával, když se to překlápělo do toho tajmlajnu – já už ani nevím, jak vypadal ten původní – hrozně to prožíval. Mně to bylo tak nějak více méně fuk.

Hodně lidí to prožívalo. Ona byla dost nepopulární ta Timeline. Ale už si zase zvykli a sedlo si to.

Jo? Mně to bylo úplně jedno.

A od začátku tam mám stejnou profilovku, protože se mi prostě líbila a je ze Singapuru, kterej mám rád, a tu cover fotku mám – tu mám taky pořád tu původní – dlouho jsem žádnou neměl, ani jsem nevěděl, že to jde... Až když jsme se vrátili z Austrálie, tak jsem si tam dal fotku toho Southportu - jako od moře, kde jsme byli - protože mi to prostě je milý. Jinak tam toho mám o sobě vyplněnejch celkem dost věcí, protože mě bavilo sledovat, co ten FB zná. Takže jaký mám rád filmy, knížky, jaký mám rád aktivity, sporty, tam mám nějakou turistiku, památky a tyhle věci. Takže ten profil je o mně vypovídající hodně. Potom tam mám vzdělání, narozeniny v plným tvaru.

Jako i viditelný tak, že to vidí ostatní?

Jo, protože my vždycky choděj přání, tak to asi viděj, že mám narozeniny. Já to беру jako srandu, protože já už narozeniny dávno neslavim. A naopak, když to to u někoho vidim, tak rád napíšu a myslim to upřímně... Třeba je to i vhodná záminka, jak obnovit kontakt s tím člověkem... Já to беру tak, že ho prostě chci potěšit.

Práci tam vyplněnou nemám a nikdy jsem neměl. Ale já ani nevím proč...

Ono to tam možná úplně nepatří, jsou jiné profesní sítě.

No, nějaký ten LinkedIn...

A co ještě? Mám tam, že jsem zadanej, ale přítel nechtěl ty naše profily propojit. On to nechtěl, tak to respektuju. Ale, víš co – ještě ti to možná doplním - já jsem to nevyplňoval ani tak, že bych se tam chtěl nějak chlubit, vyplňoval jsem to na x-krát – vždycky chvilku, pak mě to přestalo bavit a vrátil jsem se k tomu třeba po čtvrt roce, když jsem si na to i vzpomněl – ale spíš proto, že mě to i samotného bavilo, co všechno ze sebe můžu nějak vyšťárat než že bych to chtěl nějak vytrubovat do světa. On se na to ve finále asi stejně nikdo nekouká nebo aspoň já se na to nekoukám na cizích profilech. Já jsem to dělal spíš řekněme z nudy a ze zvědavosti než, že bych to bral jako nějakou součást své sebe prezentace, protože sám nejsem zvyklej, že já sám bych se na to na těch cizích profilech koukal. Já se totiž jako obecně nebojím o nějaké informace o svojí osobě, protože mi přijde ta doba dneska taková paranoidní, ale já fakt nechápu, jak by to někdo mohl zneužít... tohle asi těžko. Jako kdybych tam měl nějaký nahý fotky – ty tam nemám, to tam fakt ani nepatří – ale když už bych to tam měl, tak jako... Nevím, mě ty lidi dneska připadaj fakt praštěný.

Možná, že by ti tam potom z Amazonu nabízeli podobný knížky nebo filmy...

No, ale to já právě nechci. Na to bych se nechytнул

Jo, ale to je možné další komerční využití do budoucna pro FB.

Je to možný nebo jestli se podle toho daj vyhledávat nějak přátelé? Nevím, jestli to nějak jde – já to nikdy nepoužíval.

To je možný, že je tam nějaká takováhle ambice do budoucna. Jako, že třeba všichni, kdo četli Harryho Pottera se můžou skamarádit...

No, to by bylo teda.

Co rodina – máš ji tam připojenou a přiznanou?

Jo, mám tam ségru a Lukáše jako synovce. No, a nikdo jinej tam bejt nemůže, protože nikdo jinej z té naší pidi-rodiny nemá FB.

To je dobrý! Já tam teď mám mámu. To je taková novinka u nás. Máma tam byla docela aktivní na začátku, lajkovala mi tam všechny statusy a tak jsem ji trochu usměrnila.

No, ono je to o tom, že to je nějakou dobu pro člověka novinka. Teď už to prostě беру jako každou jinou stránku. Co třeba nemám rád, jaký nemám rád statusy, tak to jsou takový ty prohlášení jako, že někdo je furt na tom FB a že lidi by měli spolu mluvit taky naživo. A já

si v duchu říkám: „Co tady řešíte? Vždyť každý dělá to, co mu vyhovuje.“ Je to jako se vším – FB je dobrej sluha, ale špatnej pán – a když se tím někdo nechá ovládat, tak to není chyba tý aplikace nebo toho softwaru, ale problém toho člověka. On to tak prostě z nějakýho důvodu chce mít a nevím, proč já bych mu měl vnucovat mojí představu, že je lepší se s někým sejít na kafe. Třeba to ani nechce! Třeba mu to takhle vyhovuje!

A zase naopak lidi, co rádi choděj na kafe, tak pro ty je ten FB skvělej nástroj k tomu, aby mohli na to kafe s lidma chodit třeba ještě víc...

Prostě jako všechno: „dobrej sluha, ale špatnej pán“ - já to prostě беру jako jeden z několika komunikačních kanálů – nic víc, nic míň. Nijak mu nepodbím a když nefunguje nebo vypadne net, tak mi to sice vadí, protože já na netu trávím hodně času, ale na FB fixovanej nejsem.

My jsme teď dlouho neměli internet na tom novém bydlíšti a musím říct, že jsem teda byla dosti nespá...

No, já jsem nespávám, když nemám internet - teď teda odbíháme trochu od FB – protože já jsem úplně vytěsnil televizi. Já jsem tak rád, že ČT změnila i to Počasí, že se na to nedá koukat! Protože už jsem se koukal jenom na to počasí a teď už se nekoukám na nic. Pro mě je to naprosto nevyužitelný médium, protože film, na kterej se chci podívat, tak se na něj podívám podle nálady, když ho mám nahranej a bez reklam, zrávy si přečtu na internetu – a na to já ho prostě miluju, protože tam prostě najdeš všechno, já surfuju. A moc rád si čtu články na zpravodajských serverech a potom ještě pod tím ty diskuze, protože je to takový interaktivní.

Jo, když jsou moderovaný... Protože jinak je to občas fakt žumpa.

Ale i ta žumpa mě zajímá! Protože je to zajímavý, co ty lidi si myslí. Kolikrát teda opravdu žasnu, ale to je prostě realita. Tak to je, jo. A proto mám rád třeba Aktuálně nebo Centrum, protože tam ty diskuze oni berou z FB. A tam dokonce občas i něco napíšu pomocí toho FB. Protože ty ostatní, tam se musíš nějak registrovat – do iDnesu nebo na Seznam – takže to mám rád a občas tam i s někým polemizuju o něčem.

A nevdá ti, že tam normálně vystupuješ pod svým občanským jménem?

Ne, nevdá. Ježíš marja, kde bysme byli, kdybychom se zase báli!

Takže tím, že se ty diskuze berou z toho FB – jak ty říkáš, třeba i necenzurovaně, že tam můžou být ti trollové a tak – tak tím je to pro mě takové pojítko s tím většinovým světem. Protože já mám takovej pocit – ne pocit, to je jistota – že jsem obklopenej určitým specifickým druhem lidí a ten většinovej svět - jak se divil ten tvůj kamarád, že takovýhle lidi chodí kolem - tak to je o tom, že chci mít aspoň nějaký kontakt s tímhle, protože s těma lidma bych si neměl co říct, nechtěl bych je potkávat, ale nicméně jsou to lidi, který do značný míry formujou tenhle stát a dnešní svět - protože je jich prostě většina - takže mě vlastně dost zajímá, co si myslí.

Máš nějaké obecné zásady pro svou sebe prezentaci na FB? Snažíš se tam vystupovat nějak slušně nebo v pozitivním světle?

Ne, takhle nad tím vůbec nepřemýšlím. Co na srdci, to na FB. Žádnou autocenzuru nedělám. Radši bych, kdybych nebyl tak líný, protože třeba jsme nedávno na spoustě výletů a já jsem z nich ještě neprobral fotky. Jsme třeba byli v Bratislavě a tak, ale já jsem prostě pak líný ty fotky procházet a zase na ten FB dávat. To je těžký.

A máš nějaký kritéria , na základě kterých tam ty fotky vybíráš? Jestli třeba do jednoho alba dáš jenom určitéj počet fotek...

Ne. Spíš mám problém s tím, abych jich tam pak nedal moc. S těžkým srdcem pak, protože když by jich tam měly bejt jako stovky... Protože když se na to díváš jako konzument té fotky, tak je to jenom vizuální vjem, a když to tam dáváš jako autor, tak s tím máš spojenou s nějakou vzpomínku a je to pro tebe něčím jiný. Takže tím hůř se mi to filtruje, protože mám k tomu i nějaký emocionální vztah, proto mám tendenci se o to podělit, i když tomu druhýmu to v podstatě pak třeba nic neřekne. Takže spíš z tohohle důvodu... jenom aby to bylo nějak stravitelný a aby to bylo zajímavý.

A blokuješ přístup do toho alba pak nějak?

Já si myslím, že tam mám jenom přátele.

Máš na tom profilu něco úplně zneviditelněný nebo tam máš prostě vše viditelné pouze pro přátele?

Mám jenom tohleto jediný omezení, že je vše viditelný jen pro přátele. Žádný jiný filtr tam není.

V nastavení je, že si můžeš rozhodnout, jestli chceš nebo nechceš, aby tvůj FB profil byl součástí vyhledávačů. Máš to zakázané nebo ne?

Aha, tak to ani nevím, že tam je! A to bych nechtěl, aby tam bylo. Tak to díky, žes mi to řekla, já se na to podívám a pokud to nemám zakázaný, tak to hned udělám.

Já ti klidně pošlu screenshot z toho nastavení, kde to je. Ale to najdeš!

To bych ani nechtěl z jednoho konkrétního hlediska: Že se nějaký HR v tom budou hrabat a o to teda fakt nestojím. Nechci, aby tam mohli.

Ale zase, jestli máš ten profil zavřenej a viditelný jen pro přátele, tak tam stejně nic neviděj. Tam uviděj maximálně tvou profilovku a nějaký vzorek tvých kamarádů.

No, jo, oni tam nic neviděj. To je pravda, takže to vlastně ani nepotřebuju.

Tam je pro tvou kontrolu v nastavení takovej butonek, kde si můžeš kontrolovat, jak tvůj profil vypadá pro náhodnýho kolemjdoucího.

No, to bych mohl.

Tedy se tedy dostáváme k tomu, co tam ty sám nejčastěj publikuješ. Mohl bys to opět shrnout z hlediska obsahu a formy? Ty jsi říkal, že co na srdci, to na FB...

Jako ale ne úplně všechno. To jsem myslel spíš, že to, co na to napíšu, je to, co si opravdu myslím. Není to nějaká autocenzura. Já bych řekl, že z osmdesáti procent tam dávám fotky, kde jsem byl, a podstatně menší část potom tvoří třeba, když mě zaujme někde nějaký článek - třeba na tom iDnesu - tak ho nasdílím a napíšu k tomu nějaký koment. Něco, co

mě pobaví, zaujme, šokuje, tak mám tendenci to pustit do světa ten svůj názor na to. Ale jinak takovýto, že jsem dneska smutnej nebo že se těším do vlaku nebo já nevím co, tak to tam nepíšu. Takovýhle jako banality, myslím. Možná mimořádně bych to tam dal, ale bylo by to z nějaké recese. Teď jsem přišel na jednu věc, kterou ten FB umí – to mi ukázala jedna kamarádka ze Singapuru, jedna z mála těch zahraničních – takovýto zaregistrovat se v tom místě. Teď bych třeba dal, že jsem s uživatelem Michaela Fischerová v místě kavárna Adria. Nevím proč, ale něčím mi to přijde takový jako... teď jsem tomu prostě nějak přišel na chuť a mám tendenci to dělat, ale nevím proč. Možná proto, že sám se rád podívám kdo kde je...

Ono se ti to tam zanáší pak do mapičky, jako kde jsi byl...

Ono to ty místa zná, takže ti to předvybere.

Co videa, využíváš je na FB nějak? Třeba aspoň pro sdílení?

Já bych řekl, že v drtivé většině ty fotky. Video jenom třeba, když se mi líbí nějaký videoklip k nějaký písničce. Ale to je hodně poskrovnu... Většinou ty fotky. Dost často ale taky, když se mi něco líbí, co tam dal někdo jinej, tak to jako sdílím.

A jaký to musí splnit kritéria, když bys to teda měl sdílet?

Já si myslím, že to je stejný jako když to najdu někde sám. Zase mě to musí něčím pobavit, zaujmout, překvapit nebo šokovat... prostě bejt natolik silnej impuls, aby mi to stálo za to se o to podělit. Docela rád ale taky ještě komentuju příspěvky nebo statusy od kamarádů. A cokoliv – může to bej politika... rád polemizuju. Protože mě zajímá, co si kdo myslí a pak je to pro mě kolikrát hrozný, když si říkám, co si o mě ty lidi musí myslet. Někdy si přijdu jak z jiný planety!

Anevadí ti, že pak třeba někdy zabředneš do dvouhodinové debaty, která třeba nemá ve výsledky moc smysl? Mně se to typicky stávalo během pracovního dne, kdy jsem něco jednou za sto let okomentovala a pak se tam strhla smršť v pracovní době, kdy se tomu člověk přirozeně nemůže věnovat. Ve výsledku mě to asi spíš demotivovalo.

No, to ne. V práci jsem to neměl puštěný nikdy. Toho se ani moc nebojím, já prostě řeknu nějaký svůj názor a... pak ho případně ještě dovysvětlím, i když mi připadá že, jak to někdo může nechápat. No, a pak už k tomu nemám moc co... pak spíš koukám, co na to ti ostatní řeknou. Ale někdy to radši ani... třeba právě s tou Stranou zelených, jak jsem tam viděl, protože vím, že bych napsal něco, čeho bych pak litoval, tak se do toho radši ani nepustím. Ale víš co, ono je to zase dobrý v tom, že člověk má nějaký trénink v sebeovládání. A navíc si pak řeknu: „A k čemu by to jako bylo? Prostě on má svou pravdu a já tu svou.“

Takže si tam jako rád tříbíš názory v těch diskuzích.

Jo, ale to je stejný jako na iDnes nebo na Aktuálně. Jo, prostě rád zjišťuju.

Máš pro to své „vysílání“ na FB nějaké schéma nebo plán? Z hlediska frekvence například?

Ne, vůbec ne. To naprosto nahodile, většinou po nějakým výletě se tam snažím dát nějaký fotky – když nejsem línej. Je to naprosto impulsivní.

Snázíš se tam nějak vyjadřovat k aktuálnímu dění?

Jo, to když komentuju třeba nějaký ty články, co někde najdu, nebo něčí názory nebo tak.

Jo, takže to je taky nějaká linie, který se držíš.

No, jistě.

Ovlivňuje to, co tam dáváš, nějak ta zpětná vazba od ostatních? Příklad: lidi hodně lajkují fotky z cest, tak tam přidáš víc fotek z cest nebo nějaký vtipný statusy ti lajkují, tak tě to v tom utvrdí a podpoří...

Jako potěší mě to, ale rozhodně to není důvod k tomu, abych se tam nějak podbízel. Takový ty sběrači lajků - to je totiž další věc, která mě na tom FB strašně štve! Takový to, jak tam koluje nějaká fotka a k tomu, že když dostane někdo deset tisíc lajků, tak že mu někdo koupí tablet nebo něco. Ne, tohle bojkotuju a ze zásady to nedělám, protože mi to přijde strašně hloupý takhle měřit nějakou rádoby popularitu tímhle tím. A nebo takovýto: „Hlasujeme pro nejlepšího prvňáčka!“, jak někdo jako pošle tu výzvu a „Dejte hlas tomu a tomu!“ - proč bych mu jako měl dávat hlas, když ho vůbec neznám! A myslím si, že to je pak zkreslený, protože by člověk měl dát opravdu tomu, koho cejtí, a ne jako že by všichni měli povinně hlasovat, kdo ho znaj přes nějaký známý. Rozumíš? To je zvrácený tohle a nikdy to nepodporuju.

To mě připadá, že už ja tak trochu „old-school“ přístup, že už to moc nefrčí. Nebo to možná prosazují lidi, kteří tomu nerozumí, protože to přece nemá absolutně žádnou vypovídací hodnotu.

No, mě připadá, že u nás docela často! Hale, i ten člověk v té mojí bývalý firmě chtěl lajkovat nějaký dětský výkresy... a teď tam na poradě řekl, že jakto, že jsme to nikdo nelajkli. Tak to, sorry, ale to fakt ne. A to je teď úplně čerstvý! To jsou třeba měsíc dva starý věci. Takže se to objevuje pořád. To jenom k tomu, co mi tam vadí, tak to jsou i tyhle jako nátlakovky.

Tak to pak je třeba asi tomu šéfovi nějak rozumně vysvětlit, že to, co si děláš ve svém volném čase na svém osobním FB profilu, je zcela v tvojí režii.

To oni nechtěl, oni chtěl jenom ten počet lajků, aby něco vyhráli. Ale proč bych měl proboha hlasovat pro něčí mimino, když ho vůbec neznám a neznám ani ty lidi a znám třeba ty čtyři jiný, rozumíš? Nikdy, ne. A díky tomu kamarádovi aktivistovi už nepodepisuju ani žádný petice.

Přizpůsobuješ tedy té zpětné vazbě nějak svůj obsah?

Vůbec ne.

Máš nějaké své osobní cíle, které sleduješ svou FB prezentací? Mám tu pár příkladů, kdyby ses v něčem třeba našel... získat více přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti...

Spíš upozornit na své smýšlení, protože mě zajímá, co si o tom kdo pomyslí, jaká bude reakce.

Takže možná jako být víc slyšet a konfrontovat svoje názory...

Spíš by mě zajímalo, jak na lidi působím. Zajímá mě zpětná vazba na moje názory, na moje chování, na moje vidění světa. Ale ne proto, že bych jako se tím nějak jako řídil, ale proto, že mě to zajímá. Ani ne proto, že bych se chtěl v očích těch lidí nějak jako zlepšit, ale fakt prostě jen ze zájmu.

Dobrá zpětná vazba prostě. A ještě tady mám jako „udržovat kontakty“, což je asi taková výchozí funkce FB...

No, někdy rád použiju nějakou zámunku, když jsem se s někým dlouho nebavil, tak mu napíšu „Jak se dneska máš? Co děláš?“, když mi tam svítí zeleně.

Hlavně je skvělý, že tam ty lidi všechny máš jako na dlani a nemusíš hledat, jestli na ně zrovna máš aktuální mail nebo mobil..

Tak. Z devadesáti procent to používám právě jako komunikační prostředek – je to operativnější mnohem než mail, je to online a hlavně je to zadarmo.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace? A teď odhlédneme od FB, ale co to pro tebe obecně značí.

Osobní reputace, osobní pověst. Jak jsem to říkal, víš co – mě spíš zajímá ta zpětná vazba, protože by mě zajímalo, jak nějaký věci, který já nějakým způsobem vidím, tak jak to moje vidění těch věcí nebo jevů působí na někoho jiného.

Ale ne, že bys někoho chtěl nějak ovlivňovat...

Ne, nechci nikoho ovlivnit. Spíš mám jako tendenci vysvětlit svoje postoje – nikomu je necpu a zároveň nesnáším, když je někdo cpe mně. Ale kolikrát v nějakých názorech nemám problém si z nich něco vzít, to vůbec ne, když vidím, že je to smysluplný a líbí se mi to... nemám prostě klapky na očích. Nechávám se ovlivňovat spoustou věcí, ale nedělám to proto, abych měl nějakou dobrou pověst. Jsem rád, když si mě lidi vážej, ale není to pro mě alfa a omega života ani se o to nějak zvlášť nesnažím. Jsem naopak rád, když je to spontánní. Jsem rád, když vidím, že jsem někoho přesvědčil nebo podnítil nebo inspiroval k něčemu k nějakému zamyšlení. A i naprosto nevyžaduju, aby někdo bezpodmínečně přijal můj názor naprosto neměnně. To taky není můj cíl. Většinou to v té diskuzi bývá tak, že jako v té argumentaci musí jeden vyhrát, ale to já nemám rád. Já si spíš jako řeknu: „Já to vidím tak...“, „Protože... „ - „Já to vidím tak, protože... „ - „Aha.“ Teď jsem někde četl, že ta lidská komunikace je tak postavená, že – už kdysi dávno – ten, kdo argumentačně vyhrál, že to bylo prostě důležitý z hlediska přežití. Nemohli jsme si říct – nebo ti lovci mamutů neseděli někde u kafe a nevedli takovýchle intelektuální řeči, že jo – to prostě bylo kdo z koho. A tyhle ty atavismy jsou kolem pořád, marná sláva. Takže jako zpátky k té reputaci: Není to pro mě důležitý. Nijak to neadoruju a na druhou stranu, nijak tím okázale nepohrdám. Prostě není to věc, nad kterou bych přemýšlel.

Napadlo tě někdy uvažovat o osobní reputaci v souvislosti s tím, co se děje na FB?

Ne, to určitě ne. Jako je mi jasný, že pro spoustu lidí jsou důležitý ty lajky nebo jak tam vypadaj, ale pro tyhle lidi to je důležitý i mimo FB. Já jsem rád, když se ty moje fotky líběj, ale že bych tím žil, to ne.

Dokázal bys na základě FB prezentace někomu přiřadit pozitivní a někomu třeba míň pozitivní reputaci? Dokážeš si díky FB udělat nějaký větší obrázek o člověku?

Stoprocentně. Já si myslím, že jo. Protože, když tam někdo bude mít samý fotky z pařeb, tak je mi naprosto jasný, jaký ten člověk je a myslím, že bychom si neměli bychom co říct. A působilo by to na mě negativně, i když bych si měl tendenci tohle zakazovat, protože to není dobrý přístup. Ale prostě by mě to něčím dráždilo a hodně bych s tím bojoval, abych si o něm nemyslel, že je hňup, ale prostě je takovej a hotovo. On by si zase určitě myslel o mně, že jsem hňup, když pařit nechodím. Takže si myslím, že o lidech to vypovídá hodně. Když chtěj!

Když tam něco dělaj, když se tam nějak víc projevujou...

Ne, ale i když se i tak chtěj profilovat. Nevím, jak to mám říct. Prostě umím si představit, že by se na základě toho asi dalo odhadnout, jaký má ten člověk priority, jak se chová a co je pro něj důležitý.

Na základě čeho bys teda o nich takto usuzoval?

No, určitě jednak toho co a jak píšou - to vypoví strašně moc. Protože takovejch chyb, to je neuvěřitelný. To je neuvěřitelný! Takže co a jak se píše a pak samozřejmě i ty obrazový – někdo ti tam bude dávat celej metal, někdo Lucii Bílou, někdo nějakou romantickou hudbu. Rozumíš, podle toho taky poznáš. Takže já si myslím, že dost vypovídá to je.

Má na ten obrázek, co si děláš o ostatních nějaký vliv i tebou pozorovaná zpětná vazba od ostatních uživatelů? Když je třeba někdo hodně lajkovanej, tak že to v tvých očích zvýší jeho kredit... nebo tak.

Ne, to ne, to ani moc nesleduju.

Nebo třeba když někdo, koho ty respektuješ a jehož názorů si vážíš, tam něco nasdílí nebo něco podpoří, tak tě to spíš vybídne k tomu se na to podívat...

Asi ani ne. Jak jsem říkal: ráno to sjedu, co tam je novýho nebo tak. Jako jestli si myslíš, že mě ovlivní názor někoho, koho si víc vážím, když tam něco dá... já se nad tím spíš jako zamyslím, ale není to určitě tak, že bych si řekl: „No, tak s Pepou si rozumím víc než s Frantou, tak...“ Ne – klidně jdu k Frantovi a když napíše něco, co mně se bude líbit, tak mě to mile překvapí. Ne, určitě ty příspěvky neposuzuju z hlediska věrohodnosti toho člověka pro mě, že bych měl jako tendenci ty jeho příspěvky líp hodnotit, tak tak to není. Tak to nevnímám.

Já jsem to teď myslela spíš tak, že když Franta, kterej je opravdu dobrý kamarád a s nímž sdílíš spoustu názorů, olajkuje nebo okomentuje příspěvek někoho, koho ty tak dobře neznáš, ovlivní tvůj úsudek o něm?

Ne, posuzoval bych toho člověka podle jeho vlastních statusů a tak.

Je reputace s něčím spojená pro tebe?

Já to spíš vnímám jako, že každěj má nějaký silný a slabý stránky – aspoň tak, jak já je vnímám, protože to je vždycky subjektivní hodnocení - a tak já ho nějak vnímám jako

celek. Tak jako neřekl bych: „Jo, on je sice kreativní, ale chodí furt pozdě a to je pro mě důležitý a tak je to prostě pro mě člověk ztracenej a nesympatickej.“ To ne.

Takže je to nějaká komplexní suma všech těchto vlastností...

Toho člověka takhle posuzuju, podle toho, v čem si myslím, že je jeho silná stránka a v čem je slabší... Ale není to tak, že by ta jedna vlastnost převážila a proto bych ho zcela odepsal nebo naopak zcela adoroval. Spíš s tím pak už nějak počítám.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit?

Musela by to bejt nějaká moje osobní zkušenost s tím, že by ten člověk něco na tom FB...

Na FB? Anebo by to musela být jediné osobní zkušenost v offline životě?

No, ono je to stejný, akorát na FB je ten člověk omezený jenom na vkládání některých věcí... Ale abych změnil o něm to smýšlení, tak by se musel začít jinak profilovat jinak než do té doby. Nevím, jak to jinak říct.

Nějak dlouhodoběji?

No, možná by stačil jeden nějaký silný impuls, že bych si řekl: „Ježíš, to bych do něj neřek!“ a začal bych nad tím asi hloubat. Jo, určitě by stačil jeden impuls, nemuselo by to být dlouhodobý... protože, pokud by to bylo dlouhodobý, tak to už se pak změní určitě to vnímání toho člověka. Spíš bych měl tendenci se potom ptát nebo zjišťovat, co za tím je. Protože bych nechtěl nebo nechci lidi odsoudit, protože to je strašně rychlý a hlavně pohodlný a nevede to k ničemu.

Takže myslíš, že ta cesta dolů je snazší než cesta nahoru?

Myslím si, že určitě jo. Kdybysme se bavili o té důvěře, tak ta naprosto, že jo. Jakmile tě někdo zklame, jak víš, že ti ten nůž do zad nevráží znova? Já se vždycky snažím zjistit „Proč?“, „Co bylo důvodem?“, jestli jsem to nějak špatně nevyhodnotil, jestli to nebylo myšlený jinak, jestli to nebyla nějaká blbá souhra okolností... Ale když zjistím, že ne, tak pak už je to blbý. Jak pak už mám tomu člověku znovu věřit? A hlavně, proč bych měl?

Dalo by se říct, že se řídíš poznatky o lidech, získanými pomocí FB, i v offline životě?

No, tak, když bych toho člověka znal jenom z FB a pak bychom se teprve potkali, tak bych o něm jiný zdroj informací neměl, takže tím bych se musel řídit. Když je to člověk naprosto neznámý, tak to ty informace nedoplňuje, ale přímo je staví, protože nemám z čeho jinýho je čerpat, kdežto, když je to někdo tak to ty poznatky doplňuje nebo je rozvíjí.

A když ho pak potkáš a díky FB víš, že byl někde na Bahamách na dovolený, viděl jsi fotky, tak na to můžeš navázat...

Jo, nemám se od čeho jinýho odpíchnout.

Má nějaký dopad tvoje uvažování o reputaci přátel na FB na budování své vlastní reputace? Ovlivňuje tě to dění, které tam pozoruješ?

Já když si myslím, že moje názory jsou... když jdu řekněme proti proudu, ale mám pocit, že moje názory jsou podle mého správný nebo – jak to mám říct – pro mě lepší, tak mi to nevadí, nebojím se to říct, že jdu proti proudu. Nějak si v tm nelibuju, že bych musel být

furt nějaký oportunista. Ale třeba teď, jak si všichni kolem zelenily ty profily, tak v pohodě jsem tomu odolal a nic mě k tomu nějak nespádalo...

To bylo na bázi dobrovolnosti, oni si ty profily nemuseli zelenit...

No, jasně, ale byla to taková jako zelená lavina. A nestrhla mě s sebou, protože jsem nesdílel to přesvědčení. Ono to je jako z obráceného gardu, ale je to příklad. Protože z těch mejch kamarádů tam zezelenal kde kdo. Až mi to přišlo jako taková psychóza nebo hysterie. Jsem si říkal: „To myslíte jako všichni vážně?“ Fakt mě zajímalo, kdo z nich to myslí vážně a kdo jenom podlíhá nějakému trendu. Těžko říct – to se nikdy nedozvím.

Jsou pro tebe příklady signálů negativní reputace poučením? Snažíš se jich vyvarovat?

Ono už jenom to, že se to jmenuje Přátelé... přece tam nebudu mít někoho, s kým se neshodnu! To potom podle mě nesplňuje tu definici přátel. Ne, že bych tam chtěl mít jako všechny, se kterými si budem říkat furt dohromady to samý, ale nechápu, proč bych tam měl mít někoho, s kým se budu hádat. To mi nejde do hlavy... Takže tohle asi jde mimo mě nějak tak trochu.

Co třeba fenomén oversharování, to je, když tam někdo sdílí přehnaně banality nebo třeba příliš soukromé věci?

To mi nevádí. Já to jenom sježu...

Pro mě je to třeba právě jedna z mála věcí, kterou se řídím a kterou podle ostatních koriguju. Když vidím, že tam toho někdo sype moc... tak si říkám, že takhle působit nechci.

Aha, tak to mě nenapadne. Ani bych to nějak jako nehodnotil... To mě nenapadlo. Nikdy jsem si toho ani nevšiml, že by mě to nějak ovlivňovalo. Spíš třeba jako ta polemika s tím mým aktivistickým kamarádem kterej se čím dál tím víc profiluje jako takovej ten aktivista za každou cenu a úplně za všechno... Hm, tak to vidíš, protože tam je shoda relativně malá v lecčems.

Takže on je spíš levicově zaměřenej?

No, ale takovým jako stylem, že tak moc tlačí na pilu, že si myslím, že tomu dělá medvědí službu. Víš co, to jsou strašně hezký vize, ale takový jako sluníčkový a optimistický. Umíš si představit, že si budeš vychovávat nějakýho svého úředníka? Já vím, že by to tak v ideální společnosti asi mělo být.

Chtěl bys k tomuto tématu ještě něco dodat?

Už asi ne. Já jsem ani v souvislosti s FB o žádný reputaci ani nikdy neuvažoval.

2.2.10 Rozhovor č. 10 – Marian

Datum záznamu	19/11/2013
Délka	02:14:35

Jak ses o FB dozvěděl a co tě k němu přivedlo?

Bylo to v dubnu 2008. A to byla obecně taková doba, kdy ten FB mezi lidma dost expandoval a kdy se o něm začalo masově mluvit. A ze začátku, když o tom začali mluvit moji kamarádi, tak to vůbec nepřitahovalo moji pozornost a říkal jsem si, že je to nějaká hovadina. Ale pak jsem se dostal do určitý skupiny lidí nebo do nějakýho kolektivu, kterej se potom spojoval skrze FB, tak to potom pro mě byla motivace si ho založit. Protože jsem to měl spoený s konkrétní skupinou lidí, se kterou jsem chtěl nějakým způsobem bejt v kontaktu. To znamená, že ten motiv pro mě byl nějak posílit ty sociální vazby. Ale byla to pro mě taková velká neznámá, vůbec jsem netušil, jak to funguje.

A to tě tam teda někdo z nich pozval?

Ne, sám z vlastní iniciativy jenom proto, že jsem věděl, že tam ty lidi nějak jako jsou.

A bylo teda někdy v roce 2008, jak už jsi říkal.

No, tak. Já si myslím, že většina lidí u nás si to zakládala tak někdy kolem 2008-2009. Nebo minimálně ty lidi mý věkový kategorie všichni začínali zhruba jako já.

Jak často se na FB během dne přihlašuješ a na jakých přístrojích?

Mám hloupej telefon, kterej nemá internet, takže na telefonu se na to dívat nemůžu - to znamená primárně na počítači, když jsem doma. Jinak já s sebou notebook většinou nenosím po Praze, takže používám počítač většinou doma – to znamená používám FB většinou doma... Ale takhle, když jsem v terénu, tak se na FB připojuju přes iPod, kterej je ale omezený tím, že je online jenom, když seš na nějakým wifi připojení. Což ale ve škole mám. Ale třeba dost času strávím v socce, kde internet nemám. Ale zase na druhou stranu ve škole ten internet je a jakmile jsem ve škole, tak mám internet, a tím pádem se na to koukám docela často. Ještě ve spojení s těma nudnejma přednáškama, tak o to větší má člověk chuť dělat hovadiny.

A jak často se na ten FB během dne připojíš?

Tak ve škole třeba každou přednášku... Jednou za přednášku se podívám na tom iPodu. Přednášky máme tak čtyři za den, dejme tomu. Ne, to míň, protože třeba sou nějaký, kde třeba netrávím celou dobu na FB, ale jenom se na to třeba podívám. Tak dejme tomu čtyřikrát, když jsem ve škole. A doma... když jsem doma, což je většinou večer, tak dost často si dělám nějakou práci na počítači a dost často se dívám, když tam mám nějakou notifikaci. Takže doma jsem tam víceméně připojonej pořád. Jako každěj.

A jak dlouho trvá taková tvoje průměrná session?

Asi v rámci minut. Buď teda, když mi někdo napíše zprávu, tak to pak s ním pak musím něco pořešit a to trvá samozřejmě dýl. Ale většinou je to jenom o tom, že sroluju tu stránku dolů a oodívám se, jestli tam je něco, co stojí za mou pozornost, o který mám takovej falešnej pocit, že má nějakou velkou cenu.

Jak taková typická session probíhá?

Sroluju trochu stránku dolů anebo s někým teda komunikuju přes ty private messages. Co jsem teda zapomněl říct možná, tak nepoužívám vůbec nikdy chat a ani ho nikdy nemám zaplej. Nikdy jsem ho neměl, nemám a nebudu mít zapnutej. Prostě jenom přes private messages. I v době, kdy to bylo oddělený, jsem to nemíval zaplý.

A důvod?

Nevidím v tom význam. Stejně to každej používá jenom proto, aby viděl, jestli tam ten člověk sedí nebo nesedí u toho počítače. Ale já když něco potřebuju, tak někomu napíšu do private messages a když někdo něco potřebuje, tak mi taky napíše do private messages. Navíc mi nevyhovuje, jak je to v tom malinkym okýnku. To mě strašně sere. Takže proto asi. A hlavně nemám potřebu, aby někdo věděl, jestli já sedím u kompu. Jinak jak je tam takovej ten ticker, tak to taky nějak úplně nesleduju, protože to bych tam mohl sedět u toho celý den.

To znamená, že ten ticker schováváš?

Neschovávám. Dá se to schovat, ale nemám ho schovanej. Nějak zvlášť to ale nesleduju, občas tam kouknu. A ještě je ta session hodně spojená se školou. Téměř pokaždý, když jsem na FB, tak tam zkontroluju ty školní skupiny, jestli tam někdo nepíše něco důležitýho, co by se mě mohlo týkat. Abych to shrnul, tak jsou tři hlavní důvody, proč já mám FB: Jeden jsou ty private messages, protože to šetří čas a peníze – co si budem povídat. Potom sdílení informací se školou skrze ty skupiny a třetí: abych byl informovanej o tom, co mě zajímá skrze ty stránky.

Jaké příspěvky ostatních máš nejraději?

Nejradši mám příspěvky, který maj něco společnýho s čímkoliv audiovizuálním. Hodně jsem přihlášený na takovejch těch designovejch stránkách, uměleckejch stránkách nebo třeba osobních stránkách nějakějch umělců a tak – tak to mě fakt hodně zajímá. Hodně mě zajímaj příspěvky od mejch oblíbenějch hudebních interpretů, to sleduju a to mám rád. Mám rád muziku a tak chci vědět, co se děje v životech těch mejch oblíbenějch interpretů.

A co od přátel?

No, je několik málo lidí. Hodně, hodně málo – na prstech bych to spočítal – o kterejch vím, že mívaj zajímavý příspěvky. Ale i ty se většinou týkaj něčeho zajímavýho ze světa umění, designu a podobně... nebo něčeho novátorskýho. To je, co mě zajímá: „novátorství“ - vymejšlení novejšch cest kdekoli, ale hlavně teda v nějakym tom umění, architektuře a tak. Jako sem tam přihlášený na stránkách nějakějch časopisů, jako třeba Reflex, iDnes, ale ty zase moc nesleduju.

Tam se málokdy proklikneš na nějakěj článek?

No, to je spíš proto, že se k těmhletěm věcem dostávám jinak než skrz FB. Ale mám to tam.

A co třeba fotky?

Jo, fotky taky. Určitě. Mám tam pár oblíbenějch fotografů...

Ted' myslím ale zřeba od přátel, z cest nebo ze společnejch akcí.

Koukám na to, ale těch lidí, jejichž fotky mě zajímaj, je dost málo. Jsou lidi, u kterých vim, že ty fotky jsou zajímavý určitě a na ty koukám, ale to je naprostý minimum. Většinou to jsou nějaký debility, že jo. Jo, a ještě jsem zapomněl na strašně důležitou novou věc! Jak jsem se teď začal zajímat o to raw food, tak jsem se včera přihlásil do nějaký skupiny lidí z Čech a Slovenska, který se zajímaj o to raw food a o zdravý životní styl a různě recepty tam sdílej. Tak to teď mám v plánu hodně sledovat! To je fakt užitečný. Jo, prostě užitečný věci - žádný blbosti!

Takže tam vyhledáváš, co tě zajímá, co tě inspiruje, čím vlastně teda zrovna žiješ - podle toho pak lajkuješ stránky a přizpůsobuješ si tak obsah toho feedu...

Primárně se prostě řídím tím, že cokoli, co mě může nějakym způsobem inspirovat, tak to tam vyhledávám. Vyhledávám to, co mě může inspirovat. Jo, a ještě jsem taky předtím zapomněl říct, že mám rád hrozně příspěvky toho typu, když tam někdo dá něco třeba i dobročinně laděnýho nebo něco, co by ti opravdu mělo otevřít oči. Něco jako: „Hale, tohle bychom si měli být vědomi tady na tomhleto světě.“

Třeba i politicky laděnýho, vyzívajícího k občanské angažovanosti nebo tak?

Ne, to mě úplně vůbec nezajímá. Až na jednu výjimku třeba – jsem si teď vzpomněl a uvědomil si, že to je věc, ve který má FB ohromnej potenciál. Skrz jednoho kamaráda – tohle je hrozně důležitý – jednou jsem viděl... víš, jak když se nějaký tvůj kamarád zúčastní nějakého eventu, tak že ty to vidíš? Tak jeden můj kamarád – jsem tam nedávno viděl - se zúčastnil eventu zapsání se do databáze dárců kostní dřeně, jak teď byl nedávno ten hodně medializovanej případ nějaký ženský ze Zlína, co má leukémii. Tak jeden člověk takhle zorganizoval na FB event hromadně jít do nemocnice a jít se zapsat do tý databáze. No, a tak jsem viděl, že ten můj kamarád tam jde a řekl jsem si: „To je bezvadný, ty vado!“ Mega mě to nakoplo a šel jsem taky. A pak jsem říkal tomu klukovi, co to organizoval, že to je úplně bombastický, že v tom má FB obrovskej potenciál a hrozně jsem mu říkal, ať v tomhle směru dál pokračuje. Protože nebejt FB, tak já tam prostě nejdu a je to věc, ze který já mám strašně dobrej pocit a může to fakt mít smysl. Takže takovymhle věcem já dávám jednoznačně palec nahoru! Doslova. Tohle mě hodně inspirovalo.

Který příspěvky na FB naopak nevyhledáváš, nebavěj tě nebo štvou a snažíš se je přeskakovat?

Absolutně mě nezajímá, když tam ty lidi posílaj takový ty rádoby vtipný videa ze serverů, co se na to specializujou. Víš, takový ty videa nebo srandovní obrázky nebo jak tam lidi posílaj takový ty gify, jo? Tak to jako úplně nemůžu ani cejtít takový tyhle ty rádoby vtipný legrácky, který akorát vtipný nejsou a berou lidem čas. To fakt nemám rád. A potom fakt nemám rád, když tam lidi píšou o svém osobnim životě v nějaký iluzi, že to někoho zajímá a přitom to nikoho nezajímá. Ale naštěstí si to ty lidi postupně uvědomujou. Ta móda psaní statusů – jakože tam opravdu napíšeš dva řádky „Dneska jsem nasranej, ty vole“ nebo tohle – tak to hodně frčelo před nějakějma třeba dvěma třema letma, ale teď už naštěstí už ty lidi pochopili, že to fakt nikoho nezajímá a tak už to přestává, ale najdou se takový, který tam ty věci píšou pořád. Mimochodem to bych teda taky zkritizoval tu novou funkci

FB, jak můžeš k tomu statusu připsat něco jako „I'm feelin' excited“ a přidat smajlíka. Tak to je snad ta největší blbost, co tam kdy byla!

Dalo by se nějak shrnout ty důvody, proč ti tyhle jmenované věci vadí?

Takhle, já ne že bych vůči tomu měl vyloženě nějakou averzi. Já obecně nemám rád mít k něčemu averzi nebo vystupovat proti něčemu s tím, že „tohle já nesnáším!“ a tak podobně bla bla bla. Protože když ty tohle o něčem řekneš, tak to znamená, že tě to podvědomě tak jako trošku přitahuje. Tím, že máš vůči něčemu negativní emoci, tak tě to vlastně nějakým zvláštním způsobem přitahuje a je dobrý věnovat pozornost tomu, proč to tak je. Takže ty věci, který mi vaděj, tak já prostě ignoruju. Ne, že bych to nějak strašně kritizoval nebo něco, ale prostě to ignoruju – čau.

Ještě by mě zajímalo, jesti tam nějaký věci vyloženě blokuješ?

Blokuju tam aplikace. Všechny aplikace. Já jsem si tam zablokoval snad všechno, co mi tam kdy přišlo – jakákoli pozvánka na nějaký ty hry, co mi kdo posílal.

A nějaký lidi tě naštvali tolik, že by sis je zablokoval?

Ne, když ty lidi tam nechci mít, tak si je odstráním úplně a nebudu je blokovat.

A z těch tvých oblíbených stránek, blokuješ čas od času něco nebo odlajkováváš?

Jo. Takhle to řeknu: Ještě v minulosti, před několika lety, bylo strašně módní si tam lajkovat skupiny, jejichž pointa byla jenom název té skupiny, ale jinak se tam nic nedělo. Takže název té skupiny vyjadřoval nějakým způsobem tvůj názor, takže pak ty lidi se vždycky podívali, co tam máš lajknutý za skupiny a vždycky jenom prolítli ty názvy a udělali si o tobě nějaké obrázky. Já jsem to samozřejmě taky dělal předtim! Třeba takový skupiny typu „I love watermelons“ nebo „I love pancakes“ - takový hovadiny – to prostě ta stránka nemá žádnéj smysl, kromě toho, že tím chceš naznačit, že máš ráda melouny. Jo, jenomže dřív bylo hodně populární tohleto dělat. Ale postupem času ta stránka začala vyvíjet nějakou činnost, která byla povětšinou nějak jako reklamní a tak podobně. Tak potom, když jsem viděl, že tam začínaj posílat nějaký píčoviny, tak jsem postupně smazal všechny tyhle stránky, který pro mě nemá žádný význam.

Proč jsi teda ty výše zmíněné aplikace a stránky zablokoval?

Protože jsou mi u prdele nějaký hry, co mi kdo posílá. Akorát je to pro mě znamení, že ten člověk ztrácí na FB svůj čas tím, že hraje nějaký hry. Ať si hraje, ale ať mi to neposílá!

Mohl bys mi popsat svůj statický profil na FB? Ve smyslu, co tam máš o sobě vyplněno, jak vybíráš profilovku, cover fotku, jakým způsobem je případně obměňuješ a tak dále.

Tohle je pro mě ohromně zajímavý téma. Profil člověk o tom člověku řekne mnohem víc, než si myslíš, pakliže umíš číst ty symboly, který na tom FB ten člověk používá. Což si myslím, že každej tak nějak podvědomě dokáže. Z té aktivity toho člověka na FB můžeš vyčíst, jakej ten člověk je. Ať se snaží sebevíc. A od toho se odvíjí i ten profil, co já tam taky mám.

Takže to bereš jako takovou svou vizitku?

Ani ne. Taky bylo období, kdy jsem se snažil tam dávat co nejreprezentativnější cover foto a dával jsem tam fotoalba a bla bla bla.

To by mě zajímalo, jakým způsobem pracuješ s profilovkou a cver foto – obměňuješ je nějak?

Ne. Už tam mám třeba dva roky stejnou profilovku, kde mám svůj obličej od pusy dolů... kde mám prostě půlku svého obličej. Protože tam chci bejt částečně anonymní. Částečně. Aby, když si mě někdo chce přidat tak, abych mu mohl říct: „Hale, mám tam profilovku, kde je vidět moje brada“, ale zároveň nemám potřebu, aby někdo viděl, jak vypadám. Hlavně já ani nevím, co bych si tam měl dávat! Já se nepotřebuju nějak fotit a dávat si tam nějaký svoje fotky. Tohle já nesnáším, nejsem žádný exhibicionista! Takže já to mám tak, aby kdo mě nezná, tak aby mě nepoznal, ale abych zároveň mohl lidem říct nějakou identifikaci, když si mě tam chtěj najít. Je to prostě taková určitá maska a nehodlám si to měnit. Proč bych to dělal? Ztrácel tím čas. Na cover foto si dávám věci, který se mi prostě líběj.

Jak často to střídáš?

Mám tam za celou tu dobu, co to existuje, čtyři. Z toho asi tři ty věci jsem bral jako takovej mini cyklus, jako že jsem tam dával ilustrace jednoho svého oblíbeného výtvarníka a změnil jsem to třeba po týdnů s tím, že jsem si myslel, že to bude některým lidem připadat zajímavý, ale asi se to moc nechytlo. Říkal jsem si, že se to třeba někomu bude líbit... Teď tam mám obrázek od jedny moje oblíbené street-artové skupiny, který mi přijde vtipnej a proto ho tam mám. Ale neřeším to, taky ho nehodlám nějak měnit. Mně se to takhle prostě líbí! Ještě jednu věc musím zdůraznit, když už jsme u toho mého profilu. Já nesnáším, nenávidím – to už jako hraničí s tou averzí – psaní narozeninových přání na Zeď. Hodně jsem nad tím přemýšlel a dalo by se o tom mluvit dlouho, ale co se týče mého profilu, tak jsem teď to, že jsem si tam sice normálně nechal zveřejněný den narození, ale zablokoval jsem si, aby mi mohli lidi psát na Zeď. Protože mě zajímalo – byl to takovej trošku experiment – když máš narozeniny, tak ty lidi ti tam pišou na Zeď a pišou ti tam lidi, který by ti normálně v životě nepopřáli. Protože je to prostě snadný a je to takovej trošku exhibicionismus. Napíše ti tam prostě sedmdesát lidí a to pro mě nemá absolutně žádnou hodnotu, když ti tam napíšu „Všechno nejlepší“ a daj smajlík. A když mi někdo popřál do private messages, tak to pro mě tu hodnotu mělo. Tak mě zajímalo, kolik z těch lidí, který mi minulej rok popřáli takhle veřejně, mi popřeje skrze Private Message. A byl jsem příjemně překvapenej! Bylo docela dost lidí, který mi takhle napsalo ve srovnání. A o to je to zajímavější, když vidíš, že člověk, který ti minulej rok napsal na Zeď, tak ti napíše tu osobní zprávu. A to má úplně jinou hodnotu. Zároveň je ale s lidí, který, když ti nemůžou napsat na Zeď, tak ti nepopřejou vůbec. A tím pádem ty víš, že to nemělo vůbec žádnou hodnotu. Můžu dál pokračovat o tom svém profilu?

No, určitě!

Míval jsem tam asi tři nějaký fotoalba, který jsem tam měl s tím, že... Nikdy jsem to tam neměl proto, abych to dával nějak na odiv masám, vnímal jsem to tak, že já to třeba někomu ukážu skrze svůj profil. Ale měl jsem to tam veřejně pro svoje přátele. To byly

normálně fotky třeba z prázdnin a tak. Takže teď jsem to zakázal i pro přátele, nemůže to vidět nikdo kromě mě. To znamená, že já když někomu chci ty fotky ukázat, tak se naloguju na svůj FB a ukážu mu je. Takže já tam teď defakto nemám žádná alba. Mám tam jediné album viditelné pro přátele a to jsou nějaký moje trapný obrázky.

Tvoje vlastní tvorba?

Moje vlastní tvorba. A to album se jmenuje „Ego War“ - Válka s egem. Já si tam totiž nechci vytvářet nějaký svůj ideál sama sebe. Takže tam minimalizuji fotky, neměním si profilovky, nemám tam o sobě napsaný nějaký extra super informace...

To by mě právě teď zajímalo. Jaké údaje tam máš o sobě vyplněné?

Nikdy jsem nechápal, proč tam mají lidi ten relationship status. To je totiž zase jenom nějaký druh exhibice... Ukážu lidem, že jsem ve vztahu – to znamená: že má o mě někdo zájem, že jsem žádaný. Podvědomě. Já to vnímám jako svou osobní věc, takže jsem to tam ani nikdy neměl. Z těch věcí, který já tam mám, tak je to prostě email, možná tam mám i mobil – myslím, že jo.

A máš ho tam veřejně nebo jen pro přátele?

Pro přátele. Pak tam mám školu, co studuju a práci, kde pracuju. A školu a práci si myslím, že mám úplně veřejně. A email s telefonním číslem, věk a narození, ale to mám jen pro přátele. Jo, a ještě tam mám citáty! Pár aforismů od Jiřího Žáčka a tak – jsem si myslel, že by to mohlo někoho rozesmát.

A jiné věci, jako třeba knihy, filmy a jiné věci, co máš rád – máš to tam?

Jo, ale to souvisí s těma lajkama, jakože když tam dáš lajk nějakému filmu, tak se ti to tam zobrazuje v těch filmech. Tam je možná nějaká nová funkce jako „filmy, které jste viděli“ nebo „knihy, které jste četli“, ale to jsem nevyplňoval. Ale mám tam určitě lajky na nějaký filmy, co jsem viděl, a knihy, co jsem čet, a mám jich tam docela hodně. Ale souvisí to spíš s tím, abych čerpal informace ze stránek o těch filmech a tak dál.

Máš tam uvedené nějaké rodinné příslušníky?

Jo, myslím si, že tam mám ségru. A mám ji zveřejněnou pro přátele.

Co nějaká politická příslušnost?

Od politiky já se prostě úplně distancuju. Distancuju se jak od informací o svém politickém směru, tak se distancuju i od informací o politice ze zpravodajských serverů a tak. Prostě celkově se distancuju od politiky úplně – je mi to úplně u prdele a připadá mi to jako největší ztráta času. A opravdu mi na FB trochu vadí, že vždycky před volbama devadesát procent lidí dvacet krát denně tam furt postuje nějaký linky, nějaký agitky, furt tam diskutují o politice. Vzpomeň si, jak před volbama každej se k tomu musel nějak vyjádřit. To je největší ztráta času! Já to chápu tak, že já prostě jdu k volbám, ale nemám potřebu o tom s kýmkoli diskutovat, protože vím, že to nemá smysl. To je úplně zbytečná diskuze s někým mluvit o politice. Stejně tak nechápu, když třeba umřel Václav Havel nebo když spadlo v Rusku letadlo s hokejistama, tak každej člověk tam musel napsat „R.I.P. Václav Havel. Odpočivej v pokoji!“ a těm lidem jako kdyby přišlo blbý se k tomu na tom FB nějak nevyjádřit. To mi tím chtěj naznačit, že když já se k tomu nevyjádřím, tak

že dehonestuju památku Václava Havla? Tam prostě sto padesát lidí postovalo odkaz na tu stejnou zprávu o tom, že umřel Václav Havel. Jako kdybych já si to na těch stránkách nepřečet! To mi připadá úplně zbytečný. Tak tohleto je jeden z mnoha způsobů, jak na FB ztrácet čas – šířit informace, který každý ví. Jako, že umřel Václav Havel, že sněží nebo že se hraje fotbal. Nebo mám třeba na FB pár lidí, který se chluběj svojí prokrastinací. To je zajímavý. Oni tam prostě třikrát denně napíšu „No, tak je půl pátý, zrovna jsem se probudila, zítra píšu test a jdu se dívat a seriál. To je co?“ To se ten člověk jako chlubí tím, jak je ubohej? Tak i takové lidi tam mám. Nebo tam pak jsou lidi, kteří píšu ob den „Někdo na oběd do centra?“ rovná se „Sedím doma, nudím se a cítím se opuštěně.“ Debata o tom, co lidi dělaj na FB a co tam posílaj za fotky a za příspěvky, tak to by bylo na dlouhý hodiny. Já se tím občas bavim.

Dodržuješ ještě nějaké zásady ochrany soukromí kromě toho, že tam máš většinu věcí viditelných jen pro přátele? Omezuješ třeba nějak to, koho si do těch přátel vůbec přidáš?

Tak dávám si tam lidi, který znám osobně. Psát zprávy mi může kdokoliv.

Povolil jsi v nastavení zobrazování tvého FB profilu v obsahu vyhledávačů?

Jo. To, jo.

Když tě někdo tagne, tak tam máš pro to nastaveno to osobní schvalování nebo to řešíš ex post?

Nejsem si jistej, ale myslim si, že to tam asi nemám. Dostanu tam notifikaci, že mě někdo označil, ale když je to něco, vůči čemu mám opravdu výhrady, tak to prostě z toho profilu smažu. To se párkrát stalo. Ale hlavně jsem nedávno učinil to, že mi nikdo nemůže psát na Zed' a nikdo nevidí moje alba. Jednak se na to nikdo nekouká a jednak to jsou někdy i věci, do kterých lidem nic není. Proč by měl někdo vidět, co jsem dělal na dovolený?

Fotky z dovolených... Upřímně řečeno musím přiznat, že mě fotky z cizích dovolených ani nikdy nebavilo prohlížet. S výjimkou nějakých zajímavých zemí...

Některý lidi. Když třeba kamarád jel na studijní pobyt do Japonska, tak to jsem se moc rád podíval! Ale když tamhle jede někdo se válet do Chorvatska, tak to je mi vážně u...

Tak teď k tomu, co na FB děláš. Jaký typ sdělení převážně na FB zveřejňuješ?

Jaký typ sdělení? Jako v rámci Zdi?

Jako v rámci statusů na tvé Zdi.

Statusy tam nepíšu vůbec. Články občas sdílím, ale opravdu velmi zřídka. A když bych měl vyjmenovat třeba těch posledních pět, tak jsem tam sdílel třeba to dárcovství kostní dřeně, protože to mi přišlo, že opravdu mělo smysl. I kdyby se chytl jen jeden!

A chytil se někdo?

To nevim. To se přiznám jsem zpětně nekontroloval. V tomhle jsem viděl smysl. Zcela výjimečně tam dávám nějakou muziku, protože mám tam pár přátel, který maj podobný hudební vkus jako já. Tak tam dám link, když si myslim, že by se jim mohlo něco líbit. Nedělám to proto, abych tam měl co nejmíc lajků, ale když myslím, že by to někomu mohlo

něco dát. Nebo když třeba najdu něco opravdu hodně zajímavého... ať už článek třeba, tak to tam taky dám... ale zároveň si dávám hodně velkej pozor – když to tak řeknu – abych neházel perly sviním. Protože já mám strašně moc extrémně zajímavých zdrojů, ale vím, že naprostá většina lidí, který já znám, tak není připravená něco takového přijmout. To se hodně týká toho duchovního rozvoje. Já prostě vím, že když tam pošlu video s Jardou Duškem a napíšu tam: „Hale, lidi, ty jo, podívejte se na to – to je prostě úžasný a strašně s tím rezonuju“, tak že to pochopí jedno procento z nich.

Třeba by tě překvapili...

Já to těm lidem jako předávám, ale vybírám konkrétní lidi, kterým to posílám skrze ty private messages. Ale přizpívám tam úplně minimálně – jednou za měsíc, jednou za dva třeba. Se můžeš podívat. Nebo třeba sem tam dal, když jsem o prázdninách vyhrál tu výstavu, tak jsem to tam poslal fotku toho svého díla a veřejně jsme tam poděkoval všem lidem, který mi s tím pomohli. Že prostě „hale, je to hotový a fakt díky tomu, tomu, tomu, tomu, tomu!“. A jestli budu mít příležitost něco takového udělat i příště, tak to určitě zase udělám. Já tím, že se snažím nějak limitovaně něco tvořit, tak to tam jako dávám. Ale spíš tak, že to přidávám do toho alba a ne, že bych to tam nějak vyřvával „A teď se všichni koukněte!“ Prostě nemám potřebu to někomu cpát. Kdo má zájem, tak ať se podívá sám.

Komentuješ nebo lajkuješ věci? Vyjadřuješ se tímhle způsobem vůči příspěvkům ostatních?

Jo. Tak třeba, jak jsou takový ty stránky, kam lidi posílaj svoje kresby, tak pro ně je to takovej jako feedback, jak se to těm lidem líbí, tak když se mi něco fakt líbí, tak tam ten lajk dám, aby viděl, že se to lidem líbí a pomohlo mu to získat energii k další tvorbě. Občas něco i okomentuju, ale minimálně. Nedávno jsem tam dával takovej kvíz, kde byly abstraktní díla a ty jsi měla uhádnout, jestli to je moderní tvorba nebo jestli to kreslilo dítě. A jeden můj kamarád tam měl furt tendenci nějak debatovat pod tím v rámci těch komentů – tak jsem mu nějak odpovídal, ale když už tam hrozilo, že se to bude ubírat hloubš a hloubš, tak jsem to pak utnul a napsal: „Tohle přesahuje rámec FB debaty, takže to vyřešíme jindy“. Nemám potřebu tam s někým takhle sáhodlouze debatovat.

Máš pro svoji aktivitu na FB nějaké schéma? Dávkuješ to nějak, abys tam jednou za čas něco poslal?

Ne. Vůbec. Klidně se může stát, že tam teď půl roku nic nebude.

Snažíš se tam nějak vyjadřovat k aktuálnímu dění?

Jako moje nějaký o mně, co já bych tam posílal?

Ne, teď myslím právě takové to aktuální společenské dění – zemřel Havel, sněží, volby...

Jako kolikrát se tam samozřejmě o aktualitách dozvim. To každopádně. Ale sám tam nic takového nepíšu. Já je přijímám. Tichej společník... Všichni mí nejlepší přátelé buď FB nemaj anebo tam maj tu svoji veřejnou činnost utlumenou na minimum. Prostě svou pozornost a čas investujou jinde. Jsou v pohodě sami se sebou a maj jiný důležitější aktivity.

Ovlivňuje tě nějak ta zpětná vazba? Když ti to někdo olajkuje, okomentuje?

Tak to je ale jedena z těch důvodů, proč jsem tam ty věci přestal dávat. Protože taky jsem si samozřejmě prošel tou etapou, honiče lajků, že se lidi předháněli, kdo napíše vtipnější status, aby dostal co nejvíc lajků. Pak jsem si uvědomil, že tahleta honba za lajky je úplně dementní, tak jsem tam přestal ty věci dávat, aby to nestrhávalo moji pozornost. Já vím, že kdybych tam ty věci dával, tak vím, že by mě zajímalo, kolik tam ty lidi dají lajků a co k tomu napíšou. A jelikož vím, že je to takový narcistický, tak to nedělám radši vůbec. Je to jeden z těch důvodů, proč tam ty věci nedávám – abych sám sebe uchránil před honěním lajků. Protože každé člověk má k tomu myslim trochu tendenci. Jako trošku sám na sobě pozoruju, že když jsem tam dal nějakou svoji věc, třeba nějaký obrázky, tak ještě o to víc člověk sleduje ty lajky. Dělá mi samozřejmě radost, když se někomu líbí a lajkne to, ale zároveň mi to nedělá úplně dobře. Člověk je z toho nervózní a říká si „ty vole, ono se to nikomu nelíbí“. Jenomže nad tímhle přemejšlet je stejně úplně zbytečný, protože ve finále pak zjistíš, že si někdo vyfotí krásnou profilovku u sebe v koupelně a dostane to sto lajků, zatímco tvůj obraz, co vyhrál výstavu, má lajků třicet. To je analogie k YouTube, že nejvíc shlédnutí maj absolutní hovadiny a ty zajímavý věci mají do tisícovky.

Dalo by se říct, že tou svou prezentací na FB sleduješ nějaký osobní cíle? Já tu mám pár - možná triviálních – příkladů, ale třeba se něčeho chytíš... Být víc vidět...

Být víc vidět rozhodně nechci.

... budovat kariéru...

Budovat kariéru asi taky nechci.

... udržovat kontakty...

Udržovat kontakty, to jo. Ale ne veřejně. Na FB udržuju kontakty. Já opravdu téměř každý den si napíšu nějakou osobní zprávu s někým nebo to je takový, že se mi to třeba během jednoho, dvou týdnů nakupí a to pak k tomu sednu na dvě hodiny a odepisuju jak blázen. K tomuhle ho používám hodně, ale co se týče tý veřejný aktivity, tak to je fakt minimální. Ale takový to, co není vidět, to používám hodně. Takže nevím, jestli se dá říct, že tím něco sleduju. Jako jsem rád, když můžu těm lidem ukázat třeba, co jsem nakreslil, ale když bych tím chtěl sledovat nějaký ambice, tak to nemůžu řešit skrz kamarády na FB, ale půjdu s tím někam úplně jinam. Já jsem nad tím sám hodně přemejšlel, proč vlastně tam nedávám nic kromě toho, co nějak tvořím nebo tak, protože to je věc, o který by lidi normálně vůbec nevěděli, že něco takovýho dělám. Protože já to jinak moc nikomu neříkám. Ale já si myslim, že je dobrý, aby to ti přátelé nebo lidi, co tam mám, věděli, že to dělám. I když to nemá vliv na můj úspěch nebo tak, protože já se takhle moc s ničím jinak neidentifikuju. Nemám potřebu, aby se jim to líbilo nebo aby to obdivovali, ale chtěl bych, aby to věděli... A jinak než skrz ten FB by se to ti lidé asi nedozvěděli. Protože bych jinak musel chodit a ukazovat „koukej, co jsem udělal!“... a to je mi sympatičtější to dát na ten FB a když chceš, tak se podívej a třeba tě to bude nějak inspirovat.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

Je potřeba to trochu vydefinovat úžeji. Je to tvůj obraz v očích ostatních, když to vezmu úplně zešíroka, ale zároveň je opravdu potřeba to vydefinovat, protože ty obrazy se strašně

měněj, podle toho, v jakým jsi prostředí. Strašně moc. Ale obecně se to dá říct takhle. Protože ty částečně jsi tím, v jakém se pohybuješ prostředí. Změníš prostředí a cítíš se jako úplně nový člověk. Je to takový nějaký obecný povědomí o tom, kdo seš, ten obraz. To, co si člověk jako první vybaví, když se řekne tvoje jméno.

Myslíš, že se dá o reputaci mluvit i v souvislosti s tím, co se děje na FB? Napadlo tě to někdy?

I když jako, když nad tím takhle přemejšlim, tak člověk vždycky má nějaký jako obraz sám sebe na FB v očích ostatních, ale to je vždycky jenom část té reputace. Reputace nerovná se obraz na FB. Člověk se samozřejmě více či méně může podílet na své reputaci tím, jak je vnímán na FB, ale ta reputace jako taková vždycky vychází z něčeho mnohem širšího než je jenom působení na FB. Ale záleží na člověku, do jaké míry ten FB ovlivní jeho reputaci podle toho jak moc a jak tam působí.

Myslíš si, že to záleží jenom na tomhle nebo i třeba na tom, jak moc toho člověka znáš?

No, jasně. Reputace je takovej dost společenskej pojem, takže většinou se to odvíjí víc od toho, co ten člověk skutečně dělá a ne jen o nějakém dojmu. A reputace je mnohem užší pojem než dojem.

Dokázal bys, na základě toho dění na FB, někomu přiřadit pozitivní nebo negativní reputaci? A teď nechci vůbec slyšet nějaká jména, nedej bože.

Dám příklad: jeden můj kamarád, studuje práva, fakt nejchytřejší člověk, co znám – a že těch chytřejch lidí znám opravdu hodně – a on prostě tu svou FB identitu bere jako jednu velkou recesi a třeba na stránky své školy posílá furt nějaký trapný videa a záměrně to tam jakoby paroduje a zesměšňuje všechno. A v takovymhle případě se dá říct, že člověk, na základě jenom FB, má špatnou reputaci. Ale to jsou výjimky. To jsou vyloženě jenom tihleti exhibicionisti, kterejch naštěstí zas není tolik. Potom v reálu samozřejmě zjistíš, že ten člověk je úplně jinej - že je vzdělanej, chytřej, citlivej - ale záměrně se na tom FB projevuje jako úplnej křupan, protože je to pro něj určitá forma nějaký hry. Protože ho to prostě baví. Tak ten si záměrně zvolí, že chce mít špatnou reputaci, na základě svého působení na FB, aby pak měl možnost jakoby šokovat ty lidi tím, že vlastně není úplnej debil a že je vlastně chytřej a že je vlastně hrozně zajímavěj... a o to víc pak lidi zaujme. Čím víc si o tobě lidi ze začátku myslěj, že seš debil, tak tím víc je potom můžeš příjemně překvapit.

To je fakt. Když seš na tom úplným dně, tak pak můžeš jedině příjemně překvapit.

No, on to takhle dělá. Vždycky lidi za ním choděj a říkaj: „Jo, tak ty seš tamten! O tobě sem si vždycky říkal, že seš hroznej debil!“ On vždycky začíná s reputací totálního kripla a debila a pak si všechny získá.

A vystupuje na FB pod svým občanským jménem?

Jo, pod svým jménem. Dřív to tak nebylo, ale oni mu ten profil pak zabanovali, tak si tam nechal svoje jméno.

Tak to byl příklad negativní reputace. Napadl by tě příklad pozitivní reputace, soudě podle FB?

Myslím si, že negativní reputace se dá vytvořit mnohem snáz než pozitivní reputace. To znamená, že když se někdo na FB chová jako debil, tak si strašně snadno vytvoří blbou reputaci, ale opačně to není tak snadný. Když se snaží člověk na FB působit mega dobře, tak málokdy si jen na základě toho vytvoří dobrou reputaci.

Na základě čeho jsi ty jmenované příklady takto zařadil?

Tak to vidím, že jo. Prostě posílá hovadiny a prostě cejtíš z každého jeho příspěvku, že nic nemyslí ani z jednoho procenta vážně. Dělá si občas takovou hnusnou legraci z lidí. To poznáš, prostě!

Ty víš, že to nemyslí vážně, protože ho znáš. Ale co lidi, který ho neznaj? Myslíš, že na ně může působit stejně?

No, protože ho znám. Ale tak ty lidi, co ho neznaj, to viděj a říkaj si, že to musí být nějaký troll. Ty lidi, co záměrně provokujou, protože z toho maj srandu. Nevím, jak bych se k tomu vyjádřil, to prostě vidíš. Ale tak já bych nezůstával jenom u tohohle největšího extrému. Čím víc tam člověk píše, tím větší je riziko, že bude mít špatnou reputaci. Respektive čím víc tam ventiluje svoje názory a čím víc je tam těm lidem jakoby cpe, tak tím větší je riziko té negativní reputace. Protože ty lidi to sere. Jmenuj mi jednoho člověka, kterému nevadí, když mu někdo cpe svý názory. A těch lidí tam je! A čím víc lidí se shodne na tom, že je něco takovýho sere, tak tenhleten kolektivní názor pak vytváří reputaci toho člověka.

Takže si myslíš, že je lepší tam přispívat spíš míň, abys neohrožoval tu svou reputaci? Myslíš, že čím víc se tam jako odhaluješ, tím víc hrozí, že tě lidi budou vnímat negativně?

Tak můžeš tam samozřejmě psát často, ale tak, abys těm ostatním nic nevnucovala. Protože to je něco, na co ti ostatní reagují nějak emotivně, když jim něco cpeš. Člověk, co tam háže nějaký odkazy na věci, který ho zajímaj – občas, sem tam – tak to nikoho jako nevytrhne. Ale když to tam ten člověk bude psát každejch pět minut, tak bude přibývat těch lidí, který to bude srát a to pak tvoří tu reputaci. Reputace je prostě vždycky kolektivní. Individuální je vždycky nějaký názor, ale reputace je kolektivní.

Když takhle uvažuješ o reputaci ve spojení s děním na FB, má na tvůj úsudek o něčí reputaci vliv i zpětná vazba od ostatních?

Jak to myslíš?

Myslím to tak, že někdo tam napíše něco zajímavýho a je to ještě podpořený tím, že to má ty podpůrné komentáře a lajky, tak jestli tě to nějak utvrzuje v tom, že ten člověk bude asi fakt dobrej, anebo naopak, když někdo napíše něco kontroverzního a je na to už nabalená nějaká negativní zpětná vazba.

Tak to člověk tak asi podvědomě trochu vnímá. Když si tam třeba někdo změní profilovku – dá si tam nějakou totálně narcistickou profilovku, jo - a najednou vidíš, že tam ten člověk má za den sto padesát lajků té nové profilovky, tak ti tak najednou doje, že ten člověk má

asi dobrou reputaci, ale zároveň s tím ti ale dojde: „No, ale u koho má tu dobrou reputaci?“ Co to je za lidi, který takhle adorujou něčí profilovky? Co to je za reputaci? To člověk vnímá, to nemusí nějak hluboce analyzovat.

Stejně jako, když tam kolujou nějaký ty vtipy – ať už hloupější nebo chytřejší – a teď vidíš, že už to má třeba tisíc lajků a třeba sto lidí tam napsalo nějaký „wow“ koment. Tak u mě tohle má úplně opačný efekt, protože já bych v životě něco takového nasharovala, protože mám za a/ pocit, že už to teda procestovalo celej FB a za b/ mi přijde, že když je to teda takováhle masovka, tak že to vlastně není až tak zajímavý. Že je to vlastně trochu podezřelý paradoxně. Přitom jako ne vždycky to je blbost.

Odvážný tvrzení! Ne, já bych zase netvrdil, že cokoli masového je špatný. Naopak mám rád spoustu takovejch populárních věcí. Tomi připomnělo, jedna z věcí, který jsem tam taky psal bylo – to se mi líbilo – jsem se dozvěděl, že má příští rok v Berlíně koncert Justin Timberlake, kterýho mám hrozně rád, ale zároveň prostě cejtím, že to je takovej ten rozporuplný interpret. A tak jsem tam napsal: „Hale, popíčkáří, nechtěl by jet se mnou někdo na koncert Justina Timberlaka?“ A mně se tam ty lidi nejvíc vysmáli: „Jako, no to si děláš prdel!“ a „No, to snad nemyslíš vážně, Vojto!“ Když chceš nějak oslovit nějakou masu, kdyby se náhodou někdo našel, kdo by se mnou chtěl jet, tak na to je ten FB podle mě taky dobrej.

A našel se?

Jo, jedna kámoška se našla. Takže to mělo úspěch!

Je teda podle tebe ta reputace s něčím spojená, váže se na něco?

Tak já myslím, že už jsem na to docela odpověděl. Když se omezím na FB, tak se tam dost těžko dá mluvit o reputaci. Jak jsem říkal, to je jenom nějaká výseč z té celkové. S tou výjimkou, když to někdo jako fakt hrotí, když to s tou aktivitou přehání. Většinou to sou lidi, který záměrně chtěj mít tu reputaci nějakou. Když si někdo záměrně chce vytvořit na FB nějakou reputaci – spíš teda tím záporným směrem – tak to není problém. Chováš se jak kokot – a ono to přijde samo.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit optikou FB?

Skrz FB nic. Já se snažím – ač je to občas dost těžký – na základě FB nedělat žádný soudy. Vytvoříš si dojem o nějakým člověku na základě FB a pak zjistíš, že ten člověk je v reálu trochu jinej, ale i tak je těžký zbavit se toho dojmu. Pak když to konfrontuješ s tím člověkem... Není to zase tak častý, ono já ještě kolikrát inklinuju k tomu, že tak nějak podvědomě vnímám i podle FB, jaký ten člověk asi je. A ono to většinou více či méně sedí. Vždycky se pak radši řídím tím živým dojmem. Hodně často to bejvá tak, že profil toho člověka vypadá, že furt někde hrozně kalí, a ty pak třeba zjistíš, že je prostě strašně chytřej. Třeba. Ale tak asi si z toho FB vezmu, co potřebuju, a zbytek nechám na to osobní setkání.

Řídíš se poznatky o něčí reputaci z FB i v reálném životě? Ovlivňuje tě to myslíš nějak?

Já se nechci nějak jako přeceňovat, ale myslím, že mám docela dobrou intuici na to a většinou z toho FB docela dobře poznám, jaký ten člověk je. Ale zároveň vždycky si tam

nechávám tu rezervu, že se můžu mýlit. Většinou mi to ale sedí, i když vím, že to tak nemusí bejt a vždycky mile uvítám, když se třeba spletu a ten člověk je lepší než jakej jsem si myslel. Snažím se nevytvářet si domněnky na základě FB, protože vim, že se můžu mýlit. Ačkoli to není tak častý, že bych se mýlil, ale беру to hodně s rezervou.

Takže by se dalo říct, že se tím řídíš, když říkáš, že ti to většinou sedí?

Řídím jako jak řídím? Kdybych se tím řídil, tak to přece musí k něčemu směřovat. Stejně si na FB dáváš lidi, který osobně znáš, takže nejdřív se s nima osobně poznáš a až pak si je přidáš na FB.

To jo, ale já třeba o tobě nevěděla, že takhle výtvarně tvoříš a že s tím dokonce sklízíš nějaké úspěchy... A díky FB vidím, že tam je nějaký potenciál, o kterém jsem se na francouzštině neměla šanci dozvědět.

To nejsou žádný úspěchy! Tak ty si na základě toho řekneš: „Hale, ten člověk má třeba docela talent, ale zároveň nemá potřebu se s tím někde prezentovat... třeba si tak jako moc nevěří.“ Až budu vnitřně přesvědčenější o tom, že mám s čím jít s kůží na trh, tak s tím nemám problém. Ale prostě: teďka to není. Já nechci světu ukazovat věci, který ještě nemaj tu úroveň, jakou bych chtěl. Ale nedokážu říct, jestli tím mám lepší reputaci nebo ne – já myslím, že ne. Protože to nikoho nezajímá. Někdo má dobrou reputaci tím, že začne studovat na Yale a dá si do profilu informaci o tom, že začal studovat na Yale. Tak asi má tím dobrou reputaci – u mě ne, ale u většiny lidí asi jo.

Takže záleží na těch lidech, jaké mají hodnoty a podle čeho tě pak hodnotí.

Já si myslím, že když obecně tam člověk dá najevo nějaký výraznej úspěch, kterej prostě převyšuje všechny, tak to je věc, která vytváří určitým způsobem tu reputaci. Já tam mám lidi, který studujou Yale nebo Cambridge a tohle je třeba věc, která tu reputaci fakt utváří. Protože pak ty lidi toho člověka potkaj a: „Ty studuješ Cambridge? Pověď mi o Cambridge!“... Jo, znám takový lidi. To, co je pro obyčejný lidi nedostupný, tak to vzbuzuje respekt. To je taková ta touha člověka se s něčím jako ztotožnit, s nějakou rolí - já jsem student Harvardu, já jsem cestovatel, já jsem umělec, já jsem top manažer... Málokdo ti řekne: „Já jsem já, jsem s tím spokojenej a nemám, co k tomu dodat.“ Hodně lidí využívá ten FB k tomu, aby se o to víc ztotožnili s nějakou touhle rolí svojí rolí. A většinou ty lidi, co jsou sami sebou a jsou takhle spokojený, to jsou ti lidi, který se na tom FB nedělaj nic – třeba ho maj, ale nic tam neposílaj a nijak se tam neprojevuju – tak to jsou ty lidi, který se právě vykašlali na tyhle společenský role.

To zase bych v tomhle nebyla tak extrémní. Já znám spoustu lidí, co si myslím, že jsou sami sebou, i když tam pravidelně posílají příspěvky. Že je zaujal nějaký článek nebo chtějí podpořit nějakou petici nebo napíšou nějaký svůj postřeh...

No jo, ale to je jinej typ příspěvků, víš co, že to nejsou příspěvky o nich. Jakýkoli příspěvky, který mají co do činění s tebou nebo s tím, co ty děláš, tak ty tam dáváš, protože podvědomě chceš, aby tě ty lidi viděli jako toho ekonoma nebo jako toho umělce.

Má to teda vliv na budování tvjój reputace?

Asi obecně jo. Já to vidim a řeknu si, že tohleto dělat nepotřebuju. Ne, že bych k tomu choval nějaký disrespekt, já to nekritizuju, ale zároveň nemám potřebu, abych to dělal já.

Jsou pro tebe příklady signálů negativní reputace nějakým poučením nebo varováním?

Pozoruju to. Všímám si toho, ale nedělám to, no... Já když už budu mluvit o svý reputaci, tak si ji radši budu vytvářet na základě nějakých osobních vztahů nebo osobních setkání. Takže to je pro mě možná to poučení.

2.2.11 Rozhovor č. 11 – Sylva

Datum záznamu	21/11/2013
Délka	02:16:25

Jak jsi se o FB dozvěděla?

O FB jsem se dozvěděla u bývalého zaměstnavatele, protože tam všichni z toho šileli. Takže když jsem nastoupila, tak mě kolegyně ukázali FB a bylo to.

Co tě na něm zaujalo? Jaké byly první dojmy?

To bylo docela šílený!

A kdy to asi tak bylo?

To už si fakt nepamatuju, to je asi rok 2008 nebo tak něco, kdy vzniklo to šílenství? Teďka už si nevzpomínám, kdy jsem nastoupila ani. No, tam jsme hodně blbli v těch statusech. Ještě jak jsme byli dost mladý, dá se říct, tak když tam někdo napsal, že jde na kafe do kuchyňky, tak jak to bylo propojený v celý tý firmě a všichni byli kamarádi a všichni se skamarád'ovali, tak to tam pak ostatní komentovali „když tamhleten si chodí na kafičko, tak my jdeme taky!“. Takže to mě asi docela bavilo. A to tam psal teda každéj úplně všechno, to si hodně pamatuju. Když se teď FB předělával do novýho, jak tam bylo smazat tu historii – nebo teda neukazovat historii veřejně na tu timelajnu - tak si myslim, že jsem to tam celý vymazala všechny ty starý roky. Protože to tam na sebe člověk řek, co dělá, každých pět minut.

Co tě přivedlo finálně k tomu se tam zaregistrovat?

Všichni říkali, že je to úplně skvělý. A že jsou tam všichni. Prostě nebejt na FB bylo, jako bys nepracovala v tý firmě. A třeba až za půl roku potom se to objevilo mezi mýma kamarádama. Až takhle pozdě. To nevím, jak to vzniklo, ale ve firmě se to najednou rozjelo a měli to všichni v oddělení a všichni, co do toho oddělení chodili a co se spolu bavili. No, všichni – mám takovej dojem. Jsem tam měla hned padesát kámošů, co se tam naklikali. Hlavně si mě přidávali sami, což mě překvapilo, protože jsem tam byla nová. Možná že naše společný kuř-pauzy tomu pomohly. Potom, co jsem odešla – třeba po roce nebo po dvou – jsem si i nějaký lidi dala pryč, protože jsem si říkala, že to asi nemá smysl nebo že už se s nima v životě nevidim.

Jak často za den se zhruba za na FB přihlašuješ?

Jelikož to mám v mobilu, tak je to první, co zčeknu třeba v tramvaji při cestě do práce. Nevím, tak tam strávím, podle toho kolik je tam novejch věcí, pár minut nebo třeba celou cestu tramvají, což je čtvrt hod'ka nebo dvacet minut. Když se kouknu v ramvaji, tak už v práci většinou se po ránu nekoukám, ale když se v tramvaji nekouknu, tak to otevřu při snídani a to tam sem třeba půl hod'ku. No, a přes den nakukuju, když jdu na cigáro, když jdu na oběd, když jdu na nákup... tak různě přes den, když vezmu telefon do ruky. A občas večer ještě, když je něco novýho.

Na jakých zařízeních ho používáš?

Počítač v práci, počítač doma, noťas a telefon.

Jak dlouho průměrně trvá ta jedna session na FB? Když tam teda nepřetržitě něco děláš, než se třeba proklikneš ven.

Když jsem doma, tak to může být i hodka. V práci maximálně tu půl hodinu. Na mobilu koukám většinou jenom na ty upozornění a ten hlavní sloupeček, prostě co je novýho. I když mi přijde, že to tam moc dobře nefunguje. V tom počítači je to něco úplně jinýho než v tom mobilu.

Ono to tam maj defaultně nastavený tak, že se ti řadí podle těch TOP příspěvků – nejdiskutovanějších a nejlajkovanějších...

To bude v tom mobilu podle mě takhle. Ale v tom počítači já to mám rozdělený, že buď mám nejnovější aktualizace – a to mi tam jedou všechny stránky – já tam mám spoustu jako kaváren, podniků, hal na koncerty, oblečení – a zas tam nepotřebuju vidět tyhle věci, když se koukám – to se pak koukám speciálně na to třeba. Takže když chci vidět, co se děje mezi mejma lidma, který mám vytopovaný v těch oblíbených, tak koukám na ty nejlepší příspěvky. Což někdy mi přijde, že teda se řadí taky úplně špatně, ale aspoň mi to tam nesázej věci, který mě zas až tak pořád nezajímaj.

Když tam máš nějaký lidi v oblíbených, tak to ti chodí na ně i notifikace, ne?

Jo. No, já nevím, jak ty to teď úplně myslíš, ale já když si takhle otevřu ten FB v tom mobilu...

/vytáhne mobil a ukazuje na FB aplikaci/

...tak si jezdím tady na tu zeměkouličku, kde jsou ty notifikace, a tam asi teda budou i aktualizace lidí, co dělaj. Těch oblíbených nebo co mám v blízkých přátelích.

Aha, takže takhle si jako filtruješ ten obsah tak, že upřednostníš lidi, který tě hlavně zajímaj. Místo stránek a lidí, co tě tolik nezajímaj.

Přesně tak. Takže takhle.

Můžeš mi teda popsat, jak ta tvoje typická FB session probíhá? Co uděláš jako první, kam ještě zajdeš a co třeba i nerada přiznáš a zasekneš se tam.

/Pokračuje v popisu na mobilní aplikaci./

Takže, jak jsem teď říkala, tak jedu tady ty upozornění a když mě něco zajímá, tak si to prokliknu, přečtu si to, když je to link třeba na nějakou událost... Tady vidím, Design Market, že bude, že jo... Tak si o tom přečtu něco blíž - kouknu, jestli tam půjde nějaký můj známej a když mě ta událost fakt zaujme, tak to pošlu dál lidem, kterým myslím, že by se to mohlo líbit.

Jasně, abys nasbírala nějaký další lidi, který by tam šli.

Třeba. Nebo mi to přijde jako důležitý – tohle je třeba jako ten Design Market tady – ale to jsem udělala třeba teďka u voleb, že jsem rozeslala úplně všem Piráty, protože mi to přišlo důležitý, aby se vybodli na volení stran, který maj jako jediný šanci, což se nedá změnit, když to takhle budou furt volit stejně. Což už sem pletem politiku, což jsem nechtěla, ale to

nevadí. Takže někdy takhle spamuju úplně všechny, ale to dělám hodně málo často. Jenom když si myslím, že stojí za to na to upozornit. Co tam bylo za ty otázky další?

Jenom popis té jednorázové session. Takže skoukneš upozornění, případně si něco proklikneš, resharneš... Co dál? Jdeš číst příspěvky v tom NewsFeedu nebo na té Zdi?

Jo, tak občas. Ale to nedělám přes telefon, to dělám jenom třeba v práci po ránu nebo když sedím někde u kompu. Na tom telefonu mě to fakt nebaví.

Takže primárně sleduješ ta upozornění.

Tak. Za co se třeba stydim? Když někdo něco postne a jsou tam k tomu nějaký komentáře a je to třeba někdo, kdo není úplně můj kamarád jako takovej, ale každopádně známej, tak vlastně je to takový proklouznutí do jeho soukromí. Protože ty tam pak zkoumáš komentý těch jeho kamarádů a do toho ti asi úplně nic moc není. Tak mě to zajímá, co mu lidi pišou, no.

Tak na FB se to do toho tvého zorného pole prostě snadno dostane a když tě to zaujme, tak se podíváš. Toho by si měl být vědom každý, že se tohle může stát.

Je to tak. (15:27)

Ještě jsi nezmínila vůbec skupiny. Používáš je nějak vůbec? Jsi v některých?

Mám, ale se přiznám, že to moc nepoužívám. Mám tam třeba skupiny hudebních klubů, tak to mě baví, když tam někdo dává pozvánky na různé akce hudební nebo když tam pak někdo postuje pak video z ty akce, co proběhla... Ježiš, to je pomalý!

V pohodě, já jsem hrozně ráda, že ses toho takhle autenticky chopila.

A jo, protože nevim úplně, co bych o tom měla vyprávět... Kde jsou? Skupiny. Tady, vid'?' No, tak většinou tady mám ty hudební skupiny, pak jsme tady měli kavárnu naší oblíbenou. To byli lidi, co chodili k nám do kavárny na Břevnov... A to je všechno, nemám žádný další skupiny. Takže je to spíš jenom o hudbě.

Takže se nich zvlášť podívat nechodíš a sleduješ jen skrz to, co ti proteče?

Občas. Jenom když je před víkendem a chci se kouknout, kdyby náhodou se něco dělo v pátek, sobotu. Tak tam vlezu, ale jinak tam nechodim.

Co na FB nejvíc vyhledáváš od ostatních? Jaký typ příspěvků tě tam baví?

Dost mě baví muzika, takže kdokoli tam dá nějakou muziku, co by mě mohla zajímat, což jsou vybraný lidi, který poslouchaj tu muziku – většinou nějaký Djs - některý jsou kamarádi, některý jsou známý, některý... no, známý. Některý si tě přidávaj i sami, protože ses s nima někde potkala, tak to tě potěší, protože ti to umožní přístup k nějaké další zajímavé hudbě. Fotky sleduju lidí, co mě zajímaj. Fotky jakýkoliv od lidí... já tam vidím ty miniaturky, takže cokoli mě zaujme, tak si na to kliknu a kouknu. Pak některý články, který tam dávaj a zajímá mě to... A pak mě baví různé krámky s designovejma věcičkama a takový různé věci. Jestli pořádaj nějaký akce, jako třeba ten Design market, nebo jestli jim přišlo nějaký nový zboží do krámku. To jsou blbosti strašný! Ale tak od toho ten FB mám.

A třeba, když tam ty lidi pišou ty různé statusy, tak tě to někdy zaujme?

Jako například: „Dneska je strašněj den – pomoc!“, tak to, když to není můj dobrý kamarád, tak to ignoruju, se přiznám, protože mi do toho vlastně nic není.

K tomu se určitě ještě dostaneme, ale teď ještě k tomu, co tam vyhledáváš... Tys popsala docela zevrubně, co všechno ti tam vlastně chodí, ale co tě tam teda jako opravdu potěší? Je jasný, že se asi hlavně zaměřuješ na ty své oblíbený známý, ale zkus se od toho teď oprostit...

Mám hodně ráda, když tam objevím nějakou fajn muziku, kterou tam někdo dá. Tu si pouštím přímo tam – tam je odkaz na YouTube nebo na SoundCloud. Když mě to hodně zaujme, tak si tu kapelu najdu. Najdu – nebudu říkat, že si jí stahuju někde – ale prostě si jinekde seženu. Nebo mě bavěj různý zajímavý články o designu.

Co ta politika? FB se pro komentování politiky teď hodně využívá, hlavně okolo voleb.

Politika... Já nevím, no. Mě to trošku vytáčí, aby někomu někdo nutil názor, to mi nepřijde dobrý. Můžu tam něco postnout s tím, že... s tím, že je zajímavý si někde přečíst nějaký článek. Dobře, ale nebudu nikomu nutit stranu, kterou chci volit. To mě přijde fakt děsný, aby tam psali statusy typu: „Tak jestli nebudete volit tadytu stranu, tak jste u mě skončili!“. To mi přijde fakt stupidní a dost lidí to tak dělá. A já pak mám takový nutkání mu tam k tomu napsat něco hodně ošklivýho. Takže s politikou se tam moc neproducíruju, no. Jako jo – když byla ta naše situace špatná – tak jsem tam něco dávala tenkrát, ale to bylo spíš takový volání o pomoc. Jsem tam jenom dala zmínku, ať lidi nevolí komouše. Dobře, a teď při posledních volbami jsem tam všem posílala pozvánku k volení určitý strany, ale protože mi to přišlo důležitý. S politikou je to dost takový ošemetný se k ní vyjadřovat – hlavně na tom FB. Vždycky se najde nějaký blbeček, kterej ti tam k tomu odpoví nějakou blbost a já pak nemám náladu se tam s ním hádat nebo mu tam nějak dokazovat, jak mystifikuju ty lidi okolo. Fakt mě to dost vytáčí!

Tak to jsme plynule přešly k další otázce: Co se na FB naopak snažíš nějak ignorovat, ale se ti to tam objevuje? To znamená, že sis to ještě neblokla.

Já si lidi neblokuju. To zas nemám blokovaný lidi. Ale mám vymezený... Nebo mám zablokovaný nějaký lidi? No, možná jo. Myslím, že u pár lidí mám omezenej přístup. Ale to už jsem dělala tak dávno a nepamatuju si vůbec, kdo co.

Mě teď spíš zajímá – protožeto můžou být i nějaký vztahy mimo FB, proč nechceš, aby ti tam někdo viděl, psal nebo něco – ale donutil tě někdo tím svým chováním přímo na FB, aby sis ho blokla nebo vyhodila dokonce z přátel?

Vyhodila z přátel ne, ale jednu kamarádku, známou jsem si zrušila příspěvky její, protože ta musela každej den třikrát psát, co dělá, a to mě dost nebavilo, že mi takhle zaplácávala FB. Jsou takový lidi, který si takhle odstraňuju.

A blokuješ si takhle i stránky nebo aplikace?

Blokuju si hry – to nesnáším - a různý tyhle aplikace. Hry většinou jsou to, ne? Nebo já nevím, co jsou tyhle aplikace...

Já třeba používám Deezer.

To ne. To není vůbec vidět na tý Zdi.

Dokázala bys nějak shrnout důvody, proč jsi někoho nebo něco blokovala?

Já nevím, to jsem si fakt blokla akorát lidi, který – odstranila teda – zaprvý, který vim, že už se s nima v životě nesetkám. Z bývalý práce, v který už nejsem pár let. A nebo lidi, který opravdu tam každě den sázej „Teď jsem se vrátila z práce. Co budu dělat?“, za čtvrt hodiny píšou „tak už jsem na to přišla: Dám si kafe“, za další čtvrt hodinu píšou „Jdu upéct vánočku“ a potom „jdu venčit pejska“ a pak „pejssek jánevímco“...

To už teď není moc běžný, ne?

No, tak tahle to dělá pořád. Teď jsem si ji nedávno proklikla, protože mi to hlásilo, že má narozeniny a je pořád stejná. Takže jsem docela ráda, že ji tam jako nemám v těch aktualizacích. Tak tohle je asi ten důvod. Anebo rozhodně, kdyby tam někdo měl rasistický věci nebo blbý politický agitace, který mě štvou.

A ty hry si blokuješ tím, že je prostě nehraješ?

No, ty hry si prostě jenom bloknou a dobrý. Nějaký FarmVilly a takovýhle věci, jak mě to nezajímá a tak, jakmile tam někdo nebo něco – já nevím jak to funguje... Já si myslím, že tam je vždycky info o tom, že tenhle člověk hrál tuhle hru, takže já si na to kliknu a dám „nikdy nezobrazovat tuhle aplikaci“. Tak to si dávám.

Jak bys popsala svůj FB profil? Jaký údaje tam máš o sobě vyplněné, co zveřejňuješ, jakým způsobem vybíráš a obměňuješ profilovku nebo tu cover fotku...

Já se zas juknu, no. Já si myslím, že tam mám základní informace, ani nevím, jestli tam je třeba datum narození.

/Prohlíží svou mobilní aplikaci./

Mám tam, že jsem z Prahy. To asi nikomu nevádí nebo mně to nevádí, že to vědí lidi. Mám tam, že jsem chodila na nějakou školu. Mám tam i věk, datum narození – proč ne. Mobilní telefon tam mám soukromě, to nikomu nechci, aby se ukazovalo.

Úplně soukromě nebo pro přátele?

Jenom pro mě, kdyby se něco stalo třeba s heslem nebo s něčím. Ono mi to tam hlásilo, že mám zadat mobilní telefon. Tak jsem tam zadala.

Máš tam na sebe ještě nějaké jiné kontakty?

Mám tam email, ale ten FB. Žádný jiný. Kdo chce, tak mi může napsat zprávu – to mám veřejně pro všechny, že mi můžou napsat zprávu. A jinak tam mám veřejně akorát bohužel úvodní fotku a tu miniatúrku, protože to tam prostě musí bejt, což bych taky nejradši dala úplně pryč, ale to omezit nejde

Ono se to dá omezit hodně tím, co si tam dáš za fotku. Nemusí to být zrovna průkazovka...

Tak mě to zase svým způsobem tolik nevádí, protože si myslím, že s tímhle základním údajem – moje jméno, který jsem napsala trochu jinak, aby to nebylo hned vyhledatelný –

že s tímhle se nějak špatně nakládat snad ani nedá. Když tam mám jenom jméno a profilovou fotku. Profilovku si třeba měním podle počasí, jako že jaro, léto, podzim, zima. A úvodní fotku, když jsem někde v nějaký pěkné přírodě. Něco, co si chci zachovat nebo co chci prezentovat nebo co mi prostě přijde jako hezká úvodní fotka. Teď tam mám Afriku - nádherný hory, Dračí hory.

Takže profilovku si měníš zhruba tak čtyřikrát do roka?

Asi jo, víckrát rozhodně ne. Přitom některý lidi si to mění fakt každéj tejden. Nevim, jestli je to proto, aby na sebe upozornili nebo proč.

I když ono, i kdykoli někdo okomentuje třeba i starou profilovku, tak ti tam celá ta fotka znovu vyjede. Což je funkce, kvůli který jsem už chtěla jednu slečnu zablokovat, protože jí tam pořád někdo komentuje tu fotku. Tak jsem samozřejmě ráda, že má takový úspěch, ale mě to tam vždycky zaplácne celou viditelnou stránku.

Taky mám pár takovejch, úspěšnejch na komentáře ostatních. To jsou takový ty, který se bavěj se všema, takže pochopitelně pak maj šedesát komentů.

Asi si na tom i zakládaj, protože ty fotky jsou často takový stylizovaný. Občas jsou to vtipný fotky, že si naopak dělaj ty lidi ze sebe srandu...

Jo, když mám vtipnou fotku, tak si ji tam dám, protože si říkám: „jé,tak to by mohlo bejt dobrý, ta fotka mě vystihuje a teď zrovna jsem v tom rozpoložení ji tam dát“ a pak ji třeba změním, když mě to přejde. To by možná byl ten důvod pro to tu fotku měnit častějš.

A nějaký takový ty trendy jako politická příslušnost ikonek... nebo třeba žirafa?

Žirafa? Ne, to nesnáším.

Takže se nezapojuješ do těchhle davovejch akcí?

Teď mi zrovna kamarádka – měla žirafu- tak říkám: „co to zase je? Proč máš žirafu?“, tak jsem tam klikla a její kamarádi – moji naštěstí ne – tam komentovali tu fotku a všichni měli žirafy. Tak jsem jí napsala, co to zase je, proč maj všichni v ikonkách ty žirafy. Tak mi odpověděla, že to je tohle a tohle. No, ale to bylo úplně stupidní, ale úplně stupidní! Ta hádanka byla úplně mimo hlavně a ta odpověď byla tak hloupá! Říkám: „Prosím tě, co to má bejt?!“ Tak tam na mě začala mít nějaký řeči na mě, že jsem hrozná, zlá a že jsem suchar. Třeba mě baví takovýto mezinárodní den knihy, který je asi tak tisíckrát do roka, ale jako pobaví to. Jako třeba, když to někdo dá, tak teď jsem naposled třeba komentovala, že to opravdu není mezinárodní den knihy – ten snad ani neexistuje. Ale že je to vtipný, tak jo, takže si vezmu knížku, ale už to teď nepíšu do statusu, ale napíšu to do komentu toho člověka, kterej to má na tý Zdi. Nevim, asi jak člověk stárně, tak už tam dávám, čím dál tím míň věcí, který mi přišly dřív dobrý. Je to takový spamování. Možná si teď víc uvědomuju, že to ty lidi spamuje takovýhle věci.

Mně přijde, že už tím FB proběhlo takových několik vln. Nejdřív tam všichni psali úplně všchno a zkoušeli, co to vydrží, a teď se to už nějak usadilo a celkově zklidnilo – až na pár výjimek, co se v tomhle období zaseklo. Ale myslím, že většina takovejch těch normálních lidí se zklidnila. Taky ta první česká FB generace začala mít děti. A to je teď další kapitola!

No, takže teď je to zahlcený celý dětma! Ale to mi přijde fajn. Když tam někdo napostuje fotku dítěte každé den, tak mi to přijde krásný, že i když toho člověka nestíháš vidat, tak třeba tak dva krát do měsíce vidíš fotky malýho. Je to hezký.

Ale musím se přiznat, že jim to pokaždé nelajkuju, protože myslím i na ty svoje ostatní lidi na FB, který děti zatím nemaj a zajímaj se o úplně jiný věci. Tak aby jim tam ve feedu nevylézalo deset mnou olajkovaných miminek.

To já zase lajkuju, protože bych dostala sprd'áka. A mně se ty fotky líběj – tak jsou to moje kamarádky.

Ale když se mi ta fotka fakt líbí a něčím mě zaujme, tak to neřeším.

Když tam dá deset, tak nelajkuju všech deset, ale jenom to album. Většinou se snažim. Někdy ne, někdy je jedna fotka krásnější než druhá... asi je to taky tím, kolik mi je, že už mi ty děti přijdou takový ťu'ťu. Hale, občas prostě lajknou deset miminek za sebou – no, dobře.

Ještě mám pár doplňujících otázek k tvému profilu. Co relationship status? To jsi ještě nezmínila.

Jakoby nevim, jestli o mně... já jsem to tam teda měla, jelikož mám ten dlouhodobej vztah, takže tam se to dlouho neměnilo. Takže jsem neměla pocit, že by to nějak lidi refletovali. Co bylo blbý, když se člověk takhle rozejde, tak si říká: „aha, tak teď ten, kdo o tom neví, tak o tom bude vědět“, ale naštěstí tam je nějaká jako hláška, že to nebude veřejný, že se o tom nikdo nedozví.

Tak to sis tam nějak dala...

Ne, to tam bylo nějak všeobecně. Prostě si klikneš a teď se tě to zeptá: „Tato věc nebude zveřejněná, pouze pokud bude někdo zkoumat tvůj profil, tak to nějak uvidí“. Tak to jsem byla ráda. Ale je fakt, že ale některý lidi to teda asi maj veřejně nebo co, protože už jsem víckrát viděla, že tahle je ve vztahu s tímhle a tenhle má volný vztah a tenhle něco... tak si to ty lidi asi dávaj schválně nebo jinak to nechápu.

Mně přijde, že to tam ale vždycky nebylo.

To je možný. To tam podle mě dávaj tyhle statusy relationship fakt lidi, který chtěj, aby to všichni ostatní viděli. Si myslim já, což já rozhodně nejsem tenhle typ, kdybych měla tyhle přechodný vztahy třeba měsíční... Což ty nevíš, když jdeš do vztahu, tak bůhví, jak dlouho ho budeš mít. Takže myslim si, že až bych byla s někým třeba půl roku, tak mi přijde, že by to mohlo být fajn si ho tam dát. Ale nevim, neumim na to reagovat – já jsem deset let se stejným chlapem.

A dala sis ho tam zase zpátky, když jste se dali znovu dohromady?

Ne. Teď jsem tam single. A nebudu to řešit, nechci to řešit, aby to zase všichni viděli.

Máš na profilu i nějaká alba?

Jo, určitě. Hlavně z dovolených.

A máš nějaká kritéria pro výběr těch fotek? Jak to tam selektuješ?

Tak asi takhle, když máš pět set fotek, tak pochopitelně tam nemůžeš dát všechny, protože pak by to ani nikoho nezajímalo. Vůbec, co se obecně říká o dobrým fotografovi? Že má těch fotek z toho celkového počtu vybrat třeba jenom dvacet. Což já zase moc neumím vybrat dvacet fotek. Takhle to prej funguje, že dvacet je ideální stav pro to, abys někdo někde prezentovala. Ale tak z té Afriky? Máme šest set fotek a z toho jsme vybírali to, co budem ukazovat. Vybrali jsme třeba nějakých čtyři sta fotek. A dál to prostě nešlo a hlavně jsme na to neměli vůbec čas. Takže, když jsme pak dělali kolaudačku bytu, tak jsme je tam promítali na televizi, takže to tam jako probíhalo těch čtyři sta fotek. Všichni jsme se tam normálně u toho bavili, takže to se dalo. Ale na ten FB, já nevím. Prostě já vim, že dvě stě fotek je pořád moc, ale ta Afrika je tak nádherná, že to prostě nejde! Předtím jsme byli v Indonézii, to je taky nádherný. Ještě mě fakt baví fotit momentky... Nevím, tak asi sto fotek by bylo asi taky moc...

A co dát dvě stě, ale rozdělit do dvou alb?

To jsme dělali dřív, protože to ten FB nějak omezoval před nějakým rokem, takže jsme mohli dát do jednoho alba třeba padesát šedesát fotek. Pamatuješ si, kolik přesně?

Nepamatuju, ale bylo to nějak omezený.

Bylo to omezený, takže to jsme dávali třeba dvě až tři alba. A taky, ono před těma lety se tam do těch alb dávalo kde co za fotky. Teď už si člověk trochu vybírá. A jinak z těch fotek dávám většinou krajiny asi, když jsem na dovolený nebo lidi odtamtud, což je taky pecka. A pak taky pár s náma, aby bylo vidět, že jsme tam byli. Jinak je to trošku jiný, když dávám fotoalba a když dávám takový ty momentky, když jsme byly teď s kamarádkou v tom blbým Chorvatsku, jako „jdem na kafe!“, vrátíme se z výletu „tamhle nahoru jsme došly“ a dám tam fotku s ní, jak ona otrveně kouká někam do kafe... To tam dám jednorázově za den tři fotky celej tejden, takže jich tam dám víc než normálně bych z blbýho Chorvatska dala. Teď nevím, jak zněla vlastně úplně přesně ta otázka!

Principy výběru fotek přidávaných na tvůj profil do fotoalb.

Jinak do těch alb dávám fotky, který se mi fakt líběj. Většinou jsou to teda krajiny z těch dovolených, zvířata, místní lidi... Když je to tady z Čech a udělám fotoalbum z oslavy narozenin, tak jich tam dám víc a dávám si záležet, aby všichni byli potěšený. Ne jako někdo, kterej tam nafláká rozmazaný fotky a hnusný fotky, kde jsou všichni jak zombíci. Jo, mám taky takový alba, kde je třeba padesát fotek z oslavy narozenin, ale to je většinou cizí oslava narozenin a vím, že toho člověka to potěší. Ještě většinou jsem takovej jako oblíbenec u lidí, protože hodně fotím a ráda fotím, takže ode mě očekávají fotodokumentaci. Teď už teda asi moc ne.

Co zásady na ochranu soukromí? Ty už jsi teda říkala, že tam máš nastavený to schvalování fotek, na kterých tě někdo tagne...

No, to omezení tam mám. Další omezení je, aby moje fotky viděli jenom přátelé – ne přátelé přátel – to jsem zakázala, protože to je takový množství lidí, který jsou přátelé přátel! Ještě mě naadlo, že nevím, jak tohle funguje, ale myslím, že když tebe někdo označí na nějaký fotce, tak že to viděj všichni jeho přátelé. Takže tam se trošku porušuje to soukromí, to teda jako jo. A jinak teda nevím o žádným dalším omezení.

Ještě pro připomenutí, je možné tam FB zakázat, aby tvůj profil zobrazoval ve výsledcích vyhledávačů. Máš to nastavené?

To teda se přiznám, že nevim. Asi jsem to ještě neřešila. A to to řeším docela často, protože vždycky, když FB vydá nějaká novou aktualizaci, tak si projdu, jestli tam furt mám stejný nastavení soukromí. Protože FB si v tomhle dělá dost, co chce. Přijde, že FB si s těmi uživateli docela hraje. Nepřijde ti to? Že tam povoluje různé věci v tom soukromí? Takže občas se na to určitě kouknu.

Určitě. Mění se to a je to nepříjemný. V poslední době už tam na hlavní stránce máš aspoň takovej ten teaser s informací, že došlo k úpravám nastavení soukromí a že si to máš zkontrolovat.

No, jenže to je v angličtině někdy jenom a my lidi, co neumíme tak skvěle anglicky, tak asi nemáme úplně šanci. Ale tak já se vždycky zeptám někoho, kdo umí, co a jak.

Máš teda na tom profilu něco úplně veřejně?

No, veřejně musíš mít takový ty články, když občas soutěžím někde. Veřejně se automaticky – co já vim – dělaj všechny věci, když lajkuješ někde nějaký článek. A to tam třeba i nechávám někdy. No, protože to není soukromá věc. A někdy jdu a překliknu to na jenom na přátele a někdy to ani nejde. Ale to opravdu tolik neřeším, když to není moje soukromá fotka.

Řešila jsi nějak filtrování obsahu? Máš tam třeba nějaké pracovní kolegy, které máš separované a vylučuješ jim nějaké příspěvky?

No, mám tam vlastně takovouhle mini-skupinku. Ty tam mám vyloučený ze všeho – pár lidí. Ale jenom pár. To jsou lidi, který ti přijde hloupý je odmítnout do přátel, protože ti nic neudělali, ale zas na druhou stranu, je tak moc neznáš, abys chtěla, aby viděli tvoje fotky. Anebo to jsou třeba bývalý kolegové, který zas nechceš úplně vyloučit ze svých přátel, aby se nějak neurazili. Pak tam je ještě myslim varianta, když něco přidáváš, zobrazit jen pro blízký přátele... asi sem tam něco takovýho dělala. A pak se pochopitěně daj dělat takový ty skupiny, že si uděláš skupinku a tam třeba dáš mimčo. No, ale kamarád to takhle nějak zkoušel, ale naklikal ty skupiny nějak špatně, takže tam pak jen psal „tak nic,tak to uděláme jinak“.

Já jsem si říkala až ex post, že jsem tam řešila hodně věcí ze školy a že to asi naprostou většinu těch mých přátel nezajímá. Občas jsem tam řešila nějakou úzce specifickou věc k nějakému předmětu, učebně nebo tak a k tomu by se asi skupina spolužáků bývala hodila...

Tak to asi bych zakládala skupinu. Někdy tě ale může naopak někdp příjemně překvapit dobrým postřehem i někdo, kdo v tom vůbec není zainteresovaný... Já takovýhle dotazy moc nemám. Když jsem hledala kadeřnici, tak jsem to klidně postla na celou síť a stejně jsem věděla, že se mi maximálně tak dva tři ozvou a ostatní ten můj status buď neviděj anebo je to nezajímá.

Ale jinak mám na FB ráda tuhle možnost zeptat se na radu, doporučení nebo zkušenost. A přijde mi, že lidi na to dost reagujou a často to pomůže.

Jo, na tohle lidi reagujou. Já si myslím, že FB od takovýchhle věcí je. Od toho, aby se tam člověk ptal na různé názory na něco, což potom jsou hodně nebezpečný ty odpovědi. Aby se ptal na tyhle na různé takovýchhle dotazy typu „doporučte mi...“, aby si mohl s přáteli sdílet fotky – asi by to měl mít nějak omezený.

No, a pak ukázka toho, co je nového ve světě, ať už jsou to zprávy z vesmíru, co dávají v televizi, co dávají v kině, co vyšlo za muziku novou, co se děje v politice, ano.

Jaký typ příspěvků tam ty tak typicky sděluješ? Pokus se to shrnout z hlediska formy i obsahu.

Tak dřív to bylo pochopitelně jiný – to jsme si sdělovali každéj prd. Tak teď sdílím asi nejvíc hudební videa, pozvánky na různé hudební a kulturní akce... Co mě zajímá a myslím si, že je důvod, abych to prezentovala dál. Nebo různé charitativní akce, to mi přijde taky dobrý, proč to nepropagovat dál. To mi přijde fajn. Třeba teď spousta lidí neví o těch semenech, že se to má zakázat. Nesměj se prodávat semínka jakýkoli, který nebudou podle nějakých strašnejch norem. Spousta lidí o tom neví, tak mi přijde dobrý šířit to dál, protože to, co si na nás vymýšlí Evropská unie, je neuvěřitelný... takže zase politika.

Tomu se nedá vyhnout.

Tomu se nedá úplně vyhnout. Tak ale neberu to jako politiku. Na jednu stranu to beru jako důležitou věc, kterou by měli lidi vědět... no jo, tak je to politika.

A co se týče nějakých osobních úspěchů, postřehů ze života... ventiluješ to tam nějak?

Osobní život? Hmm... To mě baví na ostatních lidech. Třeba Odposlechnuto v tramvaji je taková skupina – nebo odposlechnuto v MHD... Nebo jedna moje kamarádka, tak ta tam má pořád nějaký takovýchhle vtipný statusy. Dá třeba fotku nějaké retro starožitnosti a u toho „jé, tohle ještě prodávaj?“ a pod tím má tisíc komentů, protože tohle lidi hodně baví. Já bohužel takovýchhle věci nepotkávám, ale když se zadaří, tak to tam ráda dám. A má to úspěch. Třeba naposledy jsem někde viděla nějaký zlatý auto, tak to jsem tam musela dát fotku s tím, že „to bych moc chtěla“. Ale jinak soukromí věci typu „dneska mám náladu na prd“ tam opravdu nedávám, ale vím, že to tam některý mý kamarádi dávají. Někdy na to reaguju smajlíkem dolů, ale rozhodně ne nijak víc, protože napíšu tomu člověku do zprávy. Mně to přijde hloupý řešit takovýchhle věci na FB. Protože mi přijde, jako kdyby ten člověk chtěl, aby to věděli úplně všichni. Jinak by to tam nedával.

Máš pro to své publikování nějaké schéma nebo nějaký plán? Snažíš se tam přispívat v nějakých pravidelných intervalech?

Jo, to jako mám takovej pocit. Spíš mám pocit, že když tam dávám něco několikrát týdně, tak že už zahlcuju ty lidi. Ale pochopitelně, když si vezmu popularitu na FB, tak je asi dobrý tam postovat každéj den, abys přesně tam měla těch šedesát komentů. Ale to asi není úplně můj styl. Protože já když tam něco dám, tak mi přijde, že se tam zas až tolik lidí na to nekouká. Nebo nevím, kolik lidí to čte, ale každopádně to nikdo moc nekomentuje. Je fakt, že jakmile je někde nějaká reakce, tak to ty další reakce přitahuje.

Snažíš se v těch svých příspěvcích dodržet aktuálnost? Ať už ze svého života nebo společenského dění.

Jo, tak propaguju. Když vidím někde něco zajímavýho, tak se snažím to včas zviditelnit.

Ovlivňuje nějak to tvoje konání na FB zpětná vazba od ostatních? Když tam třeba něco mělo úspěch, tak že by tě to nakoplo v tom dávat tam toho víc třeba.

Takhle si to nemyslim. Já si myslim, že prostě to, co mám ráda, tak to tam dám a buď to má reakce nebo nemá. Ale rozhodně proto, že někdo má víc reakcí na svoje denní starosti, tak tam nebudu dávat denní starosti.

Takže tě to spíš neovlivňuje. Sleduješ tou svou FB prezentací nějaké cíle?

Jo, asi bych chtěla ovlivnit lidi, aby si přečetli nějakou zajímavou článek, aby šli na nějakou akci, podpořili něco dobrýho – když tam dávám nějaký ty charitativní akce, aby šli volit – aby se na to nevybodli... A muziku tam dávám, aby když to někoho zajímá, tak ať si to pustí a najde nějakou novou... ale hlavně protože to prostě chci vyřvat do světa, že se mi to líbí. Anebo někomu pro radost dávám taky hudbu. Fotky s cílem, když je to z dovolenejch, tak aby lidi poznali nějakou jinou krajinu, když je to třeba v Kutný Hoře, když jsme byli, tak aby si všimli, že i v Kutný Hoře je hezky, že tam můžou jet. Že je tam krásná kavárna – dám tam odkaz na kavárnu přímo - skvělý dorty, skvělý kafe. Zajděte si tam! Asi je to taková jako reklamní činnost docela i, trochu propaguju, ale dělám to ráda, protože je to to, co se mi líbí – některý podniky nebo lidi nebo projekty. Tak je chci podpořit.

A co třeba upozornit na nějaký svůj talent nebo dovednosti? Myslíš, že ten tvůj profil plní taky nějakou takovou funkci?

Ale jo, tak možná jo. Jako, že by to měl sledovat nějakou třeba můj potenciální zaměstnavatel, myslíš?

Tak to úplně nemyslim. Ale že třeba těm lidem pak zůstaneš zafixovaná, že tam dáváš dobré fotky, dobrou hudbu...

Jo, to jo. Asi to podvědomě tak jako je. Že mě baví ta fotka, baví mě muzika... Asi mám radost z hezký fotky a chci ukázat ostatním, že to umim. To asi jo.

Mohl by u tebe být jedním z těch cílů i budování kariéry?

To si nemyslim, že by FB byl takovej. Jak to nemám zpřístupněný veřejnosti jako to maj některý lidi – jednoho z nich jsem zrovna dneska čekovala. Já mám v oblíbených takovou tu stránku jako produkce, post-produkce, práce v reklamě, práce někde... Ted' tam byl nějakou chlápek s fuseklí! Tak jsem si na něj klikla a on má pochopitelně veřejnej profil. Někakej týpek, který dělá asi do reklamy – nic o něm nevim. Ale člověk se o něm na tom profilu dozví věci! Má to schválně veřejnej a prostě chce, aby ho ty lidi viděli a chce upoutat pozorost a asi aby ho někdo kdyžtak kontaktoval. Tak to já teda určitě nemám.

Když se řekne osobní reputace, co se ti vybaví?

Nevi, tak jako, co si o tobě lidi myslěj? Osobní reputace? Asi aby lidi viděli, že nejsem já nevim rasista, že nejsem nějakou podvodník nebo jak bych to řekla... že jsem přátelská a milá osoba. Já nevim, jak to přesně myslíš. Jako pověst, no. Vidím to třeba jako osobní pověst na FB, že nejsem někdo, kdo tam přesně denně hází deset statusů, ale ani bych se netipovala na člověka, kterej je politicky založenej a dává tam jenom politický věci nebo o kterym by se bavilo jako „ježiš, to je ta holka, která tam dává hrozný fotky kohokoli“ nebo

„Ježiš, tahle holka tam furt dává nějaký trapný články o celebritách“... Rozhodně nechci být nějaká, aby se o mě říkalo, že jsem nějaká na tom FB, která tam dává tohle nebo támhleto.

A myslíš, že se na FB může nějaké budování reputace odehrávat?

No, jasně – třeba někdo může mít pověst věčného rejpala, kterej komentuje všechno. Já mám někdy sto chutí se držet, když tam někdo něco takového dává.

Takže se do diskuzí sama moc nezapojuješ?

Do diskuzí se moc nezapojuju a když jo, tak pak toho vždycky lituju. Hlavně je asi potom důležitý neargumentovat dál, pokud nemáš nějaký pádný rozumný vysvětlení, a když pak ten člověk reaguje znova a znova... To jsou takoví ti – jak se jim říká? Takoví ti věční rejpálisti, věční komentátoři?

Trollové?

Trollové, no. Tak pak už nemá smysl se s tím člověkem bavit, že jo. Ale ono je to těžký na ty nervy potom, že jo? Neudělat už nic. Jenže tihle lidi maj pak pocit, že když nemaj poslední slovo, tak že prohráli, že? Nebo že to jejich slovo je nejlepší.

A když bys vzala ty svoje lidi, co tam máš ve své síti, dokázala bys někomu dle toho chování na FB přiřadit někoho negativní nebo pozitivní reputaci?

Ale to není jako reputace. Ne, to není ono. Protože by mu pak všichni ty lidi řekli: „Ježiš marja, už to tady nekomentuj!“ nebo by mu tam ty lidi nereagovali. Ale oni mu tam reagují, že jo. Ano, třeba jedna moje kamarádka tam dává podle mého názoru dost osobní věci a na věci ostatních reaguje dost osobně, jako stylem, že tam jmenuje lidi a otvírá moc soukromí toho člověka, jehož status tam komentuje. I když ten člověk si to vlastně tak trochu způsobuje sám, že mu tam pak můžou vzniknout takovýhle komentý soukromý. Ale jako ano, mám takový kamarádky a neradno dávat komentář někomu takovému.

A mění to nějak mínění o těch lidech tak, jak je znáš z offline života?

Ale docela si začneš pak přemýšlet o těch lidech a jako jo. Myslím si, že to, co kdo dává na FB, dost ukazuje na to, co má v hlavě nebo jak bych to řekla. Ale určitě, protože člověk musí přemýšlet o tom, co dává veřejně ke sdílení všem, který si chtěl přizvat na FB a je pravda, že si tam spousta lidí dává spousta lidí, který nejsou jejich kamarádi, který jsou známý nebo vzdálení známý nebo třeba klienti. Takže pak to, co si člověk dává na Zed', určitě ovlivňuje to, co si o něm ty ostatní myslí a jak na něj budou reagovat na FB. Zase u někoho si nedovolíš napsat nějakou reakci veřejně, protože víš, že by se to mohlo zvrtnout někam. A můžou to být nejbližší přátelé.

A myslíš, že na ten úsudek o ostatních lidech na FB má vliv ta pozorovaná odezva od ostatních?

Nevim. Spíš si vždycky utvořím obrázek o tom člověku. To mám třeba z mejch kamarádek, který maj třeba tři sta těch přátel a přidávaj si tam kde koho, tak ty tam dávaj statusy, který... teď z hlavy ti neřeknu žádněj, ale je to takový obecný, je to takový nicneřikající – ale jako dobře – a jak má takovou spousta známejch ta holka – nebo ten kluk, ale většinou holky to dělaj – chlapy se podle mě moc nefacebookujou – aspoň ty

normální, co to nepoužívaj jako pracovní nástroj – tak tam na tu věc spousta lidí reaguje. Třeba „haha“, „mňau“ je u mě dost obvyklý u kamarádek nebo „čičí“ a podobně. Takže tím, jak se chováš normálně ve společnosti k ostatním lidem, že si děláš třeba jen spousta známých a bavíš se třeba i s lidma, co ti nevyhovujou, tak pak na FB se to odráží v tom, že ti tam reagují i takovýhle lidi, který vlastně úplně neznáš. A reagují ti tam nějak jenom proto možná, aby se s tebou dostali znovu do kontaktu. Je to takovej nástroj, jak se zviditelnit. „Sice jsme se viděli jednou v životě a nevím, jestli se ještě někdy uvidíme...“ to jsou taková hledači přátel všude mi přijde.

Takže říkáš, že ta zpětná vazba nemá vliv na to, co si myslíš o těch ostatních nebo o těch jejich příspěvcích?

Co se týká jejich příspěvků? Já osobně u mejch příspěvků si to nějak úplně neberu, ale když reagují lidé na příspěvky ostatních – třeba mejch kamarádů a tak - tak si o tom člověku asi tvořím trochu obrázek. Nebo o těch přátelích, který mu to tam komentují.

Myslíš, že se ta reputace na něco váže?

Hlavně se to váže na to, co tam postnul na ten FB. Když tam daj nějakou věc, která jasně ukazuje, jaký jsou – například když tam dá někdo nějakou rasistickou věc – tak pochopitelně si o tom člověku začneš myslet něco úplně jiného. To se mi teď stalo u jednoho bývalého spolužáka. Dal tam nějakou fotku, něco s cikánama. Tak si říkám: „No, to snad není možný tohle!“.

Okomentovala jsi mu to?

To nevím, jestli jsem mu to komentovala. Možná jo, možná ne. Víím, že spousta lidí mu to tam komentovala. A já jsem to absolutně rychle vyhodila z toho, že to vůbec vim, ale každopádně to utvořilo obrázek o tom člověku. A možná jsem to i komentovala nebo jsem mu to poslala do zprávy. Ale rozhodně mě to úplně rozhořčilo a říkala jsem si o tom člověku, že se mi to teda úplně nelíbí, že prezentuje veřejně takový věci. Jinak asi jsou tam lidi, který maj statusy o tom, jak jsou smutný, jak jsou veselý, tak ty tak ty maj asi na tom FB reputaci lidí, který zveřejňují svoje psychický stavy.

Co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit? Třeba, jak jsi zmiňovala, u toho bývalého spolužáka s tím rasistickým podtextem. Tipuju, že se asi nevidáte moc často.

Já si o něm nemyslím, že je hnusný rasistický prase. To ani ne. Spíš mě to pobouřilo ve stylu, jak si dovolí tohle prezentovat veřejně! Já se s ním nestýkám – můj kamarád to není jako takovej - takže jako nemusím to poslouchat denně nebo tak. Možná to ani nijak neventiluje... Ale jak ho vůbec napadne dát takovouhle kravinu dát na FB a veřejně to prostě oznámit všem. To mě na tom štvě.

Možná se chtěl vymezit anebo jen provokovat...těžko říct.

Nebo jsetli mu to přišlo jako dobrý? Já nevím. Jako přehodnotím tím názor na toho člověka? Jo, asi jo.

No, ale kdyby se to mělo nějak zvrátit, abys na to zapoměla? Co by se muselo stát, když jsi s ním jenom ve spojení přes ten FB? Šlo by to vůbec?

Myslím si, že asi ne. Tak už se jednou vyjádřil... Jo, možná by tam mohl mít nějaký komentý k tomu, ale musely by bejt hodně silný, aby mě přesvědčil, že není rasista. Ono zrovna rasismus je hodně blbý téma.

Takže myslíš, že tu reputaci nebo pověst je pak těžké vracet zpátky?

No, asi jo. Podle mě, když tam něco někdo zveřejní, tak by to neměl brát na lehkou váhu. Už se mi stalo asi dvakrát, že jsem na něčí Zed' něco postla a pak jsem to stáhla, protože jsem si dodatečně uvědomila, že to není dobrý. A jestli mám uvést případ, tak to bylo, že jsem tam kámošovi chtěla dát takovou hodně posměšnou písničku od Vévěček nebo čeho o Paroubkovi, ale fakt brutální. Protože jsem věděla, že on je taky takovej. Ale pak jsem si řekla: „Á, vyseru se na to“ a stáhla jsem to, protože mi došlo, že by z toho mohl mít prudu nebo něco, a poslala jsem mu to do zprávy. A říkala jsem si: „Ježiš marja, tohle už nikdy nesmím udělat!“ Jako on je takovej, on by si to tam třeba i dal. Ale nechtěla jsem prostě být ta iniciátorka, protože potom on by z toho mohl bejt naštvanej nebo by se mu pak mohlo dít něco, co by se mu nelíbilo a nechci ty lidi takovýmhle stylem ohrožovat. On to sice může stáhnout, no ale... ale většinou si toho stejně někdo všimne. Hlavně se pak pozná, že tam někdo něco smazal.

Řídíš se poznatky o něčí reputaci, co získáš z FB, i v offline životě?

Jestli to беру podle toho, jak se člověk chová na FB nebo jak o něm mluví lidi na FB nebo jak ho chápou lidi na FB?

No vlastně všechno, protože ono to všechno hraje nějakou roli.

Já se totiž těžko můžu řídit podle toho, jak lidi chápou člověka na FB. O tom moc nevím. To si každej myslím buď v hlavě anebo si to píšou v nějakých soukromých zprávách. Ale řídím se tím, jak já ty lidi vidím. I když moc lidí se tam nějak moc negativně asi neprojevuje.

Já myslím, že si lidi obecně teď dávaj už docela pozor.

Taky si myslím, že jo. Protože dřív lidi fakt komentovali hodně co dělaj, svůj denní příběh života... to bylo často dost otravný. A jestli teď by mě něco ovlivnilo tak, abych toho člověka úplně přestala sledovat...

No, anebo třeba naopak – v pozitivním smyslu. I když si s někým třeba delší dobu nebyla v kontaktu, tak teď vidíš na tom FB, že je zajímavěj a že se s ním hodně ztotožňuješ... tak pak máš třeba spíš tendenci jít na jím pořádané akce a bý víc v kontaktu i v offline světě.

Jo, tak to asi jo. Akorát já jsem možná trošku uzavřenější člověk na to, abych – kdybych takhle viděla nějakýho bejvalýho kamaráda, kterej tam dává zajímavý věci – ho kontaktovala sama. Což třeba jedna moje kamarádka, která je teda sama dost aktivní na FB, si loví docela takhle kamarády, že obnovuje vztahy. Ale ona sama říká, že to využívá k dalšímu věcem. Protože z každýho se dá něco dostat. Což mě docela urazilo, ale furt patří k okruhu mých nejbližších známých, tak se to snažím pochopit.

Ona je to asi pravda. Člověk to nějak podvědomě vnímá, že ten jede v tomhle a tenhle v tomhle a když pak něco aktuálně řeší, tak si na to vzpomene.

Jo, jako využíváš toho. Využiješ toho člověka. A není to vůbec myšleno zle.

Má to, jak na tebe působí ostatní lidé na FB, nějaký vliv na to, jak se chováš ty?

Já nevím – to bylo před lety. Teď už si nemyslím, že by mě kdokoli jakkoli ovlivňoval na tom FB. Já tam prostě dávám to, co já myslím, že tam chci dát. A když tam dám něco špatného, tak si to sama uvědomím a stáhnou to – to se se mi stalo asi dvakrát, jak jsem ti říkala... No, občas mám taky výlevy. Třeba o tý politice. Asi jsem tam něco psycho a úplně naštvanýho dala.

Takže jsou pro tebe třeba příklady nějakého negativního chování na FB poučením?

Snažím se. Ale tak rasistický věci bych tam nikdy nedávala.

Chtěla bys k tomuhle tématu ještě něco dodat?

Já teda nevím, ale co bych chtěla dodat je, že si myslím, že FB je hodně problematickej u dětí. Moje kamarádka má dceru – teď je jí asi patnáct – a tam je to teda hodně o tý reputaci na tom FB. A přijde mi to jako hroznej úlet, protože ty děti jsou takoví hajzlíci, jsou to strašný potvory, a třeba dceři tý má kamarádky se stalo i to, že jí ukradli profil – zjistili si heslo a pak tam publikovali různé věci na tom jejím profilu – a pak jí to musel nevlastní otec zrušit. A to mi přijde drsný. Protože ty děti si vůbec neuvědomují, co tím způsobují, když takhle ukradnou někomu profil a něco tam pod jeho jménem zveřejňují. Pochopitelně tyhle mladá, to jsem zjistila takhle u kámošky – tý její dceři je teda už nějakých sedmnáct – říkám: „Terko, víš, že máš otevřenej profil? Já nejsem tvoje kamarádka, ale vidím ho.“ Tak jsem to řekla i tý kámošce, co tam s náma taky seděla, a ona z toho zuřila. Ale v první řadě jí ho měla zkontrolovat ona. Protože ty děcka si tohle neuvědomují, neřešej nějakou ochranu soukromí. Ale drsný je, že ani ty rodiče to neřešej.

2.2.12 Rozhovor č. 12 – Lejla

Datum záznamu	22/11/2013
Délka	01:24:52

Jak jsi se k FB dostala?

To právě nevím, ale občas koukám na to, že ho mám od nějakýho roku 2008. Myslím, že mě k tomu asi spíš dostal nějak bývalý přítel, jako z ciziny, že ten podnět byl, od cizince.

Takže ti byl doporučen jako nějaký vhodnej komunikátor nebo tak?

Ne, á jsem si to zařídila a nevěděla jsem, o co jde. Já nevím, jak se to rozjelo vlastně? Asi pak, když ho začali mít i ostatní.

Takže ses tam prostě zaregistrovala a nijak jsi o tom nešpekulovala. Neotálela jsi.

Ne, to je něco jako, že jsem se zaregistrovala na Aukro. Prostě něco, co bych mohla využívat. Nebo jako později na LinkedIn, s kterým nepracuju, prostě nijak ho nevyužívám – jenom tam mám ten profil. Ale ten FB jsem měla... jako nevím – někdy jsem si ho založila a pak později jsem ho začala používat. Dejme tomu tak o rok pozdějc, v roce 2009.

A co tě na něm zaujalo? Zaujalo tě na něm něco?

Ne. Já jsem ani nevěděla, co to je. Já jsem až potom zjistila, co to je. Asi fakt jak debil – prostě mi od někoho přišlo „Přihlaš se na FB“ a tak jsem se přihlásila na FB, no.

Jak často se tam během dne přihlašuješ?

Během dne? Já teď, co jsem začala pracovat, tak tam jsem... Přihlašuju? Já spíš tam jsem po celou pracovní dobu.

A jak často na to koukáš, že se vyloženě překlikneš do té záložky a sleduješ to?

No, pokud si s nikým nepíšu. No, že si to tak prohlížím? Za tu pracovní dobu určitě tak jednou za hodinu, jako když tam fakt sedím u toho počítače. Ale to neznám, že celejch osm hodin pracovní doby sedím u počítače.

Na jakých zařízeních ho používáš?

Teď už ho mám i na mobilu, ale jenom díky tomu, že jsem dostala chytrej telefon z práce. Ale používám ho na něm docela hodně, protože tam mám lidi, se kterými komunikuju výhradně přes to.

Dokázala bys nějak zprůměrovat, jak dlouho trvá ta jedna průměrná session? Když tam nepřetržitě koukáš, než se třeba proklikneš jinam.

Pět minut max.

Můžeš mi popsat, jak ta session typicky probíhá?

Kouknu se na hlavní stránku a jedu po tom, co tam kdo postoval. Pak koukám na ten sloupec, kde se píše, co se komu líbilo a bla bla bla.

A máš tam nějaké speciálně zaměřené skupiny, kam se jdeš ještě třeba podívat zvlášť?

Ne, já prostě mám tu Zed' a koukám, jestli postujou. A když postujou, tak to vidím na tý Zdi a rozkliknu si to a přečtu to. Mám tam spoustu věcí kvůli práci a pak spoustu svejch zájmovejch skupin – to jsou ty různý literární... nebo noviny tam mám taky nějaký.

K tomu se ještě dostanem, to mi teď nemusíš říkat, co tam všechno máš. Stane se ti při té tvé session, že se tam na něčem zasekneš a zdržuješ se tam přehnaně dlouho? Třeba si to i nerada přiznáš?

Jako nic, co bych označila jako negativní. Prostě čas tam neztrácím moc. Jako to, že se tam kouknu třeba na nějaký fotky nějakých známých, tak to leda bych označila, že to bych nemusela třeba dělat.

Jaký typ příspěvků od ostatních tam máš nejraději?

Tak statusy vybraných lidí, pak nějaký ty skupiny a noviny, který mě bavěj. Jako ty moje zájmový činnosti. Ty pracovní věci, no tak to si holt musím přečíst a sere mě to spíš. Když se tam objeví, že zase někdo někde protestuje proti něčemu.

Dokázala bys to ještě víc specifikovat, z hlediska obsahu a formy? Co nejvíc strhne tvoji pozornost. Jestli třeba fotky z demonstrací nebo tak?

Krátký texty. No, já nerada čtu dlouhý texty. Ve srovnání s těmi články, co rozklikávám, tak mi fakt nejvíc vyhovujou ty statusy, protože mají takovou rozumnou dylku. Krátký texty, videa a zajímavý fotky nebo nějaký umělečtější. Od lidí, co uměj fotit nebo prostě umělečtější fotky. Vizuálně zajímavý podle mého vkusu.

A obsahově se to dá nějak zařadit?

Spíš asi, co by nějak upoutalo, je nějaký soukromý pozorování nebo nějaký názor. Postřehy, názory. No, názorově hodně. Já si tam taky snažím držet lidi – proto jsem to i hodně promazala - který něco vyjadřujou a dávaj tam něco víc než jenom soukromý informace. A oni pak kolikrát u nich i ty soukromý informace jsou zajímavý. Ty lidi jsou zajímavý.

I ty hodně soukromý informace ti připadaj zajímavý? Anebo sis to už tak vyselektovala těma lidma, co tě zajímaj?

Třeba příspěvky jednoho našeho spolužáka - pracovní nebo jako ta jeho nadstavba, pro kterou ho tam určitě chci mít, tak to mě uspokojuje. Plus teda nějaký jeho osobní postřehy, ve kterých je třeba zapleten jeho syn nebo něco. Má syna doufám? Tak to mě baví taky.

A videa tě zajímaj jaký?

Všechny krátký. A opět krátký. No, jako dlouhý ne. To mě až teď kamarádka uhnala na to video o těch ženských, jestlis to už viděla. To je úplně úžasný. To se podívej, Míšo, to je naprosto inspirující a úžasný!

Dalo by se teda říct, že tam tyhle věci vyhledáváš? Že třeba si tam držíš i lidi, který podobné věci vysílaj a trefujou se ti do vkusu?

No, s tím moc nemanipuluju. Ale jako vyřazuju spíš lidi a věci – spíš věci - co mě nezajímaj a pak se to tam samo filtruje. Já tam sama nic moc aktivně nevyhledávám. Já se tím píš se nechávám zahlcovat. Jako že bych špiónila nějaký lidi konkrétní, to ne.

Který příspěvky naopak nevyhledáváš a dalo by se říct, že tě trochu otravujou? Jsou prostě trochu na obtíž a přeskakuješ je.

No, zase jsou to ale třeba nějaký noviny, který mě nezajímaj až tak – třeba makedonský - ale mám je tam jenom, abych to viděla. Tak to jako přejíždím. Nějaký nezajímavý lidi přejíždím. Reklamy ignoruju. To je asi tak všechno.

Co nějaký aplikace nebo hry?

Ježiš, no to jde úplně mimo mě tohle! To už mi tam snad ani nikde nevyjíždí.

Máš to zablokovaný?

To jo. To vůbec - takovýhle informace by mě jenom znervózňovaly.

Jsou nějaký zdroje, co na FB vyloženě blokuješ? A počítám mezi ty zdroje i třeba lidi.

Ne. Ale nemůžou si mě nějak vyhledat jako.

No, k tomu se pak dostanem. Takže to řešíš spíš odstraněním z přátel ty nevhodné lidi?

Jo, ale to už jsem udělala prostě takovou jednu čistku. Ono je to docela příjemný.

Ještě si říkala, že blokuješ nějakty reklamy. Ono to jde?

Když mi tam vyskočí nějaký placený obsah od někoho, tak na to kliknu a dám příště nezobrazovat a většinou si tam vybírám nějaký debilní důvody – třeba jako, že mě to uráží.

Co třeba takový ty řetězovky, jak se šíří některé aplikace, že než tě to pustí dál, tak že musíš do toho pozvat svoje přátele?

Ne, tak to vůbec. Od toho ruce pryč!

Mohla bys mi popsat svůj FB profil? Jaký údaje tam máš o sobě zveřejněný, na jakým principu vybíráš a měníš profilovku a cover photo.

No, tak to už neobměňuju dlouho profilovku a mám ji tam takovou nejasnou, kde mám vyfocenej stím svý hlavy s drdolem. Mám tam jiný jméno, ale asi se dá můj profil dohledat podle mýho jména, protože tam mám někde zadanou emailovou adresu. Jinak tam o sobě nemám nic, kromě toho, že jsem zadaná, což není pravda. A že jsem žena.

Máš tam datum narození?

Ne, mám tam datum narození, ale nemám tam rok. Mám tam, že jsem se narodila tehdy a tehdy.

A máš to normálně zveřejněný na svém profilu?

To vidí asi - podle mě - všechno vidí jenom přátelé přátel. Že si mě nemůže najít někdo zvenku.

Máš tam uvedený a přiznaný členy rodiny?

Ne, nemám tam členy rodiny vůbec. Jako mám je v přátelích. Ne, ty lidi o mně vůbec nic nevědí. Dokonce jsem si tam vymazala i všechny školy.

A práci tam uvedenou máš?

Ne.

Co nějaký ty oblíbený knihy, filmy, zájmy?

Jo, to tam toho moc nemám. To myslím, že nemám vůbec vyplněný, že tam mám jenom že, co se mi líbí. A to nevím, jestli tam můžou vidět ostatní. Možná taky ne, možná to mám taky nějak zablokovaný. Prostě tam mám zablokovaný kde co.

Co ty cover fotky?

Jo, a to občas i měním. Jo, a měním si někdy – to je nějaký takovej impuls, když mám hodně blbou náladu – tak tam mám jednu černou profilovku. Na který to je fakt málo vidět. Ale taky na tu cover fotku nebudu nikdy dávat sebe.

A co tam třeba dáš?

Nějaký motiv. Třeba teď tam mám vysypaný jídlo na trávě. To je takový neštěstí.

To je takový strašně destruktivní.

No, tak jasně! Prostě to, co je moje nátura. Já to mám jako takovou výkladní skříň svojí tvorby nějaký nebo prostě svého názoru. Toho, co chci sdílet s lidma. Toho, co chci ze sebe ukázat. Což jako fotky tam pak jako mám – hodně tam dávám fotky z cest i třeba fotky sebe. A to mi nevádí, tak já nejsem nějaká ohyzdná a tak si tam dávám hezký fotky. A taky chci zájem samozřejmě.

No, k tomu se ještě dostanem. Takže bys řekla, že tě ten prodil nějak vystihuje? Když si tam někdo najede na tvůj profil, tak si udělá o tobě obrázek.

Jo. Musím ho ale přijmout za přítele.

Máš tam nějaké další zásady ochrany soukromí? Co všechno tam teda je u tebe vidět pro cizího člověka?

Podle mě tam neviděj nic. Podle mě mě ani nenajdou. No, profilovka a cover fotka ta je vždycky vidět.

A několik přátel je tam ještě vidět, plus společný přátelé.

To mám podle mě taky skrytý. Podle mě ani moji přátele nemůžou vidět, s kým jsem vším přítel. I když možná to můžou vidět – to už bych byla mrcha.

Máš tam nastvené schvalování svých tagů – když tebe někdo tagne?

Ne, to nemám. Kdokoli mě může tagnout a já to vidím, že se mi to zobrazí v upozornění. Tak se podívám a buď to odstráním anebo to tam nechám.

Povolila jsi FB, že souhlasíš s tím, aby byl tvůj profil součástí výsledků vyhledávání?

No, jestli jsem na to někde narazila, tak sjemt o určitě zaškrtnla, že nechci. Ale nejsem si úplně jistá, jestli jsem na to narazila. Já si to čas od času procházím ty bezpečnostní hajzly, no.

Máš nějaká kritéria výběru pro fotky, která pak přidáváš do svých fotoalb?

Ne, to je vždycky! To já si je upravím a pak tam dám. Dokonce teď poslední dobou už je upravuju. S tím si teď dávám záležet víc a víc. To jako určitě, že jako moji reputaci, že tam opravdu nechci mít špatný fotky nebo fotky, s kterejma já bych se neztotožnila. A asi se mi to docela i daří, protože poslední dobou ten zájem o ty fotky - a to jak se líběj - je prostě takovej, za jakej se nestydím. A už zase včera nebo předevečirem si jedna moje kamarádka dala mou fotku jako profilovou. No, a právě mi to někdo řekl, že si lidi dávaj moje fotky jako profilový.

A máš nějaký optimální počet fotek do jednoho alba?

Tak to já vůbec a už se mi právě takhle stalo, že jsem to tam dala a pak najednou, že album tohle „líbí se“ a druhej ten se pak s tím člověkem sešla a vůbec bych to do něj neřekla. Protože až když jsem to viděla, že to tam je všechno nahraný – no, to Kosovo – to má dvě stě fotek možná. No, nebo sto dvacet – já nevím, kolik. Takže to vůbec neřeším, protože se mi osvědčilo, že ty lidi, do kterých bych to vůbec neřekla, si to prohlídnout celý, když chtěj. Takže počet fotek mě fakt vůbec natankuje. Jako asi by bylo blbý dávat tam bez konceptu deset stejných fotek z jednoho dne, ale kdyby to bylo dvě stě fotek z jednoho dne a každá by byla jiná a nějak zajímavá, tak může bejt.

A obsahově ty fotky vybíráš – jasně, že bereš ty, co dobře vyšly, jsou ostrý a tak – ale z pohledu těch potenciálních diváků? Co je tam může zajímat a tak?

Jo, to řeším taky. Jo, jako co je tam může zajímat? No, to taky. Spíš abych to jako dokázala popsat pro ty lidi. Ale tak vždycky vim, že někoho to bude zajímat, protože mám s těma lidma posobný zájmy, že jo. Tak vždycky se tam najde někdo, koho to osloví. Ale taky si tam dám třeba nějakou osobní.

Snažíš se, aby to mělo taky nějakou funkci edukační, jako třeba „Takhle vypadá Kosovo“?

Ne, to ne. Já totiž tu edukaci budu vždycky dělat nějakou jinou formou. A od toho mám třeba ten makedonskej blog na Respektu.

Jaký věci na FB zveřejňuješ? Co tam na nějaký pravidelný bázi dáváš? A zase to zkus shrnout z hlediska obsahu a formy.

Tak odkazy na zajímavý články, videa a fotky. Svoje fotky během dne, když jedu nějaký momentky v mobilu. No, a pak čas od času, když někde jsem nebo je nějaký soubor fotek, tak nějaký ty fotky, nějaký fotoalba. No, a pak ty texty, který dávám do statusů.

Ty mi přijdou pro tebe hrozně typický. A dáváš tam i kromě těch literárních statusů nějaký přízemnější?

Jako, že jsem si koupila nový boty nebo tak? To ne. Když se mi dějou nějaký zajímavý věci, tak já to zapracovávám do těch textů že jo rovnou. Takže pokud to je tak silný, že to chci nějak zpracovat, tak se pak o to podělím. Ale ne tak, že bych někde něco četla nebo viděla a nějak komentovala odposlechnutej rozhovor na ulici... to nedělám. No, to dělám! Ale dělám to formou těch svejch textů. To je všechno přetavený. To, co jsem tam postovala, než jsem odešla za tebou, tak to je podle reálný situace. (48:20)

Máš teda pro to svoje publikování na FB nějaký plán? Snažíš se tam postovat v pravidelných intervalech nebo aby to bylo rozložené podle formátu?

Já myslím, že to neřeším, protože to prostě tolik nevyužívám, abych si tam ty věci nějak plánovala... že se to nějak přirozeně střídá. Ale třeba se mi stalo, že jsem si odtamtud něco mazala, protože se mi tam nahromadilo strašně moc takových těch aktivistických věcí, tak jsem si pak už něco skryla po tejdnu asi, kdy jsem tam nedala nic nového.

Já se defakto kromě lidí, co jsou v těch social mediích profíci, nepotkala s nikým, kdo by si ty příspěvky nějak plánoval. Na to existují i aplikace, že jo, kam si to nasázíš, navolíš si data publikace, připišeš nějaký ty statusy a ono se ti tam publikuje pak samo.

To my bysme třeba potřebovali do práce. Ty vole, to může bejt takovej posmrtnej FB! To si naplánuješ na dobu, až tady nebudeš. Tyjo, tak to je fakt hustý!

Máš pocit, že tě v tom, co tam dáváš, nějak ovlivňuje ta zpětná vazba od ostatních?

Mě to třeba podpořilo tím, že se to líbilo, tak tím jsem třeba začala víc psát, protože jsem věděla, že těm lidem se to líbí. A ty fotky taky, že se s nima teď tak dělám, tak to proto, že je tam chci mít hezký. A to přesně v tomhle mi ten FB hrozně pomoh, protože já bych se jinak strašně styděla. Já bych jinak neměla, jak oslovit publikum, protože bych pro to musela vyvíjet nějakou aktivitu a to já mám hrozný bloky, hranice. A takhle je to dobrý, protože ty lidi... A to je přesně nástroj pro mě! Protože já se nikdy nikde nebudu za sebe bít... teda, kdyby mi bylo nějak ubližováno, tak to jo. Ale jestli se mám prodávat a dělat ze sebe něco víc, tak to ne. To musí prostě přijít od těch lidí. A přišlo!

Tak to jsem ráda, že tě ta zpětná vazba tak nakopává. Mně taky. A přitom je to taková banalita, prostě ten lajk člověk udělá ani pořádně neví jak...

Ale to teda ne. Já lajky dělám s rozvahou. A kolikrát tomu ten lajk nedám, protože to jdu nejdřív prostudovat, když je to nějaký článek nebo něco...No, a pak se už bohužel nevrátím a ten lajk tomu nedám. Ale lajky nerozdávám jen tak.

Řekla bys, že tam je nějaký časovej horizont nebo limit, do kterýho, když tě to nestihne zaujmout, tak už tomu ten lajk nedáš?

Jo, to je. Prostě mám nejradši, když je to tam napsaný rovnou.

A dokázala bys nějak časově vymežit tenhle interval?

To závisí na hrozně věcech. Když už si musím prokliknout a někam kvůli tomu odjet, tak když pak se vrátím na ten FB, tak to musí být ještě na té hlavní stránce. A když už to tam není, tak na to třeba zapomenou. A když je to někdo pro mě cennej, jako já nevím, kdo něco napsal pro něco jinýho a teď to musím odkliknout a vrátit se, tak to se pak klidně vrátím a toho člověka si najdu a dám mu ten lajk.

Přízpůsobuješ té zpětné vazbě i nějak ten svůj obsah?

No, to určitě. Protože to já bych nikdy něco jen tak naslepo nestřílela někam veřejně, kde to ještě navíc může zůstat. Tak ono se to dá vymazat – není to Twitter. Ale vždycky to někdo chytne.

A pak často do toho ty lidi rejou, když něco vymažeš. Je to většinou trochu ostuda, když se něco takovýho stane.

No, právě. To určitě. Ostuda na FB.

Dalo by se říct, že tou svou prezentací na FB sleduješ nějaké cíle?

Asi trochu jo. Aby lidi o mně věděli, co dělám. Mám to jako takový cvičiště pro sebe. Oni ty lidi to nemůžou vědět, jaký já mám problémy někde vystoupit, takže prostě oni to berou asi jinak. A já chci, aby to nevěděli, že se stydim. Já to vim a pro mě je ten FB příjemnej, protože tam je omezenej okruh lidí, ale lidí, o který mi jde, a já prostě nejdřív potřebuju jejich podporu a pak jsem třeba schopná udělat krok mimo FB. A přesně to se teď bude dít, že jo pro mě. FB fakt je pro jako bezpečný. Mám tam to, co chci sdílet veřejně, ale zatím to sdílím s lidma, který mám ráda. A ten důvod, jak říkám a ještě to zopakuju je prostě ten, že ty lidi mi dodaj tu sílu, abych se nebála sdílet ty věci, co chci, veřejně, s výhledem toho, že se to bude lidem líbit, tak abych aspoň měla nějakou základničku lidí, kterým důvěřuju a kterým se to líbí. Takže si pak můžu udělat ten krok mezi ty ostatní lidi a ať se jim to bude líbit nebo ne, tak už to prostě můžu ustát.

Pak tady máš ještě příklady nějakých dalších cílů, co mě napadly, že by tam lidi mohli chtít dělat. Tak já ti je přečtu a třeba se tam ještě v něčem najdeš. Být víc vidět, upozornit na svůj talent a dovednosti...

No, to jo.

...budovat si kariéru. Ale tak svým způsobem v tý tvý oblasti budovat nějaké renomé nebo vejít ve známost.

Jo, já si tam budu kariéru. Já tam chci ukázat svůj talent a vybudovat si nějakou kariéru. Jako ne facebookovou kariéru! Pro mě je to fakt důležitěj nástroj.

Pak teda udržovat kontakty... to je taková asi základní FB funkce.

Ale to už jsem se rozhodla, že stačí na ty lidi nezapomenout a proto jsem jich spoustu vymazala. Protože vim, že je můžu potřebovat pouze za nějakym účelem a prostě nechci, aby o mně věděli nějaký věci. Nechci aby byli v tom mým referenčním rámci. Tak prostě já o nich vim, že existujou, ale na FB je nemám.

Aha, tak to máš teda v tomhle jinak než já. Já mám FB trochu jako takovou paměť na lidi trošku.

No, tak já věřim tomu, že koho si zapamatuju, tak si zapamatuju jako - kdo byl prostě nějak důležitěj – takže si ho vybavim a že většinou budu třeba vědět, přes koho ho mám najít

Protože já nevím u některých lidí z vejšky, před kterejma jsem třeba... tak prostě nechci, aby

Možná to vzniklo od jednoho konkrétního člověka, kterej sice kariéru furt postupuje na nějakym žebříčku akademickym, ale mně přijde prostě naprosto tupej na nějaký jiný věci. A jednou mi něco vlastně strhal, napsal komentář, a já jsem si říkala: „Tenhle člověk mi prostě vůbec nerozumí, pro toho já vůbec nechci vystupovat.“ Tak je smazanej.

A nechybí ti?

Myslím si, že zrovna jeho jsem si pak znovu přidala. Možná jsem po něm něco chtěla, protože je odborník. Ale ne, možná ho tam furt vlastně nemám. Ale vím o něm, protože je to přítel hrozně moc mých přátel a je ve stejných skupinách jako já.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

Že jsem kultivovaná, že mě lidi budou vidět jako kultivovanou a inteligentní. To je pro mě důležitý. Ale to není reputace – to je moje reputace, takovou já chci mít reputaci. A jako pojem? No, jako pojem to asi nějaké bude, ale důležitý podle mě je, aby člověk věděl, jaké chce být.

Takže je to jakoby to, co si o tobě myslí ty ostatní lidi?

No, je. No, určitě je, ale někdo to asi fiksluje... Já že jo chci, aby si o mně mysleli to, jaká já chci být, a abych taková byla. To je jenom kruh pravdy. Jakože si tam nebudu hrát. No, ten FB zobrazuje moji tvář, kterou... Jako něco se tam skrejeví teda vlastně. Třeba asi tam určitě nebudu fňukat nikdy na FB, ale s tebou v kavárně fňukat můžu. Může se to stát. Tak jako já si tam teoreticky fňukám v těch svých textech, že jo. Ale je spousta jiných metod – telefon, zavolat, smska – na přátelení se s lidma. FB pro mě není na vyjadřování těchto věcí. No jasně, protože je to sdílený, tak prostě tyhle věci nesdílím hromadně. Ale třeba, kdybych otěhotněla, kdyby se mi narodilo dítě nebo kdybych se vdala, tak bych to asi na ten FB dala. Protože bych zase chtěla, aby to ty lidi věděli, aby se nad tím se mnou zaradovali. Aby mi to teda vlastně lajklí - v týchle řeči.

Dá se podle tebe mluvit o reputaci v souvislosti s tím, co se odehrává na FB?

Dá, tak vždyť ji tam člověk nějak buduje, když nad tím přemýšlí. Určitě tam nějakou získává, i když to bere bezhlavě a vůbec nechápe sílu toho média. Prostě nějaká pipina, třeba. Tak stejně si ji tam buduje. Stejně si tam získává nějakou. Protože to tvoří ty jiný lidi.

Co pro tebe znamená FB reputace ve vztahu k tomu člověku? Když ty lidi znáš nějak osobně, co ti poznatek o jejich reputaci přináší?

No, já tam mám jenom takový lidi, jejichž FB reputace prostě zobrazuje to, jaký jsou a jaký je takový mám ráda. Lidi, který mi lidsky moc nesedějí, jejich reputace, tak většinou i na tom FB byla taková, že ji tam nemusím mít, ačkoli vím, že ty lidi jsou kvůli něčemu v bázi mých kontaktů a že jsou dobrý. Ten FB je natolik osobní - pro mě - a pro všechny. Já tam ty lidi nepotřebuju mít, pokud mi nejsou nějak blízky. Jejich osobní věci a jejich každodenní život prostě sledovat nepotřebuju.

A říkáš, že se ti chování těch lidí na FB teda nějak více méně překrývá s tím, jak je znáš z reálu? Nestalo se ti, že by tě někdo nějak šokoval na FB, ve srovnání s tím, jak ho znáš?

Stalo! Stalo se, že člověk tam měl rasistický poznámky, kterej studuje doktorát na fildě a má vystudovaný FSV to, co já. Tak to mě fakt rozčílilo, takže jsem mu tam napsala nějaké hněvivej komentář a vymazala jsem si ho. Pak jsme spolu diskutovali ve zprávách, tak jsem si ho pak přidala. Protože zase vím, že má jiný kvality a zároveň tohohle člověka chci

mít asi tak trochu pod kontrolou, protože myslím, že jeho chování hraničí s velkým čůráctvím. Myslim jako s názorovým čůráctvím. Mám ho v přátelích a jsem s nim v nějakých skupinách. Ale má tam blbou reputaci pro mě, protože ten člověk tam veřejně proklamoval rasistický názory. Nebo prostě názory proti cikánům a to mě nebavilo. Uráželo mě to.

A někdo, kdo by tě třeba šokoval pozitivně? Může tě vůbec někdo šokovat pozitivně, když tam máš lidi, co máš ráda?

Třeba jedna kamarádka, která si tam napsala, že je těhotná. No, jasně, když tam lidi napíšou takovouhle věc!

Takže jsi teda dokázala vypíchnout někoho, jehož pověst na FB hraničí s hajzlovstvím. Dokázala bys teoreticky vypíchnout někoho, kdo je pro tebe zajímavější na FB než v reálu? Že kolem sebe vytváří nějakou auru „zajímavosti“

Třeba jeden můj kamarád, makedonskej herec. Anebo... No, jako informačně jsou tam pro mě nějaký lidi důležitý. Že třeba se s nima ani tolik nestýkám, ale vim, žemaj skvělý zdroje a dobrý názory. Tak je tam prostě sleduju. Zlehčuje mi to práci, s těma lidma se nemusím stýkat, i když jsem byla zvyklá se s nima stýkat třeba denně – jsou to třeba nějaký mí bývalí kolegové.

A followuješ takhle někoho, jenom proto, že je pro tebe nějak důležitěj, je třeba expert na nějakou problematiku?

Myslim, že ne. To dělaj jiný a když tam je něco zajímavýho, tak to sdílej, že jo. Hodně lidí takhle třeba sleduje Maxima Velčovskýho, tak ho nesleduju. Ono to možná už ani nejde – možná jsem chtěla. Ale to je jedno, protože vždycky, když tam je něco dobrýho, tak mám přesně vytipovaný lidi, přes které se to můžu dozvědět.

Dokázala bys nějak shrnout, proč jsi ty lidi takhle zařadila? Proč pro tebe někdo hraničí s hajzlovstvím a někdo je naopak důležitěj informačně?

Protože on jde opravdu proti mým názorům. Je to názorovej střet, tak takovýhle lidi mě tam budou iritovat. A musí to bejt něco opravdu, nějakěj menšinovej brutální názor, jako třeba rasismus. Prostě lidská práva, no! Jsem expert na lidská práva... A ty, co mě bavěj – mám říct, co je spojuje? Tak jsou to prostě inteligentní lidi, hodně jako intelektuálové. Prostě vykonávaj pro mě takovou jako informační službu. Já těm lidem prostě důvěřuju. A často je to taky způsobený tím, že se tam vyjadřujou k věcem z oblastí, kterým opravdu rozuměj. A taky znám jejich osobní směřování a občanský, protože je znám všechny osobně. Takže prostě dobrej filtr.

Má na ten tvůj úsudek o těch lidech nějakěj vliv ta pozorovaná odezva od ostatních?

Jako jestli mám ráda ty, co mě lajkujou?

Ne, jestli ten tvůj úsudek nějak podpoří to, že jsou ty lidi pozitivně nebo negativně přijmaný i od jinejch.

Ty lidi? No, tak to ani náhodou! Ten dement tam má třeba spousta lajků, když tam dá svý idiotský fotky z USA, kterejch bylo – přesně, jak ses mě ptala, kolik jich až může bejt – tak jich tam bylo asi tři sta a z toho sto jenom z letadla, jak přelétá nad New Yorkem. No, tak

to bych se poblila! Ale samozřejmě, že jsem si je jako trochu prohlídla, ale jsem nevydržela celou dobu. Ale prostě na něj se koukám taky někdy, abych se zasmála tomu, jakej je to pičus. Vlastně ho tam mám ráda i proto. On si myslí, že jsem ho vzala na milost. A ty lidi, co se mi líběj, tak ty maj asi lajků jako mám já – možná někdy i víc, někdy míň. To ne, že by to byli nějaký ty celebrity. Ono taky ten počet lajků podle mě hodně závisí s tím, v jakým je to prostředí – myslim národním – protože na Balkáně ty lidi to je neuvěřitelný, jak lajkují! A asi taky s tím, kolik máš přátel, protože oni maj v přátelích úplně všechny kolem sebe.

Takže myslíš, že FB kopíruje i národní charakter?

To určitě. Stoprocentně.

Je ta reputace s něčím spojená? Váže se na něco?

No, ne, tak váže se na názory lidí, na nějakou morálku, na vkus lidí. Toho, kdo to hodnotí, i nositele té reputace. No, a prostě pak někdo, kdo je dobej, tak má – vzhledem k mým názorům – dobrý názory.

Myslíš, že bys dokázala názor na něčí reputaci přehodnotit?

Tak jako trochu jsem se uklidnila, že možná ten FB vzal tak ric pic a šoupnul to tam. Možná, že kdyby si z toho dělal prdel třeba v hospodě, tak bych si třeba nevšimla, že to myslí vážně a nebyl by takovej čurák. Ale jo, některý lidi mi tam přijdou trapný, který jsou ve skutečnosti dobej. A pak, když si tam daj fotky s nějakou pusinkou, tak jsou trapný najednou. Kdo třeba? Tak tenhle ten je trapnej pořád, ale je to kámoš. Taky jich tam nemám takovejch moc.

Ale tak kvůli tomu, že si tam někdo dá fotku s pusinkou, tak tím si asi v tvých očích tu reputaci tak nezhorší. To je trapnej jednorázově, ne?

Ne, to zase, když se mi tam takhle někdo zhnusí, tak je prostě je trapák. To je dost silný naopak!

Takže je asi jednodušší si na FB tu reputaci pokazit.

No, ale zlepšit taky. Zvlášť ty lidi, se kterejma komunikuju na denní bázi. Tak ti si u mě zlepšuju tu reputaci tím, že mě udržuju v běhu na FB.

Řídíš se poznatky o něčí reputaci, vyzozorované z FB, i v offline životě?

Ani ne. Já tu reputaci těch lidí tolik nesleduju a reputace lidí, co mám kolem sebe, tak ta je prostě dobrá stabilně.

Má to, co se na tom FB odehrává – co vidíš a co o tom soudíš – nějaký vliv na to, co ty tam potom děláš?

Ne.

Jsou pro tebe příklady signálů negativní reputace poučením? Snažíš se toho, co tě u ostatních štve, pak sama vyvarovat?

Ne, ale to spíš teď ne. Předtím vlastně jako jo. Někdy, když zvu na nějaký akce, tak si řeknu: „Tak vždyť ostatní to mrskej všem,“ zmáčkneš send to all a je to. Tak to nedělám, já

vybírám konkrétní lidi, ale říkám si, že některý lidi dávaj to send to all. Já ne, ale posílám dost lidem dost věcí. Na pracovní věci.

Napadá tě ještě něco v souvislosti s tímhle tématem? Něco, čeho jsme se třeba nedotkli?

No, já nevim, co z toho můžeš udělat. Ty jsi kladla dobrý otázky a během toho rozhovoru jsem si uvědomila, že fakt to používám jako to svoje hřiště. To jsem předtím sice dělala, ale že bych si to před nějak uceleně uvědomila, tak to ne. Ale myslim si, že je to – přesně jak si řekla – skvělá funkce FB. Ale jako ta reputace těch druhých úplně tak nezasahuje. Jak jsem řekla ne, tak to není úplný ne.

2.2.13 Rozhovor č. 13 – Jirka

Datum záznamu	24/11/2013
Délka	01:05:38

Jak jsi se k FB dostal a co tě na něm zaujalo?

Tak čtyři roky, pět let nazpátek. No, že je to taková sociální síť nebo něco jako ICQ. A přišlo mi dobrý, že tam můžu založit skupinu Zahrada. Anebo takhle: Já jsem ji nezaložil – tam byli už lidi z naší hospody, kteří si už skupinu Zahrada založili. Jsem to zjistil, tak jsem se tam přidal. Oni mě samozřejmě taky dali za správce hnedka. No, a dávám tam prostě různé fotky, různé akce, co kdy bude. Plus tam jsou taky různé skupiny, jako co je v Praze zadarmo nebo něco takovýho, a my protože děláme na baru hodně nějaký kina, nějaký přednášky nebo prostě různé věci. My tam třeba máme takový cestovatelský večery, že tam prostě na projektoru pouštíme obrázky nebo ten dotyčnej, kdo byl. Takže se to prostě vždycky hodí nebo třeba i odkaz na nějaký cestovatele, co tam jsou, anebo třeba i na tom Co je v Praze zadarmo.

A ty sám jsi si na FB ten profil založil kdy? Bylo to přes nějaký lidi?

Asi přes nějaký lidi, který mi řekli: „Hale, jdi tam“. Mně v té době nějaký týpek říkal, ať se přihlásím na Nyx – že je to takovej FB pro divný lidi – a já jsem říkal: „Co je to FB?“ A on mi řekl: „Aha, tak se přihlaš.“ No, tak jsem se přihlásil na FB a na Nyx a v podstatě chodím na oboje stejně, protože na Nyxu jsem si taky dal. Ale beru to, jak říkám, pro komunikaci s přítelkyní a pak to beru hodně na tu hospodu.

Váhal jsi nějak, jestli se tam zaregistrovat?

Ne, nějak mi to nevadilo a ani nejsem nějaký takovej ten, kterej tvrdí, že FB je něco strašnýho. Beru to jako nějakou novou věc, která přišla, která dala novou možnost komunikace. Samozřejmě, že se to prostě dá zneužít, využít a já nevím, co všechno, ale pokud je to zadarmo... Samozřejmě je hrozný, že se tam dneska zjistí to, jestli je člověk na mobilu připojený nebo jestli sedí u kompu nebo co se dá dneska všechno zjistit. Chápu, že je to takovej Velkej bratr maličko. Ale pro mě to má hlavně výhody.

Jak často se na ten FB přihlašuješ?

No, každý den a pak už tam jsem.

Na jakých zařízeních ho používáš?

Na počítači, na mobilu, na noťasu.

Jak dlouho zhruba trvá ta jedna tvoje session, kdy tam nepřetržitě něco děláš? Než se proklikneš jinam.

Podle toho, jestli se tam zrovna s někým bavím nebo s někým komunikuju.

Tak dejme tomu, když zrovna s nikým aktivně nekomunikuješ.

To je asi podle toho, jestli mě něco zaujme – jestli tam zrovna někdo přidá nějaký fotky, který jsou dobrý - třeba z dovolený – nebo co mě zajímá, ale nemůžu říct...

Řekni, jak dlouho trvá taková ta nejčastější chvíle na FB.

Tak třeba patnáct minut, když už mě tam teda něco zaujme. A když mě nic nezaujme tak minutu dvě. Kouknu se, kdo tam je zrovna, kdo je zelený – to mi zabere 15 sekund – pak se kouknu, jestli mi někdo poslal zprávy – tak to je taky 15 sekund – pak se kouknu, jestli tam někdo dal něco, označil nebo co já vim – to je tak dvacet sekund, třicet. Tak normálně je to tak minutu třicet sekund.

Já na tom zas tak přesně nebazíruju. Mohl bys popsat, jak ta tvoje typická FB session probíhá?

Nejdřív se kouknu, jestli tam má nějaké zprávy nebo upozornění. Pak se kouknu, kdo je online a popřípadě někomu napíšu. Když tam není nikdo online a třeba se v hospodě a nudím a mám tam prázdnou, tak tam napíšu: „Pojďte mě někdo pozvat na panáka.“ Anebo tam napíšu: „Je tady nuda, někdo doražte.“

Takže ty to máš fakt jako hodně zaměřené na komunikaci s těma lidma.

No, jasně.

A třeba nějaký ty fotky nebo články, když tam lidi daj něco zajímavýho – koukáš po těchhle věcech třeba?

No, tak jsou tam i nějaký zajímavý různý skupiny jako třeba Co je necenzurovaný nebo já nevím, jak se to teď jmenuje... Zprávy bez cenzury.

Co třeba hry? Hrál jsi tam někdy nějakou hru?

Ne, to jsem nikdy nehrál. A celkem to blokuju a otravuje mě to a neustále mi někdo posílá návrhy na nějakou hru. Ale nikdy jsem tam žádnou hru nehrál – já nějak vůbec nehraju nějaký počítačový hry. Ale jinak i nějaký diskuzní skupiny je tam občas zajímavý pozorovat, třeba když jsou volby.

Takže tam sleduješ i nějaký politický témata?

Sleduju, ale musím se teď už malinko krotit jsem zjistil, protože přeci jenom, jak já to hodně používám na tu hospodu, tak jako mi to za to nestojí, abych se tam pak s někým hádal a někomu říkal...

Ty tam vlastně musíš být nestranný.

No, přesně. Už si nedovolím to, co jsem si dovolil předtím. Musím si už dávat pozor, protože přeci jenom někdy je to tam až vyhraněný.

Jaký typ příspěvků od těch ostatních lidí tě tam nejvíc baví? Čemu třeba dáš like?

Tak třeba nějaká muzika, nějaká hudební scéna, různé styly, co tam jsou. Pak třeba nějaká i ta politika, nějaký zajímavý článek... Ale celkem dost ty stránky o muzice, protože každá kapela to dneska už má taky, mají tam různé odkazy na své poslední věci. Nebo sdružení různé – od ska přes nějaký hard-core přes nějaký regečko. Mám to tak zalajkovaný, aby se mi ukazovaly od toho ty... nebo teď nevím, jak je to. Sledovat? Nebo něco takového – a ono se mi tam pak ty novinky samy zobrazují.

A z hlediska formy tě tam nejvíc zaujme co – texty, videa nebo jenom hudba?

Asi ty texty.

Co naopak ti na tom FB vadí, když ti tam ty lidi servírují?

No ty různé návrhy her, jak jsem říkal. Co ještě mi vadí?

Nebo třeba blbosti, co tam píšou některý lidi...

Ne, to je mi úplně jedno, jestli tam někdo píše, co měl k večeři. Je mi to úplně šumák, jestli tam někdo píše: „Jestli mě máš rád, tak to sdílej.“

A třeba, když tam toho někdo dává moc a tapetuje tam ty stejné věci?

Celkem mi vadilo, jak byly prezidentské volby, tak jak tam byl strašně těžce prosazovaná – přišlo mi to až negativní – ta kampaň na Schwarzenberga. Všichni jak to neustále sdíleli a neustále psali... Jedna holka tam snad co deset minut dávala ty samý odkazy, ty samý fotky. To už mi přišlo takový... Tak já si myslím, že se díky FB dá hodně lidí přesvědčit k něčemu. No, rozhodně. To už když byly ty parlamentní volby a byl tam takovej šílený anti-paroubovskej proud. I když jsem Parouba taky nemusel, tak mi to tam přišlo až jako takovej hon na čarodějnice. Nebo když pak vyhrál Zeman, tak všichni brečeli a že všichni budou muset emigrovat a jak je ten český národ neschopný, že si zvolil takovýho... A na jednu stranu tam říkali: „Co je to za arogantního a sprostýho člověka?“, přitom tam sami všichni psali: „To prase Zeman“, a sami chovali úplně stejně. A taky je zajímavý pozorovat některý lidi, který člověk v reálu zná, jak se najednou tvářej strašně vydešený a přitom to jsou týpci – já je znám, že jo, z hospody – který absolutně o politice nevěděj ani hovno. Ale teď tam měli všichni placky: „I love you, Schwarzenberg“, od Černýho. Ještě člověk ty lidi zná, že to jsou prostě lidi s dredama, který pálej špeka za špekem, choděj na vejšku, nepracujou, živěj je rodiče, ale přitom o sobě tvrděj, jaký jsou strašný pravičáci. Jo? Tak to mě prostě tak jako pobaví, ale už to nekomentuju a radši to prostě nechám být.

Mně teda přijde vůbec – když jsme se už k tomu dostali – že ta politika k tomu vlastně docela dost patří, protože my jsme se vlastně se všema respondentama na tu politiku dostali. Tak dá se na tom hezky pozorovat, co ten FB umí nebo jaká je síla FB. To překřikování se těsně před volbami se podle mě už fakt blíží tomu, co se děje v hospodě.

Jo, tak jako nová komunikace. Já znám pár lidí, který jsou zapřísáhlí odpůrci a svůj FB profil nemají, ale choděj tam přes svoji přítelkyni nebo maminku. On si v životě FB

nezaloží, ale prostě...

A proč jako? Bojí se?

No, tak je to pro něj nějaký ten Velkej bratr, je to pro něj prostě takový... Ale chodí tam šmírovat přes někoho. Tak to je taky celkem vtipný.

To mu věřím. Já myslím, že to šmírování obecně na tom FB je celkem normální věc. Člověk jako samozřejmě nekouká úplně na cizí lidi nebo tak, ale je z něj trochu šmírák.

Tak člověk je zvědavý od přírody. Ale jsou tam různé nastavení – pokud nechceš ukazovat něco, jak lidi říkají: „Hale, to na tebe všichni budou vědět všechno“... Tak přece to nastavení tam je a dneska, podle mě, i malej trouba si umí nastavit, komu co chce ukazovat, jestli chce ukazovat nějaký fotky jenom nějaký holce nebo kamarádům nebo vyloženě pár lidem. Nebo i odkaz, co píše. Maličko mi vadí, že když se nad tím člověk zamyslí, tak na tom už člověk opravdu tráví spoustu času a je to taková maličko i skoro závislost. Přijdeš domů a pustíš komp a jen tak se jdeš mrknout na FB, že jo.

Takže, kdybys měl shrnout, co ti na tom FB vadí?

Tak celkově, když se nad tím člověk zamyslí, tak že tam člověk tráví spoustu času, který by mohl věnovat něčemu jinému. Ale zase že by mi to až tak prostě vadilo... Jak říkám, já to беру hodně na tu hospodu. A pak mi vadí, když se nad tím člověk zamyslí, tak že se tam dá hodně s lidma manipulovat. Přes tu politiku třeba.

A myslíš, že manipulují i tím, jak chtějí vypadat? Aby vypadali o něco nebo zajímavěji?

Ale tak každej chce vypadat nějak líp. Znáám spoustu lidí, který jsou označeni na nějakých fotkách a ta fotka se jim nelíbí, tak to nechtěj. Někdo se třeba bojí, že by mohli být vidět s cigaretou. Že by je třeba mohla vidět maminka – přitom jim je třeba třicet, že jo. Lidi chtějí vypadat líp než jsou. Vždyť o tom je celý internet. Už co si pamatuju nějaký Xchaty nebo bůhví co, tak taky tam každej ze sebe dělal něco lepšího. Nebo dřív byly nějaký profily na Lidé.

Jestli se můžeme ještě vrátit k příspěvkům od lidí, které tam máš připojený – ještě bys přišel na nějaké, které ti vadí?

Člověk aspoň maličko vidí. Kamarádka má dvanáctiletou ségru. Byli u nás na chatě a ta dvanáctiletá nebo třináctiletá slečna mě pak požádala o přátelství na FB. OK, tak ak jsem si jí přidal a najednou člověk pak najednou vidí úplně ten jinej svět, když mně bylo dvanáct - nad čím jsem přemejšlel - a nad čím přemejšlí dneska ti dvanáctiletí. Je to jejich život prostě. A že tam nějaký třináctiletý kluk neustále dává fotky s tím, jaký má nový účes, tak mi to prostě přijde strašně vtipný. Že tráví tolik času, aby tam prostě pořád dával nějaký svoje fotky – svý hlavy, svý barvy na hlavě, svýho laku na hlavě... Anebo ta dvanáctiletá holka, že má někoho ráda a že by chtěla s někým bejt.

A co teda na tom FB blokuješ?

Jenom hry a nějaký ty aplikace.

A používáš nějaký aplikace? Na tu hudbu je tam třeba ten Deezer nebo já nevím TripAdvisor...

Neřekl bych, že tam používám nějakou aplikaci... Ani ten TriAdvisor, že bych označoval, kde jsem, abych každého informoval, že zrovna opuštím svůj byt a vyjízdim někam. Jako dřív jsem to tam psal, ale pak jsem dospěl k názoru, že zrovna tohle fakt nemusím každému sdělovat. I když tam taky napíšu, že jsem na baru, což taky znamená, že nejsem doma. Ale adresu tam uvedený nemám.

Ještě něco blokuješ – zablokoval sis třeba někdy nějakého člověka?

Jo, to jsem zablokoval.

Bylo to důvodu, jak se tam choval?

No, jakože tam neustále tapetoval toho Schwarzenberga a říkal jsem si: „Ten člověk pro mě není zas tak zajímavý – viděl jsem ho jednou v hospodě, byl u nás, nebo možná dvakrát, takže s ním nepotřebuju komunikovat.“ Vyndal jsem ho z přátel. Anebo jsem si taky u někoho zablokoval jenom příspěvky.

Můžeš mi teď popsat svůj statistický profil na FB? Zajímá mě, jak jsi o tom přemýšlel, když jsi ho dával dohromady, co tam máš všechno uvedeno a co zveřejňuješ?

To já nevím, co tam všechno zveřejňuju. Tak fotky můžou všechno jenom kamarádi, pak nějaký má záliby, co tam mám, pak jsou nějaký stránky, který se mi líběj, aktivity, který provádím. Protože já tam dělám hodně často akce, že tam zadávám ty akce Zahrady – udělám událost a zvu lidi. Neustále to sdílím, až si taky říkám, že to někoho musí štít, že to tam neustále dávám. Já si říkám, i když tam mám prostě nějakou akci a přijde i jeden blběj člověk, tak ten jeden blběj člověk je zadarmo, protože přijde, že si to přečte. Třeba – já nevím – drakiáda Zahrady, že jdeme pouštět draky a pak jdeme do hospody. Tak jako samozřejmě, snažím se tam nacpat ty fotky hlavně ze Zahrady. Takže logo Zahrady tam mám jako profilovku...

Takže máš i ten svůj osobní profil hodně spojený s tou hospodou.

No, jasně. Hlavní profilovku tu tam mám vždycky s nějakým pivem, kde jsem někde. A prostě, ale takovej ten, co se objevuje, jako když to někdo vidí, tak tam mám logo Zahrady. Vždycky tam mám desítku s logem Zahrady, jedenáctku... a letos budeme mít dvanáct let, tak tam budu mít dvanáctku s logem Zahrady.

Co třeba relationship status – máš tam i tohle vyplněný nebo to už bereš jako moc soukromý?

To už myslím je moc soukromý.

Kontaky na sebe?

Ne. Mámtam akorát, že jsem z Prahy, že jsem zadanej... a já nevím, co tam ještě mám.

Ani email tam nemáš na sebe?

Ne, nemám.

Takže ty lidi prostě s tebou musí komunikovat přes ten FB.

Tak.

Co třeba rodinní příslušníci – máš je tam přiznaný?

Bráchu tam mám. Můj pes tam má svůj profilovej FB, tak toho tam mám. A pak tam mám samozřejmě odkaz na webovky Zahrady.

A máš tam datum narození?

Jo, mám tam datum narození. Je dobrý, že tam člověk vidí, kdy má kdo narozeniny – aspoň to člověk nezapomene - i když je to trochu trapný.

Máš nějaké další zabezpečení svého účtu? Jak si myslíš, že ho máš zabezpečenej?

Mám tam asi nějaký nastavení, že mě člověk... tyjo, co já to tam mám vtom soukromym nastavení? Profil nemám veřejnej, mám že ty příspěvky můžou vidět jen kamarádi nebo přátelé a teď fakt nevím, jestli tam nemám i přátelé přátel, že to můžou vidět. Ale úplně volnej ho nemám.

Dáváš si tam na profil nějaká fotoalba?

Myslíš ty galerie, co jsou tam? No, dávám tam fotky Zahrady... je skupina Zahrady, tak tam dávám, když fotím. Jsme třeba teďka měli v pátek karneval, tak to se musím dokopat tam dneska večer natahat fotky z toho. Tak to tam dávám. Anebo, když nafotím nějakou zajímavou fotku někde.

A viditelný to je jenom pro přátele nebo pro nějakou širší skupinu?

Myslím, že to tam můžou vidět i přátelé přátel.

Ty ses o tom už zmiňoval, že některým lidem vadí být tagováni na nevhodných fotkách. Máš tam nastaveno, že musíš svůj tag nejdřív povolit na Zed'?

Ne, nemám. No, ale mám tam, aby se mi to objevilo v tý notifikaci, takže kdyby mi to asi jako vadilo nějak, tak jako... V podstatě je mi to asi jedno.

Pak je tam ještě možnost zakázat FB, aby byl tvůj profil součástí výsledků

vyhledávání? Máš to tam?

No, ale to je snad vyhledávání podle mailu nebo telefonu, když si tam někdo zadá, a pokud tam nemám mail ani telefon, tak jak by si mě mohl najít?

Nebo když si zadá jenom tvoje jméno do vyhledávání, tak že tam nevyjede hned ten tvůj profil. Protože pokud to nemáš vyloženě zakázaný, tak to vyjede hned.

Jo, aha.

Pokud teda nemáš hodně jmenovců, protože jinak pak vyjedou profily i těch jmenovců...

Tak já tam má stejně nějak tak, že se tam ani neznámým lidem neobjevuje moje profilovka nebo takovýhle věci. Co já vim, tak to tam mám tak, že i když si někdo zadá moje jméno – a nemá mě zadanýho jako kamaráda – tak mě nijak nenajde a kór se mu tam neobjeví nějaká fotka moje. Objeví se tam jenom moje jméno.

Jaký typ příspěvků tam nejčastěji zveřejňuješ ty?

Tak, třeba, že je vodka za dvacet, tam píšu.

Takže to takhle využíváš hlavně na ty akce. A něco jinýho, za sebe?

No, tak dřív jsem tam psal nějaký i jiný věci. Třeba o tý politice maličko. Ale teď už to tam prostě neřeším. Anebo nějakou fotku, když nafotím – pak to okomentuju. Hodně tam komunikuju, jak říkám, s partnerkou, která je v práci neustále na kompu, takže si tammůžeme spát.

Takže primárně komunikuješ s konkrétníma lidma?

Tak je to asi levnější než psát smsky, ne? A tak já mám doma zapnutej komp pořád, na baru máme taky komp zaplej pořád a když jsem na chatě, tak se občas připojím, nebo když jsem někde pryč. Ale pokud nejsem přímo na kompu, tak to na tom mobilu zase tolik moc nevyžívám. To se třeba párkrát mrknu, jestli tam náhodou někdo něco nenapsal, ale že bych na tom byl furt připojenej, tak to ne.

Sdílíš příspěvky jiných, když tě něco zaujme, že to tam pak protočíš u sebe?

Hodně sdílím moje akce anebo pak, když mě něco zaujme, třeba nějaká dobrá fotka nebo dobrej komentář nebo si myslím, že by bylo zajímavý, kdyby si to taky někdo přečet, tak to tam dám.

Dokázal bys říct, jaký typ příspěvků takhle nejčastěji sdílíš?

Tak třeba jsem teď sdílel: Kamarádka hraje divadlo – takový polo-amatérský – a byl jsem na nich a bylo to dobrý. Tak jsem to tam sdílel, napsal jsem to tam. A teď, když mě poslala na nový představení, tak jsem tu akci zase sdílel, aby to viděl i někdo jinej, a napsal jsem,

že to je dobrý a zajímavý. Třeba. Ty dobrý akce tam občas takhle sdílím i mimo Zhardu

Máš potřebu, aby tvé příspěvky reagovali na aktuality? Já nevím, třeba o tom, že sněží se poslední dobou dozvídám nejdřív z FB, protože to tam ty lidi hned píšou. Nebo o průběhu hokeje... nebo ty volby.

Jo, tak taky tam někdy napíšu, že mě štve že skončilo léto nebo když začne svítit sluníčko, tak že svítí sluníčko a bude jaro.

Máš tendenci dodržovat u těch tvých příspěvků pravidelné intervaly? Dám tam příspěvek třeba aspoň jednou denně nebo jednou za půl den?

Ne, to ne. Asi jen, když je něco hodně zajímavého. Anebo když mi to v něčem pomůže. Když jsem měl nedávno rozbitý auto, tak jsem tam napsal: „Nemá někdo na hod'ku čas? Potřebuju do Makra,“ tak se někdo hned přihlásil nebo že jsem tam napsal – nám vypadl na baru zesilovač – „Nemá někdo nepotřebný zesilovač? Potřebujeme,“ tak se taky někdo ozval. To jsou většinou lidi, který choděj k nám, takže když můžou, tak pomůžou. Líná huba, holý neštěstí.

Ovlivňuje tě nějak zpětná vazba od ostatních, když ti něco lajkujou nebo komentují?

Tak taky to samozřejmě potěší, když tam dám nějakou fotku a líbí se to třeba dvaceti lidem. Nebo když k tomu někdo přidá nějaký komentář... pozitivní teda myslím. K něčemu – to je jedno k čemu. Tak samozřejmě, že to potěší.

A přizpůsobuješ tomu nějak i svůj obsah?

No, jak jsem říkal ohledně tý politiky, tak už to tam neřeším tak, jak jsem to řešil. Protože nějaký lidi to špatně snášeli. Jsem živnostník, že jo, takže pro mě host jako host, třeba Turek. Jestli mi tam bude volič Schwarzenberga nebo volič Zemana, tak je mi to jedno – jde ke mně do hospody.

Sleduješ svou prezentaci na FB nějaké cíle?

První cíl je prezentace tý Zahrady. Druhej cíl je komunikace, třeba s tou přítelkyní a tak. Zase jinak bych tam až tolik moc časi asi netrávil. Já když přijdu v pět hodin do hospody, tak zapnu komp a přihlásím se tam a jsem tam celou dobu až do zavíračky. A když pak přijdu domů, tak je fakt, že taky se přihlásím na FB a i když u kompu furt nejsem, tak mi to tam prostě běží.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

Tak, jak se člověk ukazuje lidem. Co o sobě sdělí, co o sobě nesdělí. Jak chce bejt viděnej. Tak že jo, nikdo tam o sobě nepíše... Bavíme se teď o nějaký reputaci na FB nebo celkově?

Zkus se nad tím teď zamyslet obecně.

To, jak se člověk prezentuje. Nic víc. To, co člověk napíše, to, co člověk o sobě sdělí...

A myslíš , že se o osobní reputaci dá uvažovat v souvislosti s FB?

No, tak to určitě. Už to, že má člověk založený FB profil. Jako dneska si člověk přečte, že někam člověk pošle životopis, že hledá práci, a ten, kdo přijímá, tak si toho člověka vyhledá i na FB.

Myslíš, že ty sám bys podle toho, jak na tebe ty lidi na FB působí, mohl někomu přiřadit dobrou anebo špatnou reputaci?

Samozřejmě, když si přečtu někoho, kdo tam píše s gramatickýma chybama a píše tam blbosti, tak si o tom člověku myslím svý. Anebo když tam někdo dává zajímavý věci, tak je mi to sympatický a myslím si, že ten člověk může bejt zajímavěj.

Takže to dokážeš posoudit jen na základě těch příspěvků?

No, samozřejmě – tak, jak se tam prezentuješ. Podle toho, co píše, co lajkuje, pokud se na něj kouknu a vidím, že tam píše samé – s odpuštěním – sračky neustále, tak taky si o něm asi něco myslím.

Má na tenhle tvůj úsudek vliv i pozorovaná odezva od ostatních?

Ale jo, taky se kouknu a zarazí mě, když tam vidím napsanou nějakou totální blbost, jakto že tohleto může někoho zajímat, že to někdo může vůbec lajkovat – nějaká totální kravina. Tak se nad tím pozastvím, co pro ty lidi může být ten přínos, že olajkovali, že se jim líbí takováhle věc. Udiví mě to, ale tak celkově mě zajímaj lidi i jejich názory, ať už jsou takový nebo makový, jestli se mi líběj nelíběj, ale prostě zajímá mě to. Že někoho může zaujmout tohle a mě zajímá něco úplně jinýho, než co by ho mohlo zajímat.

Myslíš si, že je ta reputace s něčím spojená? Váže se na něco?

Tak já myslím, že cokoli ten člověk udělá, je součástí jeho reputace nebo toho, co o sobě lidem poví. I ten blbej lajk o tobě něco ukáže – všechno tam o tobě něco ukáže – i když tam dáš nějaký videoklip, tak to něco ukáže. Když tam dáš, jak trávíš dovolenou nebo když zalajkuješ nějaký knížky, tak to o tobě dost prozradí. Jako koukám se na ty lidi a vidím tam že jo, jaký maj nějaký ty aktivity, třeba, co je zajímá za muziku, jaký typ knížek. Úplně všechno, co na tom FB sdělíš, mluví o tom člověku.

Řídíš se podle tohoto pozorování i v offline životě? Pomáhá ti to doplnit obrázek o někom?

Určitě. Většinou ale tak, jak jsem toho člověka poznal v realitě, tak tak se projevuje i na tom FB. Nikdy jsem neviděl opak, že bych si o někom myslel, že je v pohodě a pak na FB bych si říkal, že asi tak úplně v pohodě nebude. Podle mě je to na tom FB úplně stejný, jako když jsem s tím člověkem v osobním kontaktu. Asi i kdyby se tam člověk snažil ze sebe dělat lepšího... Podle mě je to všechno o komunikaci a když ten člověk komunikuje

naživo blbě, tak bude komunikovat blbě i na FB, pokud to za něj někdo nebude psát někdo jinej.

A když takhle pozoruješ to dění na FB a děláš si obrázek o těch lidech, ovlivňuje to pak zpětně nějak tebe a jak se tam projevuješ?

Ne, já nad tím takhle neuvažuju. Ale taky se mi stalo, že jsem tam někdy něco napsal v noci a pak jsem to ráno hodně rychle mazal a doufal jsem, že to moc lidí nečetlo.

Ale to je spíš učení se vlastníma chybama. Chtěl bys ještě něco na tohle téma dodat?

No, mě jenom tak napadlo, že někdy před těma pěti lety, když jsem si to zakládal, jsem chodil s jednou slečnou – my jsme se rozešli teda – a ona si nějak zjistila heslo na můj FB. Já jsem měl samozřejmě tehdy heslo na mail i na FB stejný. Tak se tam zalogovala a všechno mi tam vyměnila, takže jsem se na svůj profil vůbec nedostal. Asi na tejden. Tak jsem byl z toho takovej špatnej. Ale v tuhle chvíli jsem měl docela obavy, co tam začne pod mým jménem dávat. Ale nasralo mě to. Ale tak to je žárlivost.

A ještě nějaký postřeh přímo k té osobní reputaci?

Taky jsem se zamyslel, jestli třeba někomu nemůže někde vadit, když tam strkám nějakou fotku. Jak třeba pije nebo kouří. Ale tak s tím jsem se setkal jenom jednou. Anebo pak nějaký holky mě požádaly, jestli bych zrovna tu fotku nestáhl, že tam maj velkej zadek a jestli bych je naopak neoznačil na jiný fotce. Anebo jsem tam dal prostě nějakou fotku na stránky Zahrady a že my psaly, jestli bych jim tu fotku nedal na jejich profil.

Vidiš, tak to mě vlastně vůbec nenapadlo, že oni jako chtěj, aby to jako vypadalo, žes je nějak spontánně označil na nějaký fotce, kde se samy sobě líběj.

No, tak aby se tam neoznačily samy – já teď nevím, jestli to někdo vidí – ale tak třeba to nechtěj. Ale chtěj, aby to vidělo víc lidí, protože se tam samy sobě líběj. Tak to je právě o tom, jak ty lidi chtěj, aby tam byli vidět.

Díky za rozhovor.

2.2.14 Rozhovor č. 14 – Hanka

Datum záznamu	28/11/2013
Délka	01:21:28

Jak jsi se na FB dostala?

Já si myslím, že jsem na FB od roku 2008 a vzniklo to tak, že já jsem byla v roce 2006 poprvý studijně v cizině na Novém Zélandu a tam jsem si udělala spoustu kamarádů odjinud. A tak jsme si pořád čas od času s těma lidma mailovali a pak to postupně odpadáva... a pak jsem si nějak psala s kamarádkou z Kanady a ona mi říká: „Ty bys měla být na FB, to strašně zjednodušuje tu komunikaci!“ Tak jsme si nějak jako psali a v průběhu té konverzace – možná jsme si nějak jako chatovali – jsem si prostě založila ten FB. A od té doby tam jsem a nejdřív jsem tam měla ty kamarády, co jsem poznala v tom zahraničí, no a potom mi tam začali přibývat ostatní lidi.

Jak přesně to proběhlo?

Myslím si, že – já už si to moc nepamatuju – ale tak asi čas od času mi přišla nějaká ta pozvánka. To tehdy chodilo, že mě někdo pozval k tomu, abych se připojila na FB. Ale vím, že tadyto můj přihlášení bylo vědoměj akt – že jsem se s někým bavila, ta kamarádka mi říkala, že to je prostě jednodušší nástroj pro komunikaci a že je to super, že tammůžeš mít fotky a že tam můžeš ty věci sdílet s lidma. Ale nebylo to tak, že by ona mi poslala nějakou pozvánku.

Jak často se tam denně přihlašuješ?

No, já tam jsem denně pořád, protože já to používám ještě i k práci. Pro mě je to pracovní nástroj, kterej využívám v práci. Takže když přijdu do práce, tak si to otevřu v prohlížeči do záložky a průběžně během dne tam dávám nějaký věci nebo občas na to kouknu, ale v podstatě čím dál tím víc se přistihuju, že už na tom FB ty věci vlastně nesleduju. Že třeba když potřebuju jako oddechnout, že na to překliknu, chvíli scrolluju dolů, ale pak zase jako jdu něco dělat.

Takže už je to spíš nějaký návyk, ale pozornost tomu opravdu nevěnuješ?

Ani ne. A doma se snažím na tom FB nebýt, ale třeba ráno se na to kouknu. To si myslím, že ráno – když u snídaně koukám na FB – tak tomu tu pozornost věnuju. V té práci je to takový, že ani moc takjako nestíhám tu pozornost tomu věnovat, no a když pak přijdu domů, tak třeba na to ještě kouknu, ale jdu zas za něčím ještě jiným.

Takže kromě toho rána, tam spíš tak reflexivně překlikáváš...

Jako třeba koukám na iDnes, tak se kouknu na iDnes – kouknu se na titulku, přečtu si tu titulku a projedu tu homepage a pak zase jdu... A vlastně ani nečtu nic nebo se nikam nedoklikávám.

Na jakých všech zařízeních FB používáš?

Kromě počítače, občas jako aplikaci na iPadu. To ale spíš doma, když se na něco koukám, tak na něj občas zabrousím.

Jak dlouho trvá tvoje typická session, kdy tam kontinuálně něco děláš?

Třeba ráno si myslím, že je to vymezený tím časem snídaně – což může být třeba čtvrt hodiny. A večer, když jsem doma, to může být... občas se stane, že tomu jakoby propadnu, občas se přistihnu, že tam skejsnu třeba půl hodiny? Teď, když přemejšlim o tý poslední době, kdy se i snažím ty svoje aktivity víc regulovat nebo přemýšlet víc o tom, co dělám ve svém volném čase, tak si myslím, že člověk se tam občas začne proklikávat a teď mě jako zajímaj především ty lidi, tak teď se začnš proklikávta k těm různym lidem a věcem – prohlížíš ty fotky... tak někdy si říkám: „No, tak na deset minut se na to kouknu,“ a najednou uteče půlhodina. Ale myslim si, že to není tak, že tak session by trvala třeba dvě hodiny. To si myslím, že bych ani nebyla schopná se tam tak dlouho proklikávat. No, ono je to takový, že já v průběhu večera, když jsem doma, něco většinou dělám nebo mám puštěnej nějakej film nebo něco a tak čas od času na to kouknu. A někdy to trvá deset minut a někdy to trvá půl hodiny a přemejšlim, jestli bych tam někdy strávila fakt jako hodinu... a fakt si to nedokážu teď představit. Takže spíš čas od času tam kouknu a někdy je to na deset minut a někdy na půl hodiny.

Mohla bys popsat, jak to typicky probíhá ta tvoje návštěva? Na co jdeš nejdřív a na čem se třeba zasekneš a i přistihneš při prokrastinaci?

No tak potom, když to jakootevřu, tak mi tam na tý hlavní stránce vyskočí takový ty vzkazy a upozornění – tak ty zkontroluju – a potom jdu dolů po té hlavní stránce nebo Zdi se tomu říká? A asi mám tendence víc koukat na fotky, co tam lidi dávaj, a to spíš od lidí, co mi jsou bližší než vzdálený a myslim si, že to teď už i FB, na základě nějakých algoritmů ví, a že ti člověka, kterýho sleduješ víc, dává víc na tu Zed'. Takže mám tendenci sledovat různé fotky z dovolených, to sleduju hrozně ráda. Nebo mám různé stránky, který jsou pro mě zdrojem takový rychlý a jednoduchý zábavy, takže tam mám nalajkovaný stránky, u kterých vím, že mě překvapí něčím vtipným nebo něčím zajímavým. Já tam mám různé stránky třeba o filmu... tak třeba, když je to trailer k filmu, který mě zajímá, tak to se ráda podívám, ale nerada sleduju videa svých kamarádů, známých. To mě většinou nezajímá, co tam postujou.

A máš tam nějaké skupiny, kam se ještě cíleně zvlášť díváš?

Skupiny nemám, to jsem si všechno odendala jako, že mě to nezajímá. Nebo zajímá mě to, když je to aktuální – jsem třeba hledala spolubydlící, tak jsem si tam přidala skupinu Spolubydlení v Praze a chodily mi tam notifikace a teď, když to nepotřebuju, tak jsem si ty notifikace utlumila, že už je nechci dostávat. Takže já fakt jedu jenom po tý timelajně.

Co vpravo, jak je takový ten sloupeček, kde vidíš, co dělají i přátelé přátel vůči tvým přátelům – sleduješ nějak?

Tak to já mám zavřený. A mám zavřenej i chat.

Jaký typ příspěvků máš na FB nejraději, jaký tam vyhledáváš? A prosím o shrnutí z hlediska obsahu i formy.

Jak už jsem říkala, tak mě primárně zajímají fotky a fotky mých nejbližších přátel anebo fotky z dovolených a z cest. A zajímají mě určitě životní události v životech mých přátel, ale tak to není zase tak překotný, ale třeba když se dozvim, že se někdo zasnoubil a někdo má dítě... Je fakt, že jedna kamarádka – tam o té blízkosti, že se vídáme málo - jednou za čas – a pak se dozvíš, že se zasnoubila odtamtud. Ale tam jsem necejtila absolutně nákou, že bych byla naštvaná, že mi to nenapsala nějak soukromě. Já jsem šťastná, když se o těch dobrých životních událostech dozvim i třeba z toho FB – mně to přijde fakt super. To lajkuju i fotky různých novorozenců – já jim to přeju. A pak ještě k tomu obsahu, tak pak mě zajímají nějaká videa, ale fakt málokdy si pustím video. Spíš je to, když je to nějaký filmový trailer, tak to si pustím, protože už jako vim, po čem jdu. Amatérské videa rozhodně ne. Hale, vtipné reklamy... já málokdy dokážu rozlišit, co to je vlastně za video, protože se ti tam někdy ukážou nějaká videa, který já nevím, jestli jsou z nějakých porno stránek. To nějaký lidi ti tam nějak takhle spamují, že se někde jako proklikli a tím pádem se ti to jako zobrazí a jsou to videa s nějakým pochybným obsahem. Já nejsem schopná to nějak odstranit, i když mě to vlastně nezajímá. Ale vim, jak teď byla třeba ta kampaň těch Zelenejch, tak ty měli hrozně dobře zvládnuté tyhle sociální média a to jsem fakt jako sledovala, to jsem fakt byla v obraze. To mě bavilo, ale taky jsem se k tomu dostala až jako později, že jsem to chvíli u těch kamarádů ignorovala... Na jednu stranu mi to přišlo, že to tak asi má být, že oni si zvolili tenhle kanál a já jsem o tom vlastně docela dost přemýšlela, že několik lidí na tom FB ukázalo, jako že tam měli nějaký příspěvky typu, že jako nepůjdou volit, protože jsou otrávený z toho, jak je ten FB přesycený různými názory a videama a podobně. A to mi přišlo jako docela dost velká škoda, že nějaký lidi se, na základě toho, co se dělo na FB, rozhodli nevolit.

Co třeba nějaký artový věci, třeba video art? To mě ještě tak k tobě napadá.

Ani ne. To už nestíhám. Pro mě to fakt není kanál, kde bych se něco naučila. Pro mě je to spíš kanál, u kterého si odpočinu a taková ta lehká nenáročná zábava.

Vyhledáváš ty oblíbené typy příspěvků i nějak cíleně z dalších zdrojů? Například přes nějaké skupiny?

Ne. Já mám nalajkováno spoustu stránek, ale ty mám nalajkovaný i z důvodu práce, protože to jsou věci, který mě nějak zajímají anebo to chci chvíli sledovat, ale vlastně to nesleduju. Nejsem členkou téměř žádných skupin – mám jich tam jen pár – a to ani nejsou moc aktivní. Vlastně to moc nevyhledávám. A nejsem členkou žádných takových, že bych měla nalajkovaný stránky typu „Bez přátel nežiju“ a „Miluju mazlení“ a jako takový ty... Občas mě to ale u někoho vlastně překvapí, když tam u nich něco takového vidím.

Co naopak nemáš ráda a snažíš se ignorovat?

Hale, párkrát se mi už stalo, že jsem si takhle vyblokovala příspěvky od nějakých jako přátel, který jsem měla připojený – ne blízkých lidí – příspěvky takový hodně militantní,

vymezující se vůči něčemu a různým přátelům, který má potřebu na deseti řádkách sdělit nějakou svou emoci. Tak to jsem jako už udělala.

Že sis úplně blokla toho příspěvatele anebo jen jeho příspěvky?

Jenom příspěvky - nemažu ty lidi. V momentě, kdy si zabrániš na time-lajně, aby se ti zobrazovaly příspěvky toho a toho vůbec, tak dotýčeného mám stále v přátelích, ale nezobrazují se mi jeho příspěvky, což je takový win-win scénář. A co se týče takového toho obsahu, který tam jde z těch stránek, který mám nalajkovaný, tak tam to asi zas tolik neřeším. Nejvíce mi vadí ty emoční výlevy známých. Většinou to má takovou hodně negativní pointu - proti něčemu - buď proti lidem nebo proti společnosti, jak je strašná. Takový, co se mnou prostě vůbec nesouzní.

Blokuješ tam nějaké zdroje, ať už lidi nebo aplikace?

Aplikace ty tam moc neberu, jako že bych hrála Angry Birds...

A blokuješ si to teda? Abyš neviděla, jaký všichni tvoji kamarádi to zrovna hráli.

To nevím, že se dá. Ale mě se to tam teď nějak nezobrazuje, tak možná jsem si to nějak vyblokovala. Tak buď to lidi přestali hrát anebo se mi to tam nezobrazuje. Já jsem to nikdy nehrála, ale nic proti tomu nemám. Mně to jedna kamarádka ukazovala na iPadu a přišlo mi to jako docela dobrá prokrastinační hra. Ale nějak jsem si to nikdy nestáhla, nezjišťovala jsem dál, co to je.

Pak jsem ještě různé další aplikace, který už se tam teď skoro nevyskytují – různé kvízy nebo osobnostní testy. Podmínkou k jejich přístupu bylo to, že musíš své přátele obeslat pozvánkou do té aplikace.

Jo, a to jsem dřív dělala a přišlo mi to občas vtipný. Nikdy jsem ale nezvala. Ale takový ty kvízy, jako třeba „Která národnost jsi?“, kdy tam zodpovíš nějaký otázku a pak ti vypadne, že třeba Francouzka v duši – pak to dáš na Zed' a všichni jste se tam tomu zasmáli. To jsem párkrát udělala, ale pak jsem si všechny ty aplikace později zase odendala. Čistím to, no.

Ještě něco tě napadá, co blokuješ nebo co ti vadí?

Dvakrát v životě jsem si zablokovala nějaký lidi, protože mě naštváli.

A naštváli tě – aniž bych to chtěla nějak rozebírat – z nějakých osobních důvodů nebo svým chováním na FB?

V reálném životě. Ne, že by tam byli nesnesitelní. Spíš to byl takovej lidskej rozkol vždycky. A ono je to několik let zpátky – teď už mi to přijde vlastně docela směšný, ale tehdy to bylo asi důležitý. A blokuju tam na ty time-lajně, když se mi tam ukáže třeba, že „Míša má ráda nějakou firmu“, takovýty sponzorovaný inzeráty, který se mi zobrazujou. Tak ty blokuju taky a ty hry. (32:20)

A ty sama tam máš nějaký brandy, firmy? Něco s čím se opravdu identifikuješ a co chceš sledovat.

Brandy, firmy... jakoasi jo. Já si to teď moc nevybavuju co. Jako pokud jo, tak je to fakt málo a jsou to spíš organizace, jako formy vyloženě komerční, že bych tam měla třeba Coca Colu nebo McDonald, tak to fakt ne. Třeba Papelo to tam mám. Takový malý designový, mi to přijde sympatický – je to český ale vlastně komerční, nějaký produkty. Teď si nic nevybavuju, takže pokud jestli, tak to bude hodně málo.

Mohla bys mi popsat svůj profil? Jakým způsobem si tam střídáš fotky, jak profilovku, tak cover fotku - jaký jsou ty podněty - a co máš vyplněno v těch údajích.

Tak, co se týče těch fotek, tak ty zas moc nestřídám. Třeba profilovku, co tam mám teď, tak to mě fotila v létě kamarádka a ta fotka se mi líbí. Takže když mám nějakou hezku fotku sebe, tak ji dám má. A že bych ji střídala třeba jednou za půl roku, tak si myslím, že je to docela přesný. Co se týče cover fotky, tak ty taky zas tak moc neřeším – teď už tu svoji tam mám třeba rok. Já tam mám jednu fotku z filmu, který se mi líbí, a vždycky, když na to kouknu, tak se mi k tomu něco vybaví, takže to pro mě pořád má nějaký osobní smysl. A vždycky mi to přijde docela přesný k životu vůbec.

A co se týče toho obsahu, tak já jsem tam nějak na sebe vymazala... ze začátku jsem tam měla datum narození a víc jako osobní věci - mám tam ségru, uvedenou, že je moje ségra. Ale nikdy jsem tam neměla vztahovou záležitost zveřejněnou. Nikdy jsem tam neměla školy, který jsem vystudovala nebo práce, kde jsem pracovala. Mám tam ségru, uvedenou, že je moje ségra. Teď už tam nemám ani datum narození. Jako riskuju tím to, že i ty blízký lidi – jsem zjistila, že spolíhají na ten FB, a nepamatují si to. A jako jo, teď třeba loňský narozeniny... já jsem si to vymazala někdy loni... a úbytek těch přání k narozeninám byl dost markantní, tak samozřejmě, že mě to mrzelo, ale pak jsem nad tím jako mávla rukou. Já nevím, já jsem byla o těch narozeninách v takovém jako... protože je mám v červenci, tak jsem byla u rodičů na chalupě a protože jsem byla s nima, tak jsem byla ráda, že jsem byla s nima a že jsme to nějak jako oslavily a tak jsem nad tím u těch kamarádů mávla rukou. I když to byli blízký lidi, u kterých mě to vlastně mrzelo, že zapomněli, tak jsem to nechala být. Takže já tam o sobě mám dost málo věcí o sobě. Ono, i když se koukneš na tu moji Zeď, tak já tam teď dávám dost věcí, souvisejících s mojí prací, ale fakt minimum ze svého osobního života.

Zveš třeba na nějaký zajímavý akce? (38:19)

Čas od času, ale čím dál tím, protože ty kamarády jako nechci úplně zaspamovat. Jako, když vim, že je něco fakt dobrého, tak je pozvu. Ale je to třeba tak jednou do měsíce teď. Ze začátku jsem je zvala na každou akci, tak to už jsem slyšela i různé připomínky, tak jsem to omezila. Docela dost jsem to omezila, protože těch připomínek bylo docela dost.

A cílíš třeba ty pozvánky podle preferencí určitých přátel? Že třeba na určité akce zveš jen vytipované přátele.

To taky dělám. Když vim, že máme nějakou zajímavou premiéru, tak pošlu všechny bez rozdílu – jako všechny, co žijou v České republice - ale když je nějaká akce, která vim, že by mohla zaujmout určitý lidi, tak to taky dělám. I třeba mimo moji pracovní činnost – třeba Cinema Royal, tak mám takovou partičku lidí, který obešlu, když si všimnu. To jsou lidi, který o to někdy projevíli zájem.

K profilu patří i fotoalba – používáš je tam nějak?

Měla jsem je, ale všechny jsem vymazala. Já tam dřív měla víc fotek, i třeba právě z Nového Zélandu, pak když jsem byla studijně v New Yorku, tak jsem tam pak taky dávala ty jednotlivý fotoalba. No, a pak jsem to všechno vymazala, protože mě FB začal štvát tím, jak jsou nastavený ty pravidla toho, že vlastně všechny ty fotky dáváš FB. Tak jsem tam pak hodně omezila ty informace, který tam dávám.

A ty lajklý stránky, co tam máš, tak ty nějak pročišťuješ? Hlídáš si to nějak?

Určitě ne. Jako nemám tam oblíbený filmy, knížky... práci, tu tam taky nemám. Nebo, když mě někdo někdo tagnul v příspěvku, že jsme spolu někde dělali, tak to tam jako je. Ale že bych o sobě psala, že jsem ten a ten manažer někde...

Máš nastavené osobní povolování fotek, kde jsi tagována, na timeline?

Mám a většinou si to nedávám na tu timeline. Jenom někdy, když mi ta fotka přijde vtipná a nebude mi vadit, že se zobrazí všem lidem, tak jo, ale to je fakt málokdy. Většinou ne, většinou to neřeším. Já právě nemám ráda a nechci, aby lidi věděli, že jsem trávila večer támhle a támhle a s těmahle lidma. Jako pro ty lidi je to určitě zajímavý, protože je to třeba takový téma ke konverzaci. Ale já to prostě o sobě nechci zveřejňovat. Možná jsem v tomhle taková introvertní, protože co je druhejm lidem do toho. Já nechci, aby mě nějak monitorovali. Já třeba takový ty aplikace jako je FourSquare, to fakt jako odmítám, protože se nechci nechat sledovat někým. Vim, jak je to strašně jednoduchý. Mě někdy fascinuje, jak sleduju druhý lidi, jak jsou jakoby vysledovatelný. A někdy si na základě toho o těch lidech vybuduješ obraz o tom, jaký jsou... takže je to vlastně bizarní. Já asi tohle o sobě úplně nechci, aby si o mě lidi budovali nějaký obraz na základě toho, kde se pohybuju, s jakějma lidma.

Máš ještě nějaký další bezpečnostní zásady, které dodržuješ?

Já jsem to teď zrovna řešila s jednou kamarádkou, která se nově přihlásila na FB a tak mě poprosil, jestli bych jí s tím mohla pomoci a tak jsme to řešily večer v kavárně. A že to byla docela práce, jak ten novej profil zablokovat tak – protože cover fotka je všem veřejná, tu si nemůžeš nijak zablokovat – profilovka taky - aby člověk kterej tě nezná, nemá tě mezi přáteli, tak aby neviděl stránky, který máš zalajkovaný, aby neviděl seznam tvejh přátel, tak to byla fakt docela makačka. Fakt nám trvalo přijít na to, jak se to dělá. Protože oni to taky dost často redesignujou, takže vždycky je to trochu jinak. Já si taky nejsem nikdy jistá... já na to čas od času kouknu, že si dám takový to „View As“, jestli se tam náhodou něco neotevřelo, protože jim v tomhle moc nevěřim.

Máš ten svůj profil vyloučený z výsledků vyhledávání třeba na Google?

Jo, to mám. To jsem si taky vyloučila, to mi taky přišlo zbytečný.

Kontroluješ někdy, že zadáš svoje jméno do vyhledavače a sleduješ, co tam vyjede?

Jo, to dělám. Občas jo. Když má za a/ existenciální krizi... Takže to vlastně dělám.

Můžeš shrnout jaký typ příspěvků tam ty nejčastěji zveřejňuješ? Z hlediska obsahu a formy.

No, jak jsem řekla, nejčastěji tam zveřejňuju pracovní - různé články, co vyjde o nás, protože chci, aby to vidělo co nejvíc lidí. A o sobě? Čas od času tam dám nějakou fotku a pak nejvíc takový ty příspěvky jako „Hledám malíře pokojů,“ „Hledám práci,“ „Hledám byt“. A někdy tam dávám něco ve smyslu, když se mi fakt něco líbilo – nějaký film nebo knížka – tak to takhle jako hodim nebo nějaký článek, tak to tam taky jako takhle hodim. Ale že bych byla smutná nebo nasraná... jako dost často mám chuť to tam dát, ale pak se vždycky zastavím. Jako už se mi i někdy stalo, že jsem tam i něco jako napsala... Mě to přijde trapný to takhle házet, vyrovnávat se s tím tím, že to uděláš vlastně veřejný. Navíc jsem teď zjistila, že se navíc musím ještě trochu jakoby hlídat, protože já v těch známejch mám i pracovní kontakty a že se mi jednou stalo to, že jsem tam hodila příspěvek, kterej by mohl nepřímo – jak jsem zjistila zpětně – by mohl ranit jednoho člověka. A jako už jsem to nesmazala, protože mi to jednak přišlo vtipný – týkalo se to té milostný aféry Petra Nečase – a jednak mi tam přišly vtipný komentáře těch mých kamarádů. Ale na základě toho jsem si teda přehodila některý lidi do skupiny „Acquaintances“ a vymezila ten post, aby to neviděli.

Takže cílíš své příspěvky různým publikům?

Tohle jsem udělala poprvý, protože jsem si zpětně uvědomila, že mám takhle dost lidí v kontaktech, a že ne všichni... Hlavně jsem věděla, že na to, co jsem tam dala, bude reagovat zejména určitá skupina lidí – moji spolužáci ze školy – protože máme všichni podobnej smysl pro humor, ale vim, že ne všichni to nějak jako potřebujou vědět a hlavně se to někoho může dotknout. Ale to bylo asi poprvý a naposledy, kdy jsem to takhle udělala. Říká se, že jakékoli post se může dostat ke komukoli, takže z toho důvodu tam dávám takový minimum a i když se ta moje aktivita může zdát docela velká, tak je zcela neosobní.

A když to teda primárně přizpůsobuješ tomu, aby vše na FB bylo neosobní a všeobecně přijatelný, tak jak teda zacházíš se skupinkou „Acquaintances“? Pracuješ s ní nějak?

To jsem si teď jako udělala, takže je to nová věc. A zatím nenadešla nějaká situace, kdy bych ji využila. Dala jsem si tam prostě všechny známý, co jsem potkala přes práci a nemám s nima vlastně žádný osobní vztah.

(54:02) Snažíš se přispívat na FB v pravidelných intervalech?

Ne, to rozhodně neřeším.

Snažíš se tam o nějaké rovnoměrné rozložení formátů?

Vůbec ne.

Snažíš se dodržovat nějakou míru aktuality v těch příspěvcích?

Jak aktuality?

Teď myslím nějaké aktuality ve společenském dění. Jestli se taky máš někdy potřebu se k něčemu vyjádřit.

To asi jo, když mě něco zasáhne. Někdy něco... ale málokdy. Třeba ta aféra toho Petra Nečase mě tak jako pobavila, ale vlastně je to taky jako aktuální. Ale mě to vlastně moc nebaví se tam vymezovat proti tomuhle, protože tam mám nějaký přátele, co tam píšou, jak je Česká republika je zkorumpovaná a jak tu není morálka. A já určitě nejsem ten typ člověka, kterej by to jako potřeboval nějak ventilovat. Já si to ani jako takhle nemyslím – to jsou jenom takový výkřiky, povzdechy, který nikam nevedou. Ten člověk jenom prostě kritizuje a s tímhle já prostě nesouzním a proto to tam nedávám.

A co taková ti občansky angažovaná lidé, co za něco lobbuji, pořádají akce nebo petice?

A tohle je super! Že něco fakt jako dělají, to jako plně respektuju a díky tomu jsem se i k některým věcem dostala, i něco podepíšu, protože se něco dozvim na základě toho. Anebo jsem tam teď ještě dávala, když na Aktuálně vyšel vtipnej komentář, o tom Zemanově koleně z pohledu inspektora Colomba. Od jednoho komentátora Aktuálně – Lipold, Lipold to napsal takovou skicu, jak by to vypadalo, kdyby inspektor Colomba vyšetřoval zranění Miloše Zemana.

Ovlivňuje tě v tom, co tam dáváš, nějak i zpětná vazba od ostatních?

Někdy jo a někdy ne. Třeba, když jsem tam hodila na opraváře praček, tak to se mi nikdo nepřihlásil. Já jsem totiž zjistila, že takový ty osobní povzdechy, který jsem tam někdy v minulosti dávala, tak že to vlastně většinou lidi jako nezajímalo. Že třeba ty blízký lidi, tak s těma si o tom promluvim z očí do očí... tak jsem to přestala z toho důvodu dělat, že to nemá žádný cíl, že si tím možná trochu ulevím, ale vlastně proč? Ničemu tím nepomůžu, nikoho to vlastně nezajímá, fakt málo lidí to lajkuje. Jako teď, když jsem byla asi před třema tejdnama nemocná, ale to byla spíš taková prosba: „Poradte mi nějaký filmy – nevím, na co mám koukat!“ Na filmy anebo občas zjišťuju i co za knížky si mám přečíst a to se mi opravdu vždycky osvědčilo. Na to ta zpětná vazba byla docela velká a ž mě překvapilo, že toho tolik z těch lidí vypadne. Já se ptám, když hledám někoho na práci nějakou drobnou nebo FB i dobře funguj na hledání různých podnájmů, ubytování – že to jako lidi zaregistrujou. Na tohle je úplně super – takový tržiště! Takže spíš, co potřebuju jako já, tak to tam zrovna hodim, ale není to nikdy nic osobního nebo nějak emotivně zabarveného.

Takže se asi nedá úplně říct, že ten svůj obsah té zpětné vazbě přizpůsobuješ.

Ne, to ne.

Dalo by se říct, že sleduješ tou svou FB prezentací nějaké cíle?

Podle mě je to dobrý nástroj jednak pro udržování kontaktů s lidma, se kterými se nemůžeš moc často vidět, a jednak je to dobrý pro nacházení nových kontaktů. Je to blbý to takhle říct, ale pro seznamování. Já nejsem ten typ, co by si přidával lidi, který nikdy v životě nepotkal, to nedělám, ale vím, že mi to občas pomohlo najít cestu k někomu. Někoho někde potkáš, přijde ti zajímavý a tím, že jste pak trochu na FB v kontaktu, se pak třeba rozvine něco víc. Jako nechci říct, že bych tím, že já teď nemám vztah, tak že bych to měla jako cíl se seznamovat za tímhle účelem s lidma. Ale spíš jako nacházení a udržování kontaktů se zajímavými lidma. Protože jsem třeba řešila, do jaký míry musíš toho člověka znát, aby sis ho přidala na FB? A protože jsem se teď na tohle rozhodla do určité míry vyprdnout tím, že na tom FB vlastně teď nic moc osobního nemám. Takže je mi to vlastně jedno a můžu si tam přidávat téměř kohokoli. A i v těch mezilidských interakcích to vnímám tak, jako že padne nějaká první bariéra, že FB může bejt takovej jako ice-breaker. Tady v tom je to fakt dobrá věc. Zatím mi to nepřineslo žádnou špatnou zkušenost, tadyten postoj.

Co si představíš pod pojmem osobní reputace?

No, tak asi určitě, vzhledem k tomu, co jsem ti vyprávěla. Pokud se to teda týká toho FB, tak tam určitě nechci nikoho urazit, dotknout se a určitě bych nenapsala nějaký post haterskej vůči někomu, ale myslím si, že ta moje reputace nebo ten obraz, který si ostatní lidi o mně vytvářej, na základě FB, je dost jiný než jaká jsem ve skutečnosti já. No, že si lidi vytváří různý dojmy. Ale to je normální tím, že tam ventiluju tu práci.

Takže myslíš, že se o osobní reputaci dá hovořit v souvislosti s užíváním FB?

Jo, a myslím si, že jsou lidi, kterým na tom, jak působí na FB fakt záleží. A mně asi taky ty jo! Jestli to, že já si tam nedávám fotky z různých akcí, na kterých jsem označená, jestli to souvisí s mou osobní reputací. Jako nedala bych si tam fotku, kde jsem opilá a tancuju tam nahoře bez. Teda ne, že by se to dělo nějak často! Ale to by tam dal asi málokdo. Ale prostě, že udržuju nějakou jako decency. Já přemýšlím... jako někdy bych tam asi i dala nějakou fotku z nějakýho rozjařenýho mejdanu, která by ale musela bejt... Buďto by to bylo něco, nad čím bych se mohla zasmát... vlastně jednu takovou tam mám z jednoho mejdanu, kde jsme v takovejch pózách, tak třeba se tomu můžou zasmát i ostatní. Ale asi bych nikdy nešla přes nějakou vlastní slušnost.

Dokázala bys na základě svých pozorování říct o někom, že má dobrou nebo špatnou reputaci?

Určitě. Jako hodnotim tam a hodnotim spíš jako pro sebe, ale to je spojený s tím, že mě prostě jako zajímaj lidi. A proto i koukám neznámým lidem na profil, protože mě prostě

zajímá, co jsou lidi zač. Protože každá fotka ve mně vyvolá, že si řeknu: „Aha, a co tohle znamená?“, „Jaký spolu mají tyhle dva lidi, co jsou na tý fotce, spolu vztah?“ Víš, tohle je určitě pro mě takový pole, kdy ty věci sleduju a nějakým způsobem je hodnotim nebo o nich aspoň přemýšlim. A můžou to bejt lidi, který můžou bejt úplně cizí a v životě je můžu nepotkat, a jenom mě baví nad tím přemejšlet. Nebo to je možná taková lidská zvědavost jako: „Co spolu tihle lidi lidi maj?“ „Proč to sem dali?“ „Co tohle znamená?“, prostě přemýšlet o těch souvislostech a tak. To mě přijde docela dobrý.

Dokázala bys říct, co konkrétně způsobuje, že něčí příspěvky preferuješ před jinýma?

Tak já si myslím, že mě třeba zajímaj příspěvky od kluků, který se mi líbí. Takže takhle asi. A pak jsou to asi ty blízký kamarádi – ty taky preferuju.

Takže se to nedá na tom FB odmyslet, že se ti někdo líbí nebo je blízký kamarád?

Podle mě se to nedá. Ale někdy je to tak, že si vyhledáš příspěvky někoho, o kom si myslíš, že je ti sympatickej nebo že je nějak zajímavěj, ale pak v reálu zjistíš, že ti vůbec sympatickej není, tím pádem ho přestaneš dál vyhledávat.

Máš pocit, že názor, který si na někoho uděláš na FB, ovlivňuje zpětná vazba na něj od jiných lidí?

Jo, to určitě. Určitě to vytváří ten můj obraz o tom člověku, i když ho nemusim znát, tak jako, když ho lajkuješ šestnáct mých kamarádů, tak to asi bude nějaká kapacita.

Váže se ta reputace na něco?

No, já si myslim, že tam člověk předvádí to svje nejlepší já. Takovej náš osobní narcismus, že si tam všichni předvádíme to svoje ego v tom nejlepším světle.

Řídíš se poznatky o něčí reputaci, zjištěnými z FB, i v offline životě?

Asi jo, asi to taky dělám.

Co by tě přesvědčilo názor na někoho přehodnotit?

No, určitě to osobní setkání! Protože takhle na základě obrázků nějakýho člověka nebo toho, co tam dává, si utvoříš nějaký obraz o něm. Ale určitě pak to osobní setkání pak je o něčem úplně jiným. Na tom FB můžeš sledovat osud někoho, koho vlastně vůbec neznáš, ale už si o něm vybuduješ nějakěj obraz – jakěj ten člověk je, co má rád a tak. Pak když ho poznáš naživo, tak je to úplně... tak vlastně nevíš, jak se k tomu máš postavit, protože toho člověka znáš, ale vlastně ho neznáš. To je taková bizarní situace!

Má uvažování o obrazu, který si utváříš o lidech na FB, nějaký vliv i na tvoje chování na FB? Snažíš se třeba nějakých negativních signálů vyvarovat?

Já nevim, no. Jako ono se to dá těžko oddělit, protože ty věci, co by mě nějak varovaly u toho člověka, nedělám, protože je jako obecně nemám ráda a ne proto, že vidím, že na to

lidi na FB reagují špatně. Takový ty povzdechy, to stěžování na ty naše podmínky... A tak to nedělám, protože mi to přijde zcestný. A já pak čtu ty příspěvky, čtu tu diskuzi, ale asi se tím prostě nenchám strhnout. Protože je mi to prostě nepříjemný a takhle to mít nechci. Ale tady to moje rozhodnutí nepramení z toho, že bych si myslěla, že tím, že si člověk stěžuje, tak že si kazí reputaci. Dává to tak smysl?

Máš ještě něco, co bys na tohle téma chtěla dodat?

Já jsem jako hodněkrát přemýšlela, že bych to zrušila a nikdy jsem to neudělala. Pokaždý to pro mě nějak vyhrálo. I z toho důvodu, že tam lidi, který mám fakt ráda a nevidim je a chci s nima zůstat nějak v kontaktu. A i s těma všema negativama, je to takovej systém – takovej jako totalitární systém – tím, že to prochází různěma kontrolama, různý příspěvky tam musíš nechat schvalovat, když tam chceš inzerovat, nebo tam můžeš někoho napráskat. Ale beru to tak, že takhle ty mezilidský vztahy teď prostě fungujou a má to pro mě ta pozitiva, že to může fungovat třeba jako ice-breaker, když se s někým seznámim. Anebo to, že můžu udržovat kontakt s lidma, který normálně nevidám.

2.2.15 Rozhovor č. 15 – Patrik

Datum záznamu	15/01/2014
Délka	02:10:53

Jak jsi se vůbec o FB dozvěděl a proč jsi se rozhodl se na něm zaregistrovat?

Tak dozvěděl jsem se v okamžiku, kdy začal být nějakým způsobem populární. Já nevím, kolik to je roků asi – to víš ty.

V Americe vznikl v roce 2005, u nás early adaptors tak 2006-2007 a 2008 pak nastal velký boom.

Podle mě tak s velkým boomem roku 2008 jsem se o něm zřejmě dozvěděl i já, protože jsem pracoval v prostředí, kde byli lidi, kteří tyhle nové technologie řešili poměrně často. Já mezi ně úplně nepatřím. A ten účet jsem si tam udělal pravda asi před dvěma lety nebo až v pozdějším období, protože ze začátku mě ta forma té komunikace a sdílení si prostě nepřišla až tak zajímavá, abych se tomu věnoval, ale pak jsem pod vlivem prostředí, a spousty lidí okolo – vrstevníků a přátel – který ho využívali pravidelně, tak jsem si řekl: „Tak si taky udělám profil,“ a nějakým způsobem jsem si ho udělal.

Takže v tom byl trochu tlak okolí, že tam všichni spolu už komunikovali navzájem?

Jo, určitě, ale až po nějaký trošku zásadnější rezistenci, že jsem nebyl určitě hned v té první vlně a souvisí to určitě s věkem a prostředím a stylem života celkově.

Co tě na něm zaujalo? Jak jsi se s ním seznamoval?

Tak obecně jedním z fenoménů je to, že člověk si sáhne do své historie, což může být plus i minus kolikrát. Historie v tom smyslu, že člověk tam najde většinou nějaký lidi ze střední školy, klidně i ze základy, nějaký bejvalý známý i třeba bejvalý partnerky, přítelkyně, což mnohdy podle mě, bych si tipl, že spousta lidí nebo téměř každéj druhej to tam takhle prolustruje. Takže je to určitá studnice nějakých vědomostí a možnosti vrátit se v čase a zavzpomínat si na nějaký lidi, který člověk neviděl. Stačí si kliknout jméno a pod jménem ti tam vyskočí deset podobných jmen, tak ty si prostě odklikáš, jestli ten člověk tam je nebo není. Takže to je určitě zajímavý. No, a pak jako je to drbárna, takže obecně, kdo má na to čas – což kdybych měl víc času, tak by mě to sem tam bavilo si tak jako lustrvat, zaprocházet si ty profily těch ostatních a dívat se, co se kde děje, co se kde šustne... Takže v nějaký jakoby v partě – ty lidi, co žijí v partě a okolo party a tam se odehrává ten jejich sociální život – tak ty to asi využijou víc. Já jsem věk okolo party absolvoval asi tak předdeseti lety, teď jsem spíš individualista rodinnej a sám za sebe, takže mě to zase nenutí tak často tam chodit. Takže určitě historie, určitě drbárna a zajímavý informace a v jistým smyslu takový legitimní voyerství, protože se člověkmůže podívat někam pod pokličku dál, což si myslím, že je vlastní spoustě lidem, včetně mě, nakonec se rád porozhlídneš a když tě to nebaví, tak to můžeš vypnout.

Všichni jsme se s tím nějak zžili. Ale myslím si, že na začátku právě takov= to

legitimní voyerství nebylo úplně legitimní, takže všichni z toho byli trochu vyděšení. Tam probíhala úplná dramata, než se ty lidi naučili zacházet trochu s tím soukromím – když se někdo rozešel, tak hned to věděli všichni kamarádi. Myslím si, že se to během těch let hodně usadilo a lidi si to osvojili.

Asi ano, ale současně i já pořád ještě čekám na okamžik, kdy ještě mně někdo pořádně vysvětlí všechny ty zabezpečení a co se dá zakázat a co povolit, protože sám sem si to tak nějak nastavil – asi ne úplně ideálně – na druhou stranu tam v tuhle chvíli nedávám takový informace a nechodím tak často, že bych právě musel řešit, jestli tohle je skutečně ano nebo ne nebo jak.

Záleží, co tam kdo vystavuje. Mně připadá, že nejrizikovější skupinou jsou v tomhle smyslu hodně mladí lidé, kteří by se tam mohou neuvědoměle zdiskreditovat, když sdělí něco, co by jim mohlo nějak uškodit z hlediska školy nebo potenciálního zaměstnavatele.

To jsou známý kauzy, což už se různě psalo – někde jsem to čet – že si zaměstnavatel už automaticky lustruje FB a tak dále. Že prostě Kubálek, ještě když žil, tak jsem byl na nějaký jeho přednášce, co se týká těch deviantů, že FB je pro ně hlavní zdroj. A jako rodič to řeším a budu řešit, protože už jsem načapal syna, jak si na zapřenou – aniž by se o tom s náma o tom vůbec bavil – udělal FB. Tvrdí, že zapomněl heslo – nevím teda. Tak jsem postoupil tak, že jsem si teďka koupil knihu Bezpečnost dětí na internetu - nebo něco takovýho – kterou shodou okolností vydala vloni spolužačka ze studií. Tak vím, že se zaobírá právě touhle prevencí kriminality online. Takže to je pohled i za rodiče třeba.

Ještě mě napadl jeden takovej rozměr mého vztahu k FB a sice, že obecně se má za to, že je jako in mít ten FB – ten „Face“ - a nějak na něm komunikovat – mladí určitě, ale i lmezi vrstevníkama, mezi těma třiceti čtyřiceti - a já prostě obecně nikdy neměl rád takový ty mainstreamy, který to berou všechno šmahem. Takže mžná i můj pozdější nástup byl danej tím, že je to taková nějaká věc, bez který se ty lidi teď neuměj bavit – masovka – teď se rozhodnou, že všichni tam prostě to budou obsluhovat, tak to taky zpozdilo ten můj přístup nějak v čase asi.

Jak často se na FB přihlašuješ a u jakých příležitostí?

Tím, že mám nějakou dobu chytřej telefon, kde je ta aplikace FB, tak tě to jakoby trochu jutí, protože tam mám zapnutý, že se mi tam zobrazí nějaký žádosti a hlášky a kdesi cosi, takže když jsou nějaký chvíle – klasická chvíle je někde na toaletě nebo když někde čekáš nebo jedeš případně v metru nebo to – tak ti to nedá, když tam vidíš tu ikonku, že tam máš nějakou zprávu nebo něco se tam děje. Takže díky tomu telefonu je ten kontakt dejme tomu častější. A když tam něco pověšiš, tak jakoby na pozadí člověk čeká, jestli to někdo okomentuje nebo neokomentuje, tak prostě má takový to vnitřní pnutí, tak ho tam jakoby víc směřuje. A možná, že lidi, který tam hodně přispívaj, tak to taky tak maj, ale zase záleží na formátu toho příspěvku. Co se týká toho telefonu, tak takovej jako monitoring je na denní bázi, ale co se týká, že bych si to otevřel a nějak se tam jako víc podíval, něco tam zkoumal, tak tomu můžu věnovat tak dvě hodiny týdně. Teď jsem měl o víkendu trochu

času, takže jsem si tam našel asi deset lidí z bývalých prací a tak jsem je požádal o přátelství. Říkal jsem si: „Budu mít rozhovor, tak abych tam měl o deset lidí víc.“ Tak mi to všichni potvrdili, tak to aspoň člověka potěší, že tě jako nezavrhnou. Je to potvrzení jako: „Jo, vím o tobě, znám tě.“ Takže to je tak dvě hodiny týdně plus denně mobil.

Takže se to teď možná ještě zintenzivní, ne? S dávkou nových kontaktů...

Asi záleží na čase. U mě je to otázka času a priorit, ale některý lidi by mě tam zajímali, takže možná by se dalo říct, že z nějaký startovací čáry trochu opatrnější a respektu, je pravděpodobný, že toho času budu v tomhle prostředí trávit trochu víc. Třeba v zimě – ono je to možná i sezónní - protože v létě budu radši ven, takže ten komp ani neotevřu a v zimě, když je čas nebo v tomhle období, tak je.

Ty jsi teda říkal, že ten FB kromě počítače používáš i na mobilu. Ještě na nějakém dalším zařízení?

Tablet nemám, takže jen počítač a iPhone.

Kdyby jsi to mohl nějak zprůměrovat, tak jak dlouho trvá tvá session, kdy něco kontinálně čteš nebo tvoříš na FB?

Nejtypičtější je spíš delší a je jich méně, takže jestli jsem tam půlhodiny a dvě hodiny týdně, tak to je čtyřikrát půlhodina. Něco si projedu, ale snažím se nemít tendenci se tam koukat stokrát za den, protože mi přijde, že to tu energii směřuje nějakým jiným směrem, takže spíš se tam podívat jsou a dýl. V mém případě teda na půl hodiny.

Mohl bys mi tu svou typickou session popsat? Na co se podíváš jako první, existují ještě nějaké skupiny nebo stránky, kam se jdeš podívat zvlášť nebo jdeš jen po tom feedu. Kde se třeba obvykle zasekneš a přistihneš se při prokrastinaci?

Tak samozřejmě, typický je podívat se na nějakou bývalou přítelkyni nebo někoho, kdo tě zajímá – to už je jedno, může to být i nějaký chlapík – a tak se jdeš podívat do toho profilu a tam sjedeš, když tam jsou nějaký aktuální fotky, tak sjedeš fotky. Mě osobně spíš zajímají fotky než nějaký komentáře na dva řádky. Takže asi u těch fotek se člověk na chvíli zasekne.

Ty jsi se teď zaměřil na tu poslední prokrastinační část. Zkus mi prosím popsat tu svou session od začátku.

Já si tam přečtu nějaký ty zprávy a notifikace, potom většinou, protože tam nehledám nic moc kontinuálně, tak se podívám na nějaké konkrétní účty lidí anebo účty nějakých skupin. Tomu věnuju nějaký čas, takže já nevím tamhle skupina, jak hrajeme fotbal na chalupě, tak tam založili skupinu tomu, tak jsem tam teď brouzдал nějakým zprávama, co se tam dělo, co se děje v zimní přípravě. Tak jsem tam taky přispěl nějakým příspěvkem. Čili řekněme: sjedu to, co tam mám na té hlavní stránce jako první, co mě praští do oka, když tam mě nic nepraští, tak se kouknu na konkrétní lidi nebo na konkrétní skupinu, co mě zrovna napadne. A dost často poslední dobou, protože těch přátel nemám nějaký velký

množství, tak mně tam se automaticky nabízej nějaký přátele, který můžeš znát, tak dost často si je prohlídnu nebo některý z nich a kolikrát to vyhodnotím tak, že je nechci žádat o přátelství, že mě to zas až tak nezajímá, ale spíš se podívám tam do těch účtů.

Já to třeba taky často posuzuju podle toho, jestli ty lidi tam mají zajímavý příspěvky, který by mě bavilo číst v tom mém toku, tak si je přidám.

To je asi taková už sofistikovanější forma, ale je fakt, že tam mám takový dva lidi, který mi přijdou – oba moji bývalí kolegové, oba z oblasti komunikace – a s chutí si je přečtu, je to zaručená kvalitka. Takže i když to není úplně dobrý, tak tomu lidi asi dávaj palec nahoru.

Jak bys shrnul z hlediska obsahu a formy, co tě tam nejvíc baví, co nejvíc vyhledáváš?

Tak fotky spíš nějakých lidí, který jsem delší dobu neviděl a se kterými jsem historicky byl nějakým způsobem v kontaktu, ať už ta děvčata nebo nějakí bývalí kolegové. A samozřejmě jsou zajímavější fotky akčnějšího typu než když je tam třeba nějaká krajinka. Něco nestatického, zajímavého. A k obsahu... já mám trochu problém to třídit nebo něco si zakázat, takže jak tam mám to, co se mi něco líbí, tak mi tam automaticky do toho toku chodí všechny příspěvky a mísí se to s příspěvkama těch lidí, kteří by mě třeba zajímali. Takže, až si na to udělám čas, tak si tam udělám nějaký nastavení a pročistím to tak, abych tam měl ty věci, který mě zajímaj. Ale to mě teprve čeká.

Takže teď narážíš na to, že...

Je to přehlcený informacema, který mi až tak moc neříkaj. Jsem tam dal, že mám rád Ligu mistrů ve fotbale, tak mi tam teď neustále přicházej příspěvky od Ligy mistrů ve fotbale. Takže ano, teď když se o tom bavíme, tak jestli se to dá nějak zakázat jako že asi dá, tak vim, že tyhle dva lidi, co píšou zajímavě plus ještě nějaký další lidi... takže si tam budu kumulovat kvalitu na úkor kvantity.

A jaký typ textů tě tam zaujme z hlediska obsahu?

Zajímaj mě texty od určitejch lidí, když už tam jsem. No, tak samozřejmě, jestli tam někdo vyvěsí, že tamhle hraje v nějakym klubu a pozve tě na událost, protože je to DJ, tak to je jeden typ informace, kterej člověk nějak vyhodnotí a řekne ano nebo ne. Takový ty informativní, kde se něco děje, jsou zajímavý, ale tak mě to chodí od nějakých dvou lidí, který mi tohle posílaj, jinak to zas až tolik nemonitoruju. A jinak mě zajímaj informace takový spíš postřehy, vlastní tvorba těch lidí tím, jak jsem orientovanej na kvalitu toho textu než na nějaký jenom hesla, tak se mi líbí někdo, kdo tam napíše třeba pět let k něčemu, co mě osloví – většinou nějaký osobní postřeh, zážitek z metra, co dneska viděla v televizi a nějak to rozvine třeba. To mám radši, než když někdo přepoše nějaký vtipný video. Radši mám tu autenticitu těch tvůrců. Takže jsou to ty zprávy, je to ta autenticita těchhle konkrétních tvůrců a pak jsou tam samozřejmě třetí typy zpráv, když se jakoby hecujou ty partičky, co tam jsou – jak na diskotéce a kde se kdo picnul a co bylo s tou holkou, což ale spíš někdy monitoruju, ale protože se těchhle akcí moc nezúčastním, tak mi

to moc neříká. Zapojím se sem tam s těma lidma z toho fotbalu, kde oni jedou každé tejdě nějakou takovou akci, a já se tam k nim dostanu jednou za půl roku objevím, tak to se tam s nima možná můžu dostat do nějaký takový komunikace.

Mohl bys mi teď naopak stejným způsobem shrnout, jaký typ příspěvků ti tam naopak vadí?

Dost často mi vadí, když někdo napíše něco dobrýho, nějakou glosu nebo tak, a pak se k tomu ještě vyjadřujou ti další lidi a komentují to a to už většinou tak dobrý není. Ty jejich glosy na tu dobrou glosu. Takže vadí je silnej výraz, ale prostě mě to neosloví. Ať si ale každé píše co chce, ale mě to nezajímá. Já jsem osobně - a teď to teda můžu říct – nepřítel fór na internetu. Vyloženě nepřítel. A souvisí to asi s takovým mým jednoduchým přístupem k životu, kdy já nepotřebuju nikdy moc vyhodnocovat, jestli to je výhodná koupě nebo jestli by se to dalo někde sehnat levněji nebo nedá a internet je díky různým diskuzím a fóřům, pro lidi, který dlouho vybíraj až vyberou nebo přeberou, je to ideální platforma. Mě to zdržuje. Já jsem se párkrát ponořil do hledání nějaký naprostý pravdy k něčemu, co jsem potřeboval vědět, a akorát mi to zabralo čas a byl jsem zmatenější než předtím. Takže jakmile se takováhle forma takový názorový vaty a furt dokola objeví na FB, tak to je něco, co mě neosloví. A vyloženě mi tam vadí, protože tam zabírá prostor pro ten zajímavější příspěvek, kterej by tam mohl bejt. Druhá věc jsou ty přeposílaný videa nebo něco takovýho, aby to bylo vtipný. Takže to mě taky moc neba. Baví mě autentický lidi, jejich osobní projevy, konkrétní informace, třeba ty fotky. A pak samozřejmě jenom nějaké výstřely partiček, kteří to tam obačs sdílej - to je taky o ničem.

A co třeba reklama, takové ty placené připsěvky, které se tam objevují v tom toku?

Reklama mi nevadí. Naopak jsem se tam na tu, co tam byla, i podíval. Beru to, jestli to je podobnej model jako třeba na YouTube, kde se mi nejdřív přehraje reklama, nebo na iDnesu, kde je něco, co můžu odkliknou až za pět sekund, tak to mě prudí. Já nejsem typ, kterýho jakkoli osloví reklama na internetu – aspoň si myslím – těch bannerů je moc, je to všude přelácaný, takže jsem myslím vůči tomu imunní.

Dalo by se říct, že příspěvky, o kterých jsme se teď bavili, se snažíš nějak ignorovat? Nebo jak se s nima vypořádáváš?

Tak vymazat to nejde, že jo. Nečtu to. Přeskakuješ to. Případně, když už to moc obtěžuje, tak to přepnu někam jinam.

A stalo se, že tě tam nějaký zdroj tohoto nevyžádanýho obsahu – nějaký člověk například – tak našťval, že bys ho zablokoval nebo dokonce vymazal?

Díky tý četnosti mýho využívání a četnosti a nějaký ne velký potřebě sdílet s ostatními, tak se nic takovýho nestalo. Dokážu si představit, že bych to udělal, ale zatím je to pro mě spíš pasivní zdroj informací od ostatních, sám si tam prostě sem tam dám nějaký příspěvek, většinou fotku nebo ty texty jsem tam zkoušel dávat nebo prostě, když kamarád vydá knížku, tak to tam nasdílím. Spíš to za sebe beru a do budoucna chci brát, že když mi

přijde něco smysluplného, tak to tam vložím, než že bych tam sám aktivně každý den přispíval. Když to otevřu, tak se podívám nanějaký věci, nějaký lidi, spíš abych se dozvěděl něco o nich. Nikdo se tam tudíž ani nijak zásadně k mým příspěvkům nevyjadřuje a z toho důvodu nemám potřebu si tam někoho blokovat, když mě tam nikdo jako zbytečně nesere.

Jo, takhle – ty myslíš, že by ti tam někdo nevhodně komentoval ty tvoje příspěvky?

A tys to myslela teda jak?

Já myslela, když tam někdo třeba píše přehnaně negativně laděné příspěvky nebo přehnaně osobní a dlouhodoběji...

Tak to by mně taky lezlo na nervy. Negativní věci by mi taky lezly na nervy, takže to bych udělal stejně. Ale díky tomu, že z těch mejch přátel je aktivních přispěvatelů možná jedna čtvrtina, která se tam aktivně vyjadřuje, tak mě tam zatím nic neuráželo zatím, ale kdyby se něco objevilo často, tak bych to asi taky zablokoval.

Mohl bys mi popsat svůj FB profil? Na základě čeho sis vybral tu profilovou fotku, kterou tam máš, jakým způsobem jsi volil cover fotku, jaké všechny údaje tam máš o sobě vyplněné.

Tak to podle mě první věc, pakliže chceš bejt na FB aktivní a chceš bejt vidět, tak tam nějakým způsobem komunikuješ tou fotkou nebo tak to mám pojatý já. Já nejsem moc v tomhleto řešící, takže jsem měl nějaký fotky, co jsem měl nafocený, který jsem tam začal používat. Jedna se mi líbila, tak jsem ji tam měl prostě pár let – možná to mám dýl než dva roky, ale začal jsem to aktivně používat teprve nedávno. Pak jsem zjistil, že tam není jen ta profilovka, ale že tam je i taková ta zeď za tím, tak tam si dávám fotku podle náladu. Ale tím, že s tím nepracuju nějak pravidelně a není pro mě ten FB tak zásadně důležitý, tak si ji měním třeba jednou za půl roku třeba. Ale vybavuju si, že takovou tu velkou fotku jsem si tam teď dal jednu, jak jsem někde na stadionu rozjuchanej na fotbale, za mnou obrovské stadion plnej českých fanoušků, kde rozesmátě fandím. Přijde mi, že čas, kdy začnu tyhle věci víc řešit, možná ještě přijde a trochu se nad tím začnu zamýšlet – zatím to bylo takový rychle to vyplnit to nejnужnější a moc to nepoužívat. Ale celkově takový ty rodinný fotky mi tam moc nejdou. Jak tam někdo furt postuje, jak jsou na horách a jak jsou na inlinech. Nebo partnerský fotky. To jsou soukromý věci a já ten FB vnímám jako takový spíš srandovní prostředí, kde by se člověk se mohl nějak obohatit, inspirovat, ale především ho vnímám jako za sebe. Takže tam nechci mít svojí ženu, svoje děti a určitě bych tam fotku, kde jsme celá rodina zásadně nestrkal. Filozoficky chápu ten nástroj jinak než pro zveřejňování informací privátně-rodinného charakteru.

A co jsi tam teda o sobě všechno uvedl – máš tam datum narození?

Myslím, že tam mám datum narození. Já jsem takovej poctivej vyplňovač a tím, že to moc neřeším a nemám se za co stydět, tak jsem to tam myslim vyplnil. Vim, že jsem tam někdy před lety vyplnil, že teda ve volném vztahu... mezitím jsem se oženil po devatenácti letech

vztahu a s desetiletýma dětma – prostě to přišlo – ale už jsem to tam neměnil. Ale to mi možná na tom vadí, že když já si změním fotku na profilu, tak nechci, aby všichni věděli, protože to je zbytečná informace nízký kvality, která se někam dostane. Takže teď jsem si tam nedávno měnil fotku, protože brblala jedna kolegyně, že tam vypadám nějak divně. Jel jsem posledním metrem domů, popil jsem s kámošem po nějaké delší době, čekal jsem na metro, tak si říkám: „Tak se vyfotím,“ vyfotil jsem se – rovnou jsem to pověsil na FB a napsal jsem tam „Poslední metro rozváží opilce“. Pak jsem si ji dal na profilovku. Takže člověk má občas prostě na to náladu, když je v dobré náladě, tak si hraje kreativně. A teďka jsem si tam dal zase jinou fotku – jsem si dělal srandu, že když jsem ten poeta, tak bych tam měl vypadat tak nějak záhadně a tajemně. Našel jsem jednu fotku, focenou před lety kamerou na Macu, tak jsem tam zabranej zespodu. A teď mi to tam psalo, že jsem si vyměnil profilovou fotku a tak jsem tam dumal nad tím, jak to udělat, aby to ostatní neviděli, až jsem teda našel, že se ta informace dá schovat. A mám za to, že se jim to neprotočilo. Takže zbytečný informace o mě, který jdou do sítě těch mých přátelů, jsou úplně o ničem. To, že se něco zajímavého událo, tak je fajn, že se ti lidé dozví, ale změna fotky nebo to, že jsem se spřátelil tady s Míšou mi – ve vztahu k těm lidem – moc zajímavý nepřijde.

Takže tam máš vyplněné i různé ty záliby, hudbu, knížky?

Já jsem jeden večer si tam zaklikal nějakou hudbu, co se mi líbí, nějaký filmy a nějakých pár zálib. V ten den jsem si to tak nějak víc procházel, říkám: „Záliby, hm“ a něco jsem tam naklikal. Moc jsem nad tím nedumal, ale nenechal jsem ty políčka volný.

Pak je tam ještě nějaká historie vzdělání a zaměstnání – tos tam taky vyplnil?

Člověče, asi jsem to tam vyplnil. Spíš to tam teda nepatří, ale je možný, že to tam mám. Já si to už nepamatuju, jestli jsem to tam vyplnil nebo ne. Ale zaměstnání a vzdělání tam určitě nepatří, to se spíš dává na ten LinkedIn, kterej se používá jinak, takže to není úplně informace, která by se měla objevit. Ale asi mi přijde jako fajn – tak samozřejmě to je každého věc – když se tam objeví ta informace o tom vztahu, ať už zadaný nezadaný, protože pak je ta komunikace takový nějaká zřejmější. Zvlášť když to používá spousta lidí ke kontaktování například předchozích partnerů.

Přiznal jsi na svém profilu nějaké rodinné příslušníky?

Asi ne. Víím, že tehda jsem psal, že ve volném vztahu, ale o dětech jsem se tam nebavil. Ten vztah bych tam ještě asi přiznával, protože je to taková drbárna, trochu koketní prostředí může být ten FB, ale děti bych tam nedával.

Snažíš se dodržovat nějaké zásady ochrany soukromí?

Ty musím určitě ještě vylepšit, to mě teprve čeká.

Takže teď máš ten profil veřejný nebo neveřejný?

Mám ho teď otevřený asi. Neomezoval jsem to zatím, myslím, že tam není nic tak

závadného. A taky na to mám takovej filozofickej náhled, že když teda chci být v online prostředí, tak dobrý, tak asi ne všem, ale minimálně, jestli tam máš nějaký přátele, tak má smysl, aby se ty věci dostávaly někam k nim. Já si myslím, že to mám otevřený, takže se na to po mým jménem může podívat kdokoli, druhý level jsou přátelé a je třetí level, že někdo z přátel jo a někdo ne?

No, můžeš si tam třeba vytvořit různé skupinky těch přátel – třeba pracovní s kolegy, rodinu a tak podobně.

Asi bych zvažoval, jestli to uzavřít jen pro přátele, když se tomu budu třeba víc věnovat a budu tam dávat nějaký osobnější informace.

Tam je pak ještě možný zakázat FB, aby tvůj profil zobrazoval ve výsledcích vyhledávání třeba na Google. Máš to tam zakázaný?

To nemám zakázaný. A asi bych to ani nezakazoval, protože jestli si mě někdo chce najít – nějaké známé z minulosti – tak, ať si mě najde. To, že se potom už nedostane ke všem informacím, to je třeba dobře, ale to primární nalezení osoby mi přijde důležitý a spousta lidí to může řešit.

Teď k tomu, čím tam nejtýpčtěji přispíváš ty. Ty jsi říkal, že sice nejsi úplně aktivní, ale když se tam projevuješ, tak jak?

Já jsem spíš pasivnější uživatel, i když nevylučuju, že se to do budoucna změní, když to bude dávat smysl, až se do toho hloub ponořím. Takže já tam dávám, když mi přijde zajímavá momentka, fotka, ale nějaká, která má nějakou atmosféru, nějaký sdělení. Třeba, že jsem si v pracovní době udělal schůzku v Liberci a pak jsem si tam zajel na běžkách, kde nikdo nebyl ve středu a jak jsem měl dobrou náladu, dal jsem pivko, vypotil jsem se, tak jsem to tam vyvěsil jako že tady a teď. A bylo to za krásného slunečního dne. Čili nějaký věci, který jsou buď svým způsobem takový poetický nebo legrační mi přijde zajímavý tam sdílet. Plus nějaký informace, jak můžu pomoci svým známým nebo nějakému zajímavému projektu nebo něčemu takovému. Takže taková jako až filantropická, bohubilá činnost nebo informace, která může někomu pomoci. Teď mě třeba požádala jedna známá, že ví o klukovi, který ztratil ze dne na den job, stejně tak jeho žena a má dvě děti. Ten kluk předtím dělal právě někde v grafice a reklamě, takže jsem se kouknul, co dělá – celkem se mi to líbilo – tak jsem udělal to, že jsem dal na FB, že vím o dobrým grafikovi, kterej shání job, a dal jsem tam k tomu link na web. A pak když se mi něco líbí, tak sem tam to jako lajkuju, že jako jo, ale zatím jsem v tom takovej pasivnější. Protože sbírat palce nahoru, mě přijde, že spousta lidí tam může fungovat tak, že tam hlava nehlava hodnotí ano – ne – ano – ne – ano – ne a je to prostě smršť informací, kvantita na úkor kvality.

Máš pro vysílání toho svého obsahu nějaký plán – třeba z hlediska frekvence nebo rozložení formátu?

Schéma nemám, ale když jsou čtyři fotky nad sebou, tak už mi přijde, že je tam přefotkováno a jednu bych asi skryl.

Reflektuješ na FB taky nějak aktuální dění? A teď nemyslím tvoje, ale spíš obecněji společenské.

Já to moc pro tyhle účely nepoužívám, ale chápu, že spousta těch lidí tam reflektuje tu politiku, když byly prezidentské volby Zeman - kníže, tak by se tam všichni za knížete zapojili – já jsem ho taky volil – ale zapojovat se do hodinových diskuzí, proč teda ano a kde se mobilizovat, na to já nemám čas. Takže proč ne, když to někdo chce – lepší než tlachy o tom, co teď zrovna dělám a co budu dělat za dvě hodiny, je reagovat na nějaký společenský dění. Ale samozřejmě, že ta skupina je různorodá a může to být slušně manipulativní nástroj, když tam někdo má stovky přátel nebo silný slovo, tak se s nima pak dá taky určitě manipulovat.

Ovlivňuje to, co tam dáváš nějak zpětná vazba od ostatních?

Asi ano. Je fajn, když si toho někdo všimne – že máš pocit, že si toho někdo všimnul a olajkoval to. Takže trochu nějaká zpětná vazba je v nějaký sebereflexi, ale zase bychto nepřeceňoval.

Myslíš, že té zpětné vazbě přizpůsobuješ nějak to, co tam dáváš?

Řekl bych, že ano. Když si myslím, že by se to lidem mohlo líbit, tak to tam vyvěším, a když je to na nějaký hraně vtipnosti a nudy, tak to tam radši nevyvěším. Čili je to nějaká sebezprezentace nakonec, ať chceme nebo nechceme, ať to využíváme víc nebo míň. Každý má nějaký měřítko té sebezprezentace, takže v rámci toho s tím určitě nějak podvědomě pracuju. Já jsem hrozně řešil těch pár básniček, co jsem tam dal. Pak jsem si řekl: „Co tě nezabije, to tě posílí,“ navíc jsem docela sebevědomej v životě, takže proč si to nezkusit. Vpodstatě zkušenost ani dobrá, ani špatná – pár lidí si toho všimlo, několik jich to olajkovalo – kamarád mi to pak napadl, že se mu tam něco nelíbilo. Ale ne veřejně, ale to mi pak nějak říkal. Ale lepšího člověka to ze mě neudělalo a mou životní orientaci to nějak zásadně nezměnilo. Takže přizpůsobuju ano a možná se nad tím zamyslím a budu se snažit to ještě víc vyladit k obrazu svému, jak já ten nástroj chápu, jak chápu sebe a jakby to jako mělo fungovat dohromady.

Sleduješ svou prezentaci na FB nějaké svoje osobní cíle? Získat více přátel, být víc vidět, upozornit na svůj talent nebo dovednosti...

Tak to tam v jeden okamžik bylo, kdy jsem se po dvaceti letech vrátil k tomu, co vůbec nikdo netušil. A tak jsem si jako trochu mapoval terén, jestli to je úplnej průser nebo naopak velký haló, díky mému relativně vlažnému přístupu k tomu médiu, přátelům a k tomu sdílení. No, takže to nebylo ani úplně super, ani špatný, ale spíš trochu do pozitivna ty reakce. Takže to bylo cílený využití a jakoby zkouška pro mě.

Co si představíš pod pojmem pozitivní reputace?

Tam jsem tomu blíž než pravidelnému využívání FB. No, je to nějaký soubor historie a současnosti, tak jak to vnímá veřejnost, když je to ve vztahu k veřejnosti, nebo pracovní

kolektiv, když je to ve vztahu k práci. Jak tě vnímá tvé okolí a za tím schovanou tvou osobnost – to znamená hodnoty, kompetence a ostatní věci. Když budu konkrétní, tak samozřejmě pravda a lež – to je úplně ten archetyp – ale od toho by se to asi mělo všechno odvíjet. Spolehlivost, zjištnost a nezištnost. Takže když to chci jako odkrýt od toho nejdůležitějšího dál, tak tam vidím tyhle ty silný základní hodnoty, který ten člověk má. A ty jsou nějak nakombinovaný – nikdo není ideální – takže když je těch hodnot víc, těch oblastí, tak tam někde to prostě není úplně ideální a záleží na těch lidech v tvém okolí, co si z toho vezmou a jestli jim to dává smysl.

Takže myslíš, že tvou osobní reputaci určuje tvé okolí?

Určuješ to určitě ty. Protože osobní reputace, ta se utváří tak, že ji asi nedokážeš dělat jenom virtuálně, když je osobní, protože pak by tě lidi vnímali jenom virtuálně... Takže to je osobní zkušenost, nikdo se nemůže hlídat a přetvařovat prostě moc dlouho. Je to dlouhodobá zkušenost, která probíhá v čase. Určuješ ji ty nebo ta osoba a určuje ji svým životem a chováním v určitéch situacích. To, jak tě vidí okolí je jedna k jedný, jak seš, ale samozřejmě se to někdo může snažit nějak překroutit, ale většinou se to stejně nějak zprůměruje – někdo tě může víc obdivovat, někdo naopak tě vnímá víc negativně.

A myslíš si teda – teď ses toho trochu dotknul – že lze o osobní reputaci hovořit v souvislosti s tím, co se odehrává na FB?

Takhle jsem se nad tím nezamýšlel. Podle mě primárně nejde – já tomu nepřikládám takovej důraz – ale tak sekundárně to o tobě něco samozřejmě řekne. Takže nějakou image – spíš než reputaci – si na základě toho můžeš samozřejmě vytvořit, kterou je ale třeba konfrontovat s tou osobní zkušeností. A kdybych to viděl ze dvou stran, tak ta osobní reputace je pevně daná a pevná a i když ta image někde na webu je trochu jiná – třeba není tak sexy nebo není tak zajímavá, má trhliny – tak to tu reputaci neohrozí a naopak, když na tom webu máš super image, protože sis to tak vytvořil, tak ta špatná osobní zkušenost to může celý rozbit. Ale většinou u lidí, který tě neznaj osobně, tak ty si udělaj obrázek podle toho, co najdou na internetu.

Mohl bys teď v rámci svého FB mikrosvěta těch sedmdesáti přátel přiřadit někomu pozitivní reputaci a někomu spíš negativní? Pozoruješ mezi nima nějaký rozdíly?

Mně se líbí, když ty lidi - protože je všechny znám - jsou sami sebou. Když si na nic nehrajou, protože to je jinak i vůči těm ostatním. Já dumám, jestli tam je někdo, koho tak úplně neznám, ale není, protože neznámý lidi mě nezajímaj. A pak podle fotky, když už. Autenticita tý osoby a tak, jak ty lidi znám, tak když vidím tu fotku, tak podle toho vyhodnotím, v jakým jsou takovým nějakým rozpoložením životním. Když vidím támhle z gymplu Nováka – on byl vždycky takovej fouňa – a teď tam má nějakou fotku, co nafotil nějaký profík v kanceláři – v košili a v kravatě - očividně profesionálně zpracovanou, a pak tam je někdo s papouškem na hlavě, tak si říkám: „Tenhle je kožený a tenhle ne.“

Takže by se dalo říct, že pro tebe mají lepší reputaci lidi, který si tam na nic nehrajou a který jsou přirození a v souladu s tím, jak je znáš?

Tak, no. Jsou mi některý lidi sympatičtější díky tomu, že se tam nějakým způsobem projevují – ty, co se tam moc neprojevují, tak ty logicky vnímám míň. Pak jsou mi tam díky typu svých projevů, který jsou jim vlastní a nějak mě osloví, tak tím jsou mi sympatičtější.

Myslíš si, že na tenhle úsudek o těch lidech a tvých sympatiích, antipatiích má vliv i pozorovaná zpětná vazba od ostatních?

Já osobně jdu proti proudu, protože mě to moc nezajímá. Takže jenom vnímám, že jsou tam tihle lidi – že támhle ten vtipně píše nebo já nevím co. Tak ten má spoustu lajků, protože to je fakt dobrý, takže proč ne. Ale já nejsem lajkovač, pro mě to není tak důležitý, nekomentuju. Na mě to nemá moc vliv. Já spíš když tam vidím nějakou tu věc, co bych chtěl podpořit, typu té pomoci, filantropie... Nějakej ten frk se mi tam může líbit a někdy tam prostě dám ten palec a někdy ne, ale ty ostatní lidi mě nezajímaj – ty jsou asi aktivní – i když napsal dost nudnou záležitost, tak mu to dvacet lidí olajkovalo, takže ho vnímaj tak, že se asi má lajkovat tadyta osoba, že to je asi správně. I když mě to smysl moc nedává. Cokoli tam pověsí tahle osoba, tak tam je v závěsu skupina takovýho trochu stádečka, který se k tomu vždycky vyjádří, a protože někdy je vtipnej, někdy míň, tak tam prostě je zvykem ho chválit. Určitě tady ty lidi to tam píšou s tímhle cílem – bych si tak tipnul – proč by teda jinak věnovali tolik času sdílení takových banálních věcí místo toho, aby si to užívali.

Myslíš si, že je reputace s něčím spojená? Váže se na něco?

To jsme řekli, že se váže na to, jakej seš, na tvoje chování – ta osobní reputace. A reputace online se váže na to, jak se projevuješ online. To je jasný. Takže kolik je o tobě zmínek dohledatelných na Google, jak vypadáš na FB, kolik tam máš kde fotek... mně osobně, čím míň si lidi o mně najdou odkazů, tím lépe. Na druhou stranu se chystám využívat nějaký ty nástroje víc a kvalitněji, takže tam to smysl dává.

Je něco, co by tě přesvědčilo názor o něčí reputaci přehodnotit?

Tak jasně, kdyby tam začal někdo vykřikovat, co jde zásadně proto mý hodnotový orientaci a měl jsem ho zafixovanýho jinak, tak jako jo. Řeknu si: „Tyjo, to mi nedává smysl ten výstup,“ ale tak jako budiž, když to konfrontuješ s tou osobní zkušeností. Když nemáš tu osobní zkušenost, tak je to velmi jednoduchý. Když nemáš osobní zkušenost s tím daným člověkem a znáš ho jenom z virtuálního prostředí, tak tam si pak můžeš ten svůj obrázek přizpůsobovat, jak se ti hodí. Nevíš, co je pravda.

Takže pro tebe je hlavní konfrontace s tou reálnou zkušeností.

Konfrontace s reálnou zkušeností anebo samozřejmě, když tam někdo, kdo očividně plní obsah – je to ta osoba, která na FB napíše věci, se kterýma bytostně nesouhlasím. To nemusí být rovnou rasista nebo něco fatálního, ale prostě zbytečně se tam bude navážet do někoho z přátel nebo tam pověsí zesměšňující fotku někoho, kdo je na tom špatně, nebo je to za hranicí mých etickéjch vnímanejch hodnot, tak si pak řeknu, že je to debil a myslím

si o něm něco jinýho než třeba předtím. Takže to nějakým způsobem asi ovlivní tu reputaci. Já o tom tak do hloubky nikdy nepřemýšlel, ale obecně je to o tom, že ty malý věci jakoby... nebo občas se člověk nad něčím zarazí – z něčeho, co nečekal – není to tak velký, ani malý – ale zarazí ho to. Tak spíš mě napadne, čím to asi tak je, co je za tím, jestli to je tím, že ten člověk je rok bez práce nebo že ho opustila přítelkyně nebo se stal ryzím veganem a najednou je proti všemu a že lidi nemůžou jíst zvířata. Nebo chtěl bejt zajímavěj a dal tam něco, co přestřelil... Tak to nějak jako vyhodnotim na pozadí ty širší souvislosti, ale jestli to je reputace? Reputace je dlouhodobější jev než nějakěj jeden krok vedle si myslim.

Má uvažování o chování tvých přátel na FB dopad na to, jakým způsobem tam pak vystupuješ ty? Jestli je pro tebe třeba poučení, že je tam někdo koženej a že se staví do nějaké pózy.

No, tak to je jeho příběh a já ho neřeším takhle do hloubky. Mě zajímá teda, když už, jak se tam prezentuju já a jestli tam někdo z těch mých přátel, co jsem si historicky dal mezi přátele, vykřikovat, že Babiš je největší syčák a zloděj a estebák – a já ho budu současně volit – tak ať si to tam vykřikuje – já si ho zvolim a těmhle názory se nenechám nijak zvykat, protože už mám nějakěj svůj pohled na svět. Dokážu si ale představit, že lidi, co s tím víc pracujou a víc daj na tu pózu a na to, jestli se prezentujou dobře na tom FB, tak ty to třeba nějak řešit můžou.

Ono je vlastně to všechno, na co se teď ptám, v rozporu s tím, že se tam snažíš být hlavně sám sebou. Takže o tom nějak extra nehlobáš a neřešíš, jak se tam kdo prezentuje.

Až budu mít tolik času, že nad tím budu moct hluboce dumat nad tím, jak se prezentovat, abych tam měl o padesát víc přátel a abych tam místo pěti lajků měsíčně jich měl osmdesát, tak to bude téma. Zatím to je na pozadí. Ale může to přijít na pořad dne, až to začnu využívat pro své projekty a ne jenom takovej pasivní obraz, kterej není nijak cíleně využívanej. Teď jsem potřeboval kontakt na Michala Horáčka, textaře, tak jsem se kouknul na jeho web – protože to je oblast, která mě zajímá - pak jsem prohlíd ten jeho FB, jakým způsobem tam on píše, jak reaguje. Jasně, tak to jsou lidi, který prostě mají svoje fanoušky. Já kdybych tam měl nějaký svoje fanoušky a budu veřejně známá osoba – nebo v nějaký skupině – tak s nima nějak komunikuju. Oni se mě na něco ptaj, já se tam k tomu můžu nějak vyjádřit, co chystám – nějakěj koncert – kde je změna... plus tam čas od času hodim nějakou společenskou glosu a více méně tyhle ty umělci to takhle čím dál tím víc využívaj. A přeneseně takhle fungujou i někteří ty přátelé, kteří tam maj hodně těch příspěvků, tak se snažej být určitejmě lídrama a maj ty svoje fanoušky už i mezi těmi přáteli – to tam taky je vidět nějaká podobná stopa umělec-fanoušci, tak tady to je nějaká skupina a taky je tam jakějsi umělec, co má svoje fanoušky... Nejdůležitější, aby tam byli ty lidi sami sebou, aby byli jako uvěřitelní. Nemůžeš čekat od někoho, kdo je málomluvněj, že najednou bude najednou všechno žoviálně glosovat na FB – na druhou stranu, kdo je takováhle nátura bohatýrská, hlučná, tak FB je prostředí, kde se nějaká takováhle osoba může zajímavě prezentovat.